

2009. JANUÁR 15., CSÜTÖRTÖK

ELNÖKÖL: COCILOVO ÚR

alelnök

1. Az ülés megnyitása

(Az ülést 10.05-kor megnyitják.)

2. Az állatok szállítása (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont az állatok szállításáról szóló, Parish úr által a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság nevében a Bizottsághoz intézett szóbeli választ igénylő kérdés megvitatása (O-0134/2008 - B6-0496/2008).

Neil Parish, szerző. – Elnök úr, azért kértem szót ma, hogy feltegyem ezt a szóbeli választ igénylő kérdést, nemcsak a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság nevében, hanem az állatjóléttel foglalkozó frakcióközi munkacsoport nevében is, mivel hiszek benne, hogy nagyon erős mezőgazdaságunk van az Európai Unióban. Ahhoz azonban, hogy erős mezőgazdaságunk legyen, erős jóléti politika is kell, mivel véleményem szerint az európai mezőgazdaság jövőjét leginkább a jó minőségű termékek és a nagyon magas jóléti színvonal jelenti. Ennek segítségével termékeinket pozitív módon tudjuk népszerűsíteni, éppen ezért az állatok szállítása nemcsak egy a tényezők közül, hanem valóban nagyon fontos, hogy megfelelő jogszabály legyen hatályban.

Ma délelőtt több szempontból is arra szeretném helyezni a hangsúlyt, hogy van már hatályos jogszabályunk. Azon lehet vitatkozni, hogy ez elegendő-e vagy sem, de ebben a pillanatban az a legfontosabb, hogy ellenőrizzük ezt a jogszabályt, és teljes mértékben megbizonyosodjunk arról, hogy a tagállamok megfelelnek neki, mivel tudjuk például, hogy néhány tagállamban akadnak problémák azzal, hogy a nemzeti kormány hatályba lépteti a jogszabályt, amelyet aztán a regionális kormányoknak kell végrehajtania. Olyankor jönnek a problémák. A végén pedig az állatok szenvednek emiatt.

Számtalan dolgot kiemelhetnék, de ezek közül az egyik konkrét téma, amivel problémáink vannak itt Európában, a lószállítás ügye. Sok lónak az a sorsa, hogy szalámiként fejezi be pályafutását Olaszországban, és az odavezető útjuk során semmilyen tekintetben nem ideálisak a körülményeik. Ezen járművek közül sok olyat végigkövettünk a saját tagállamaink területén az Európai Unióban, ahol a szabályokat nem tartották be, a tehergépjárművek nem álltak meg a megfelelő időben, a járművek típusa nem volt megfelelő, nem rendelkeztek megfelelő légkondicionálással vagy vízzel, és ezeket a dolgokat nem hagyhatjuk annyiban.

Gyakran kiállok ebben az ügyben, és megmondom a Bizottságnak, hogy nem kell növelni a költségeket, de sok más megoldás is lenne, amikor az állatok úgyis a vágóhídra kerülnek, és ha a szállítási költség nagyobb, mert jó munkát kell végezniük, megfelelő járművekkel, és nem szabad túlszűfolniuk a járműveket, akkor szerintem ezt vállalni kell! Mert sok esetben ahelyett, hogy a vágóhídra küldött állatokat nagy távolságokra szállítják, inkább a tagállamban kellene leölni őket, és hűtött hús formájában szállítani. Ezért ez ügyben még nagyon sok a tennivalónk.

Azt is elmondanám, hogy Kyprianou úr, az Egészségügyi és Fogyasztóvédelmi Főigazgatóság előző biztosa szintén biztosított minket arról, hogy a jelenlegi jogszabály helyes végrehajtása mellett a ciklus végén vissza is fog térni a helyzetre. Most már rohamléptekkel közeledünk a parlamenti ciklus végéhez és a jelenlegi Bizottság megbízatásának végéhez, ezért arra szeretném felhívni Vassiliou asszonyt, akinek egyébként nagyon jól sikerült Kyprianou úr nyomdokaiba lépnie, hogy tegyen eleget ennek a kötelezettségvállalásnak, mert az állatok szállítása azon dolgok egyike, amelyeket rettentő komolyan kell vennünk.

Mindezeket már sokszor elmondtuk, de civilizált társadalom vagyunk, és egy civilizált társadalomra sokféleképpen igaz, hogy nagymértékben meg lehet ítélni az alapján, hogy – az embereken kívül – hogyan bántak az állataival. Ezért, mint mondtam, ezt nem győzöm eléggé hangsúlyozni.

Befejezésül szólnék még a szóbeli választ igénylő kérdésről és arról, hogy az állatok szállításáról szóló rendelet 2007 óta hatályban van. A Bizottságnak ezért már meg kellett kapnia a rendelet végrehajtásáról szóló első éves jelentéseket a tagállamoktól. Be tud számolni a Bizottság arról, melyik tagállam küldte el eddig a jelentését? Készített már a Bizottság előzetes elemzést a jelentések alapján, ami lehetővé tenné, hogy nyilatkozzon a rendelet végrehajtásában felmerülő hiányosságokról és nehézségekről, de a fontosabb fejleményekről is? Ezt

követően a Bizottság fog majd jelentést készíteni a rendelet tagállamok általi végrehajtásának eljárásairól? Egy ilyen elemzésre feltétlenül szükség lenne az állatok szállításáról szóló rendelet átdolgozásának megtervezéséhez. Ezért, biztos úr, szeretnék választ kapni ezekre a kérdésekre.

Vladimír Špidla, a Bizottság tagja. – (CS) Elnök úr, hölgyeim és uraim, nagyrészt egyetértek Parish úr véleményével, miszerint az, ahogyan az állatokkal bánunk, a haszonállatokat is beleértve, olyan kérdés, amely kétségtelenül az etikát és a civilizációt is érinti. A Bizottság tisztában van azzal, hogy az állatok kereskedelmi célú szállítására komoly szenvedést okozhat az állatoknak. Az ilyen szenvedésből az úgynevezett kis értékű állatoknak, például a vágóhídra küldött állatoknak különösen kijut. A távolsági szállításra vonatkozó jogszabályok végrehajtása nem kielégítő. Az elmúlt hónapokban a Bizottság több jelentést is kapott állatkínzási esetekről. A Bizottság a továbbiakban is támogatja a helyzet javításához rendelkezésre álló legjobb lehetőségeket. A végső cél az EU jogszabályainak jobb végrehajtása, és ezáltal az egészségesebb állatok, illetve az érintett állatok jó életkörülményei. A közös kutatóközpont által végzett vizsgálat azt állapította meg, hogy új, hatékonyabb ellenőrzési rendszerek bevezetése – például a szállítmányok műholdas helymeghatározó rendszerekkel történő nyomon követése – hozzájárulhatna a helyzet javításához, és lehetővé tenné a szabályok átláthatóbb végrehajtását. Az ilyen új technológiák használata az államokon belüli hatóságokra és szervezetekre háruló adminisztratív terhet is csökkentené.

A Bizottság mandátumának lejártá előtt azt is fontolgatja, hogy a tudományos kutatások eredményei alapján új szabványokat javasol a szállítási időkre, a berakodott állatok számára és a járművekbe berakodott állatok számára vonatkozóan. A Bizottság a tagállamok által a meglévő uniós rendeletek szerint benyújtott jelentések alapján értékeli az uniós jog végrehajtását. Az ezekben a rendeletekben szereplő információt kiegészíti az állategészségügyi szakértők által a tagállamokban elvégzett szűrőpróbaszerű ellenőrzések eredményeivel. Ezeknek a Bizottság szakemberei által végrehajtott ellenőrzéseknek az eredményeit a Bizottság honlapján teszik közzé. Az e téren működő nemzetközi nem kormányzati szervezetek által kiadott jelentésekből származó adatok felmérése szintén folyamatban van.

A legtöbb tagállam már benyújtotta a Bizottságnak a 2007-es állatszállításokról szóló jelentését. 2008 végéig a jelentés Ciprusról, Litvániából, Máltáról, Bulgáriából és Luxemburgból nem érkezett még meg. Ezeket az országokat a Bizottság emlékeztette a kötelességükre, és a helyzetet gondosan figyelni fogjuk. Az 1/2005/EK rendelet mindazonáltal nem írja elő, hogy a Bizottság jelentést készítsen a rendelet tagállamokban történő végrehajtásának alakulásáról. A Bizottság egyetért azzal, hogy az alkalmazhatóság minden jogszabályjavaslat esetében meghatározó szempont. A Bizottság következőképpen alapos figyelmet fordít a tagállami jelentések elemzésére és a közösségi jogszabályok esetleges jövőbeni módosítására e téren.

Struan Stevenson, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, először is vizsgáljuk meg ennek a kérdésnek a hátterét. A szállított állatokra vonatkozó kötelező nyolcórás időkorlátot 2004. decemberben fogadták el, és 2007. januárban lépett hatályba mind a 27 tagállam területén, a nagyobb távolságokra való szállításokra vonatkozó különleges eltérési lehetőséggel, amennyiben bizonyítható, hogy a jármű színvonalát javították, hogy az állatoknak vizet, szabályozott hőmérsékletet és megfelelő szellőzést biztosítsanak, és amennyiben a szállítási idő gyakori pihenési időket is tartalmaz.

Különleges eltérési lehetőséget engedtek meg a távoli vidéki területek és szigetek esetében is, amilyen például a választókerületemen belül Orkney és Shetland, ahol a szállítási idő elkerülhetetlenül hosszabbak. Az ilyen esetekben azonban speciális almozott egységeket alakítanak ki, vízhez való hozzáféréssel, hogy az állatokat viszonylagos kényelemben lehessen szállítani. Emellett teljes szállítási tilalmat vezettek be bizonyos állatokra, például a 10 naposnál fiatalabb borjakra és az egyhetesnél fiatalabb bárányokra.

Némi elégedettséggel jelentem, hogy ezeket a szállítási szabályokat szigorúan betartották, különösen az olyan országokban, mint Skócia, ahol az EU egész területéhez képest az egyik legszínvonalasabb bevált gyakorlatot sikerült fenntartani. Riasztónak találok viszont azokat a jelentéseket, amelyek szerint – mint azt Neil Parish az imént elmondta – ezeket a szabályokat az EU más részein nem tartják be ugyanígy, különösen egyes földközi-tengeri tagállamokban, illetve az újonnan csatlakozott kelet-európai államok némelyikében, és különösen azokban az esetekben – amint azt szintén Neil Parish hangsúlyozta –, amikor a vágóhídra szánt lovak szállításáról van szó.

Az állattóléti nem kormányzati szervezeteknek még mindig vannak bizonyítékaik különféle rettenetes visszaélésekről, perzselő hőségben, víz vagy megfelelő szellőzés nélkül, pihenési idő nélkül, túlsúlyolt kamionokban végtelen távolságokra szállított lovakról és néha más haszonállatokról is. Az út folyamán ezek az állatok egyre jobban kimerülnek és kiszáradnak, némelyikük összeroskad a hőségtől, ott zihálnak,

kapkodják a levegőt, és legrosszabb esetben sok el is pusztul közülük. Ennek a gyakorlatnak véget kell vetni, és minden tagállamban ügyelni kell a rendelet szigorú betartására.

Támogatom Neil Parish mai szóbeli választ igénylő kérdésének megfogalmazását, amely azt próbálja ellenőrizni, hogy ezeket az intézkedéseket milyen mértékben tartják be. Remélem, a Bizottság meg tudja adni nekünk ezt a felvilágosítást, és biztosít minket arról, hogy lépéseket tesznek az állatokra vonatkozó nyolcórás szállítási időkorlát szigorú végrehajtása érdekében – az előbb említett megfelelő eltérési lehetőségekkel –, és azért, hogy véget vessünk a meglévő uniós rendeletek továbbra is folyó, kegyetlen megsértésének.

Rosa Miguélez Ramos, a PSE képviselőcsoport nevében. – (ES) Elnök úr, hölgyeim és uraim, néhány európai ország számára, földrajzi elhelyezkedésüktől függően – amint azt Stevenson úr jelezte –, továbbá szárazföldi területüktől és kereskedelmi forgalmuk nagyságától függően az állatok szállítása különösen fontos kérdés.

Biztos úr, két konkrét kérdésre szeretnék utalni. Először is, nekem még mindig egyértelműnek tűnik, hogy a Bizottság nehézségekbe ütközik a Közösség egész területére kiterjedő helyzetelemzésben. Bár a jelenlegi rendelet értelmében a tagállamoknak – mint láttuk – minden évben jelentést kellene készíteniük az előző évben elvégzett vizsgálatokról, a rendelet nem állapítja meg a vizsgálatok számának minimumát, és úgy tűnik, a statisztikai alap terén sem alakult ki az egységesség. Ez akadályozza a különböző országok által bejelentett adatok összehasonlítását. Biztos úr, szerintem ezen a helyzeten minden érintett érdekében minél előbb változtatni kellene.

Engem azonban a második kérdés is érint. A beszédében a vágóhídra szállított állatokat kis értékűként jellemezte. Biztos úr, egyáltalán nem értek egyet Önnel. Személy szerint úgy gondolom, hogy ezek az állatok nagy gazdasági értéket képviselnek, és biztos vagyok benne, hogy ezzel az ipar is egyetért. Mivel ez így van, és ez a hús nagy gazdasági értékkel bír, elengedhetetlenek a helyes szállítási feltételek, függetlenül attól, hogy mi a szállítmány végső rendeltetési helye – legyen ez akár a vágóhíd –, és mekkora távolságot kell megtenni. Más szóval, fontos szempont – sőt, valójában a fő szempont –, hogy ezeket az állatokat kedvező körülmények között szállítsák.

Kérem ezért, hogy ezeket a szempontokat vegyék figyelembe a rendelet javasolt módosításaiban, amelyeken a Bizottság most dolgozik. Tudjuk, hogy az új technológiákon kívül a reform foglalkozni fog a maximális szállítási idő tekintetében történő változtatásokkal – amint az itt elhangzott –, valamint az állatok szállításához előírt legalacsonyabb és legmagasabb hőmérséklet kérdésével is.

Ismét kérem Önt, biztos úr, és kérem a Bizottságot, hogy mielőtt ilyen alapvető tényezőket módosítanának, keressék meg és alakítsák ki a szilárd tudományos alapokat a javasolt módosításokhoz. Emellett arra kérem Önöket, hogy mindaddig, amíg nincs meg ez a szilárd tudományos alap, amely a kérdések némelyikéhez még hiányzik, tartózkodjunk attól, hogy az érvényben lévő rendeletek javasolt módosításait alattomban vezessük be, olyan jelentésekben, amelyeknek semmi köze a szállításhoz – az állatok levágás során való védelméről beszélünk, egy jelentésről, amelyen most dolgozunk. Szerintem az ilyen fontosságú és jelentőségű ügyekben mindnyájunknak – a Bizottságnak és a Parlamentnek egyaránt – ki kell teregetnünk a kártyáinkat.

Anne E. Jensen, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (DA) Elnök úr, biztos úr, azt szeretném mondani, hogy némiképp csalódott vagyok, amiért négy év elteltével még mindig nem láttunk javaslatot a Bizottságtól arra nézve, hogyan tudnánk szigorítani az állatok szállítására vonatkozó jogszabályokon. Voltak jó szándékok és konstruktív együttműködés zajlott Kyprianou úr, most pedig Vassiliou asszony és a Parlament között. De mikor lesz már egy javaslatunk? Ezt nagyon szeretném tudni. Az is fontos, hogy elérjük a jogszabály helyes végrehajtását. Fontos biztosítani, hogy ténylegesen nyolc órára korlátozzuk a vágóhídra szánt állatok szállítási idejét. Azonban még ennél is tovább kell mennünk. Nem egyszerű időbeli korlátozásról kell beszélnünk. A kutatások azt mutatták, hogy egy óra is túl sok lehet, ha az állat nem elég erős a szállításhoz, ugyanakkor a nagyobb távolságokra való szállítással sincs probléma, ha az állat erős, egészséges és jó körülmények között szállítják. A tenyésztőállatokat valószínűleg továbbra is nagy távolságokra fogjuk szállítani, és ezzel kapcsolatban a Parlament természetesen javasolt egy kísérleti projektet, olyan pihenőállomásokkal, ahol 24 óra után az állatokat pihentetni kellene. Szeretném tudni, hogy halad ez a pihenőállomásokkal foglalkozó projekt. A szándék természetesen az, hogy az ellenőrző állomások üzemeltetőit, az állategészségügyi hatóságokat, a kutatókat és az állattjóléti szervezeteket összefogva lehetővé tegyünk, hogy együtt alakítsák ki a helyes gyakorlatot ezen a területen. Nehéz elindítani egy ilyen projektet, de érdemes megpróbálni, mert fontos, hogy az állatok szállítás közbeni jólétéről szóló ismereteinket és kutatásainkat a jogalkotás és a gyakorlat is tükrözze.

Janusz Wojciechowski, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, Parish úr helyesen emlékeztetett minket valamire, amiről ebben a Házban már sokszor esett szó, nevezetesen arra, hogy az állatokkal való bánásmódunkrólunk ad képet – hogy mennyire vagyunk „kulturáltak”, civilizáltak. A szállítás során az állatokat sok kegyetlenség éri. Történtek bizonyos fejlemények, szigorúbb előírásokat vezettünk be az állatok szállításában, de ezek az intézkedések még mindig nem érik el a kívánt szintet.

Véleményem szerint a helyes megoldás – amint azt már régen javasolták – az lenne, ha az állatok szállítási idejét nyolc órára, az állatok által az átszállításban és a vágóhídon töltött teljes időt tizenkét órára korlátoznánk. Ezt a javaslatot az állatok levágás során való védelméről szóló rendelet ügyében most folyó munka keretében kívánjuk előterjeszteni.

Igen tisztelt hölgyeim és uraim! Humánus intézkedésekért érvelni egy dolog, van azonban egy másik érv is, mégpedig a pénzügyi jellegű (amely egyes embereket jobban megérint). Arról van szó, hogy ezek a távolsági szállítások növelik a költségeket, amelyek végső soron a fogyasztókra hárulnak. Fel kellene becsülnünk ezeket a költségeket, és akkor ezt is érvként használhatnánk, hogy több évnyi vita után végre korlátozásokat vezethessünk be az állatok szállításában és enyhíthessük a szenvedéseiket.

Carl Schlyter, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (SV) Elnök úr, egy civilizáció fejlettségi szintjét az alapján lehet megítélni, hogyan bánt az adott civilizációban található legvédtelenebb élőlényekkel. Abból kiindulva, ahogyan az állataikkal bánunk, még mindig barbárok vagyunk.

Emlékszem, amikor Svédország csatlakozott az EU-hoz – aminek lassan már tizenöt éve. A csatlakozást megelőzően a megbeszélések közül sok foglalkozott az állatok szállításával, ezen a téren ugyanis javítanunk kellett a helyzeten. Ezután jött az első irányelv 2005-ben. Az állatok körülményei azonban mégsem javultak, ehelyett azt mondták akkor, hogy az ellenőrzés *mostantól* működni fog, a GPS rendszert *mostantól* bevezetik, a járművezetőket *mostantól* képezni fogják és a tehergépjárművek *mostantól* jobban fognak működni. Öt ország még arra sem vette a fáradságot, hogy jelentést nyújtson be. Követelem, hogy a Bizottság haladéktalanul bírságolja meg ezeket az országokat. Ami a többi 22 országot illeti, hány ellenőrzést végeztek? Hogyan tartották be a szabályokat? Működik ez a rendszer? Sok esetben sajnos nem a válasz.

Ezután Kyprianou úr azt ígérte nekünk, hogy még megbízatásának lejárta előtt visszajön ide, ha szükséges – márpedig szükséges –, és ha kialakult a közvélemény – közvélemény pedig van! Az új tagállamok közül soknak kicsi a területe, így talán nincs szükség arra, hogy egy 24 órás utazást újabb 24 órás út kövessen. Új irányelvet kell alkotnunk, amely megengedi a mobil vágóhidakat, és ezáltal csökkenti a szállítás szükségességét.

Vissza kell térnünk az állatok körülményeire a szállítás során. Hányan örülnének közülünk, ha a franciaágyukban négy tehén vagy tíz birka kapna helyet 24 órára? Az állatok ugyanis jelenleg ilyen zsúfoltan utaznak. Vagy gondoljunk bele abba, hogy a tehergépjármű felső szintjén utazó csirkék milyen akadálytalanul potyogtatják ürüléküket az alattuk lévő szinten utazókra. Melyikünk szeretné, ha ilyen körülmények között szállítanák? Meghívom az EU összes mezőgazdasági miniszterét, utazzanak el velem Stockholmból Brüsszelbe ugyanolyan körülmények között, mint ezek az állatok. Kíváncsi vagyok, hányan fogadják el a meghívást. Akkor talán már inkább módosítják a jogszabályt.

Költségekről beszéltünk. A legnagyobb költség e tekintetben a nagy távolságokra való szállítás következtében a környezetre háruló költség. Beszélhetünk még arról is, hogy az állatok szenvedéseiben mérve milyen költségekkel jár a nagy távolságokra való szállítás. Ezek a nagy távolságokra való szállítások azonban gyengébb minőségű húst is eredményeznek. Az értéksökkenés nagyon is valós. A megpróbáltatásoknak kitett állat húsa sokkal rosszabb minőségű lesz, így a szenvedés az egész láncolatra visszahat. Gondoljunk arra a gazdára, aki sok erőfeszítést és pénzt áldozott a jó minőségű állatok felnevelésére, amelyeket aztán az életük utolsó szakaszában tönkretesznek.

Nem mehet így tovább, új javaslatra van szükségünk a választások előtt. Nem értem, hogyan tudnánk választási kampányt folytatni, ha nem kapunk legalább egy javaslatot a Bizottságtól, amely bizonyítja, hogy most – végre – javítani fogunk az állatok körülményein.

Jens Holm, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (SV) Elnök úr, ennek a vitának természetesen az a kiindulópontja, hogy az állatok is érző lények. Az állatoknak pontosan ugyanúgy megvan a képessége arra, hogy fájdalmat, stresszt és szenvedést érezzenek, mint ahogy nekünk. Ezt figyelembe kell vennünk, amikor jogszabályokat állapítunk meg. Jelenleg nem ez történik.

Az EU-n belül egyre több állatot szállítanak. Ez a belső piac közvetlen következménye. A belső piac szakosodáshoz vezet. Az állatokat az egyik helyen tenyésztik, a másik helyen levágják, a húst pedig egy

harmadik helyre szállítják. A tagállamoknak még az sincs megengedve, hogy az állatjólét érdekében megtiltsák az állatok szállítását. Ez tényleg elfogadhatatlan. Egy svéd tanulmány megállapította, hogy összesen hány állatot szállítottak át a határokon az EU-n belül. Az EU-15-re vetítve évente 22 millió négylábút – sertést, lovat, tehenet –, valamint 500 milliárd baromfit szállítottak különböző irányokban az EU tagállamai között. Ez akkor volt, amikor az EU még csak 15 tagállamból állt. Elképzelhetik, most mekkora lehet ez a szám 27 tagállammal. Természetesen sokkal nagyobb számokra kell gondolni.

Azt szeretném kérdezni a Bizottságtól, hogy mikor lesz új irányelvünk az állatok szállításáról. Kyprianou úr természetesen azt ígérte, hogy még ebben a parlamenti ciklusban meglesz az új irányelv. Meg tudja ígérni nekünk a Bizottság azt, amire itt az Európai Parlamentben törekszünk, nevezetesen az állatok szállításának legfeljebb nyolc órára való korlátozását? Szeretnék feltenni még néhány kérdést Špidla úrnak. Azt mondta, hogy öt tagállam nem nyújtott be jelentést, ami természetesen elég megdöbbentő. Mit csinálnak Önök a Bizottságban ezekkel a tagállamoktól kapott jelentésekkel? Elemezik ezeket valahogyan? Mi itt a Parlamentben elemzést szeretnénk látni, egy jelentést a Bizottságtól, amelyben mindent összefoglalnak, és világosan jelzik azokat az intézkedéseket, amelyek lehetővé fogják tenni az állatok szállítási körülményeinek megváltoztatását. Szóval, mikor lesz meg az új irányelvünk, benne a nyolcórás korlátozással, és kaphatnánk esetleg egy elemzést is a tagállamok jelentéseiből?

Godfrey Bloom, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, a vita szokás szerint lenyűgöző. Ismét megmutatkozik, hogy ebben a Házban senki nem érzékeli a helyzet iróniáját. Az egyik legnagyobb problémánk – különösen az Egyesült Királyságban – a vágóhidakra tíz évvel ezelőtt rázúdított, rettentően ostoba szabály- és rendeletöszön, amelyek révén sikerült több mint 1000 vágóhidat bezáratni az Egyesült Királyságban, ezáltal többszörösére növelni az állatok szállítási idejét.

A sógorom hentes. Saját vágóhidat működtet Yorkshire-ben, és egy ponton – ami be is került a *Private Eye* magazinba – odalátogatott egy állatorvos, hogy felügyelje az állatorvost, aki a húselenőrt felügyelte, akinek a felügyelete alatt két mézsáros dolgozott! Ilyen és hasonló értelmetlenségeket látunk olyankor, ha a szervezet szabályaival és rendeleteivel foglalkozunk. A szállítási idők jelentik a problémát. Most a választókerületemben lévő Bridlingtonból a sertéseket, juhokat és szarvasmarhákat egész Anglián keresztül kell szállítani Manchesterig, mert a vágóhidakat mind bezárták. Ez az, amivel foglalkoznunk kell.

A lovak szállításáról is beszélek. Munkatársamtól, Nigel Farage-tól hallottam, hogy vannak országok az Európai Unióban, amelyek a lovakat valójában élelmiszernek tekintik! Angolként teljesen hihetetlennek találom, hogy az emberek megegyék a lovaikat. Egy angol ugyanúgy nem enne meg a lovát, ahogyan a kuttyját vagy a gyerekeit sem, de feltételezem, ez is csak azt mutatja, milyen hatalmas kulturális szakadék választ el minket az Unió más országaitól.

(Nevetés)

Jim Allister (NI). – Elnök úr, ezt nem lehet könnyű követni! Hadd mondjam el, hogy nekem semmi nehézséget nem okoznak az állatjólétet szabályozó hatékony, helyes szabályok, de kezdek aggódni amiatt, hogy olyan taposómalomba kerülünk bele, hogy addig szorítjuk a hurkot a mezőgazdasági iparunk körül, amíg gyakorlatilag el nem lehetetlenítjük a működését. Ennek már látom a jeleit az állatok szállításában megengedhető maximális szállítási idő és állatsűrűség felülvizsgálatáról szóló bizottsági konzultáció nyomán.

A Bizottság, emlékezzünk csak vissza, nem tudta keresztülvinni az akaratát a 2005-ös rendeletben. Kevesebb mint két évvel a hatálybalépése után azonban ismét megpróbálkozik azzal, hogy megszüntesse a nyolcórás korlát ismételtetését. Meg kell mondanom, ez az én észak-írországi választókerületem számára katasztrofális lenne, mivel ahhoz, hogy exportáljuk az állatokat – amivel egyébként foglalkozunk –, vállalnunk kell egy tengeri szállítást is, és ha a nyolcórás időszakból csak egy van megengedve, az teljesen alkalmatlan és teljességgel elfogadhatatlan lenne.

Szeretném emlékeztetni a Házat arra, hogy az ilyen fárasztó körülmények meg sem közelítik azokat az óriási távolságokat, amelyeket a Dél-Amerikában szállított állatoknak kell megtenniük, ahonnan egyébként lelkesen importálunk! Úgyhogy már megint arról van szó, hogy a saját mezőgazdasági termelőinket akarjuk büntetni, miközben ügyet sem vetünk a hozzánk érkező behozatalok hatásaira.

Azt kell mondanom, ideje lenne megszabadulnunk ettől a szokástól, hogy másoknak ássuk a vermet, míg végül szépen beleesünk.

Elisabeth Jeggle (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim, megint egy olyan témáról van szó, ahol a vita során hamar kiderül, hogy az egyik oldalon erős az érzelmi érintettség, a másikon viszont

ott van a rideg valóság. Szeretném kifejezni külön köszönetemet a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság elnökének, Parish úrnak ezért a kérdésért. Fontos kérdés ez – nem azért, hogy közvetítse az érzelmeket, hanem hogy feltehessük a Bizottságnak a következő, meglehetősen konkrét kérdéseket. Mi történt eddig? Hogyan lehet igazolni ezeket a fejleményeket? Van bármilyen bizonyítékuk, és ha van, mi az? Milyen számadataik vannak?

Biztos úr, ezek közül a számok közül megemlített párat, nekem azonban határozott meggyőződése, hogy a tagállamok között olyan ellentétek vannak, amelyek mesze túlmutatnak azon a tényen, hogy néhány tagállam adott be jelentést, míg mások nem. Mi a helyzet a végrehajtás terén? Hogyan figyelik a nagy távolságokra történő szállításokat? Hogyan ellenőrzik ezeket az egyes tagállamokban?

A másik problémás területet, amelyet sürgősen meg kell vitatnunk, az abból eredő problémák jelentik, hogy a mezőgazdaságot pusztán gazdasági területként határozzuk meg, és egyenlőségjelet teszünk olyan dolgok közé, amelyeket lehetőleg külön kellene kezelniük. Például a mezőgazdasági termelőknek milyen külön szakképzésen kellene átesniük a szállítási ügyekben? Hogyan kellene ezt megszervezni, és ki biztosítson ilyen képzést? Hol kellene a mezőgazdasági termelőknek bemutatniuk ezt ahhoz, hogy megkapják a képesítésüket?

Hadd mondjam el még egyszer: a mezőgazdasági termelők az állatok gondozásához értenek, a fuvarozók viszont sofőröket alkalmaznak, akik esetleg még életükben nem foglalkoztak állatokkal. Ez két külön dolog, amit nem szabadna összemosnunk, de bizonyos fokig ezt tettük.

A második körülmény, ami a legnagyobb problémákat okozza, a következő. Amikor a mezőgazdasági termelők a saját borjúikat szállítják, legfeljebb 50 km-t tehetnek meg. Ezen a ponton hadd jegyezzem meg, hogy sürgősen fontolóra kellene vennünk azt a kérdést, hogyan tudnánk segíteni a kisebb vágóhidak gazdaságos működését, és ezáltal csökkenteni a további szállítások szükségességét.

A mezőgazdasági termelőknek tehát meg van engedve, hogy a saját állataikat 50 km-en belül szállítsák, de akkor már bajban vannak, ha a szomszéd állatát vizik. Ennek megint csak érdemes utánagondolni. Jól húztuk meg ezt az 50 km-es határt, vagy ezeknek a fejleményeknek az oka talán a vágóhidakban is keresendő? Ha a mezőgazdasági termelő szabadidős célokra szállít egy lovat, semmi gond, mivel ez a rendelet nem érvényes rá, de ha a piacra viszi, a rendelet rá is vonatkozik, és be kell tartania a követelményeket. Ezeket a kérdéseket a további viták során meg kell vitatni és választ kell találni rájuk.

Luis Manuel Capoulas Santos (PSE). – (PT) Az állatok szállításának és jólétének kérdése olyan terület, amelyet – amint azt Parish úr és mások nagyon helyesen kimondták – alapvetően a civilizáció szempontjából kell vizsgálni. Az állatok szenvedéseinek lehető legnagyobb mértékű korlátozása olyan etikai parancs, amely része a kulturális örökségünknek, annak ellenére, hogy nyilvánvaló paradoxon, hogy olyankor próbáljuk védelmezni a jólétüket, amikor sokan közülük az utolsó útjukra indulnak.

Másrésről viszont arról sem feledkezhetünk meg, hogy a komoly terhet jelentő, pénzügyileg is költséges hatályos szabályok végrehajtásáért fizetendő ár olyan probléma, amely torzítja a versenyt, és erősen kihat a vidékfejlesztésre az Európai Unió némelyik régiójában.

Azok a régiók és tagállamok, amelyek bizonyos fajokból nem tudják a saját piacaikról biztosítani a kínálatot, és a termelés központjától távolabb esnek – ahogyan az én hazám is –, most nagyobb nehézségekbe ütköznek, hogy fenntartsák az állatok levágásához és feldolgozásához kapcsolódó iparágak versenyképességét, miközben a felesleggel rendelkező régiók és tagállamok még nagyobb előnyökhöz jutnak, mert könnyebben el tudják adni a már feldolgozott termékeket, ami a foglalkoztatás és a hozzáadott érték szempontjából is eleve előnyösebb.

Ha már ez a jogszabály két éve hatályban van, teljesen indokolt lenne, hogy a Bizottság adjon egy értékelést, mégpedig minél szélesebb körűt, nemcsak a szállításra vonatkozó rendeletek szigorú végrehajtásának kérdéséről, de arról is, hogy ez milyen gazdasági és társadalmi következményekkel jár azokra a régiókra és tagállamokra nézve, amelyeknek az emberi fogyasztáshoz fontos állatfajok némelyikét tekintve alacsonyak a termelőkapacitásai.

Úgy vélem ezért, hogy a Bizottságnak a lehető leggyorsabb, legobjektívabb és legteljesebb körű választ kellene adnia ezekre a kérdésekre.

Mojca Drčar Murko (ALDE). – (SL) Szlovénian nagy mennyiségben haladnak át élőállat-szállítmányok, amelyek többnyire Kelet-Európából Olaszországba tartanak. Az állategészségügyi hatóságaink tapasztalatai

szerint az alkalmazandó európai jogszabály meglehetősen átfogó, de a végrehajtása némiképpen kényelmetlen és bonyolult.

Szlovéniában a legnagyobb probléma a vizsgálatokkal kapcsolatos, mivel most, hogy a belső európai határokat eltöröltük, nehéz ellenőrizni, hogy a tehergépjárművek sofőrjei valóban megállnak-e az előre kijelölt megállóhelyeken. Fel kell hívnom a figyelmet arra, hogy méreténél fogva Szlovéniának nem kötelező saját megállóhelyekkel rendelkeznie, ehelyett Magyarországgal és Olaszországgal kötött egyezséget. Sürgősen szükségünk van egy egységes megoldásra, amelyet egységesen végre is hajtunk.

Figyelemmel az európai utakon nagy távolságokra szállított állatok szörnyű helyzetére, a 2005-ös rendelet felülvizsgálatát az állatjólét színvonalának javítására szolgáló lehetőségnek kellene tekinteni. A szállítás szorosan összefügg az állatokkal való bánásmóddal a levágás előtt, és egyetértek azokkal a képviselőtársaimmal, akik arra az álláspontra helyezkedtek, hogy a nyolc órát meghaladó szállítás engedélyezése nem indokolt.

Én ezért a szigorú felső korlát mellett vagyok a szállítási időket tekintve, de a mobil vágóhidak bevezetéséről szóló javaslatot is támogatom.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). – (PL) Elnök úr, az állatok szállítás közbeni védelméről szóló rendelet rendkívül fontos, és ez a fajta információ létfontosságú. Ezen a ponton hangsúlyozni kell, hogy az Európai Unió polgárai által elfogyasztott, importált hús nagy részére nem vonatkoznak hasonló szabályozások. Ez a rendelet az állatok tenyésztéséről és levágásáról szóló rendeletek sorában az ésszerűbbek közé tartozik.

Elismerem, hogy a nagy élelmiszeripari vállalatok gyakran a munkajogot sem tartják tiszteletben, nemhogy az állatokkal megfelelően bánjanak. Pontosan ezeknél a nagyvállalatoknál fordulnak elő az állatokkal szembeni legsúlyosabb visszaélések. Ez a probléma a kis- és középvállalkozásokat ritkán érinti. Az egyetlen megoldás a szigorúbb rendőri ellenőrzés, illetve határellenőrzés biztosítása, és az állatok jogait megsértő vállalatok nevének nyilvánosságra hozatala, hogy a fogyasztók elkerülhessék őket.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Elnök úr, nagyon fontos, hogy az állatok szállításakor gondoskodjunk a biztonságukról és megelőzzük az elkerülhető szenvedést. Szándékosan használom ezt a szót, mivel az állatok általában ijesztőnek találják a gépjárművekkel való közlekedést. Fontos, hogy ezt lehetőség szerint minimalizáljuk.

Amikor szabályokat hozunk a biztonság és a szenvedés megelőzése érdekében, jellemzően az időt és a távolságot nézzük. Ez természetes, ugyanakkor eléggé leegyszerűsítő például Írország esetében, amely – mint tudják – egy sziget, egyúttal fontos állatexportőr ország. Nem lehet abszolút időben és távolságban meghatározott határokat szabni, amikor át kell kelniük azokon a vizeken, amelyek elválasztanak minket a kontinentstől és a piacainktól. Hallottunk egy nyolcórás ajánlást, de ennél több időbe telik, hogy az állatokat hajóra rakjuk és átszállítsuk a vízen. A Csatorna közepén nem tudjuk kivinni őket legelni.

Ezért azt ajánlanám Önöknek, hogy vegyünk figyelembe az állatok szállításának körülményeit is, különösen Írország esetében, ne csak az időt és a távolságot.

Lydia Schenardi (NI). – (FR) Elnök úr, bár az állatok szállításáról szóló rendelet 2007. január óta hatályban van, úgy tűnik, a tagállamok nem tesznek szisztematikusan eleget ennek a rendeletnek, mivel nem nyújtják be az előírt éves jelentéseket. Az átfogó elemzés éppen ezért problémás, mivel a vizsgálatok elvégzésére kijelölt források tekintetében sok szükséges információ még hiányzik. Engem a különféle állatjóléti szervezetek és az állatjóléttel és -védelemmel foglalkozó frakcióközi munkacsoport tagjaként különösen érdekel ez a kérdés.

A szövetségek évtizedeken át kitartóan küzdöttek, egészen 2007-ig, amikor végre megszülettek az irányelvek ezen a területen, ahol most a tagállamok részéről megfigyelhető egyfajta lazaság. Akár a hajlandóság hiányáról is beszélhetnénk, mivel lényegében az ellenőrzések és vizsgálatok elvégzése – mint tudjuk – egyáltalán nem olyan bonyolult. Tudjuk, hol vannak a vágóhidak, tudjuk, hol tenyésztik az állatokat, és ugyanígy ismerjük az állatok szállításának útvonalait is, akkor hol itt a probléma?

Véleményem szerint ma és ebben a korban, amikor a lakosság teljes joggal tanúsít egyre nagyobb érdeklődést az állatok jóléte iránt, úgy a gazdaságokban, mint a vágóhidakon és a szállítás közben, fontos, hogy a tagállamok tiszteletben tartsák ezeket a szempontokat.

Ha már lehetőséget kaptam a felszólalásra, szeretném hozzátenni, hogy a szállítással kapcsolatban – a megtett út hosszától függetlenül – alapvető fontosságú, hogy a helyi éghajlati viszonyokat figyelembe vegyük. Egy

többórás út Hollandiában, tavasszal erősen különbözik egy ugyanilyen hosszú úttól például a nyár közepén, Görögországban. Utóbbi esetben nem kellene kötelezővé tennünk az éjszakai szállítást?

Örülnek, ha a jövőben mérlegelnék ezt a javaslatot.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Elnök úr, jogalkotási szempontból egy viszonylag új rendeletről beszélhetünk az állatok szállítás közbeni védelme tárgyában, hiszen csak 2007. januárban lépett hatályba. Miközben szerintem mindnyájan azt reméljük, hogy mindenki az első naptól kezdve eleget tett a rendelet nagyszámú előírásának, felérne egy kisebb csodával, ha tényleg ez lenne a helyzet, mert nagyon részletes és komoly követelményeket ró – teljes joggal – a tagállamokra és a piaci szereplőkre.

Üdvözlöm Neil Parish, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság elnökének mai szóbeli választ igénylő kérdését, mivel szeretnénk megtudni, hogy ez a rendelet működik-e. Először azonban azt kell tudnunk, hogy végrehajtották-e, mivel törődünk azzal, hogy az állatokat hogyan szállítják az Európai Unió területén.

Az olyan országok esetében, mint Írország, ahol az állattenyésztés hatalmas ágazat, rengeteg munkát kellett elvégezni ahhoz, hogy az első naptól kezdve be lehessen vezetni ezt a rendszert, mind magán az ágazaton belül, mind az ágazatot ellenőrzők részéről – gondolva itt a Mezőgazdasági Minisztériumra és más hatóságokra. Az engedéllyel rendelkező piaci szereplőknek komoly pénzeket kellett befektetniük ahhoz, hogy felfejlesszék a szállítóikat, és eleget tegyenek a rendeletben előírt képzési és képesítési követelményeknek. Megjegyzem, Írországban valójában ebben a hónapban is számos tanfolyam zajlik a szarvasmarhákat, juhokat, kecskéket, sertéseket, lovakat és baromfit szállító járművek vezetői részére – amint azt Jeggie asszony is felvetette –, és talán más tagállamoknak is ezt kellene tenniük.

Érdekes, hogy a rendelet csak az állatok gazdasági tevékenységgel összefüggő szállítására vonatkozik. Attól tartok, figyelmen kívül hagyjuk a hobbi háziállatok jólétét, mivel láttam már olyan embereket, akik azt hiszik, tudnak bánni az állatokkal, de valójában nagyon rosszul teljesítenek ezen a téren, és sokszor mégis éppen ezek az emberek ragaszkodnak a külön szabályokhoz a gazdálkodásra és a gazdasági tevékenységre nézve. Ez olyan terület, amellyel foglalkoznunk kell.

Úgy vélem, hogy az állatok szállításával foglalkozó fuvarozók általában rendelkeznek engedéllyel és megfelelnek a legjobb jóléti szabványoknak – mivel ez létfontosságú érdekük: úgy kell szállítaniuk az állatokat, hogy jó állapotban érkezzenek meg, hogy eleget tudjanak tenni a vásárlók igényeinek. A probléma a szabályozatlan ágazatban jelentkezik, ahol egyeseket nem érintenek ezek a szabályok, és nekünk is erre kell összpontosítanunk. Kik azok az emberek, akik kívül maradtak a kereteken, és hogyan tudnánk őket befogni és kivonni a forgalomból?

Az időkorlátokkal és a nyolcórás szabállyal kapcsolatban hadd mondjam el, hogy Európának amiatt okozott igazán problémát e rendelet hatálybaléptetése, mert sok tagállam, köztük Írország is, tisztában van azzal, hogy nagyobb távolságokra kell vinnünk az állatainkat, de azt is tudjuk, hogy eközben hogyan viseljük gondjukat. Ezért nem értek egyet azokkal, akik csökkenteni akarják az időtartamot, azzal viszont egyetértek, hogy gondoskodnunk kell róla, hogy a jólét prioritás legyen.

A lovakkal kapcsolatban gyakran azt mondom magamnak, milyen jó lenne telivérnek lenni, mert ők első osztályon utaznak. Az emberek nyilvánvalóan vigyáznak a nagy gazdasági értékkel bíró állatokra, és a mostani gazdasági lejtemet miatt én is aggodom a lovak jólétéért, pont. Azt mondanám: nincs szükség több szabályra. Lehet, hogy máris túl sok van belőlük, és kezdik megfojtani az ágazatot, amely igyekszik eleget tenni nekik. A szabályokat viszont alkalmazzuk mindenkire, és akik a szabályokat nem tartják be, ne maradhassanak meg a rendszerben.

Robert Evans (PSE). – Elnök úr, szeretnék gratulálni Parish úrnak, amiért felhozta ezt a témát. Politikai nézetkülönbségeink ellenére és nyilvánvaló emberi hiányosságaitól függetlenül úgy gondolom, hogy jelenleg nagyon helyesen jár el, ezért támogatom. Szükségünk van arra, hogy ez a rendelet sikerrel járjon, és arra is, hogy egyetemes hatálya legyen, nekem azonban vannak fenntartásaim, és nem értek egyet a ma délelőtt itt felszólalt képviselőtársaim némelyikével.

Stevenson úr azt mondta, hogy a nagy távolságokra való szállítás elkerülhetetlen – én meg azt mondom, nem az. Jensen asszony 24 órás szállításról beszélt – ami nem szükségszerű. Allister úr, a mezőgazdasági iparágnak magának kell feltennie a kérdéseket. Civilizált társadalom lévén az egész kérdést kell vizsgálnunk, az egész célt, az egész elgondolást, hogy az állatokat nagy távolságokra elszállítjuk, aztán leöljük. Ha húsevő lennének, azt kérdezném, hogyan javíthatná az általunk is ismert út közbeni szenvedés, a kiszáradás, a stressz és – északi és déli ír kollégáink kedvéért – a tengeri szállítás a termék végső minőségét?

Véleményem szerint ez gazdasági szempontból értelmetlen. Humanitárius szempontból végképp nincs értelme. Én ezért az állatok szállításának teljes tilalma mellett vagyok, ami szerintem támogatná a vidéki gazdaságokat. Ösztönözné a helyi termelőket – igen, a kis- és középvállalkozásokat, amint arról valaki már beszélt az előbb –, és lehetővé tenné, hogy az élelmiszer fogyasztása a termelés helyéhez a lehető legközelebb történjen.

Mindezek hiányában, és tudva, hogy erre a közeljövőben nem fog sor kerülni, úgy vélem, azt kellene megfelelően és realisztikusan végrehajtanunk, amit eddig elértünk, azaz ezt a rendeletet, ezért szorgalmazom, hogy a Bizottság Európa-szerte vessen be minden ügynökséget – ha szükséges, az autópálya-rendőrséget is –, állítsa meg és ellenőrizze a tehergépjárműveket, hogy kiderüljön, teljes mértékben végrehajták-e a rendelet követelményeit.

Fiona Hall (ALDE). – Elnök úr, foglalkozott már a Bizottság az állatjóléti rendeletek rossz végrehajtásának humán egészségügyi következményeivel? A szállítás, különösen a nagy távolságokra történő, összezsúfolt szállítás stresszt okoz, a stressz pedig fogékonyabbá tesz a betegségekre. Ez különösen igaz a lovakra, amelyek esetében tudományos vizsgálatok igazolták, hogy a szállítás a lovakat verejtékessé teszi. Ez azt jelenti, hogy a normálisnál sokkal többet választanak ki, ami nagymértékben növeli a betegségek terjedésének valószínűségét. A szállított állatok közül sokat levágnak – az EU-ban év 320 milliót –, ami azt jelenti, hogy jelentősen megnő annak a veszélye, hogy a szalmonella és hasonló betegségek bekerülnek az élelmiszerláncba.

Tekintettel a jelenlegi szabályok végrehajtásának nagyon alacsony szintjére és a nagy távolságra való szállítással járó stresszre, amely még a rendes pihenőidők betartása esetén is jelentkezik, különösen a lovaknál, tervezi-e a Bizottság a szállítási idő abszolút korlátozásának bevezetését – a szükséges esetekben, tudományos bizonyítékok alapján? Ez ugyanis egyszerre szolgálná az állatjólét és az emberi egészség érdekét.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Elnök úr, biztos úr, az állatok szállításának problémája nagyon fontos, ezért jó, hogy a Parlament ismét foglalkozik ezzel a kérdéssel. Kevésbé örömdetes viszont az a tény, hogy a rendeletet nem hajtjuk végre hatékonyan.

Üdvözlöm azt a tényt, hogy a mai vitánk folyamán továbbra is előtérben maradt a lovak szállításának ügye. Ez örömdetes hír, nemcsak azért, mert én magam lovakat tenyészték, de azért is, mert az előírásokat ezen a területen bizonyosan nem tartják be. Szeretném megragadni ezt az alkalmat, hogy elmondjam, a lovak megértik az embereket. Bár a lovak értenek minket, mi nem mindig értjük őket. A lovak az emberekhez hasonlóan képesek nyugtalanságot vagy éppen félelmet érezni, és meg tudnak bízni az emberekben. Emlékszem egy esetre, amikor egy súlyos beteg ló a klinikán nem engedte magához az állatorvosokat mindaddig, amíg a lányom nem volt ott. Amint a lányom megérkezett, az orvosok azt tehettek vele, amit akartak. Egyszerűen azért, mert bízott a lányomban. Ahogyan nekünk, embereknek sem mindig könnyű megbízni az orvosokban, ez a ló sem bízott az állatorvosokban, de egy ismerős személyben igen. Ezért úgy gondolom, az emberek olyankor sem értik meg a lovakat, amikor megrémülnek, vagy éppen megpróbálják megvédeni magukat. Az emberek félreértik és engedetlenségnek tekintik ezt a magatartást. A gazda megveri a lovat. A ló a maga részéről tudja, miért haragszik a gazdája, és azt is, hogyan engedjen neki. Ezért lekötözve érzem magam minden olyan európai parlamenti képviselő felé, aki képes volt ezt a problémát onnan közelíteni, hogy mi lenne jó, figyelembe véve, hogy élőlényekről van szó, és bizonyos fokú humanitást tanúsítani.

Esther de Lange (PPE-DE). – (NL) Elnök úr, ismét az állatok szállításának kérdését tárgyaljuk itt a Házban, és megint egy kettős következtetésre fogunk jutni. Először is, a jelenlegi jogszabály messze elmarad a Parlament törekvéseitől, amelyeket elődöm, Albert Jan Maat fogalmazott meg a jelentésében, aki szerintem nagyon helyesen különbséget tett a vágásra szánt állatok és az egyéb jószágok között. Sőt, a sofőrök képzése, a jobb szállítási körülmények és a GPS használata terén is történtek lépések, de ennyi még biztosan nem elég.

Másodszor, a nyomon követés továbbra is a jogszabály sarkalatos pontja. Az európai szintű nyomon követés még mindig hagy kívánnivalót maga után, és legnagyobb részben továbbra is nemzeti szinten szerveződik. Ezért sürgősen meg kell állapodni a határokon átnyúló panaszkezelésről és bizonyítékgyűjtésről. Azt is szeretném, ha az Élelmiszerügyi és Állategészségügyi Hivatal fokozná a nyomon követés érdekében tett erőfeszítéseit. Azt a módosításomat, hogy e célból tegyünk több pénzt elérhetővé a költségvetési eljárás keretében, többek között az Európai Bizottság is visszautasította. Az Európai Bizottság még most is szívesebben hivatkozik nemzeti jelentésekre, amelyeket papíron értékel. Az Európai Bizottság inkább mossa kezeit ebben az ügyben, ahelyett hogy garantálna egy tényleges, egész Európára kiterjedő nyomon követő rendszert, európai felügyelők általi *ad hoc* vizsgálatokkal és európai felügyelettel?

A jelenlegi jogszabályban ezenkívül még a következőket kellene javítani: több és jobban felszerelt pihenőhelyekre van szükség az Európai Unió területén és azon kívül is, az éghajlati viszonyok pontosabb meghatározására az egyes állatfajok esetében, és végezetül el kell kezdenünk dolgozni a műholdas rendszerek kötelező használatán is, amelynek keretében a központi adatbázishoz csak az engedéllyel rendelkező személyzet férne hozzá.

A jogszabály tényleges végrehajtásáról szóló európai körkép hiányosságai ellenére természetesen olykor hallunk különféle híreszteléseket, például Ausztriából, ahol egy helyi felügyelő elmondása szerint sok üres tehergépjárművet látott áthaladni Lengyelország és a Cseh Köztársaság irányába, de nem látta őket megrakva visszatérni Európa déli része felé. Ez azt jelentené, hogy a megrakott tehergépjárművekkel már inkább elkerülik Ausztriát, talán hogy így megkerüljék az ott hatályban lévő ellenőrzési szabályokat, amelyek a környező országokhoz képest szigorúbbak? Számomra ez azt jelzi, hogy a jogszabályt a tagállamok igen eltérően alkalmazzák.

A másik probléma az állatorvosok szerepe, akiknek az aláírása szükséges a szállításhoz. Biztos úr, ezek az állatorvosok helyenként már kezdenek két lábon járó pecsételő automatává változni. Józan ésszel nyilván senki nem adná az aláírását egy olyan, Romániából Dél-Olaszországba tartó lószállítmányhoz, amely várhatóan 24 órát vesz igénybe? Ez a szállítmány az utolsó 500 km-t a szállítási napló szerint 2,5 óra alatt tette meg. Ez legalábbis elgondolkodtató, hogy netán egy Ferrariban vitték-e azokat a lovakat.

Végezetül, a fiatal állatokat, különösen a kölyökkutyákat keresztül-kasul szállítják egész Európában anélkül, hogy erre bármilyen jogszabály lenne érvényben. Szeretném ezért szorgalmazni, hogy az Európai Bizottság ezt is vizsgálja meg.

Mi elvégeztük a házi feladatunkat itt a Házban, most a Bizottságtól várjuk a javaslatokat, amelyekre még a Ház küszöbön álló választásai előtt számítnak.

Elizabeth Lynne (ALDE). – Elnök úr, más képviselőtársaimhoz hasonlóan én is elsősorban a lovak szállításával szeretnék foglalkozni. Mára már nagymennyiségű bizonyíték igazolja, hogy az uniós szabályokat, amelyek a lovak jólétét hivatottak védeni a nagy távolságokra való szállításkor, semmibe veszik, ami embertelen körülményekhez és felesleges szenvedéshez vezet. A lovakat egyes esetekben szardíniákhoz méltó sűrűséggel zsúfolják be az acél tehergépjárművekbe, ahol a hőmérséklet meghaladhatja a 40 °C-ot. Ezeket a lovakat olykor több ezer mérföldes távolságokra szállítják élelem vagy víz nélkül, ami sérülést, de akár halált is okozhat.

Van a Bizottságnak bármilyen információja arról, hogy az 1/2005/EK rendelet megsértései ügyében a tagállamok hányszor indítottak bírósági eljárást a rendelet 2007. január 5-i hatálybalépése óta, és hogy a járművek harmonizált GPS nyomon követéséről szóló uniós rendeleteket végre fogják-e hajtani? Van bármilyen mód arra, hogy magánszemélyek is hozzájuthassanak az állatok tagállamokon belüli mozgásának nyomaiból kivont adatokhoz? Tudom, hogy a Bizottság hozzáfér ehhez, de a magánemberek nem. Erre a három konkrét kérdésre szeretnék választ kapni.

Den Dover (PPE-DE). – Elnök úr, nagy öröömre szolgál, hogy felszólalhatok e délelőtti legfontosabb vitájában, és szeretném hangsúlyozni, mennyire fontos Anglia északnyugati része számára az élőállat-szállítás. Mint a Mezőgazdasági Bizottság elnöke elmondta, ezeket az állatokat sokkal inkább levágnánk helyben, és csak utána szállítanánk el feldolgozásra a telephelyről, ha már szükség van a hús mozgatására; de az északnyugati országrészben nagyon sok lovunk van, sok birkánk és szarvasmarhánk – ezáltal sok az állatmozgatus.

18 évig voltam a nemzeti parlament képviselője. Ez a kérdés folyamatosan problémát jelentett, újra és újra felvetették a választóim. Be kell vallanom, az elmúlt 10 vagy 20 évben a dolgok nem javultak érdemben.

Örülök, hogy benyújtották ezt a kérdést. 2007 volt az első év, és a jelentéseket 2008. júniusig kellett beadni, de elismerem, hogy le vagyunk maradva a programban. Meghallgattam, amit a biztos úr elmondott – hogy meg fogja vizsgálni a műholdas nyomon követés előnyeit. Ez jó ötlet. De azt kell mondanom a biztos úrnak, hogy ebben a rendeletben számos más, részletes ellenőrzés is szerepel – mint például az állatok szállításra való alkalmassága, a szállítási gyakorlatok, a szállítóeszközök, a tengeri szállításhoz használt konténerek, az összesített szállítási idők, a pihenési időszakok, a helyigények tekintetében – csupa olyan dolog, ami nem látható a műholdon keresztül. Ezekhez részletes vizsgálatok kellene, és le kell vonni a megfelelő tanulságokat.

Reméltem, hogy a záró megjegyzéseiben szerepelni fog egy olyan időpont, amikor reményei szerint befejezi és benyújtja javaslatait és következtetéseit a rendelet végrehajtásának még ebben a korai szakaszában, mivel minél előbb teszünk valamit a helyzet javítására, annál jobb.

Borzasztó, hogy az állatoknak életük utolsó néhány napján ki kell bírniuk ezeket a hosszú szállítási időszakokat. A fogyasztók látni akarják – ahogyan a szabad tartású tyúk és tojás esetben is –, hogy humánusan bánunk az állatokkal, és meg fogják fizetni a felárat ezért a húsert, mert tudni akarják, hogy törődünk ezekkel az állatokkal, amelyek annyira értékesek és fontosak az élelmiszerszükségleteink szempontjából.

ELNÖKÖL: MARTÍNEZ MARTÍNEZ ÚR

alelnök

Samuli Pohjamo (ALDE). – (FI) Elnök úr, biztos úr, köszönettel tartozom Parish úrnak ezért a vitáért.

Az állatok jólétének garantálása nagyon fontos kérdés. A Bizottságnak gondoskodnia kell arról, hogy az állatok szállításáról szóló rendeletet az EU egész területén következetesen végrehajtsák és nyomon kövessék.

Az állatok szállításáról szóló uniós jogszabály szigorú. Az állatok szállításával kapcsolatban visszatérő súlyos problémák a jogszabályok nagyarányú megsértéséből erednek. Az állatok szállítására vonatkozó időbeli korlátokról és az eltérési lehetőségekről szóló jelenlegi szabályozás helyénvaló, ha ezt rendesen figyelemmel kísérik, és ha egyidejűleg csúcsmínőségű járműflottát tartanak fenn. Ezeknek megfelelő szellőzéssel, hőmérséklet-szabályozással, ivóvízrendszerrel és műholdas navigációs rendszerrel kell rendelkezniük. Emellett a sofőröket képezni kell, és iránymutatásokat kell összeállítani az állatok szállításának megfelelő körülményeiről, amint az most sok tagállamban zajlik.

Úgy vélem, fontos, hogy az állatok szállításáról szóló jelenlegi rendeletet az EU-ban mindenhol megfelelően végrehajtsák, és az ebből szerzett tapasztalatokat figyelembe vegyék az esetleges új rendeletek megfogalmazása előtt.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim, egy közösség csak akkor tud konstruktívan együttműködni, ha mindenki tartja magát a törvényekhez és a szabályokhoz. Konkrétan a mezőgazdasági termelők nagyon is fontosnak tartják, hogy gondoskodjanak arról, hogy az állataik szállítása úgy történjen, hogy levágás után a fogyasztókhoz jutó hús a legjobb minőségű legyen, és a lehető legkisebb mértékben érintsék a stressz okozta hatások. A feketebárányokat meg kell nevezni és szégyenszemre ki kell állítani, mivel ezek a jogsértések elfogadhatatlanok, és az egész iparágra hoznak szégyent.

Sikeresen le kell csökkentenünk a vágásra szánt élőállat-szállításokat. Remélem, hogy ezen a téren végre el tudunk jutni egy áttekinthető helyzethez, és hogy ennek a tudományos alapja is megvan. Biztos úr, szeretném megismételni, hogy a szabályok betartását elmulasztó, harmadik országokból származó behozatalokkal szemben pontosan ugyanolyan bánásmódra és büntetésre szólítok fel, mint az EU-n belüli állatszállítások esetében.

Richard Corbett (PSE). – Elnök úr, ez a vita bebizonyította, hogy legalábbis komoly kétségeink vannak afelől, hogy a jelenlegi jogszabály működik-e, hogy rendesen végrehajtják-e az összes tagállamban, sőt, hogy egyáltalán rendesen végre lehet-e hajtani. Végre lehet hajtani ezt a jogszabályt, ha az állatokat nemzetközi szinten is szállítjuk?

Meg kell vizsgálnunk, hogy vissza kell-e térnünk a szigorú nyolcórás időbeli korlátozás gondolatához, eltérési lehetőség és kivétel nélkül – kivéve esetleg a szigetekről induló tengeri szállítások esetét, de egyébként mindenfajta eltérési lehetőség nélkül.

Képviselőtársaimat talán érdekli, hogy van egy új weboldal, amely pontosan ezért folytat kampányt, és most gyűjtenek aláírásokat egy petícióhoz. A címe: www.8hours.eu. Sok képviselő és a vitát figyelemmel kísérő érdeklődő is érdekesnek találhatja e weboldal felkeresését.

Sylwester Chruszcz (UEN). – (PL) Elnök úr, sok szó esett ma a humánus bánásmód kérdéséről, és arról, hogy mennyire tekinthetjük magunkat civilizált társadalomnak. Általában véve egyetérték azzal, hogy a vitáink és az itt elhangzó kijelentések a helyes irányba visznek minket. Erre a vitára nagy szükség van.

Csak arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy miközben az általunk képviselt irány kellően indokolt és helyes, nem szabad mesterséges vagy szükségtelen terheket rónunk a mezőgazdasági termelőkre és a vállalkozásokra, és biztos vagyok benne, hogy ezt el is tudjuk kerülni. A Bizottságot és magunkat itt az

Európai Parlamentben ezért pusztán arra kérem, hogy gondoskodjunk arról, hogy ez a jó projekt ne vezessen különféle szükségtelen nehézségekhez. Mivel ma határozottan hangsúlyozzuk ezeket a teljesen indokolt megoldásokat, azt is kérném Önöktől, hogy a későbbiekben kerüljük a szelektív hozzáállást. Mindnyájunknak, azaz a Közösség, az Európai Unió minden országának egyformán kell kezelni őket. Engem ma például az foglalkoztat

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót.)

Constantin Dumitriu (PPE-DE). – (RO) Az állatkísérletek a biológiai és orvosi kutatások fontos szakaszát jelentik. E tevékenység keretében azonban külön figyelmet kell fordítani a tudományos vagy más kísérleti célokra használt állatok gondozására. Az Európai Uniónak is példát kellene mutatnia, hogy ezeket az állatokat hogyan kell tartani és gondozni.

Az Európai Bizottság 86/609/EGK irányelve több mint 20 éves, és ezeket a szempontokat csak homályosan, engedékenyen szabályozza. A statisztikák szerint ebben az időszakban Európa egész területét tekintve körülbelül 235 millió állatot használtak fel kísérletekhez, és közülük minden évben több mint 12 milliót ölnek meg az Európai Unió laboratóriumaiban.

Az állatok gondozása tárgyi és egyéb feltételek egész sorát jelenti, amelyeket biztosítani kell a felhasznált állatok részére. Az állatok kereskedelmétől kezdve a szállításon és a műtéti beavatkozásokon keresztül a leölésig és az állatok életének kioltásáig minden aspektusnak a fajra, az állat kategóriájára és a körülményekre vonatkozóan meghatározott nemzetközi és nemzeti rendelkezések szigorú betartásával kell történnie, hogy lehetőség szerint megkíméljük őket a fizikai és mentális szenvedésektől.

Ez a gondoskodás megköveteli

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót.)

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Az új tagállamoknak, és itt most konkrétan saját hazámra, Romániára fogok hivatkozni, támogatásra van szükségük – amint itt korábban már elhangzott – ahhoz, hogy megerősítsék az állatok szállításáról szóló, ma tárgyalt rendelet alkalmazásának ellenőrzéséért felelős hatóságok hatáskörét.

Ebből a szempontból az állategészségügyi hatóságoknak Romániában még mindig nagyon nehéz a rendőrség bevonása nélkül vizsgálni az állatszállítmányokat, mivel ez az egyetlen olyan hatóság, amely jogosult az áthaladó szállítóeszközök megállítására.

A másik, kifejezetten Romániára jellemző kérdés a vándorlegeltetés folytatása – nyilvánvalóan sokkal kisebb arányokban –, amely gyakorlatot véleményem szerint különálló kérdésként kellene kezelni, és lehetőség szerint meg kellene őrizni.

A harmadik és egyben utolsó kérdés, amiről beszélni szeretnék, az itt tárgyalat vizsgálatokkal és jelentésekkel járó hatáskörökkel kapcsolatos aggályaink kérdése.

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót.)

Avril Doyle (PPE-DE). – Elnök úr, határozottan azon a véleményen vagyok, hogy a jármű minősége és a sofőr készségei ugyanolyan fontosak, ha nem fontosabbak, mint a szállítás hossza. Két óra egy zajos, lehasznált járműben, amelyet túlzott sebességgel hajtanak, különösen kanyarodáskor, sokkal súlyosabban hat az állatok jólétére, mint nyolc vagy akár tíz óra egy megfelelően felszerelt, modern tehergépjárműben óvatos, a szállított állatokra is ügyelő vezetési stílus mellett.

A vágásra szánt lovak jóléte továbbra is súlyos probléma, és egyre több a bizonyíték arra, hogy egyes tagállamok – talán szándékosan – figyelmen kívül hagyják a jogszabályokat ezen a területen. Biztos úr, Írországtól megkapta a tavaly júniusi éves jelentést? Mely országok nem nyújtották be a jelentésüket? Ezeket a jelentéseket az interneten is el lehet majd érni? És tud részleteket mondani arról, hogy az egyes tagállamokban hány ügyben indítottak eljárást? Kérem, válaszoljon erre a négy kérdésre.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Elnök úr, az Európai Unió nagy hangsúlyt helyez az állatokkal való megfelelő bánásmódra a tartásuk teljes ideje alatt, a születéstől a vágóhídig. Mint tudjuk, a hús minősége nagymértékben függ attól, hogy az állatokkal hogyan bánnak a tenyésztés és a szállítás folyamán.

A szállításkor alkalmazandó állatvédelmi előírásokat a konkrét állatfajtákra kell megállapítani, tudományos bizonyítékok alapján. Ezt a rendeletet ezért felül kell vizsgálnunk. A kereskedelmi szükségletek miatt az állatokat meghatározott távolságokra szállítják, amelyek gyakran túl hosszúak, ezért a megtételükhöz

tekintélyes mennyiségű időre van szükség. Ezért fontos az előírt alapelvek és normák tiszteletben tartása. Emiatt volt teljességgel indokolt a kérdés, hogy az állatok szállításáról szóló uniós jogszabályt hogyan hajtják végre, illetve végrehajtják-e egyáltalán. Fel kell mérnünk a helyzetet az egyes tagállamokban. Szem előtt kell tartanunk, hogy mindezek a költségekre és a termelés versenyképességére is kihatnak. Az Európai Unió polgárai nagyon érzékenyek....

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót.)

Neil Parish (PPE-DE). – Elnök úr, nagyon rövid leszek, mivel én vagyok a szerzője ennek a kérdésnek. Annyit szeretnék mondani a biztos úrnak, mielőtt még belekezdene az összefoglalóba, hogy az itt szereplő három kérdésből az elsőt válaszolta meg annyiban, hogy megemlítette azokat a tagállamokat, amelyek még nem készítették el a jelentésüket. Amire igazán kíváncsi vagyok, az, hogy a Bizottság készített-e már előzetes elemzést a jelentésekből, és mi történik most? Azt is szeretném tudni, hogy a Bizottság a jövőben fog-e jelentést előterjeszteni a rendeletről? Ez az, amire sürgősen szükségünk lenne.

Meg kellene ismernünk a bevált gyakorlatokat is, mert Szlovénia például az egész országban nyomon követi a járműveket. Sok ország jó munkát végez, sokan pedig rosszul végzik a dolgukat, hogy kellően egyszerűen fogalmazzak. Fog a Bizottság megfelelő elemzést készíteni mindezekről, és mikor fog ezzel előállni?

Vladimír Špidla, a Bizottság tagja. – (CS) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a római jog tárgyként határozza meg az állatokat. Emlékszem egy katonai szabályzatra, amely előírta, hogy egy vagonban 8 ló vagy 48 ember szállítható. Ez azt jelzi, hogy civilizációs fejlődésünk folyamán kezdjük megérteni, hogy az emberek és az állatok között szorosabb a kapcsolat, mint az emberek és a tárgyak között. Véleményem szerint a civilizáció fejlődése vezetett el minket ahhoz a felismeréshez, hogy az állatok nem tárgyak, hanem saját jogokkal rendelkező élőlények, és ezt a nézetet már a törvényeinkben is kifejezésre juttattuk. Úgy vélem, most már kijelenthetjük, hogy az európai szabályozások mára kialakultak, és ezek kétségkívül képviselik a civilizációs előrehaladást. Másrésztől viszont a vita egyértelműen megmutatta, hogy az alkalmazásuk még nem következetes, ezért indokolt lehet a struktúrájuk továbbfejlesztése.

A Bizottság egyetért ezekkel az általános kijelentésekkel, és tevékenységeiben is arra fog törekedni, hogy javítsa az ellenőrzések végrehajtásának és a helyzet nyomon követésének rendszerét. Ezért most folyik az új szabályozások megfogalmazása, amelyek törekedni fognak a tudományterületek széles köréből származó legújabb tudományos megállapítások figyelembevételére, mivel – amint ez a vita is egyértelműen megmutatta – összetett problémával állunk szemben. Nem egyszerű ez a kérdés, nem lehet annyival elintézni, hogy „rendben, hozunk egy-két intézkedést, aztán majd megoldódik” Véleményem szerint a vita azt is világosan bebizonyította, hogy a haszonállatok és általában az állatok védelmének gondolata olyan elgondolás, amely nemcsak a fogyasztóvédelemhez kapcsolódó gyakorlati megfontolásokon alapul. Hajlandóak vagyunk megtenni bizonyos védő intézkedéseket, noha ezeknek a fogyasztók szempontjából nincs valódi jelentősége, és tényleges haszonnal sem járnak, pusztán azért, mert ez nagyon is fontos etikai kérdés.

Megpróbálok válaszolni néhány konkrét kérdésre. Kérdések egész sorát tették fel a vita folyamán, és természetesen minden európai parlamenti képviselőnek készségesen adunk részletesebb választ a kérdésére, ha azzal most esetleg nem foglalkoznék. Az egyik kérdés azokra az országokra vonatkozott, amelyek nem nyújtottak be jelentést, és ezeket a bevezető beszédemben meg is említettem. Mivel azonban ez ilyen fontos kérdés, elmondom, hogy ezek az országok Ciprus, Litvánia, Málta, Bulgária és Luxemburg. Ez a kérdés nem érintette tehát Írországot, amely eleget tett a kötelezettségeinek. Más kérdések az információhoz való hozzáférésre vonatkoztak. Szeretném megemlíteni, hogy elméletileg lehetséges a különféle nemzeti jelentések közzététele, de a rendelet a tagállamoknak jogot ad arra, hogy ezt titoktartási okokra hivatkozva megtagadják. Ezt azonban egyik tagállam sem tette meg. Amennyiben valamelyik jelentés közzététele ügyében megkeresik, a Bizottság megkérdezi a tagállamokat, hogy kívánják-e alkalmazni a titoktartási szabályt. Mivel erre számításaim szerint nem fog sor kerülni, a jelentés ezt követően teljes egészében közzétehető, ami véleményem szerint újabb vitára fog ösztönözni. Az éves jelentéseket a Bizottság saját szakértői tanulmányozzák, egyidejűleg kiegészítik a bizottsági tisztviselők helyszíni megállapításaival, és végül ez szolgál alapul a rendelet betartására vonatkozó további észrevételekhez, valamint az uniós jogi és szervezeti rendszer továbbfejlesztéséről szóló további ötletekhez ezen a területen.

Ami a jogi rendszer módosítására szolgáló további irányelvtervezet kérdését illeti, már jeleztem, hogy a Bizottság dolgozik az ilyen tervezeteken, és törekszik a legkorszerűbb tudományos ismeretek felhasználására. Elhangzott egy kérdés azzal kapcsolatban is, hogy jelenleg hány jogsértési eljárás van folyamatban. Pillanatnyilag két jogsértési eljárás van folyamatban, és két vagy három kereset indult Andaluszia vagy inkább Spanyolország ellen. 2008-ban összesen hat tagállamot vizsgáltunk meg részletesen. Ezek voltak a konkrétabb

tények a felvetett kérdésekkel kapcsolatban. Hölgyeim és uraim, szeretném még egyszer megköszönni Önöknek ezt az igen széles körű vitát, amely világosan igazolta, hogy a Bizottság és a Parlament álláspontja nagyon közel van egymáshoz. Véleményem szerint ezt a további előrehaladás ígéretes jelének kell tekintenünk ezen a roppant kényes területen.

Elnök. – A vitát lezárom.

Írásbeli nyilatkozatok (142. cikk)

Neena Gill (PSE), írásban. – Elnök úr, már megint úgy tűnik, hogy az itt elfogadott törvényeket nem hajtják végre mindegyik tagállamban. Az állatok szállításáról szóló rendelet immár két éve hatályban van, az állatok jogai mégis súlyosan sérülnek, különösen a lovak szállítására és levágására. Azt kérdezném a Bizottságtól, mit tesznek annak érdekében, hogy a lovakat származási országukban vágják le, anélkül hogy hosszú, megerőltető utat kelljen megtenniük a fogyasztó országokba.

Számomra és mindazok számára, akiket képviselek, az egyik legaggályosabb kérdés az, hogy ezeket az állatokat embertelen, zsúfolt, hitvány körülmények között szállítják, korlátozott élelem és víz biztosításával. Erre semmi szükség. Ha már nem tudjuk megakadályozni a hús elfogyasztását, ha már állatokat kell levágni, legalább a származási országban kellene őket levágni, és hasított testként továbbszállítani más országokba. Emellett a fogyasztóknak is szólni kellene, ha a hús, amelyet megesznek, nem helyi, hanem több száz mérföld távolságból érkezik.

Elnök úr, e lovak jóléte érdekében mindazokat az erőfeszítéseinket, amelyeket itt a Parlamentben eddig tettünk a szállított állatok jogaiért, a továbbiakban nem szabadna figyelmen kívül hagyni.

3. Mediterrán étrend (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont Parish úr által a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság nevében a Bizottsághoz intézett szóbeli választ igénylő kérdés megvitatása a mediterrán étrendről – amely étrendhez véletlenül, ésszerűen szigorú keretek között, e plenáris ülés elnöke is tartja magát, az elfogadhatónál jobb eredményekkel.

Neil Parish, szerző. – Elnök úr, örömmel hallom, hogy Ön is a mediterrán étrendet követi, és látom, milyen nagy sikerrel!

Ami ma délelőtt bebizonyosodott számomra a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság elnökeként, az volt, hogy témák igen széles körét tudjuk megvitatni. Az egyik percben még az állatok szállítását tárgyaljuk – ami ugyancsak nagyon fontos téma –, most pedig újabb fontos téma van terítéken: a mediterrán étrend.

A Mezőgazdasági Bizottság elnökeként az egyik feladat, ami hozzám került, és amivel kifejezetten próbálunk megbirkózni, az volt, hogy a Miniszterek Tanácsának 2007. július 16-i brüsszeli ülésén a Bizottság ismételtlen jelezte, hogy teljes mértékben támogatja a mediterrán étrend jelölését az emberiség eszmei kulturális örökségeinek sorába, az UNESCO részéről. Ezt a jelölést az UNESCO felelős bizottsága 2009-ben fogja megvizsgálni – ami azt illeti, ez már meg is történt. Tervezi a Bizottság, hogy konkrét, összehangolt stratégia kialakításával támogatja a jelölést, mivel most már nagyon gyorsan haladunk?

Mint mondtam, itt a Mezőgazdasági Bizottságot képviselem, de valószínűleg minden képviselőtársamat megfelelően képviselem, ha az étrendről beszélek, mivel Európa egyik nagyszerű vonása a sokszínűsége és kultúrája, márpedig ennek a sokszínűségnek és kultúrának természetesen az étkezésünk is része.

A mediterrán étrend nagyon jó. Miből áll a mediterrán étrend? Biztos vagyok benne, hogy erről a mai délelőtti folyamán sokat tudnánk beszélni, de alapvetően egy olyan étrendről van szó, amely olajos halakban, olívaolajokban, gyümölcsben és zöldségben gazdag. Kétségkívül nagyon ízletes étrend, és amint a méreteimből is láthatják, magam is nagy híve vagyok. Ráadásul ez egy egészséges étrend: az esszenciális zsírsavak és antioxidánsok gazdag forrása, amelyek együttesen javíthatják a koleszterinszintet, és védelmet nyújtanak a szívbetegségekkel szemben. A friss orvosi kutatások azt is felvetették, hogy hozzájárulhat a demencia és hasonló megbetegedések kockázatának csökkentéséhez.

Amikor mediterrán országokba utazunk, láthatjuk, hogy az emberek élvezik ezt az étrendet, és ez nemcsak az ott élőkre igaz, hanem még sokunkra, akik előszeretettel utazunk a mediterrán országokba, különösen ha egy kis napfényre és hozzá nagyon jó ételekre vágyunk.

Olyan dolog ez, amit muszáj komolyan vennünk ebben a világban, ahol lassan minden uniformizálódni látszik. Látjuk, hogy az új generációkat folyamatosan bombázzák a gyorsétterem-láncok – itt és most nem fogom mindegyiket megnevezni –, amelyek gomba módra szaporodnak az Európai Unió egész területén. Nem szabad megfeledkeznünk arról, hogy természetesen a gyorsétterem-láncoknak is megvan a maga szerepe, de borzasztó lenne, ha az elkövetkező években Európán átutazva már csak gyorsételeket találánk. Amerika bizonyos részein keresztülutazva – és ez különösen igaz a nyugati partra – már ma sem találunk mást, csak gyorsétterem-láncokat, de az Európai Unióban ezt igazán nem akarhatjuk.

Mint mondtam, támogatnunk kell a mediterrán ételeket, és ez a kultúra és a sokszínűség szempontjából is nagyon jó gondolat. Úgy vélem, a jövőben meg kell majd vizsgálnunk más típusú étrendeket is az Európai Unió egész területéről, mert azt szeretném világosan megmondani Önöknek ma délelőtt, hogy bár lelkes támogatója vagyok a mediterrán étrendnek, a Mezőgazdasági Bizottság elnökeként nemcsak a mediterrán étrend támogatása mellett akarok kiállni, hiszen Európa-szerte számos más étrendet is találhatunk, amelyek ugyanilyen jók, de más jellegzetességekkel, más ételekkel büszkélkednek.

Ez tehát sok más, eljövendő dolog kezdete, és mint mondtam, tényleg szeretném megtudni a Bizottságtól, hogy az év folyamán hogyan kívánja aktívan támogatni ezt a jelölést, mivel bízunk benne, hogy a mediterrán étrend elnyeri ezt a kitüntető címet, ahogyan abban is reménykedünk, hogy még sok remek mediterrán étkezésben lehet részünk a jövőben.

Vladimír Špidla, a Bizottság tagja. – (CS) Elnök úr, hölgyeim és uraim, mindenekelőtt szeretném hangsúlyozni az egészséges étrend fontosságát a betegségek megelőzése érdekében. Európai parlamenti képviselőként azt is jól tudják, hogy az Európai Bizottság által 2007. május 30-án elfogadott, „A táplálkozással, túlsúllyal és elhízással kapcsolatos egészségügyi kérdésekre vonatkozó európai stratégia” című fehér könyv összefoglalja mindazokat a közösségi politikákat, amelyek hozzájárulhatnak az étkezési szokások javításához és az elhízás megelőzéséhez. Ez főként a közegészségügy, a vendéglátás, a közlekedés, a regionális politika, a sport, az oktatás és a statisztika, valamint az agrárpolitika területén jelent intézkedéseket.

Az egyik legjobb példa a Bizottság kezdeményezése, amelynek keretében páneurópai programot indított az iskolák gyümölccsel és zöldséggel való ellátása érdekében. A program célja, hogy a gyermekeink számára megkönnyítse az egészséges életkezést. A program a 2009/2010-es tanév elején indul, évi 90 millió eurós költségvetéssel az iskoláknak szánt friss gyümölcs és zöldség beszerzésére és szállítására.

Az egyik európai parlamenti képviselő által felvetett konkrét kérdéssel kapcsolatban, amely arra vonatkozott, hogy az UNESCO-tól a mediterrán étrend felvételét kérték a kulturális világörökségek listájára, a biztos asszony elődje, Markos Kyprianou már felvetette ezt a témát a Tanács 2007. júliusi mezőgazdasági ülésén. A Bizottság üdvözli ezt a kezdeményezést, mivel ez is hozzásegíthet az egészséges táplálkozási szokások ösztönzéséhez az EU egész területén.

Az Európai Bizottságnak természetesen nincsen semmiféle formális hatásköre az ilyen kérés támogatására az UNESCO keretében, mivel az UNESCO-nak nem tagja, és ilyenformán a döntéshozatali folyamatban sem vehet részt. Mindazonáltal remélem, hogy a részt vevő államok által az UNESCO-hoz benyújtott kérelem az EU többi tagállamtól megkapja az ehhez szükséges támogatást.

Rosa Miguélez Ramos, a PSE képviselőcsoport nevében. – (ES) Elnök úr, mindenekelőtt szeretném megköszönni a Bizottságnak, hogy ismételten jelezte, hogy támogatja a mediterrán étrend UNESCO általi jelölését az emberiség kulturális örökségeinek listájára.

A biztos úr válaszát hallva azt is fontos szem előtt tartani, hogy az étrend egyfajta kulturális kincs, és az étrend fogalma messze túlmutat az elfogyasztott ételek típusán. Természetesen, ahogyan azt Parish úr már elmondta, a mediterrán étrend az ételek típusát tekintve nagyon fontos szerepet játszik az egészséges életmódban, beleértve a helytelen táplálkozással vagy a testmozgás hiányával összefüggő betegségek megelőzését is.

A mediterrán étrend fogalma azonban ennél sokkal tágabb, ezért észrevételeimmel szeretném ezt kiegészíteni. Magában foglal egy egészen sajátos életmódot is, az ételek megosztását és a társaságban való étkezést, ami egy bizonyos tájhoz és területhez köthető, valamint azokhoz a társadalmakhoz, amelyek az évszázadok folyamán külön kultúrát, művészetet, hagyományokat és fesztiválokat alakítottak ki a mediterrán étrend fogalma körül.

Miután világossá tettem, mit jelent számomra és az e területen érintettek többsége számára a mediterrán étrend, és milyen okok állnak a jelölés háttérében, és miután a Bizottság is megerősítette együttműködési

hajlandóságát, gondoljuk meg, biztos úr, hogy – miközben a Bizottság nem tagja az UNESCO-nak, amint azt mindnyájan tudjuk, és a döntéshozatali folyamataiban sem vesz részt, amivel szintén tisztában vagyunk – a Bizottság közvetett intézkedésekkel mégis tudná támogatni a jelölést, amelyek minden bizonnyal pozitív benyomást keltenének mindazokban, akik részt vesznek a szavazási eljárásban.

A lehetőségek közül én egy hivatalos nyilatkozatot javasolnék, amelyben az Európai Bizottság kinyilvánítja, hogy támogatja a jelölést, ahogyan más nemzetközi szervezetek, például a FAO, az Egészségügyi Világszervezet és a tudományos és akadémiai közösségek is nyilatkoznak támogatásukról.

A leendő gazdálkodási tervet illetően természetesen úgy gondoljuk, hogy a Bizottságnak is részesévé kellene válnia, az esetlegesen javasolt konkrét transznacionális programok támogatásával vagy az azokhoz való csatlakozással. Most volt a kultúrák közötti párbeszéd európai éve, a jelöléshez hozzájáruló államok között pedig ott szerepel egyik földközi-tengeri szomszédunk, a Marokkói Királyság. Mindez különösen fontos, ha figyelembe vesszük – mint Ön is mondta – a Bizottság érdekét az egészséges étrend és életmód népszerűsítése terén az európaiak körében.

A Bizottság közreműködhetne a támogatás és együttműködés megkeresésében, és diplomáciai erőfeszítéseket is vállalhatna, tekintettel arra, hogy a Bizottság milyen tiszteletnek örvend, különösen az EU-n kívüli földközi-tengeri országokban, valamint a földközi-tengeri térségen és az Európai Unión kívül is. Természetesen, biztos úr, az elkövetkező hónapokban a Bizottság bármikor jelezhetné, hogy hajlandó szervező szerepet vállalni vagy együttműködni a különböző munkaterületeken várható potenciális tevékenységekben.

Jorgo Chatzimarkakis, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, köszönettel tartozunk Parish úrnak a kérdésért, akárcsak a biztos úrnak a válaszáért. Európát számtalan tulajdonsága világszerte irigylésre méltóvá teszi: az európai divat, az életmód, a szociális biztonsági rendszer – és ebben a sorban egyre inkább az étrendünk is helyet kap. Európa lakosaiként jól tennénk, ha felhívnánk a figyelmet a legegészségesebb étrendre, nevezetesen a mediterrán étrendre.

A definíció tisztázása kedvéért: a mediterrán étrend gyökerei a Görögország nagy részén jellemző étkezési mintákban keresendők, Kréta szigetét és Dél-Olaszországot is beleértve, innen kapta tehát a nevét. Fő összetevője – amint a biztos úr már elmondta – az olívaolaj. Ez még egy ok arra, hogy ennek az eredeti európai terméknek még nagyobb védelmet biztosítsunk, és ezt a megjegyzést nemcsak Špidla biztoshoz intéztem, hanem az egész Bizottsághoz.

A mediterrán étrend tartalmaz ezenkívül magas rosttartalmú kenyeret, sok gyümölcsöt és zöldséget – ezért üdvözlöttük a Bizottság iskolai gyümölcsosztási rendszerét –, halat, mérsékelt mennyiségben tejtermékeket és bort is. Immár tudományosan is bizonyítást nyert – ez a megállapítás a *British Medical Journal* 2008. szeptemberi kiadásában jelent meg –, hogy a mediterrán étrend hozzájárul a szív- és érrendszeri betegségek, korunk európai járványa, a kettes típusú cukorbetegség, valamint a rák kialakulásának csökkentéséhez, továbbá enyhíti az Alzheimer-kór és a Parkinson-kór hatásait. Ezt magunk is láthatjuk, ha ellátogatunk Kréta szigetére, ahonnan az édesapám származik: az ott élő idősök látványa bárkit meggyőz.

Ezért minden tőlünk telhetőt meg kell tennünk, hogy növeljük a mediterrán étrend elkötelezett híveinek számát Európában és határain túl, és e téren fontos előrelépést jelentene a világörökségi listára való felvétele. Szeretném megköszönni a Bizottságnak ez irányú erőfeszítéseit.

Azt is fel kell azonban ismernünk, hogy amennyiben Kína és India is átveszi az amerikai étrendet, amire egyre több jel utal, a hátrányos hatások háromszorosan fognak jelentkezni. Először is, romlani fog a világ népességének egészségi állapota. Másodszor, nagyobb arányokat fog ölteni az intenzív állattenyésztés, ennek összes káros környezeti hatásával együtt, a harmadik hatás pedig a metánképződés lesz, mivel a húsfogyasztás nagy részét a marhahús fogja adni. A szarvasmarhák metánt bocsátanak ki, ami árt a globális éghajlatnak. Ezért olyan fontos, hogy megtegyük ezt a konkrét lépést. Még egyszer köszönöm, Parish úr.

Sebastiano (Nello) Musumeci, az UEN képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim, az Európai Unió arra vonatkozó döntése, hogy támogatja a mediterrán étrend UNESCO általi elismerését az emberiség kulturális örökségének részeként, mindenekelőtt a szülőföldjünkkel szoros kapcsolatban lévő emberek identitásának védelméhez való jogra emlékeztet minket. Az Olaszország, Spanyolország, Görögország és Marokkó által tett intézményes kötelezettségvállalás azonban nem korlátozódhat pusztán e tekintélyes elismerés elnyerésére.

Véleményem szerint újjá kellene építenünk a mezőgazdasági termék és a mindennapi fogyasztásra szolgáló ételek közötti, napjainkban egyre gyengébb és törékenyebb kapcsolatot, azaz a fogyasztókat az egészséges étrend elveinek és a termék szezonális jellegének megismerésére kell ösztönöznünk. A terméknek vissza kell térnie a természetes állapotához, és mentesnek kell lennie az adalékanyagoktól és a kémiai tartósítószerektől. A nemzetközi tudományos közösség biztosíthat minket arról, hogy az ilyen termékek fogyasztása jelentősen csökkenti a halálozási rátákat. Gondolok itt például az extra szűz olívaolajra, a borra és a gyümölcsre, és különösen az antioxidánsokban gazdag pigmenttartalma miatt a világon egyedülálló szicíliai vérnarancsra.

Befejezésül remélem, hogy ezen a célkitűzésen más földközi-tengeri országokkal is osztozhatunk, és ebben – mivel külön stratégiára van szükség – csak a Bizottság tud vezető szerepet vállalni és tolmácsként közreműködni.

Pedro Guerreiro, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (PT) Üdvözlünk kell a különböző népcsoportok kultúráinak népszerűsítésére és védelmére szolgáló kezdeményezéseket, különösen ha az élelmiszerrel kapcsolatosak. Erre példa a mediterrán étrend jelölése az emberiség eszmei kulturális örökségeinek listájára, amelyet az UNESCO-n belül a felelős bizottság 2009-ben fog megvizsgálni.

Egy ilyen cél megvalósítása hozzájárulhat a mediterrán országokban uralkodó étrend megőrzéséhez, megismertetéséhez és népszerűsítéséhez, amelynek egészséges voltát különféle táplálkozási szakértők és más szakemberek bizonyították be. Ez az étrend, mint korábban már elhangzott, a földközi-tengeri régió hagyományos termékein alapul, amilyen például a zöldség és gyümölcs, az olívaolaj, a hal, a gabonafélék, a diófélék, a fűszernövények, a tejtermékek, a juh- és kecskehús, valamint a bor.

A fenti egészséges étkezési szokásokat betartó emberek száma azonban egyre csökken.

Ezért – más, ebből következő és szükségszerű politikai kezdeményezések mellett – úgy véljük, hogy hatékony intézkedéseket kell tenni a hagyományos mediterrán termelés támogatása érdekében, különösen a közös agrárpolitika és a közös halászati politika keretében. Az ilyen intézkedéseknek a kisüzemi mezőgazdaságot és a családi gazdaságokat, valamint a régiók halászeit kell megcélózniuk, hogy garantálják a termelésüket. Az intézkedések arra szolgálnának, hogy növeljék a hagyományos és a kisüzemi termékek megbecsültségét, és serkentsék a helyi piacok fejlődését.

Intézkedésekre alapvetően azért van szükség, hogy szembe tudjunk szállni a mezőgazdasági tevékenység növekvő visszaesésével és azon népesség fogyásával, akik tudásuk segítségével továbbviszik és védik meg a hagyományos minőségi termékek termelését.

Mindezek a kérdések és intézkedések az Európai Bizottság mandátumába tartoznak.

Luis Manuel Capoulas Santos (PSE). – (PT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, nem gyakori, hogy egyetlen téma egyszerre és ráadásul pozitív szellemben fogja össze az egészség, a kultúra és a gazdaság három, nagyon fontos kérdését. A mediterrán étrend ezt teljes mértékben megvalósítja.

Az egészségügyi szempontot tekintve, úgy tűnik, már semmilyen tudományos kétségünk nem maradt afelől, hogy a friss és természetes élelmiszereken alapuló étrend milyen előnyös hatásokkal van az emberi egészségre. Mint itt már elhangzott, ebbe beletartoznak a gabonafélék, a rizs, a hüvelyesek, a diófélék, a gyümölcs- és zöldségfélék, a gyakori halfogyasztás, az étrendben az egyedüli zsír szerepét betöltő olívaolaj, valamint a mérsékelt borfogyasztás.

Kulturális szempontból nézve a termelési rendszerek és e termékek feldolgozása és fogyasztása olyan ősi technológiákhoz és hagyományokhoz kötődik, amelyek gyökerei még a görög-római kultúránál is régebbre nyúlnak vissza, és sok tekintetben még mindig jelen vannak a földközi-tengeri medence közösségeinek gyakorlatában, szokásaiban és technikáiban.

A gazdaság szempontjából különösen a mezőgazdasághoz, a halászathoz és a falusi turizmushoz kapcsolódó tevékenységek, amelyek nagyon fontosak a vidéki és a part menti területek elnéptelenedésnek megelőzése és életképességének fenntartása érdekében, továbbra is igen jelentős társadalmi-gazdasági hatással rendelkeznek. Ugyanakkor – meglepő módon éppen a mezőgazdaság esetében – az Európai Unióban ezek jelentik a legversenyképesebb termelési formákat, a közös agrárpolitika keretében mégis mindig ezek részesültek a legkevesebb pénzügyi támogatásban.

Mindezen okokból örömdetes fejlemény a spanyol hatóságok kezdeményezése, hogy a mediterrán étrendet az emberiség kulturális örökségeként ismertessék el az UNESCO-val, és szerintem az Európai Uniónak

feladata és kötelessége minden tőle telhetőt megtenni e döntés befolyásolása érdekében, mivel itt nem egy ország vagy országcsoport sajátos érdekeiről van szó: ez az Unió egészének érdeke.

Salvatore Tatarella (UEN). – (IT) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim, az elhízás Európa-szerte komoly, mondhatni meghatározó problémát jelent, különösen a fiatalok körében. A szakértők szerint, ha gondoskodni akarunk gyermekeink egészségéről, ehhez a legjobb, ha visszatérünk a hagyományos mediterrán konyha hagyományaihoz a mindennapokban, az egyetlen olyan életbiztosításhoz, amelyen nem fog a pénzügyi válság.

A közismert olasz séf és a mediterrán étrendnek az emberiség eszmei kulturális örökségeként való elismerésével foglalkozó szakértői bizottság tagja, Alfonso Iaccarino szerint az a lényeg, hogy térjünk vissza a természetes, egyszerű ételekhez és a hagyományhoz, a sokszínűséghez és a minőséghez a főzésben. A mediterrán étrend nemcsak a sok tésztáról és kenyérről szól, a mozgás, a fizikai aktivitás és az életstílus ugyancsak része. Az extra szűz olívaolajon és a jó borokon alapuló mediterrán étrend kiváló hatással van az egészségre: az olívaolaj csökkenti a vér koleszterinszintjét, a bor pedig – mértékkel fogyasztva – antioxidáns hatású.

A mediterrán étrend segítségével az olaszok Európában megdöntötték a hosszú élet rekordját, és Olaszország a testmagasság és a testsúly kapcsolatát leképező testtömeg-index szempontjából is az élen áll. Összegzésül: az olasz szenátus a közelmúltban egyhangúlag elfogadott egy dokumentumot a mediterrán étrend az emberiség örökségeként való elismerésének támogatásáról. Remélem, hogy az Európai Parlament is ugyanezen a véleményen lesz, a Bizottság pedig ennek megfelelően jár el.

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót.)

Vincenzo Lavarra (PSE). – (IT) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim, mindenekelőtt szeretnék köszönetet mondani a Parlament Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottsága elnökének, Parish úrnak, amiért a bizottság által rendezett, igen hasznos szakértői meghallgatás után támogatni kezdte ezt a kérdést.

A mediterrán étkezés földrészünk történelmi és kulturális örökségének vitathatatlan része. Az étrend egészséges jellegéhez sem férhet kétség. A Bizottság elhízásról szóló fehér könyve a mediterrán étrendet kiváló természetes gyógymódnak nevezte.

Az egészségügyi előnyök tudományos bizonyítást nyertek, és kiváló hírnévnek örvendenek külföldön is, különösen az Egyesült Államokban. Ez azt jelenti, hogy a fogalmat olyannyira kitágították, hogy ez már az eredeti jellegének rovására kezd menni. Az UNESCO általi elismerés előmozdítana egy definíciót ennek a sajátos étrendnek a védelmében. Parish úrnak azt mondanám, hogy az európai gasztronómiai kultúrába tartozó különleges étrendekkel kapcsolatban most a mediterrán ételekről beszélünk, de bizonyosan nem ez az egyetlen speciális étrend a rendkívül gazdag európai gasztronómiában.

Biztos úr, Ön fenntartja elődje kötelezettségvállalását e kezdeményezés fontosságának elismerése mellett, és ezt köszönöm Önnek. Hangsúlyozta, hogy az UNESCO-eljárás tekintetében nem rendelkezik döntéshozatali hatáskörrel. Én azonban úgy gondolom, hogy kiadhatna egy nyilatkozatot és tehetne diplomáciai erőfeszítéseket ...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót.)

Alessandro Battilocchio (PSE). – (IT) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim, mindnyájan tisztában vagyunk azzal, hogy a mediterrán étrend koncepciója, amint azt sok tanulmány megerősíti, segíthet felvenni a harcot az elhízással, illetve a szív- és érrendszeri betegségekkel szemben, és általában véve különféle módokon nagyon kedvező az emberi egészségre.

A lényeg azonban nem az, hogy próbáljuk meg az EU egész területén bevezetni a mediterrán étrendet, vagy részesítsük előnyben más olyan étrendekkel szemben, amelyek jobban igazodnak a nem mediterrán éghajlati viszonyokhoz és régiókhoz. Az viszont már a mi feladatunk, hogy megvédjük, meghatározzuk a tartalmát és a sajátosságait, hogy megvédjük a külső utánzással és beszennyeződéssel szemben, amelyek árthatnak az imázsának és az értékének.

Ezért ezt az étrendet ugyanúgy meg kellene becsülni, mint az európai kultúra más megnyilvánulási formáit, amelyek megérdemlik, hogy szerte a világon védjük és terjesszük őket. Világszerte történtek kísérletek a modell utánzására, éppen ezért fontos, hogy meghatározzuk ezen étrend sajátos jellegét és törekedjünk a védelmére, mielőtt ez a kifejezetten európai örökségünk elvész a globalizáció tengerében.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) A mediterrán étrend más okokból is megérdemli, hogy védjük és népszerűsítsük. Ebben a mai világban, amelyet a szupermarketek élelmiszerei és a gyorsételek uralnak, a mediterrán konyha dicséretes kivételt képez, mivel népszerű és egészséges. Nem táplálkozástudományi szakértők találták fel, hanem évszázadok hagyományai mentén alakult ki, így szállt át egyik generációról a másikra.

Az Európai Unió népességének több mint fele túlsúlyos. Az elhízottak aránya eléri a 15%-ot. Személy szerint engem is érint ez a probléma. Riasztóak ezek a statisztikai adatok. Fel kell lépünk e negatív tendencia ellen. A probléma kezelésének egyik módja az egészséges táplálkozási szokások népszerűsítése lehetne, és a mediterrán étrend minden bizonnyal ebbe a kategóriába esik. Tudományos kutatások igazolták, hogy hozzájárul a szív- és érrendszeri megbetegedések kockázatának csökkentéséhez, különös tekintettel az isémiás szívbetegségekre és a különféle daganatos betegségekre, emellett az átlagos élettartamra is kedvezően hat.

Marios Matsakis (ALDE). – Elnök úr, az étrend köztudottan nagymértékben hozzájárul a jó egészséghez. Mára már vitathatatlan tudományos bizonyítékok támasztják alá, hogy az Európa déli részén, például Krétán vagy Cipruson élő emberek hagyományos táplálékbevitelén alapuló mediterrán étrend hosszabb és egészségesebb életet eredményez, míg az amerikai befolyás nyomán kialakult gyorséttermi étrend – az iparilag előállított hamburgerekkel, chipsekkel és édességekkel – megrövidíti az életet és növeli a betegségek kockázatát. A helyes étrend a gyermekek esetében különösen fontos. Hajlandó tehát a Bizottság többet – sokkal többet – tenni annak érdekében, hogy biztosítsa, hogy a tagállamok ténylegesen népszerűsítsék a mediterrán étrendet az iskolákban, sőt akár meg is tiltsák a gyermekek egészségére bizonyítottan káros étrendek alkalmazását ezekben az intézményekben?

Egyébiránt, biztos úr, nem egészen értem, hogy az EU miért is nem tagja az UNESCO-nak. Nem kellene tagnak lennie?

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót.)

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Elnök úr, jobb, ha az ember egészségesen táplálkozik, és így elkerüli a betegséget, mint ha orvosi kezelésen kell átesnie, legyen az akár a legmodernebb. A gyógykezelés – a rendkívül magas koleszterinszintű betegek esetben szükséges bonyolult sebészeti beavatkozásokat is beleértve – ráadásul drágább is, mint az egyszerű, hagyományos élelmiszerek. Ez egy ésszerű módszer, hiszen jó, sokszorosan kipróbált hagyományokon alapul. A mediterrán étrend egészségesebbé és örömtelibbé teszi az életet, és a súlyfelesleg kialakulását is megakadályozza. Örülök neki, hogy az UNESCO felvette a mediterrán étrendet a világörökségi listára.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Elnök úr, örömmel látom, hogy egy brit, nevezetesen Parish úr volt, aki előterjesztette ezt a szöveget. Ez is bizonyítja, hogy kétezer évvel ezelőtt a római katonák helyesen cselekedtek, amikor bementek Nagy-Britanniába az olívaolajjal és borral teli amforáikkal. Ebből két következtetést óhatatlanul le kell vonnunk. Egyrészt, hogy szimbolikusan nézve meglehetősen furcsa az Élelmiszerügyi Ügynökséget Helsinkiben létrehozni, másrészt, hogy ésszerűtlen az, hogy az Európai Bizottság nem tér vissza a következő kérdésekre: először is a mandulafák utáni támogatás visszaállítása, aztán az olajfákkal szembeni támadások leállítása, különösen Andalúziában és Európa más részein; a kékuszójú tonhállal foglalkozó halászok elleni támadások leállítása a Földközi-tengeren és az európai szőlőültetvényekkel szembeni támadások leállítása, ahol gyökerestül tépik ki a szőlőtőkét. A magam részéről azt javasolnám a biztos úrnak és Barroso úrnak, hogy szervezzenek nagyszabású bankettet Portugáliában, juhsajttal és számos borral.

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót.)

Vladimír Špidla, a Bizottság tagja. – (CS) Hölgyeim és uraim, a fehér könyvben meghatározott stratégia alapján a Bizottság támogat minden olyan javaslatot és folyamatot, amelyek az egészséges táplálkozási szokásokat ösztönzik. A Bizottság aktívan támogatja ezeket a kezdeményezéseket. Azt azonban nem teheti meg, hogy a táplálkozási szokásoknak csak egy szűken meghatározott körét támogatja, mivel az egyes tagállamok és az egyes régiók között nagy különbségek vannak, ahogyan például az egyes mediterrán országok is sokban különböznek egymástól. Ez természetesen semmilyen módon nem érvényteleníti azt, amit a bevezetőmben mondtam arról, hogy a Bizottság támogatja a mediterrán étrendnek az emberiség kulturális örökségeként való elismerésére irányuló javaslatot. Haladunk efelé, és természetesen az is világos, hogy bár nem vagyunk tagja az UNESCO-nak, bizonyosan módot lehet találni a javaslat támogatására.

Hölgyeim és uraim, szeretnék külön reagálni egy beszédre, amellyel alapjaiban nem értek egyet. Nem látok okot arra, hogy miért kellene újragondolnunk a finnországi ügynökség helyszínét. Semmi kétségem nincs afelől, hogy az ügynökség köré csoportosuló ottani emberek teljes mértékben meg tudják védeni és be tudják tölteni az ügynökségnek adott megbízatást. Véleményem szerint a helyszín kérdésében korrekt, ésszerű döntés született.

Elnök. – Nem tudom, mennyire nagyok a különbségek a tagállamok vagy az országcsoportok között, annyi azonban bizonyos, hogy az iménti vitában semmilyen nézeteltérést nem lehetett érezni; úgy látom, Németországtól Lengyelorszáig, az Egyesült Királyságtól Portugáliáig, Spanyolországtól Ciprusig teljes az egyetértés e kezdeményezés támogatását illetően.

Mindenkinek nagyon köszönöm a részvételt. Az ülést néhány percre felfüggesztjük. Sikertől időben befejeznünk a vitát, ráadásul a nyugodt légkör azt is lehetővé tette, hogy meg tudjuk hallgatni egymást. Ez a plenáris üléseink szempontjából jó évkezdés. Az ülést déli 12 órakor újra megnyitjuk a szavazás érdekében.

(Az ülést 11.50-kor felfüggesztik és déli 12.00-kor újra megnyitják.)

ELNÖKÖL: PÖTTERING ÚR

elnök

Francis Wurtz (GUE/NGL). – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim, sajnos arról kell tájékoztatnom Önöket, hogy friss értesüléseink szerint az ENSZ gázai menekültek támogatásáért felelős ügynökségének főhadiszállását éppen most találták el izraeli tankokból kilőtt gránátok. Három ember megsérült, az ENSZ pedig úgy határozott, hogy leállítja valamennyi műveletét.

Szem előtt tartva a hamarosan sorra kerülő szavazást, szerintem fontos, hogy mindannyian tudjanak erről a tényről.

(Taps)

Elnök. – Köszönjük szépen a tájékoztatást, Wurtz úr. Ha ez igaz, még sürgetőbbé teszi a szavazást, amelyet megtartani készülünk.

4. A Tanács közös álláspontjainak közlése: lásd a jegyzőkönyvet

5. Az NTDTV televíziós adásának az Eutelsaton keresztül Kínába történő sugárzásának visszaállítása (írásbeli nyilatkozat)

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, köszönöm mindazok nevében, akik támogatták ezt a kezdeményezést. Szeretnék köszönetet mondani annak a 440-nél is több képviselőnek, akik aláírásukat adták. Ez a Parlament arra kéri az Eutelsatot, hogy állítsa vissza az NTDTV sugárzását Kínában: az információ és a tudás szabadsága alapvető emberi jog. Ez a Parlament azt demonstrálja – amint tette ezt a Szaharov-díj, Hu Jia és a dalai láma meghívása ügyében –, hogy amikor az emberi jogok miatt bíráljuk Kínát vagy éppen az EU-t, ezt a kínai nép szabadságának támogatása érdekében tesszük.

6. Szavazások órája

Elnök. – A következő napirendi pont a szavazások órája.

(Az eredményekért és a szavazásra vonatkozó egyéb részletekért lásd a jegyzőkönyvet)

6.1. Az afganisztáni uniós alapok költségvetési ellenőrzése (A6-0488/2008, Véronique Mathieu) (szavazás)

6.2. A férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének a munkavállalás, a szakképzés, az előmenetel és a munkakörülmények terén történő végrehajtásáról szóló 2002/73/EK irányelv átültetése és alkalmazása (A6-0491/2008, Teresa Riera Madurell) (szavazás)

6.3. Közel-keleti helyzet / Gáza (szavazás)

– A szavazás előtt:

Martin Schulz (PSE). – (DE) Elnök úr, le vagyok kötelezve, amiért megadta nekem a szót. Az Ön és a képviselőtársaim engedelmével két megjegyzést szeretnék tenni, az elsőt a szavazásra bocsátott állásfoglalással kapcsolatban, a második pedig egy személyes nyilatkozat lenne e Ház egyik képviselőjéről.

Az állásfoglalás tárgyában annyit mondanék, hogy a képviselőcsoportom tegnap este ismételt megvitatta ezt a kérdést. Nagyon mélyreható, szenvedélyes hangú vita volt, ugyanakkor nagyon elgondolkodtató is. Úgy vélem, ma délelőtt, amikor éppen szavazni készülünk, mindnyájunkat megrázott, amit Wurtz úr az imént mondott. Amikor a fegyveres konfliktusok olyannyira kiszélesednek, hogy már a nemzetközi intézmények sincsenek biztonságban, akkor nagyon súlyos a helyzet. Ebben az esetben konkrétan Izraelhez kell fordulni, hogy tartsa tiszteletben a nemzetközi közösség szerveit, mivel ennek elmulasztásával a humanitárius infrastruktúrát teszi kockára, ami bizonyosan nincs összhangban a nemzetközi joggal.

Úgy határoztunk azonban, hogy támogatjuk ezt az állásfoglalást, mivel – a tegnapi hosszas vitát követően – úgy véljük, hogy helyes és létfontosságú az állásfoglalás mostani elfogadása, és szükséges, hogy mi, az Európai Parlament mint intézmény ilyen jeleket közvetítsünk. Egy dolog azonban eléggé bizonyos, mégpedig az, hogy amikor az erőszak ilyen mértékben elharapózik, mint most, az iskolákat és óvodákat sem kímélve, olyankor nem sajnálatra van szükség, hanem a leghatározottabban el kell ítélnünk az ilyen cselekményeket. Bár ez nem szerepel az állásfoglalásban,

(Hangos taps)

szeretnénk itt hangsúlyozni, mivel véleményünk szerint ez sok képviselőtársunk érzéseit tükrözi, más képviselőcsoportok tagjait is beleértve.

Engedjék meg, hogy néhány szót szóljak egy munkatársunkról, aki politikai pályafutása során mindvégig nagymértékben hozzájárult a világ és az Európai Unió békéjéhez. Ez az utolsó olyan plenáris ülés, amelyen munkatársam, Rocard úr jelen van. Számunkra, az Európai Parlament Szocialista képviselőcsoportja számára, de szerintem mindnyájunk számára ...

(A képviselők állva éljenek)

Elnök. – Köszönjük szépen, Schulz úr. Mivel sajnos nem tudtam részt venni a Tanács elnöke, Mirek Topolánek cseh miniszterelnök látogatásának tiszteletére rendezett tegnapi fogadáson, a következőket szeretném mondani Rocard úrnak. Rocard úr, szeretném kifejezni az Ön iránti barátságomat és nagyrabecsülésem, egyúttal sok boldogságot és sikert kívánok a jövőre szóló terveihez. Remélem, a jövőben is gyakran látjuk majd egymást, de ezúton is szeretném megköszönni mindazt, amit az európai integrációért tett. Fogadja őszinte köszönetemet, Rocard úr!

(Hangos taps)

– A szavazás előtt – a (3) bekezdéssel kapcsolatban:

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, képviselőcsoportommal és más képviselőcsoportokkal is egyetértésben a következő módosítást szeretném javasolni:

Hogy a „különleges felelősség” helyébe a „fontos szerep” kifejezés lépjen, így a szöveg a következőképpen szóljon: „amely fontos szerepet ró Egyiptomra”.

(A szóbeli módosítást elfogadják.)

Elnök. – Hölgyeim és uraim, szeretném tájékoztatni Önöket, hogy az Euro-Mediterrán Parlamenti Közgyűlés (EMPA) elnökeként betöltött szerepemben most megpróbálok egy hasonló állásfoglalást elfogadtatni az EMPA Elnökségével, mint amilyenről e Ház az előbb határozott.

(Taps)

6.4. A Szomáliai-félsziget helyzete (szavazás)

– A szavazás előtt:

Ana Maria Gomes (PSE). – (PT) Egy új bekezdést szeretnék javasolni az (1) bekezdés elé, amely a következőképpen szólna:

„megállapítja, hogy a Szomáliai-félsziget országaiban fennálló jelenlegi helyzet nincs összhangban az együttműködés lényeges elemeivel a cotonou-i megállapodás 9. cikkében előírtaknak megfelelően;”

Ez a mondat eredetileg már szerepelt a jelentésben, amelyet a régióba látogató három munkatársunk nemrég átadott nekünk.

(A szóbeli módosítást nem fogadják el.)

6.5. Az Európai Unió stratégiája Fehéroroszországgal kapcsolatban (szavazás)

– A szavazás előtt – a (9) bekezdéssel kapcsolatban:

Jan Marinus Wiersma (PSE). – Javasoljuk a (9) bekezdés utolsó mondatának elhagyását, amely a következőképpen szól: „felhívja a belarusz hatóságokat, hogy vessenek véget az állampolgáraik számára előírt kilépő vízumok kiállításának, elsősorban a gyerekek és a diákok esetén”. Azért szeretnénk ezt elhagyni, mert a hatóságok már eltörölték a kilépő vízumok rendszerét, így ez idejélműlttá vált.

(A szóbeli módosítást elfogadják.)

6.6. Megemlékezés július 11-éről, a srebrenicai mészárlás áldozatainak emléknapjáról (szavazás)

– A szavazás előtt – a (3) bekezdéssel kapcsolatban:

Doris Pack (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, mindenki beleegyezett a (3) bekezdés kiegészítésébe. A következő kifejezést szeretnénk hozzátenni ehhez a bekezdéshez, amely a volt Jugoszláviában elkövetett háborús bűncselekményeket vizsgáló hágai Nemzetközi Törvényszék munkájára vonatkozik:

„e tekintetben ismételt hangsúlyozza, hogy helyi szinten nagyobb figyelmet kell fordítani a háborús bűncselekmények tárgyában folyó bírósági eljárásokra;”.

(A szóbeli módosítást elfogadják.)

7. A szavazáshoz fűzött indokolások

A szavazáshoz fűzött szóbeli indokolások

- Riera Madurell jelentése (A6-0491/2008)

Daniel Hannan (NI). – Elnök úr, az egyenlő díjazás és a nemek közötti egyenlőség területe az Európai Unióban talán a legjobb példája a bírósági aktivitásnak, annak, hogy a Szerződés kimond egy dolgot, amit aztán az Európai Bíróság tágan, kreatívan értelmez.

A Római Szerződésben egy mondat szerepel erről a kérdésről, amelyről azt gondolnánk, hogy nagyon jól érthető: „A férfiak és a nők egyenlő munkáért egyenlő díjazást kapjanak”. A meghatározás azonban vitatott ítéletek egész sorában – Defrenne kontra Sabena, Barber kontra Guardian Royal Exchange és mások – fokozatosan bővült; először kiterjesztették a szabadság- és nyugdíjjogosultságra stb., majd kiegészítették az „egyenlő értékű munka” kifejezéssel.

Egyáltalán nem világos, hogy egy munkáltatónak hogyan kellene felmérnie az egyenlő értékű munkát, hogy például be kell-e számítani a megfelelően képzett jelentkezők rendelkezésre állását. Én ezúttal nem is annyira a nemek közötti egyenlőségre szeretném helyezni a hangsúlyt, inkább azon tagállamok becsületességére, amelyek azt gondolják, hogy aláírtak egy Szerződést, és utána szembesülnek vele, hogy ezt a bíróságon a bírák tovább értelmezik, és esetleg olyan jelentést tulajdonítanak neki, ami nem következik az eredeti szándékokból.

Mielőtt még a Lisszaboni Szerződésen keresztül teret nyitunk az értelmezés újabb kibővítéseinek, népszavazásra kellene bocsátanunk. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

ELNÖKÖL: ONESTA ÚR*alelnök*

Philip Claeys (NI). – (NL) Elnök úr, nem tudok azonosulni Riera Madurell asszony jelentésével, és nem azért, mert ellenzem a nemek közötti egyenlőség elvét. Természetesen épp ellenkezőleg, ezzel a jelentéssel azonban és az összes többi hasonló jelentéssel valójában az a probléma, ebben a politikailag korrekt Házban, hogy leereszkedő hangnemet üt meg. Hogyan üdvözölhetnénk például a bizonyítás terhének megfordítását, még ha ez a jogállamiság egyik alapelve is, hogy az emberek bűnösségét kell bizonyítani, nem az ártatlanságukat?

Miért terheljük meg a vállalkozásokat ezzel az éves kötelezettséggel, hogy üzleti tervet kelljen benyújtaniuk a nemek egyenlőségére vonatkozóan? Ez nagyon lekezelő, ugyanis értelmetlen bürokratikus terheket ró a vállalkozásokra, csak hogy beléjük sulykoljon néhány alapelvet, amelyeket egyetemes elfogadottságuk ellenére a gyakorlatban nem mindig könnyű megvalósítani. Hogyan kényszeríthetjük arra a vállalkozásokat, hogy egyenlő számú férfit és nőt vegyenek fel ahelyett, hogy egyszerűen megnéznék, ki a legalkalmasabb a munkára?

- Állásfoglalásra irányuló indítvány, B6-0051/2009 (A közel-keleti/gázai övezetbeli helyzet)

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). – (LT) Azért szavaztam a Gázai övezet helyzetéről szóló állásfoglalás mellett, mert ebben az állásfoglalásban sok olyan dolog szerepel, amelyet Litvánia lakosai, akik engem ebbe a Parlamentbe delegáltak, fontosnak tartanak.

A legfontosabb ezek közül az azonnali és tartós tűzszünet. A világ hírügynökségei által tegnap sugárzott statisztikák döbbenetesek – ezernél is több halott, több száz sebesült, megcsonkított, síró gyermekek. Ez nem mehet így tovább.

Az Európai Parlament Emberi Jogi Albizottságának tagjaként az emberi jogok megsértését és a Gázai övezetben uralkodó humanitárius helyzetet különösen fontosnak tartom. A humanitárius segítségnyújtást semmi nem akadályozhatja. A segélyeket oda kell adni azoknak, akiknek szánták, és akiknek erre a legnagyobb szükségük van – a polgári lakosoknak.

Üdvözlöm ezt az európai parlamenti állásfoglalást, nagy szükség volt rá. Amikor emberek halnak meg, az Európai Parlament soha nem hallgat, nem szabad hallgatnia.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Elnök úr, eléggé hiábavalónak tűnik üdvözölni ezt a Gázáról szóló állásfoglalásra irányuló indítványt, amit természetesen megteszek, mivel mindeddig a szavakat nem hallották meg a zajon, a rakéták és a lövedékek becsapódásán, a sebesült és a régióban áldozatul esett férfiak, nők és gyermekek jajveszékelésén keresztül. De hátha ma eljön ez a pillanat, hogy sikerül egy újabb lépést tenni a tűzszünet felé a régióban, ami mindennél öröndetesebb lenne.

Ebből a szempontból támogatjuk a tűzszünet közvetítésére irányuló egyiptomi erőfeszítéseket. Miközben Egyiptom és az arab vezetők esetleg befolyásolni tudják valamelyest a Hamászt, ha Izraelről van szó, szerintem az Egyesült Államok bír ezzel a befolyással, bár remélem, hogy ez az állásfoglalásra irányuló indítvány, amelyet a Parlament ma zajos többséggel támogatott, tovább fogja fokozni a nyomást az azonnali és hatékony humanitárius segítség, a tűzszünet és a régió tartós békéje érdekében.

Daniel Hannan (NI). – Elnök úr, először is, örömmel láttam, hogy semmilyen intézkedés nem történt azokkal a képviselőkkel szemben, akik úgy döntöttek, hogy a szavazás során „Stop the war” feliratú plakátokkal és palesztin zászlókkal tüntetnek. Remélem, hogy ezzel most precedenst teremtettünk, hogy – ellentétben azokkal, akik népszavazásért demonstráltak – a demokratikus folyamat részeként elfogadjuk a békés, megfelelő módon történő véleménynyilvánításhoz való jogot.

Akárcsak mindenki mást itt a Házban, természetesen engem is elborzaszt, hogy mi zajlik a Közel-Keleten. A veszteseket nem az egyik vagy a másik oldalon kell keresnünk: minden jó szándékú ember közéjük tartozik az egész régióban. Vannak gyermekeiket békésen nevelgető gázai családok, akiket megrémít a rakétatámadásokkal rájuk szabadított pokol. Vannak izraeliek, akik megértik, hogy egy napon egy független Palesztina lesz a szomszédjuk, és az ilyen tettek valószínűleg nem a jószomszédi viszonyt szolgálják. Jelen körülmények között azonban senki nem akarja meghallani az ilyen hangokat.

Csak annyit mondanék, hogy engem megzavar az állásfoglalás ragaszkodása az arányossághoz. Nem tudom biztosan, mit értünk arányosságon. Az izraeli kormány bírálói talán boldogabbak lennének, ha a gázai falvakra is ugyanannyi véletlen rakéta hullana? Látom, hogy már felemelte a kalapácsot, így csak annyit

mondok, remélem, hogy a tűzszünetről sikerül gyorsan megállapodni, és akkor visszatérhetünk a tárgyalásokhoz és a békés rendezésre való törekvéshez.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, szeretném megköszöni a Tanács soros elnökének, Karel Schwarzenberg cseh külügyminiszternek, valamint Benita Ferrero-Waldner, külkapcsolatokért és az európai szomszédsági politikáért felelős biztosnak a mai vitánkon való részvételt, és ugyancsak köszönöm képviselőtársaimnak a mai szavazást, amely szinte egyhangú volt.

Az EU-ban sokkal nagyobb az egység, mint azt az emberek gondolják. Ha sikerül ezt megőriznünk, a Közel-Keleten is eredményt érhetünk el, ezért ebben az irányban kell továbbhaladnunk.

Az összetevők világosak: „igen” Izrael állam létjogosultságára, „nem” a háborúra és a vérontásra, „nem” a Hamász rakétáira, „nem” a Hamász terrorizmus tevékenységére, és ami nagyon fontos, „igen” a vitás kérdésekről szóló tárgyalásokra, beleértve a telepések problémáját, mivel ez – a Hamász elfogadhatatlan terrorizmusával együtt – központi jelentőségű.

Az alapvető elemek tehát előttünk vannak, ezért az EU-nak az a feladata, hogy lendületesen, elszántan előrevigye a dolgokat, és ne hagyja, hogy széthúzó szócsépléssé silányuljon ez a folyamat, ami az elmúlt években – sajnos – jellemző volt a közel-keleti politika ügyében.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Elnök úr, úgy vélem, hogy az Európai Unióban és az Európai Parlamentben mindannyian békét akarunk a régióban – békét és tűzszünetet. Emellett ahhoz, hogy a tűzszünet megvalósulhasson, óriási erőfeszítést kell tennünk annak érdekében, hogy a Hamász terroristaszervezet teljesen le legyen fegyverezve.

Véleményem szerint ebben az állásfoglalásra irányuló indítványban több szó is eshetett volna a Hamász terroristaszervezetről való működéséről, de tudom, hogy amikor ilyen kompromisszumot alakítunk ki a különféle pártok között, ezt olykor nehéz sikerre vinni. Nekünk, európaiaknak mindenesetre pártatlannak és tárgyilagosnak kell maradnunk, és mindenek felett ragaszkodnunk kell a demokrácia, az emberi jogok és a szólásszabadság elveihez, és a terrort minden esetben el kell ítélnünk. Mindenki számára ez a legfontosabb. Azt sem szabad elfelejtenünk, hogy mindez egy terrortámadással kezdődött, és most egyszer és mindenkorra véget kell vetnünk a terrornak.

Kristian Vigenin (PSE). – Elnök úr, örülök, hogy a Parlament ilyen meggyőző többséggel, ellenszavazat nélkül tudta elfogadni ezt az állásfoglalást. Mi és én személy szerint azért támogattuk ezt az állásfoglalást, mert az Európai Parlamentnek világosan állást kell foglalnia és közös véleményre kell jutnia, még ha a ma elfogadott állásfoglalás nem is felel meg teljes mértékben a Szocialista képviselőcsoport álláspontjának.

Hadd ismételjem meg, hogy a Szocialista képviselőcsoport legmélyebb felháborodásának ad hangot a Gázai övezetben történt erőszak, az izraeli hadsereg aránytalan fellépésének következményei és a katonai eszkalálódás láttán, amely több száz áldozatot követelt – többnyire a polgári lakosság köréből, köztük sok gyereket –, és hogy rettentően sajnáljuk, hogy polgári és ENSZ célpontokat is eltaláltak.

Ismételten hangsúlyozzuk, hogy az EU és Izrael közötti politikai kapcsolatok bármilyen továbbfejlesztését határozottan függővé kell tenni a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásától, az átfogó békés rendezés melletti valódi kötelezettségvállalástól, a Gázában és a megszállt palesztin területeken fennálló humanitárius válság megszüntetésétől és az EK–PFSZ ideiglenes társulási megállapodás teljes körű végrehajtásának tiszteletben tartásától.

- Riera Madurell jelentése (A6-0491/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Elnök úr, pusztán csak tisztázni szeretnék valamit, mivel a szavazáshoz fűzött szóbeli indoklásában az egyik képviselőtársunk több dolgot is elmondott, és olyan dolgokról mondta, hogy szerepelnek az állásfoglalásban, amelyek valójában nincsenek benne. A munkáltatókra nem vonatkozik olyan kötelezettség, hogy terveket kellene készíteniük. Az összes ilyen kötelezettséget, az összes ilyen kérést kivettük a jelentésnek a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság által elfogadott változatából. Közös állásfoglalást nyújtottunk be, és remélem, képviselőtársaimnak nincs ellenére, ha felhívjuk a figyelmet a szociális partnerek közötti szociális párbeszéd ösztönzésének szükségességére, hogy az egyenlőség elve érvényesüljön, vagy ha a tagállamokat arra hívjuk fel, hogy ösztönözzék a munkáltatókat az alkalmazottak és képviselőik rendszeres tájékoztatására az egyenlőség elvének való megfelelésről. Ezért a bírált pontok közül egyik sem szerepel már az elfogadott állásfoglalásban, és ezt szerettem volna egyértelművé tenni.

- Állásfoglalásra irányuló indítvány, RC-B6-0028/2009 (Belarusz)

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). – (LT) Az Európai Unió Belarusszal kapcsolatos stratégiájáról szóló állásfoglalásunk mellett szavaztam. Úgy vélem, hogy a dokumentum tökéletesen tükrözi az elmúlt hat hónap folyamán ebben az országban lezajlott változásokat, amelyeket értékelünk kell.

Egy fecske természetesen nem csinál nyarat, de Belarusz nagy és fontos állam, az Európai Unió egyik szomszédja, ezért kétségkívül örülünk a pozitív változásoknak. Pozitív fejleménynek számít a politikai foglyok szabadon bocsátása, a sajtószabadságra vonatkozó korlátozások némelyikének megszüntetése, valamint az energiaról, a környezetvédelemről és más ügyekről folytatott párbeszéd az Európai Unióval.

A mai napon szeretném kifejezni azon meggyőződésemet, miszerint eljött az ideje, hogy egy európai parlamenti küldöttség Belaruszba látogasson, és ez az állásfoglalás világosan beszél erről a fontos kérdésről. Remélem, hogy közeledik az az idő, amikor Belarusz képes lesz kihasználni az európai szomszédsági politika által kínált pozitív lehetőségeket. Csak ne álljunk meg félúton: ez Belaruszra és az Európai Unióra egyaránt vonatkozik.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, az állásfoglalás ellen szavaztam, noha tartalmazott kiegyensúlyozott és elfogadható elemeket. Szerintem a továbbiakban már nem kellőképpen indokolt a szankciók rendszerének fenntartása a Belarusszal való kapcsolatokban. A gazdasági, politikai és vallásszabadságot tekintve ez az ország szinte teljes mértékben eleget tett az általunk vallott szabadságfelfogásnak.

Véleményem szerint ehelyett arra van szükség, hogy valódi, helyes kapcsolatokat kezdeményezzünk Belarusszal, hogy integráljuk ezt az országot Európába, mindezt egy olyan korban, amikor szükségünk van a nyitásra az Oroszországgal való kapcsolatokban. Belarusz kiváló hidat képezhetne Európa és Oroszország között, ezért szerintem a szankciókkal való fenyegetés helyett hiteles, jövedelmező kapcsolatot kellene kezdeni ezzel az országgal.

A szavazáshoz fűzött írásbeli indokolások**- Mathieu-jelentés (A6-0488/2008)**

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE), írásban. ? (LT) A munkatársam, Véronique Mathieu által készített, az Afganisztánban felhasznált uniós források költségvetési ellenőrzéséről szóló jelentés és az ugyanerről a tárgyról szóló európai parlamenti állásfoglalások mellett szavaztam.

Alapos, jól előkészített dokumentummal van dolgunk, amelyhez nem kevesebb, mint három európai parlamenti bizottság adott véleményt, köztük a Költségvetési Bizottság is, amelynek véleményét én készítettem.

Még egyszer szeretném felhívni a figyelmet a legfontosabb dolgokra, amelyektől az Afganisztánnak nyújtott segítségünk eredményei függenek. Ezek közé tartozik mindenekelőtt a pénzügyi támogatás koordinációja, nemcsak az EU-tagállamok és az Európai Bizottság között, hanem a tagállamok között is, valamint a többi adományozóval való koordináció.

Másodszor, szeretném hangsúlyozni a prioritások fontosságát. Meggyőződésem, hogy az EU prioritásainak listájára fel kellene venni az infrastruktúra fejlesztését, a létfenntartás alternatív forrásaihoz adott támogatást, ami hozzásegítene a szegénység csökkentéséhez, és az ópiumtermelést más, alternatív tevékenységekkel váltaná fel, végsőzetül pedig az egészségügyi és oktatási szerveket.

Robert Atkins (PPE-DE), írásban. – Én és brit konzervatív kollégáim teljes mértékben támogatjuk az afganisztáni nép békéjének, demokráciájának és gazdasági jólétének előmozdítására irányuló uniós és nemzetközi erőfeszítéseket. Afganisztán jövőbeni stabilitása az EU-tagállamok és a világ más részeinek biztonsága szempontjából meghatározó jelentőségű.

Támogatjuk a megfelelő kormányzás fejlesztéséhez és népszerűsítéséhez adott finanszírozást Afganisztánban, de ugyanilyen mértékben hiszünk abban is, hogy ezt a finanszírozást hatékonyan nyomon kell követni. Az adófizetők pénzének felhasználásában az átláthatóság nagyon fontos szempont, és a helytelen kiosztásra, illetve a helytelen felhasználásra utaló esetleges bizonyítékokat ennek megfelelően kell kezelni.

Szeretnénk egyértelművé tenni, hogy a jelentéshez adott támogatásunk semmilyen módon nem jelenti a Lisszaboni Szerződés elismerését, amely a jelentés (11) preambulumbekzdésében meg van említve. A Lisszaboni Szerződés ellen elvi kifogásunk van.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), írásban. – (RO) Az Afganisztánban felhasznált uniós források költségvetési ellenőrzéséről szóló, Véronique Mathieu által előterjesztett jelentés mellett szavaztam. Ez egy alaposan átgondolt, nagy jelentőségű jelentés, mivel az Afganisztán stabilizálására tett pénzügyi, politikai, polgári és katonai erőfeszítések sikere különösen fontos az EU és az egész demokratikus világ számára.

Románia (a NATO égisze alatt zajló) ISAF misszió keretében 721 katonával és az *Enduring Freedom* műveletben részt vevő 57 katonával (koalíciós típusú misszió) járul hozzá ezekhez a nemzetközi erőfeszítésekhez Afganisztánban. E missziók során sok román katona megsebesült vagy életét veszítette, gyászba borítva családjukat és a román társadalmat. Nem akarjuk, hogy áldozatuk hiábavaló legyen. Azt akarjuk, hogy Románia pénzügyi, katonai és emberi hozzájárulása az európai és nemzetközi erőfeszítésekhez hosszú távú stabilitást és a terroristagócok felszámolását eredményezze Afganisztánban.

Dragoș Florin David (PPE-DE), írásban. – (RO) A jelentés mellett szavaztam, mivel a Bizottságnak tovább kell növelnie a kábítószer-kereskedelem elleni küzdelemre kirendelt erőforrásokat.

A 2004–2007 közötti időszakban az EU által nyújtott támogatás közvetlen és közvetett támogatásokra oszlik. 2002 és 2007 között a közvetlen közösségi támogatás a teljes közösségi támogatás 70%-át (970 millió eurót) tette ki, míg a nemzetközi szervezetek által kezelt, közvetett közösségi támogatás a teljes közösségi támogatás 30%-át képviselte (422 millió eurót).

Fel kell ismerni azonban az adományozó országok közötti, nemzetközi szintű koordináció hiányát. Ez a helyzet az Európai Unió különböző tagállamai és a Bizottság között is fennáll, miközben egyesítő szerepet is játszhatnak. Ennek közvetlen következményeként a költség/hatékonyság arány lényegesen alacsonyabb a kelleténél, és kialakult az a meggyőződés, hogy az afgán népesség számára jóval több előny származhatott volna az országnak megítélt nemzetközi és közösségi forrásokból.

Koenraad Dillen (NI), írásban. – (NL) Az Afganisztánnak adott fejlesztési és humanitárius támogatások terén az EU az egyik legnagyobb adományozó. 2002 és 2007 között az Európai Bizottság összesen 1 400 000 000 EUR összeget engedélyezett támogatás formájában ennek az országnak.

Ez egy kitűnő jelentés, mivel korrekt javaslatokon alapul, és több ésszerű ajánlást is tartalmaz. Például az uniós alapok ellenőrzéseit ki kell terjeszteni, és drasztikusabb erőfeszítéseket kell tenni az országban burjánzó korrupció kezelésére. (Ez valójában nem érvényes minden olyan fejlődő országra, amely részesül a támogatásunkban?)

Az Európai Parlament emellett a fejlesztési támogatás növelése és a Bizottság kabuli küldöttségének kibővítése mellett érvel, hogy el tudja végezni a szükséges hitelesítéseket, auditokat és vizsgálatokat.

Mivel Afganisztán vagy megnyeri a nemzetközi terrorizmus elleni harcot, vagy belebukik, a kiegészítő költségvetési erőfeszítések nagyon is jól jönnek.

Carl Lang (NI), írásban. – (FR) Az Afganisztánban felhasznált uniós források költségvetési ellenőrzéséről szóló jelentés tartalma ismét azt igazolja, hogy a Nyugat beavatkozási hajlandósága ezekben a régiókban mit sem változott. Jelenlétünk csak meghosszabbítja a háborút és az abból eredő szenvedést, ahelyett hogy megszüntetné.

Demokráciáról és a nemek egyenlőségéről beszélni egy olyan ország esetében, ahol a szokások olykor a barbarizmussal határosak az ultra-európaiak boldog tudatlanságára jellemző, akik még mindig szívesebben folynak bele nemzetközi kérdésekbe, mint hogy Európa problémáival foglalkozzanak.

Afganisztánban, ahol évszázadok óta háborúk pusztítanak, az etnikai csoportok soha nem fognak elfogadni semmilyen idegen megszállást, akármennyire „humanitárius” is legyen az. Ez csak a tálibok és más szélsőséges szekták pozícióit erősíti, ahelyett hogy lehetővé tenné egy erős, működőképes, legitim hatalom kialakulását, amely stabilizálni tudná az országot.

Az európaiaknak a lehető leghamarabb ki kell vonulniuk az afgán darázs-fészekből.

Bogusław Liberadzki (PSE), írásban. – (PL) Elnök úr, az Afganisztánban felhasznált közösségi források végrehajtásáról szóló jelentés elfogadása mellett szavazok (2008/2152(INI)).

Mathieu asszony nagyon helyesen hívta fel a figyelmet arra, hogy Afganisztán szociális mutatói drámaian alacsonyak. Tovább folytatódik a konfliktus vagy a háború, akárcsak a törzsi és nemzetközi összecsapások, a kábítószer-kereskedelem és a korrupció. Ennek következtében Afganisztánnak nemzetközi segítségre van szüksége.

Szeretném kifejezni támogatásomat az Afganisztánnak nyújtott segély iránt. Üdvözlöm az ország támogatására irányuló fellépés melletti hosszú távú kötelezettségvállalást, és úgy vélem, a Bizottság 2007–2013-as országsztratégiai dokumentumában bemutatott prioritások kielégítik az afgán társadalom igényeit.

Alexandru Nazare (PPE-DE), írásban. – (RO) Az Európai Unió a fő adományozók egyike Afganisztánban, hozzájárulva a stabilizálódáshoz és a biztonság javulásához a térségben, aminek olyan kézzelfogható hatásai vannak, mint például a várható élettartam növekedése.

Az EU-nak tovább kell folytatnia az Afganisztánnak nyújtott támogatást. Nem hagyhatja azonban figyelmen kívül a közösségi költségvetésből kiosztott pénz könnyelmű elköltését, mivel ez végső soron az adófizetők zsebéből származik. Ezért gondolom, hogy ez a jelentés öröndetes, mivel eszköz lehet az uniós támogatás afganisztáni kiosztásának összehangolásához és az alapok pénzügyi hatásának maximalizálásához. Ebben az értelemben az Afganisztánnak biztosított fejlesztési segítségnyújtási alapok koordinálása és ellenőrzése három elemből áll, amelyek alapvető fontosságúak ahhoz, hogy ez a pénz elérje a kitűzött célokat.

A javasolt jelentés több problémát foglal össze az Afganisztánnak nyújtott uniós forrásokkal kapcsolatban, és számos életképes ajánlást tartalmaz. Szeretném kifejezni a jelentés iránti támogatásomat, és remélem, hogy a jelentést az uniós források felhasználásának hatásságát növelő és az elköltésük ellenőrzését szigorító, konkrét intézkedések egész sorának végrehajtása fogja követni. Szem előtt tartva ugyanakkor az országaink többségében fennálló gazdasági helyzetet, úgy vélem, az Európai Parlament mint az Európai Unióban költségvetési feladatokkal rendelkező intézmény kötelessége, hogy biztosítsa a közpénzek felhasználásának maximális hatékonyságát.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, Mathieu asszonynak az Afganisztánban felhasznált uniós források költségvetési ellenőrzéséről szóló jelentése mellett szavaztam.

A jelentés nagyon világos következtetéseket fogalmaz meg a közösségi támogatások útján, a megállapodás aláírásától kezdve egészen mostanáig elért eredményekkel kapcsolatban: bár az eredmények hatóköre lehetett volna szélesebb, mindenképpen pozitív és említésre méltó fejleményekről van szó. Különösen a gyermekhalandósági arány csökkenésére, az alapvető egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés javulására és az iskolába járó gyerekek számának jelentős növekedésére gondolok. Abban is csatlakoznék az előadó véleményéhez, hogy fokozott erőfeszítésekkel kell törekedni a Közösség és a nemzetközi adományozók közötti koordináció javítására, hogy elkerüljük a feleslegesen kétszeres támogatást és a korrupció esetleges forrásait az országban.

Emellett minden korábbinál fontosabb, hogy amikor pénzügyi segítséget kínálunk egy társadalmi és politikai problémáktól súlyosan érintett országnak, az ellenőrzés rendszere hatékonyan működjön; máskülönben fennáll a veszély, hogy a helyzet javítása helyett még rontunk is rajta. Emiatt remélem, hogy az ellenőrzés, különösen az előzetes ellenőrzés rendszere javulni fog, és szélesebb körben sikerül érvényesíteni, mint az eddigiekben.

- Riera Madurell jelentése (A6-0491/2008)

Robert Atkins (PPE-DE), írásban. – Én magam és brit konzervatív kollégáim teljes mértékben támogatjuk a férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvét az élet minden területén, beleértve a munkavállalást, a szakképzést és az előmenetelt, valamint a munkakörülményeket.

Úgy hisszük azonban, hogy ezeket a kérdéseket mindenekelőtt a tagállamoknak kellene szorgalmazniuk, nem az Európai Uniónak. Ezért döntöttünk úgy, hogy a jelentés ügyében tartózkodunk.

Gerard Batten, Godfrey Bloom, Derek Roland Clark, Nigel Farage, Michael Henry Nattrass és John Whittaker (IND/DEM), írásban. – Az UKIP teljes mértékben támogatja a férfiak és a nők egyenlőségét. Az Egyesült Királyságban azonban már most is van esélyegyenlőségi jogszabály, amely a parlamentünk és a népünk kérésére bármikor módosítható és fejleszthető. Az EU által kötelezővé tett további jogszabályokra és bürokráciára ezért nincs szükség. Ráadásul az EU nem demokratikus, és nem tudja biztonságosan őrizni senkinek a jogait, például a nőkét sem.

Koenraad Dillen (NI), írásban. – (NL) Ellene szavaztam ennek a politikailag korrekt jelentésnek – az immár sokadiknak –, amelyet itt a Parlamentben terjesztettek elélni jóváhagyásra. Mindenekelőtt szeretném leszögezni, hogy mivel a nemek közötti egyenlőséget az EU-ban már sok évvel ezelőtt sikerült bevezetni, ez a jelentés teljesen szükségtelen. Emellett kifogásolom a bizonyítási teher e jelentésben ((20) bekezdés) ünnepeit

megfordítását, ami a jogállamiság alapján semelyik országnak nem felel meg, viszont teljhatalmat ad az irányelv végrehajtására felkért szervezetek kezébe ((19) bekezdés).

Az a tény, hogy a tagállamoknak kötelező lesz előírniuk a vállalkozásaik számára a nemek egyenlőségére vonatkozó éves üzleti tervek elkészítését és a nemek kiegyensúlyozott megoszlásának garantálását az igazgatótanácsban, éles ellentétben áll a vállalkozások működtetésének szabadságával. A nemzetközi pénzügyi válság okozta nehézségekkel küzdő vállalkozásokat akár csődbe is viheti az ebből a követelményből következő járulékos papírmunka. Az egészséges vállalkozások szabad piacán mindig a minőség lesz az uralkodó szempont, akár férfiról, akár nőről van szó, amint azt már számtalanszor láthattuk.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), írásban. – (RO) A jelenlegi gazdasági válság idején a nők azok közé tartoznak, akiket a munkanélküliség vagy a bércsökkenés a legjobban érint. Európai szinten arra van szükség, hogy a tagállamok hajtsák végre a 2002/73/EK irányelv rendelkezéseit, az Európai Bizottság pedig kövesse nyomon ezeket az intézkedéseket, és adjon rendszeres tájékoztatást az Európai Parlamentnek.

Amint azt Madurell asszony jelentése is jelzi, a munkaerőpiacon a nemek közötti megkülönböztetést tekintve az egyik legnagyobb problémát a megkülönböztetés áldozatainak jogairól való tájékozottság hiánya jelenti. Ezért a tagállamok, az európai intézmények – például a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete – és a munkáltatók egyaránt felelősek. A civil társadalmi szervezeteknek szintén fontos szerepet kell betölteniük e téren. Tájékoztató kampányokkal és a nyomon követésről szóló jelentésekkel törekedhetnek arra, hogy kompenzálják a nemzeti vagy európai szintű fellépés hiányát.

A Bizottság köteles nyomon követni, hogy a tagállamok tesznek-e intézkedéseket a munka és a magánélet egyensúlyának kialakítására, a nők és a férfiak közötti fizetési különbség csökkentésére, valamint a nők vezetői pozíciókhoz való hozzáféréseinek biztosítására. Romániában az európai szinten elfogadott szabályozások segítettek hozzá egy olyan intézményrendszer bevezetéséhez, amely garantálja, hogy a férfiak jogai a nők számára is jogokat jelentsenek.

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) A férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének a munkavállalás, a szakképzés, az előmenetel és a munkakörülmények terén történő végrehajtásáról szóló 2002/73/EK irányelv átültetéséről és alkalmazásáról szóló, Riera Madurell által készített jelentés mellett szavaztam, mivel fontosnak tartom a férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazását az irányelv hatálya alá tartozó ügyekben.

Az irányelv átültetésének különféle hibái között szeretném hangsúlyozni azt a tényt, hogy a különböző tagállamok jogszabályai nem említik meg külön a nemek közötti megkülönböztetést. Mint az előadó elmondta, a bérszakadék továbbra is nagy, a nők munkabére átlagosan 15%-kal alacsonyabb a férfiakénál. Ez a különbség 2000 és 2006 között csupán 1%-kal csökkent. A lisszaboni stratégia keretében alapvető fontosságú, hogy a fennálló helyzet megváltozzon, ezért egyetértek az előadóval azon ajánlás fontosságát illetően, hogy az Európai Bizottság aktívan kövesse nyomon az irányelv átültetését és a nemzeti jogszabályok megfelelését az irányelvnek.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), írásban. – (PL) A munkavállalás, a szakképzés és az előléptetés tekintetében a férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmódról szóló, Madurell asszony által készített jelentés mellett szavaztam. Az egyenlő bánásmód – nemre, fajra, vallásra stb. való tekintet nélkül – az alapvető emberi jogok egyike. Természetesen nem feledkezhetünk meg a férfiak és a nők között meglévő, természetes biológiai különbségekről.

Véleményem szerint a nemek szerinti fele-fele arány automatikus alkalmazása az igazgatótanácsban valójában nem azt jelzi, hogy törődünk a nemek egyenlőségével. Nehéz fizikai munkák esetén, például a bányászatban, acélüzemekben stb. ez a szemlélet leginkább csak nevetséges helyzetekhez vezet, éppen úgy, mint az ápolók vagy a tanárok esetében. Hasonlóképpen, a lányokat sem kényszeríthetjük arra, hogy műszaki tanulmányokat folytassanak a fele-fele arány fenntartása érdekében. Az alapvető kérdések közé tartozik az oktatáshoz való hozzáférés – minden szinten –, a vezetői szerepek betöltése (a politikai intézményeknél is), az „egyenlő munkáért egyenlő díjazás” elvének érvényesítése, a szociális biztonság és a juttatásokhoz, valamint az orvosi ellátáshoz való megfelelő hozzáférés (figyelembe véve a szülési szabadságot). A szakszervezeteknek fontos szerepet kell játszania ezen a téren. Helyi, regionális és nemzeti szinten éppúgy fontos kérdés ez, mint az Európai Unió intézményeinek szintjén.

Szeretném megragadni ezt a lehetőséget, hogy felhívjam a figyelmüket a bírósági ítéletekre, amelyek a férfakkal szemben alkalmaznak megkülönböztetést azáltal, hogy válási ügyekben szinte mindig automatikusan a nőknek ítélik a gyermekek felügyeletét.

Jörg Leichtfried (PSE), írásban. – (DE) Mellette szavaztam Riera Madurell asszony jelentésének az egyenlő bánásmódról szóló irányelv átültetéséről.

Véleményem szerint legfőbb ideje, hogy a nőket a férfakkal egyenlő feleként kezeljék, és ne csak néhány, hanem minden szempontból.

Korántsem állíthatjuk, hogy a karrierhez való hozzáférés vagy a mindennapi munka terén fennállna az esélyegyenlőség. Ami a nemek közötti bérszakadékot illeti, ez néhány tagállamban nagyon lassan ugyan, de múlóban van, míg máshol még tovább szélesedik.

Az irányelv végrehajtását én magam a nyilvánvaló igazságtalanságok miatt találom különösen fontosnak, valamint azért, mert családos emberként nagyra értékelem és tisztetem a nőket.

Astrid Lulling (PPE-DE), írásban. – (FR) A Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság aggódik a férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének a munkavállalás, a szakképzés, az előmenetel és a munkakörülmények terén történő végrehajtásáról szóló irányelv végrehajtása miatt.

Az Európai Bizottságtól származó jelentés hiányában bizottságunk saját felmérést készített a nemzeti parlamentek és esélyegyenlőségi szervezetek körében. 22 tagállam kapott felszólító levelet. 15 tagállamban fordult elő, hogy néhány fogalom meghatározást helytelenül ültettek át. 2008. október 5-ig kilenc tagállam még nem értesítette a Bizottságot az irányelv átültetése érdekében hozott intézkedésekről.

Saját kezdeményezésű jelentésünket egyfajta vészcsengőnek és figyelmeztetésnek szántuk a tagállamok számára. Sajnálatos módon a bizottságban eltúlzott nyilatkozatok és követelések is elhangoztak. Emiatt beterveztettem egy alternatív állásfoglalást.

Sikerült megállapodnunk egy közös állásfoglalásról, és ezt én is megszavaztam, miközben várom a végrehajtási jelentést, amelyet 2009 első felében fogunk megkapni. Ez lehetővé fogja tenni egy alapos elemzés elvégzését, hogy meg lehessen határozni az ebből következő intézkedéseket, amelyekre a Szerződéseknek és a férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód, illetve az esélyegyenlőség terén elfogadott jogszabályoknak való megfeleléshez szükség van.

Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A hátrányos megkülönböztetésnek és a zaklatásnak a liberális társadalomban nincs helye. Ez a jelentés emlékeztet minket arra a riasztó tényre, hogy sok tagállamnak még mindig nagyon hosszú utat kell megtennie ahhoz, hogy a férfiak és a nők az életben és a munkában egyenlők lehessenek. Az igazságtalanságok elleni küzdelem azonban – például a munkaerőpiacon – nemcsak az uniós intézmények felelőssége, hanem az egyes tagállamok felelős polgáraié és a politikai és szakszervezeti képviselőiké is, és ennek így is kell maradnia. Teljes mértékben ellenzem azokat az érveket, amelyek ezeket az igazságtalanságokat próbálják a szupranacionalizmus növelése mellett szóló érvként használni, a tagállamok önrendelkezésének rovására. A kormányzók és a kormányzottak közötti távolság növelése nem vezet el a minden ember egyenlőségének elvén alapuló liberális társadalomhoz.

A jelentés elsődleges célja azonban az, hogy szemléltesse, hogy a hátrányos megkülönböztetés és a zaklatás hogyan képes még mindig tönkretenni az emberek életésélyeit és a részvételre való kilátásaikat. Ez olyannyira fontos, hogy úgy döntöttem, minden más szempont ellenére az alternatív állásfoglalásra irányuló javaslat mellett szavazok.

Iosif Matula (PPE-DE), írásban. – (RO) A férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének a munkavállalás, a szakképzés, az előléptetés és a munkakörülmények terén történő végrehajtásáról szóló jelentés mellett szavaztam.

Bár a nemek egyenlősége az alapvető jogok közé tartozik az Európai Unióban, a hivatalos statisztikák mégis azt mutatják, hogy még mindig vannak különbségek a foglalkoztatási ráták terén, különösen az Európai Unióhoz nemrég csatlakozott országokban.

Szem előtt tartva, hogy a nőkkel és a férfakkal szembeni egyenlő bánásmód még mindig strukturális probléma, az Európai Tanács 2000. márciusi lisszaboni ülésén azt a célt tűzte ki az Európai Unió számára, hogy 2010-re emelje 60% fölé a nők foglalkoztatási rátáját, amit az új tagállamokban gondosan figyelemmel kell kísérni.

Szerintem létfontosságú az európai irányelv végrehajtása, hogy biztosítsuk a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés megszüntetését a munkaerőpiacon, egy olyan időszakban, amikor további erőfeszítésekre van szükség a kérdéshez való hozzáállás megváltoztatására, különösen a vidéki területeken.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), írásban. – (RO) E jelentés mellett szavaztam, mivel legitimnek és szükségsszerűnek találom azt a Bizottsághoz intézett kérést a jelentésben, hogy gondosan kísérje figyelemmel a 2002/73/EK irányelv átültetését és a végrehajtási folyamat után az elfogadott jogszabályoknak való megfelelést.

A jelentés elfogadásával az Európai Parlament hasznos eszközt adott a tagállamoknak a férfiak és nők közötti egyenlő munkaerő-piaci bánásmódról szóló tagállami nemzeti jogszabályok megszilárdításához.

A közölt statisztikák alapján azonban még mindig 28,4%-os különbség van a férfiak és a nők foglalkoztatási rátái között, ami arra hívja fel a figyelmet, hogy a nemek közötti egyenlőtlenség a munkaerőpiacon még mindig megoldandó probléma.

Ezért vélem úgy, hogy a tagállamoknak meg kell tenniük minden szükséges erőfeszítést annak érdekében, hogy végrehajtsák a nemek közötti egyenlőség előmozdítására irányuló stratégiákat.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, kijelentem, hogy Riera Madurell asszonynak a munkavállalás, a szakképzés, az előléptetés és a munkakörülmények terén a férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmódról szóló jelentése mellett szavazok.

Egyetértek képviselőtársaim azon véleményével, miszerint az egyenlőség elve a munkaerőpiacon még mindig messze van a gyakorlati megvalósulástól, annak ellenére, hogy a lisszaboni célkitűzések keretében az Európai Unió is erőfeszítéseket tett a dolgozó nők arányának növelésére. Osztom az előadó véleményét a 2002/73/EK irányelv tagállamok általi átültetését illetően, illetve azzal kapcsolatban, hogy mindegyik tagállamnak végre kell hajtania az irányelvben biztosított eszközöket, hogy megerősítsék a nemzeti jogszabályokat a férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmódról a munkaerőpiacon: a nemek egyenlősége a foglalkoztatásban nemcsak etikai szempontból értékes alapelv, hanem ez az alap – és ez is marad – az Európai Unió egészének fenntartható, tartós gazdasági fejlődéséhez.

Catherine Stihler (PSE), írásban. – A férfiak és a nők közötti egyenlőség az Európai Unió alapelveinek egyike. Ezen elv megvalósításán még mindig sokat kell dolgozni, és remélem, hogy ezt az Európai Parlamentben végzett munkánkban minden területen politikai prioritássá fogjuk tenni. Ezeket a kérdéseket nemcsak a Nőjogi Bizottságnak kellene felvetnie.

Andrzej Jan Szejna (PSE), írásban. – (PL) Annak ellenére, hogy a nemek egyenlősége alapvető jog, a munkaerőpiacon a nemek egyenlőtlensége továbbra is komoly strukturális probléma, a fizetések, a foglalkoztatási ráták és a foglalkoztatás színvonala terén egyaránt. Sajnos azt is tapasztaljuk, hogy az iskolázottság magasabb szintje nem feltétlenül csökkenti a férfi és a női munkavállalók közötti fizetésbeli különbséget.

Madurell asszony jelentése felfedi a tagállamok hiányosságait a férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének a munkavállalás, a szakképzés, az előmenetel és a munkakörülmények terén történő végrehajtásáról szóló 2002/73/EK irányelv átültetése és alkalmazása szempontjából.

Az előadó mindenekelőtt azt hangsúlyozza, hogy a hátrányos megkülönböztetés fogalmának meghatározását sok tagállam nem ültette át megfelelően a jogrendszerébe. A kötelező definíció sok országban csak egy általános változat, amely nem tesz említést a nemi alapú megkülönböztetésről. Más országokban a szexuális zaklatásról nem esik szó, vagy ez csak a zaklatás általánosabb definíciójában szerepel (Lengyelországban a szexuális zaklatást a munka törvénykönyv 6. szakaszában a 183a. cikk határozza meg), ami a sértett felek számára nagymértékben megnehezíti jogaik érvényesítését.

Az alulról induló kezdeményezések, amelyek egyrészt a problémát kívánják tudatosítani a társadalomban, másrészt a megkülönböztetés áldozatait próbálják segíteni, rendkívül fontosak a hátrányos megkülönböztetés elleni harcban.

- Állásfoglalásra irányuló indítvány, B6-0051/2009 (A közel-keleti/gázai övezetbeli helyzet)

Marco Cappato (ALDE), írásban. – (IT) Annak érdekében, hogy megkülönböztessük a Partito Radicale álláspontját azoktól, akik a miénkkel ellenkező érveket fejtettek ki itt a Házban, kisorsoltuk, hogy ki fog közülünk tartózkodni, és ki lesz az, aki ehelyett nem vesz részt a szavazáson. Az EU által a Közel-Kelet hosszú távú, strukturális békéje érdekében támogatott megoldás, amint a mai napon itt Strasbourgban Pöttering elnök úr is elmondta, két szuverén, független államot jelent.

Európa alapítói az ellenkezőjében hittek: ahhoz, hogy megvalósítsuk a békét, le kell mondanunk az abszolút nemzeti szuverenitásról. Ezt mondta ki a Ventotene Manifesto.

Ma az izraeli polgárok túlnyomó többségére kell hallgatnunk, akik Izrael EU-csatlakozására törekсенek, és akiket az izraeli – és az európai – uralkodó osztályok figyelmen kívül hagynak.

A háború utáni időszak „befogadó” Európája, amely nyitott volt a csatlakozók előtt és viszonyítási pontként szolgált a szomszédos államok számára, a béke egyik tényezője volt, még ha nem is megfelelő módon. A nemzetállamok „kirekesztő” Európája, amely európai határookra és zsidó-keresztény gyökerekre vágyik, olyan Európa, amely háborúhoz vezet, a Közel-Keleten éppúgy, mint a Balkánon és a Kaukázusban, és feszültséget szül az Urál vidékén, Törökországban és a Maghreb országokban.

Erőszakmentes radikális párt lévén úgy véljük, hogy a békéhez vezető strukturális megoldást európai föderalizmusnak hívják, Európai Egyesült Államoknak, amely megnyitja kapuit Törökország, Izrael és a jövőben bármely más demokratikus állam előtt, ha kész lemondani saját abszolút szuverenitásáról.

Proinsias De Rossa (PSE), írásban. – Feltétel nélkül elítélem a gázai civil lakosság körében történt, válogatás nélküli, brutális mészárlást, akárcsak az izraeli civilek könyörtelen, igazolhatatlan megölését a Hamász rakétaival.

Azért szavaztam az Európai Parlament Gázáról szóló állásfoglalása mellett, mert kifejezetten támogatja az ENSZ Biztonsági Tanácsának azonnali tűzszünetre felszólító határozatát. Emellett felhívja a figyelmet a Parlament decemberi határozatára arról, hogy késleltessük az Izraellel való uniós kapcsolatok fejlesztését. Bár az állásfoglalás nyelvezte enyhébb, mint amilyennek szerettem volna, mindazonáltal egy állásfoglalás, amelyet a Parlament elsöprő többséggel szavaz meg, nagyobb valószínűséggel tudja befolyásolni Izrael és a Hamász döntéseit, mint az egyes képviselőcsoportok állásfoglalásai.

Ellenzem az Izraelhez fűződő uniós kapcsolatok fejlesztését, és úgy vélem, az Izraellel kötött kereskedelmi megállapodást is fel kellene függeszteni mindaddig, amíg eleget nem tesz az emberi jogi normáknak, és nem kezd konstruktív és érdemi tárgyalásokat a szomszédaival a konfliktus kétállamos megoldásának végrehajtása érdekében. Most minden tagállamnak meg kellene állapodnia arról, hogy visszavonják az Izraelhez fűződő kapcsolatok fejlesztéséről szóló korábbi határozataikat, hogy ezzel kényszerítsék tárgyalóasztalhoz, realiztikus javaslatokkal.

Manuel António dos Santos (PSE), írásban. – (PT) Úgy döntöttem, hogy tartózkodom a közel-keleti/gázai övezetbeli helyzetről szóló állásfoglalásra irányuló indítvány esetében, kizárólag abból az okból, hogy ebben a pillanatban nem érzem indokoltnak az Európai Parlament állásfoglalását.

Véleményem szerint a kérdés megvitatása szavazás nélkül hatékonyabb módszer lenne arra, hogy bevonjuk az Európai Parlamentet ebbe a kérdésbe.

Koenraad Dillen (NI), írásban. – (NL) *Une fois n'est pas coutume*, ez egy nagyon kiegyensúlyozott állásfoglalás, amely minden támogatást megérdemel részünkről, mivel a konfliktusban érintett két felet egyformán arra kéri, hogy ne folyamodjanak erőszakhoz. Mindazonáltal nem kellene illúziókat dédelgetnünk azzal kapcsolatban, hogy Európa és *a fortiori*, az Európai Parlament mennyiben tud hatni a közel-keleti helyzet alakulására. Mielőtt még elkezdenénk megoldást keresni, a Hamásznak le kell állítania az Izrael elleni rakétatámadásokat. Izraelnek ugyanakkor vissza kell vennie az erőszak aránytalan alkalmazásából, amelynek ártatlan gyermekek és civilek esnek áldozatul. Bár támogatom ezt az állásfoglalást, emlékeztetném a Házat arra, hogy továbbra is a Hamász terroristaszervezet az eszkaláció fő oka.

Glyn Ford (PSE), írásban. – A közös állásfoglalás mellett szavaztam, annak ellenére, hogy Izrael gázai fellépésének elítélésében nem fogalmaz olyan szigorúan, mint ahogy én szerettem volna.

A Hamász véletlenszerű rakétatámadásait nem lehet támogatni, bár nem kizárólag a Hamász tehető felelőssé azért, hogy a tűzszünet véget ért. Az izraeli fellépés teljességgel aránytalan, és az, hogy ártatlan civileket – férfiakat, nőket és gyerekeket – vesz célba, a kollektív büntetés egy formája, ami ellentétes a nemzetközi humanitárius joggal.

Az ENSZ hivatalai és segélyszállítmányai elleni támadások mintha szándékosan arra irányulnának, hogy a rászorulókat elvágják a segélytől, egyúttal eltávolítsák a helyszínről Izrael barbár tetteinek független megfigyelőit.

Mathieu Grosch (PPE-DE), írásban. – (DE) Véleményem szerint teljesen helyénvaló, hogy az Európai Parlament egyhangúlag foglal állást. Arra kell törekednünk, hogy Izrael és a Hamász felé egyaránt világossá tegyük, hogy ellenezzük az erőszakos ellenségeskedés minden formáját, és a békefenntartó erőket, illetve a segélyhivatalok abszolút tiszteletben tartását követeljük.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Annak ellenére, hogy tűzszünetre szólít fel, ami valóban sürgető kérdés, és ezzel valamennyien egyetértünk, a Gázai övezetben fennálló, rendkívül súlyos helyzetről szóló, a Parlament által jóváhagyott állásfoglalás tökéletesen alkalmatlan, sőt, még negatív vonatkozásokat is tartalmaz, különösen ha összehasonlítjuk az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának (UNHRC) január 12-én elfogadott határozatával. A Parlament állásfoglalása:

- A brutális agresszió, a bűncselekmények és a legalapvetőbb emberi jogok megsértése ellenére egyetlen szóval nem ítéli el Izraelt.

- Az ellentmondásosságot tovább erősíti, hogy elkendőzi azt a tényt, hogy Palesztinában van egy gyarmatosító és egy gyarmatosított, egy agresszor és egy áldozat, egy elnyomó és egy elnyomott, egy kizsákmányoló és egy kizsákmányolt, és palástolja Izrael felelősségeit.

- Tisztára mossa az EU-t a felelősség alól, noha bűnrészes Izrael büntetlenségében. Vegyük figyelembe a közelmúltban hozott határozatot az országgal való kétoldalú kapcsolatok megerősítéséről vagy az EU országainak szégyenletes tartózkodását az UNHRC által elfogadott határozat ügyében.

- Ráadásul egy olyan súlyos helyzetben, mint a jelenlegi, nem bírálja az ENSZ-határozatok megsértését Izrael részéről, a megszállás befejezését, az illegális telepeket, az elválasztó falat, a gyilkosságokat, a letartóztatásokat, a palesztin népet ért számtalan megaláztatást, vagy akár az ahhoz való, elidegeníthetetlen jogukat, hogy legyen egy államuk az 1967-es határok között, kelet-jeruzsálemi fővárossal.

Jens Holm és Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), írásban. – (SV) Üdvözljük azt a tényt, hogy az állásfoglalás követeli, hogy Izrael haladéktalanul vessen véget a Gáza lakosait érő öldöklésnek. Ugyanakkor sajnáljuk, hogy az állásfoglalás nem követeli az Izraellel kötött társulási megállapodás felfüggesztését és az Izraelhez fűződő kapcsolatok fejlesztésének leállítását. Ezek nyilvánvaló követelések lennének egy olyan országgal szemben, amely ilyen nyíltan megsérti az általa tett kötelezettségvállalásokat, nevezetesen az emberi jogok és a nemzetközi jog tiszteletben tartását.

Azt az állítást is megkérdőjelezzük, hogy az izraeli támadás a Hamász rakétalövedékeire adott válasznak indult. Izrael folyamatosan megsértette a tűzszünetet, például tavaly november 4-én, amikor az izraeli csapatok behatoltak a Gázai övezetbe és megölték hat palesztint, emellett kollektíven büntette a palesztin népet az embargókkal, az áramszolgáltatás leállításával, a telepek kibővítésével, falak építésével, vezető palesztin politikusok elrablásával és így tovább.

Mindezek ellenére üdvözljük a közös állásfoglalást és azt a követelést, hogy Izrael haladéktalanul szüntesse be az öldöklést.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), írásban. – (ES) Pöttering elnök úr sietve megerősítette, hogy nem volt ellenszavazat. Én az állásfoglalás ellen szavaztam. Bár elismerem, hogy tartalmaz nagyon pozitív elemeket, különös tekintettel a Gáza lakosaival szembeni „kollektív büntetés” kifejezés használatára, én elégtelennek érzem ezt az állásfoglalást. Az egyetlen dolog, amit ez a Parlament tehet a gyakorlatban, az Izraellel kötött társulási megállapodás befagyasztására való törekvés lenne; minden más csak beszéd, úgy lehet pozitív és vonzó, de akkor is csak beszéd. A politikában a szép szavak nem érnek semmit: cselekvésre van szükség, márpedig ezen állásfoglalás után Gázában semmi nem fog változni. Ha bármely más államról lenne szó, nem Izraelről, az állásfoglalás sokkal erőteljesebben fogalmazna. Hiszek abban, hogy Izraelnek megvan a joga a békés létezéshez, de ez nem jelenti azt, hogy mindent lehet, és ezt Izraelnek tudnia kell. Ráadásul ezzel az offenzívával csak a konfliktus fokozódását fogja elérni. A Parlament számára sem jó nap ez a mai, mert a beszédet választotta a tettek helyett.

Carl Lang (NI), írásban. – (FR) Az e közgyűlés összes képviselőcsoportja által előterjesztett szöveg, amely az európai népek érdekeit hivatott képviselni, valóban tartalmaz néhány kitűnő ajánlást, például a harcok beszüntetésére való felhívást, ugyanakkor nem ejt szót e konfliktus Európába való behozataláról. Akárcsak az ezeket kísérő erőszakos cselekmények, az izraeli beavatkozás elleni tüntetésekről készült két kép különösen megdöbbentő volt.

Az egyik a demonstrálókról készült, akik többségében bevándorlók voltak, palesztin, algériai, Hamász és Hezbollah zászlók, illetve arab feliratú transzparenszek alatt.

A másik a francia szélsőbaloldali vezetőket, a Forradalmi Kommunista Liga részéről Besancenot-t, a Kommunista Párt részéről Buffet-t ábrázolja, akik együtt vonulnak az imámokkal.

Ezek a képek két aggasztó fejleményt mutatnak: az iszlamista szövetségek fokozatos térnyerését a muzulmán világból érkezett bevándorló tömegek körében, valamint az iszlamista mozgalmak és a szélsőséges kommunista baloldal összejárását, két olyan forradalmi mozgalom együttműködését, amelyek civilizációnk elpusztítására törekszenek. Az európaiak identitásának és szabadságának védelme minden eddigénél jobban megköveteli az ilyen demonstrációk betiltását és a migrációs áramlatok visszafordítására irányuló politikát.

Roselyne LeFrançois (PSE), írásban. – (FR) Tekintettel a gázai helyzet súlyosságára, az Európai Parlament nem hallgathat. Ezért adtam támogatásomat ehhez az állásfoglaláshoz, amely azonnali és tartós tűzszünetre szólít fel, beleértve a katonai fellépés beszüntetését Izrael részéről a Gázai övezetben, valamint a Hamász Izrael elleni rakétatámadásainak leállítását.

Sajnálom ugyanakkor, hogy az állásfoglalásban nem szerepel az izraeli hadsereg támadásainak határozott, feltétlen elítélése, amelyek nyomán már ezernél is többen haltak meg, zömében a polgári lakosságból. Bár egyetértek azzal, amit az Európai Parlament Szocialista képviselőcsoportjának elnöke, Martin Schulz mondott a szavazás előtt, amikor megismételte, hogy ezek a támadások elfogadhatatlanok, jobban szerettem volna, ha ezt a felháborodásunkat írásban is kifejezzük.

Hasonlóképpen, bár az indítvány felhívja az izraeli hatóságokat a humanitárius segélyek zavartalan áramlásának és a nemzetközi sajtó Gázába való szabad bejutásának garantálására, nem megy el odáig – ahogy én szerettem volna –, hogy az EU Izraellel való kapcsolatainak fejlesztését attól tegye függővé, hogy Izrael állam betartja-e a humanitárius jogot.

Európa fontos szerepet játszik a konfliktusról szóló állásfoglalásban, de az izraeliek és a palesztinok közötti tartós békéről való megállapodás véleményem szerint csak egy életképes palesztin állam megteremtésével érhető el, amely Izraellel kölcsönösen elismeri egymást.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL), írásban. – (ES) A Gázáról szóló közös állásfoglalásnak vannak pozitív vonatkozásai, mint például az azonnali tűzszünetre irányuló kérés, az izraeli hadművelet által okozott ezer halálos áldozat – köztük nők és gyerekek – elismerése, valamint annak elismerése, hogy a Gázával szembeni embargóval Izrael megsérti a nemzetközi humanitárius jogot.

Ennek ellenére nem tudtam az állásfoglalás mellett szavazni, mert ugyanolyan mértékben teszi felelőssé a Hamászt, mint Izraelt. Nem ismeri el, hogy a fegyverszünetet az izraeli hadsereg törte meg november 4-én a meglepetésszerű szárazföldi és légitámadásaival, ehelyett inkább a Hamászt vádolja a tűzszünet megsértéséért. Az állásfoglalás egyértelmű hiányossága, hogy nem kér erőteljes intézkedéseket a Bizottságtól és a Tanácstól. Az EU-nak be kellene fagyasztania a jelenlegi EU–Izrael társulási megállapodást a 2. cikk megsértése miatt, amely kimondja, hogy az emberi jogok tiszteletben tartása a megállapodás egyik feltétele. A közös állásfoglalás ezenkívül a Gázával szembeni izraeli blokád beszüntetését sem követeli meg, ahogyan azt sem, hogy a 27 tagállam állítson le mindenfajta, Izraelbe irányuló fegyver kivitelt.

Alexandru Nazare (PPE-DE), írásban. – (RO) Ennek az állásfoglalásnak sikerült összefognia az Európai Parlament legfontosabb képviselőcsoportjait egy nyilatkozat erejéig, amelyre feltétlen szükség van, tekintettel a Közel-Kelet jelenlegi humanitárius és biztonsági helyzetére.

A konfliktus kirobbanásához vezető eseményektől függetlenül, ez máris hátrányosan érinti a térségben élő civilek jelentős arányát, valamint az ENSZ gázai jelenlétét. Más képviselőtársaimhoz hasonlóan én is úgy vélem, hogy olyan ponthoz érkeztünk, amikor fenntartható eredményeket csak párbeszéd révén lehet elérni, amely csak egy tűzszüneti megállapodással lehetséges.

Emellett Románia következetes álláspontja erről a kérdéssel jelentős mértékben megjelenik ebben a dokumentumban. Örülök, hogy egy olyan dokumentum mellett szavazhatok, amely kifejezi egyrészt annak az európai politikai családnak a véleményét, amelyikhez tartozom, másrészt a hazám véleményét.

Vural Öger (PSE), írásban. – (DE) Üdvözlöm a Gázai övezet helyzetéről szóló állásfoglalás elfogadását. Okvetlenül szükséges, hogy az Európai Parlament véleményt mondjon a válságról. Ezt a humanitárius katasztrófát kötelessége elítélni a Parlamentnek, amely az emberi jogok tiszteletben tartásáért morális vezetői felelősséggel bír. Pontosan emiatt, a Parlament tovább már nem hallgathat. Ezért szavaztam az állásfoglalás mellett. Mindazonáltal a Parlament küldhetett volna határozottabb jelzést; az állásfoglalás néhány ponton még mindig túl enyhén fogalmaz. Fontos, hogy tartós tűzszünetre szólítsunk fel és elítéljük a polgári lakosság szenvedését. Az is kötelességünk, hogy gyakorlati megoldásokat javasoljunk a háború befejezésére, és arra

szólítsuk fel az EU-t, hogy kötelezze el magát ezek mellett a Kvartettben betöltött szerepében. Mivel az Egyesült Államok az elnökváltás miatt egyfajta bénultság állapotában van, az EU-nak tovább kell fokoznia kötelességtudatát. Az Izraellel való kapcsolatok fejlesztéséről szóló tárgyalásokat szüneteltetni kell, tekintettel a katonai fellépés túlzott jellegére. Sajnálatos módon az állásfoglalásban erről nem esik szó. Ha Izrael nem akar közvetlenül tárgyalni a Hamással, az EU-n a sor, hogy gondoskodjon róla, hogy mások tárgyaljanak a Hamással. A katonai offenzíva folytatódása túl sok emberéletet követel. Egy ilyen súlyos humanitárius válsághelyzet idején a szájájtartás nem elegendő.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), írásban. – (EL) A közös állásfoglalás figyelmen kívül hagyja Izrael agresszív, barbár háborújának okait, és a Hamász rakétatámadásaira adott válasznak tekinti. Mindenki tudja, hogy a háborút előre megtervezték, és az okok az izraeli megszállásban keresendők, valamint abban, hogy Izrael megtagadja a kelet-jeruzsálemi fővárosú, független palesztin államról szóló ENSZ-határozatok alkalmazását. A háború Izrael agresszív, az USA és az EU által is támogatott politikájának az eredménye, amelynek keretében illegális telepeket hoz létre, és nem hajlandó visszatérni az 1967-es határokhoz.

Bár az állásfoglalás beszél a háború beszüntetéséről, nem foglal érdemben állást, nem szólít fel intézkedésekre az EU részéről, még arra sem, hogy fagyasszuk be az új preferenciális kapcsolatokat, hogy ezáltal gyakoroljunk nyomást Izraelre. Nem ítéli el Izrael agresszív politikáját; épp ellenkezőleg, a palesztinok belügyeibe avatkozik be.

Az állásfoglalást aláíró erők az EU erősebb szerepvállalására szólítanak fel és egyetértenek ezzel, ami a régióban való imperialista ambícióihoz kapcsolódik. A „tágabb Közel-Keletre” vonatkozó USA/NATO tervet erősítik, amelybe az EU beleegyezett, és amelynek célja, hogy az imperialisták leigázhassák az egész régiót.

Ezen okok miatt a Görögországi Kommunista Párt nem szavazott a képviselőcsoportok közös állásfoglalására, és az imperialisták elleni harc megerősítésére szólít fel, kijelentve, hogy nincs olyan, hogy jó és rossz imperializmus.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), írásban. – (EL) Megtagadtam a szavazást a Gázai övezet helyzetéről szóló európai parlamenti állásfoglalás ügyében, mert bár tartalmaz pozitív pontokat, nem ítéli el egyenesen a humanitárius katasztrófához vezető túlzott katonai reakciót. Az Európai Parlament által a civil lakosság elleni támadások és a humanitárius segítségnyújtáshoz való hozzáférés akadályozása miatt kifejezett megdöbbenés és sajnálat nem elegendő. Európának fel kell emelkednie a felelősségeihez, követelnie kell az izraeli erőszak tényleges befejezését és törekednie kell egy életképes, hosszú távú megoldás megtalálására. Sajnálatos módon ez a határozott politikai akarat hiányzik az Európai Parlament által elfogadott kompromisszumos állásfoglalásból.

Luís Queiró (PPE-DE), írásban. – (PT) Izraelnek elidegeníthetetlen joga, hogy békében és biztonságban létezzen. A palesztinoknak ugyancsak elidegeníthetetlen joga, hogy saját irányításuk alatt álló szabad területen éljenek békében, demokráciában, az emberi jogokat tiszteletben tartva. A régió ügyében felmerülő megoldásoknak minden esetben garantálniuk kell, hogy ezeket a jogokat ne fenyegetse semmi.

A gázai konfliktus Ciszjordánia ellentétes helyzetén keresztül azt mutatja, hogy még ha a felek közötti kapcsolatban sok is a feszültség és a konfliktus, a viszony lehetséges, ha mindkét fél hajlandó elfogadni a másik létezését. Ez a Hamász esetében nem áll fenn, mivel ez a szervezet az ellenőrzése alá vont területet arra használja, hogy elérje bevallott célját: Izrael létezésének megakadályozását.

Mindezek a körülmények azonban semmit nem vesznek el a gázai halálesetek tragédiájából. A Hamásról tudjuk, hogy nem törődik a palesztinok életével, a lakosságot az izraeli támadások elleni védőpajzsként használja, halálukból pedig a propagandához kovácsol fegyvert. Izrael a tragikus eredmény ellenére folytatja a harcot, mivel saját biztonságát kívánja legitim módon garantálni. A folyamat szükségszerű, ha a nemzetközi közösség, az arab országokat is beleértve, a közel-keleti békefolyamat célkitűzéseként nem mozdítja elő az egyik oldal életképességét és a másik biztonságát.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, kijelentem, hogy támogatom a gázai övezet tragikus helyzetéről szóló állásfoglalásra irányuló indítványt.

Teljes mértékben osztom azokat az aggodalmakat, miszerint a konfliktus még nem közeledik a befejezéshez, annak ellenére, hogy az egész nemzetközi közösség kifejezte már az ellenségeskedés beszüntetése iránti vágyát. Képviselőtársaimhoz csatlakozva szeretném kifejezni mély sajnálatomat a gázai civil lakosság szenvedései miatt, és úgy vélem, az egyetlen megoldás – nemcsak ezen a területen, hanem a Szentföldön

mindenhol – a párbeszéd, a tárgyalás és a diplomácia, soha nem a háború, mivel ez csak tovább szítja a gyűlöletet.

Az Európai Unió képes meghatározó szerepet játszani ebben a folyamatban, mind a tűzszünet elérését, mind a humanitárius célú csatornák megnyitását tekintve. Emiatt az állásfoglalásra irányuló indítvány mellett szavazok, és remélem, hogy a békítő erőfeszítések minél előbb konkrét előrelépést hoznak a béke irányába.

Martine Roure (PSE), írásban. – (FR) Izrael és Gáza között egyszerűen már túl régóta tart a konfliktus.

Amikor a haláleseteket immár ezrekben számoljuk, mindennél fontosabb kötelességünk biztosítani, hogy a harcok azonnal megszűnjenek.

Gáza politikai elszigetelése kudarcot vallott, mivel radikalizálta a lakosságot, akik ennek elsőként estek áldozatul.

Az izraeli–palesztin konfliktusra katonai megoldás nem lehetséges.

Az egyetlen lehetséges rendezés a felek közötti tartós, átfogó békemegállapodás. Ezért kérjük a Kvartett által ösztönzött nemzetközi konferencia mielőbbi megszervezését a régió összes érintettjének részvételével, az Arab Liga kezdeményezése, az izraeliek és palesztinok közötti korábbi megállapodás alapján.

Mindeközben úgy véljük, hogy az EU és Izrael közötti politikai kapcsolatok fejlesztéséhez szigorú feltételként kell szabni a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartását be. Ezért most is ellene vagyunk a közösségi programokban való fokozott izraeli részvétel támogatásáról szóló szavazásnak.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), írásban. – (RO) A Gázai övezet helyzetéről szóló európai parlamenti állásfoglalás mellett szavaztam, a térségben kihirdetendő azonnali tűzszünet érdekében.

Úgy vélem, hogy a konfliktusban részt vevő felek álláspontjától függetlenül a párbeszéd az egyetlen mód arra, hogy a problémákat a közös érdekében megoldjuk.

Olle Schmidt (ALDE), írásban. – (SV) A gázai helyzetről szóló, az Európai Parlament által ma megszavazott állásfoglalásban nem szerepelt a Hamász terroristaszervezet elítélése, amely decemberben megsértette a tűzszünetet, és civil lakosokat használ védőpajzsaként. Annak ellenére, hogy ez hiányzott az állásfoglalásból, fontosnak tartottam, hogy a régióban tűzszünetre szóló felhívás mellett szavazzak, ezért szavaztam az állásfoglalás mellett.

Brian Simpson (PSE), írásban. – A Gázai övezetben uralkodó helyzet elborzasztó. Ártatlan civilek százai haltak meg, most pedig napi szinten ezrek néznek farkasszemet a halállal. Igen, elfogadom, hogy Izraelnek lehetővé kell tenni, hogy békében éljen. A határokon átnyúló rakétatámadások valóban elfogadhatatlanok, ezért be kell fejeződnie.

Izrael válasza azonban teljességgel aránytalan és nem támogatható.

Az izraeliek nem tartották tiszteletben a nemzetközi közösséget. Gránátokkal lőtték az ENSZ telephelyét, iskolákat és gyerekeket támadtak meg. Ez teljességgel elfogadhatatlan, ezért le kell állítani. Azonnali tűzszünetre van szükség.

Az állásfoglalás mellett fogok szavazni, mivel az Európai Parlamentnek hallatnia kell a hangját, hogy a Gázában csapdába esett ártatlan palesztinokról ne feledkezzünk meg.

Izrael: jogod van békében élni. Ahhoz azonban nincs jogod, hogy fékezhetetlenül pusztíts, a halált és a pusztulást hozd az ártatlan polgári lakosságra. A tetteid azt jelzik, hogy immár agresszor lettél, nem áldozat.

Bart Staes (Verts/ALE), írásban. – (NL) Jóváhagyom az elénk terjesztett kompromisszumot, noha nincs meg benne az az erő és elszántság, amit én látni szerettem volna. Megdöbönt és dühít az izraeli légierő és a szárazföldi csapatok nagyszabású, aránytalan offenzívája ebben a sűrűn lakott térségben.

Szolidaritást érzek a Gázában rekedt 1,5 millió palesztinnal, akik most semmiképpen nem tudják elhagyni a Gázai övezetet, és aggódom a sorsukért és a biztonságukért, ahogyan aggódom a ciszjordániai palesztinok humanitárius helyzete miatt is, akik a Palesztin Nemzeti Hatóság együttműködése ellenére nem tapasztalnak javulást életkörülményeikben.

Nem szerencsés, hogy a kompromisszum nem tesz említést az EU és Izrael közötti kapcsolatok fejlesztésének problémájáról. Szorgalmaznám, hogy a Tanács fagyassza be az Izraellel való kapcsolatok fejlesztését

mindaddig, amíg minden oldal bele nem egyezik a tűzszünetbe, és amíg Izrael nem biztosítja a humanitárius segélyek korlátlan bejutását.

Az EU és Izrael között a kapcsolatokat csak akkor lehet fejleszteni, ha az emberi jogokat és a nemzetközi humanitárius jogot tiszteletben tartják, véget vetnek a humanitárius válságnak a Gázai övezetben és a megszállt palesztin területeken és teljes erőből törekednek egy átfogó békemegállapodásra és az EK–PFSZ ideiglenes társulási megállapodás teljes körű végrehajtására.

Catherine Stihler (PSE), írásban. – Támogatom a Gázáról szóló állásfoglalást és támogatom az azonnali tűzszünetre irányuló felhívásokat.

- Állásfoglalásra irányuló indítvány, B6-0033/2009 (A Szomáli-félszigeten kialakult helyzet)

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) Köszönöm, Elnök úr. Az állásfoglalás mellett szavazok. A Szomáli-félszigeten kialakult helyzet továbbra is rendkívül aggasztó. A problémák és a konfliktusok oly mértékben összefonódnak, hogy az EU-nak folyamatosan figyelnie kell, hogy elkerülhesse a helyzet drámai romlását. Képviselőcsoportommal együtt úgy vélem, hogy a Szomáli-félsziget helyzete sürgős, átfogó megközelítést kíván.

Mint már elhangzott, a fő nehézségek a régió különféle országai közötti konfliktusok nagy számából erednek. Emiatt abszolút mértékben szükség van arra, hogy foglalkozzunk a biztonsággal és ennek különféle összefüggéseivel, mint például hogy a kormányváltásokat hogyan kellene figyelemmel kísérni; az említett kormányokat pedig sürgetni kell az emberi jogok javítása iránti, proaktív kötelezettségvállalásra.

Marie-Arlette Carlotti (PSE), írásban. – (FR) A Szomáli-félsziget jelenleg megpróbáltatások egész sorától szenved:

- háború – polgárháború, illetve regionális háború,

- a demokrácia és a szabadság hiánya,

- éhínség és élelmiszerválság.

A káosz utolsó terméke a kalózkodás, egy letűnt kor maradványának felbukkanása.

Mindezen tragédiák láttán, amikor a régió a szemünk előtt szakad darabokra, és egyre terjed a vérontás, nem maradhatunk csendben, ahogyan nem hivatkozhatunk a tehetetlenségünkre sem.

Az EU-nak most kell vezető szerepet vállalnia, minden eddiginél inkább, mivel a nemzetközi közösségben már felfedezhetők annak jelei, hogy befáradt ebbe a láthatólag véget nem érő válságba.

A védtelen hajók és a szomáliai menekülteknek küldött élelmiszersegély-szállítmányok védelmére irányuló „Atalanta” művelet elindításával az Unió már megmutatta, hogy vészhelyzet esetén valós, hathatós megoldásokkal tud előállni.

A régióban uralkodó általános politikai válságra azonban szintén választ kell találnia.

Fel kell építenie „a békére, biztonságra és fejlődésre törekvő EU regionális politikai partnerséget a Szomáli-félszigeten”, amelyet a Fejlesztési Bizottság indított el 2007. áprilisi jelentésének elfogadásakor.

Ne hagyjuk, hogy a Szomáli-félszigetből törvényen kívüli terület váljon, ahol semmilyen fejlődés nem történik.

Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) Mivel határozott meggyőződésem, hogy az Európai Parlamentnek nem kellene beleártania magát a külpolitikába, teljes egészében az állásfoglalás ellen szavaztam. Ez nem feltétlenül jelenti azt, hogy az állásfoglalás minden elemét tévesnek vagy nemkívánatosnak tartom. Ellenkezőleg, a jelentés tartalmaz olyan pozitív elemeket is, amelyeket szívből támogattam volna, ha például a svéd kormány nyilatkozatában szereplnének. Ilyen példának kínálkozik Dawit Isaak svéd-eritreai újságíró esete, akit 2001 óta tartanak börtönben, bírósági tárgyalás nélkül.

Alexandru Nazare (PPE-DE), írásban. – (RO) Az EU-nak és a nemzetközi közösségnek csak halovány esélyei vannak arra, hogy Szomáliában változtatni tudjon az alapvető realitásokon. A következmények egyikének, a kalózkodásnak a kezelése azonban már sokkal inkább a hatalmunkban van. Nem szabad megfeledkeznünk arról, hogy a kalózkodás mindenekelőtt jövedelemszerzési mód a Szomália déli és középső részén élő csoportok számára. Ezt a jövedelmet használják azután az országon és a régióon belül folytatott konfliktusok szítására.

Az erősebb haditengerészeti jelenlét a régióban pozitívan hathat a biztonsági környezetre Szomáliában, és ebből következően a régió egészében is. Az EU-nak ezért támogatnia kell a szomáliai vezetés mérsékelt elemeit, akik elkötelezettek a régió stabilitása és békéje iránt. A kalózkodás elleni fellépés az Európai Unió számára elérhető lehetőség, mivel rendelkezik a szükséges katonai erővel, és ezzel nemcsak egy létfontosságú tranzitútvonal biztonságának helyreállításához járulna hozzá, de a régió stabilitásának és békéjének megteremtéséhez is.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a Szomáli-félszigeten kialakult helyzetről szóló állásfoglalásra irányuló indítvány mellett szavazok.

Ennek az afrikai régióknak a kényes helyzete azt jelenti, hogy az európai intézmények részéről szilárd kiállásra van szükség. Ezért jóváhagyom azt a Tanácsnak szóló felhívást, miszerint nevezzen ki uniós különleges képviselőt vagy különmegbízottat a Szomáli-félsziget régiójára. Etiópiának, Eritreának, Szomáliának és Dzsibutinak együtt kell működnie, ha el akarnak mozdulni a jelenlegi holtpontról.

Ezért indokolt, hogy az eritreai kormány gondolja újra IGAD-tagságának jelenlegi felfüggesztését. Ezért kell Dzsibutinak minden tőle telhetőt megtennie a szakszervezeti jogok jobb jogi védelme érdekében. Ezért kell Etiópiának visszavonnia a civil szervezetek és karitatív intézmények bejegyzéséről és szabályozásáról szóló nyilatkozatot. Ezért kell Szomáliának véget vetnie a világ egyik legszörnyűbb humanitárius és biztonsági válságának.

- Állásfoglalásra irányuló indítvány, RC-B6-0028/2009 (Belarusz)

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) Úgy tűnik, hogy a Lukasenko-rezsim végre – bár még mindig csak próbaképpen – kezdi jelét adni annak, hogy hajlandó nyitni a nemzetközi közösség felé. Vegyük ezt tudomásul, és gyorsan törekedjünk egy közös folyamatra, hogy javítsuk a kapcsolatokat ezzel az országgal, amely oly közel van határainkhoz. Semennyit nem engedhetünk azonban az emberi jogok tiszteletben tartásával és a szólásszabadság, illetve a tájékoztatás szabadságának garanciáival kapcsolatban. Még mindig elevenen élnek bennünk a képek az ellenzék békés, demokratikus tüntetési kísérleteinek elfojtásáról.

Ezen túlmenően nagyobb erőfeszítéseket kérnék a közös szabályok elfogadásához abban a kényes kérdésben, hogy a belarusz gyermekek uniós fogadócsaládokhoz utazhassanak a nyári hónapokban. A belarusz kormány évről évre más stratégiát alkalmaz ebben az ügyben, ami gyakran nagyon bonyolult helyzetekhez vezet, és ezek különösen az amúgy is hátrányos helyzetű gyermekeket érintik rosszul. Üdvözljük a jelenlegi előrelépést, de még mindig nagyon nagy utat kell megtenni: reméljük, hogy Lukasenko úr annyi elhibázott kezdet után ezúttal tényleg végig akar menni ezen az úton – legalább részben velünk együtt.

Martin Callanan (PPE-DE), írásban. – Lukasenko elnök tekintélyelvű uralma miatt Belaruszt az Európai Unió továbbra is nagymértékben kiközösíti. Az Európai Parlament az elmúlt öt évben kétszer ítélte belarusz disszidenseknek a Szaharov-díjat, és a rövidített listára további jelöltek is felkerültek. Ez nyílt elismerése annak, hogy az emberi jogokat és a politikai szabadságokat Belaruszban elnyomják.

Mindazonáltal vannak arra utaló jelek, hogy Lukasenko úr lassan kezd barátságosabban viszonyulni a Nyugathoz. Belaruszban a helyzet természetesen továbbra is komoly, de el kell ismernünk, hogy Belaruszt többek között úgy tudjuk közelebb csalogatni az Európai Unióhoz, ha elismerjük Lukasenko úr kezdeményező lépéseit és reagálunk ezekre. Röviden szólva, ez egyfajta jutalmazás-büntetés játszma.

Közép-Ázsia volt szovjet köztársaságai iránt kifejezett érdeklődéssel bíró személyként párhuzamokat látok az említett régió és Belarusz között. Ez az állásfoglalás nem mentes a Lukasenko urat illető bírálatoktól, de kijelöl számára egyfajta útitervet az EU-val való kapcsolatok normalizálására.

Nem szabad illúziókat dédelgetnünk Belarusszal kapcsolatban, és a helyzet romlása esetén habozás nélkül fel kell függesztenünk a párbeszédet. Ez az állásfoglalás azonban némi reményt ad arra, hogy a kapcsolatok idővel javulhatnak, ezért a támogatása mellett szavaztam.

Koenraad Dillen (NI), írásban. – (NL) Az állásfoglalás mellett szavaztam. Az Európai Parlament üdvözlí azt a tényt, hogy a sajtószabadság helyzete Belaruszban némiképp enyhült, és néhány politikai foglyot is szabadon bocsátottak. Arra is rámutatott azonban, hogy más disszidensek még mindig rács mögött vannak. A kapcsolatok javítása érdekében ez az állásfoglalás amellel érvel, hogy Belaruszból váljon olyan ország, ahol nincsenek politikai foglyok, ahol kormány garantálja a szabad véleménynyilvánítást és így tovább. Jogszabályi változásokra szintén szükség van, és a belarusz lakosok számára biztosítani kell a szabad mozgást.

Bár ezt mindenki támogatja, a következő kérdést szeretném feltenni. Nem kellene az Európai Parlamentnek megnyitni ezeket az állásfoglalásokat olyan országok előtt, amelyekkel Európa baráti kapcsolatokat ápol? Kína jutott az eszembe, ahol az emberi jogok helyzete legalább annyira drámai, mint Belaruszban. Vagy talán kereskedelmi megfontolások gátolnak minket ebben?

Alexandru Nazare (PPE-DE), írásban. – (RO) Az állásfoglalás egy folyamatban lévő, termékeny párbeszédet folytat a minszki kormánnyal, és jelzi az Európai Parlament és az általa képviselt polgárok aggályait az emberi jogok helyzetével és általában a belaruszi fejleményekkel kapcsolatban.

A belarusz hatóságok tettek némi előrelépést, ami dicséretes, de reméljük, a demokratizálódás útján is elindulnak, és nemcsak pillanatnyi gesztusokkal szépítenek a helyzeten. Ez az állásfoglalás kellőképpen határozott, ugyanakkor finoman árnyalt ahhoz, hogy kifejezze elégedettségünket az első kérdésben éppúgy, mint aggályainkat a másodikban.

A régióban zajló jelenlegi események ismét felhívják a figyelmet az átláthatóság fontosságára a kormány ténykedésében, valamint a kormányok demokratikus felelősségének fontosságára az általuk képviselt polgárok iránt. Az általunk elfogadott demokratikus értékek kötődnek a stabilitáshoz és a fejlődéshez mind a társadalmak, mind a piacok esetében, az energiapiacokat is beleértve. Ez az állásfoglalás előrelépést jelent ezen értékek megerősítésében.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), írásban. – (PL) Az Európai Unió és Belarusz közötti kapcsolatok mindkét féltől függenek. Ha megvan a közös jó szándék, akkor lehetőség nyílik a párbeszédre, csakúgy mint a megfelelő szomszédsági politikára és a keleti partnerségre. Tiltásokra és utasításokra nem lehet partnerséget építeni, ezért üdvözlöm az Európai Bizottság közelmúltbeli kezdeményezését a Belarusszal való kapcsolatok javításáról. Tárgyilagosan nézve el kell ismernünk, hogy Belarusz is sokat tett az egyetértés érdekében. Példa erre a „Szabadságért” mozgalom nyilvántartásba vétele, az ellenzék újságjainak kiadásához és terjesztéséhez adott engedély, valamint a keleti partnerség kezdeményezés iránti nyitottság. Az Európai Unió nagyobb elvárásokat támaszt, amire természetesen jó okai vannak. Belarusz elvárásai azonban sok esetben szintén indokoltak.

Sok területen szükség van a szimmetriára és a partnerek közötti megértésre. Például, ha már a belarusz hatóságokat arra kérjük, hogy vessenek véget az állampolgáraik számára előírt kilépő vízum kiállításának, elsősorban a gyerekek és a diákok esetében, az Európai Unió miért nem tesz lépéseket a belarusz állampolgárokra vonatkozó vízumeljárások egyszerűsítése és liberalizálása érdekében? Ezek a problémák különösen nekünk, a határ menti régiókban élőknek fontosak, hiszen a régiók között kulturális és családi kötelékek egyaránt vannak.

A kulturális ügyeken és a nemzetiség kérdésén kívül a gazdaság és a határokon átnyúló együttműködés is fontos. A Bizottság és a Tanács ezen a téren is tehetne többet.

Luís Queiró (PPE-DE), írásban. – (PT) A jelenlegi kontextus és a Belarusszal való kapcsolatok jövője kihívást jelent az Európai Unió külpolitikája számára. Minszk egyes gesztusai indokolják a kapcsolatok egy részének újrakezdését. Világos azonban, hogy az energia tényező a jelenlegi helyzetben jelentős szerepet játszik a folyamat irányításában. Ez érthető. A realitásérzék a külpolitika szerves része. A realitásérzék azonban nem válhat külön az értékektől és a stratégiától. A belaruszi demokrácia előmozdítása egyszerre értékek és stratégia kérdése. A közép- és hosszú távú európai érdekek ilyenfajta felfogásának központi helyet kell kapnia a kapcsolatok mostani új szakaszában. Máskülönb olyan jövőbeni függőséget alakítunk ki, amelyben az értékek háttérbe szorulnak a rövid távú stratégiák mögött, mérsékelt sikerrel.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, szeretném közölni, hogy az Európai Unió Belarusszal való kapcsolataiban tanúsított hozzáállásáról szóló állásfoglalásra irányuló indítvány mellett szavaztam.

Örülök, hogy a belarusz külügyminiszter megerősítette, országa részt kíván venni a más kelet-európai országokkal való keleti partnerségben. Ehhez azonban arra van szükség, hogy Belarusz gondosan betartsa a nemzetközi biztonsági szabványokat és követelményeket egy új atomerőmű építésekor, és megfeleljen a nukleáris biztonságról szóló egyezménynek.

Végezetül, elszomorítónak találom azt a tényt, hogy Európában Belarusz maradt az utolsó olyan ország, ahol még érvényben van a halálbüntetés. Ha mérlegeljük az Unió jövőbeni bővítését, ezt a barbár büntetési formát el kell törölni.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), írásban. – (RO) A Belaruszról szóló uniós állásfoglalás mellett szavaztam, mivel pozitív lépésnek érzek minden olyan megmozdulást, amely alkalmas arra, hogy valamely országban erősítse a demokráciát.

Belarusz demokratizálódásának folyamata elő fogja segíteni az ország polgárait megillető jogok és szabadságok tiszteletben tartását.

Ez az állásfoglalás örömdetes, mivel remélem, ezen az intézkedésen keresztül a belaruszi polgárok egyre nagyobb számban, egyre könnyebben fognak vízumhoz jutni az Európai Unió államaiba, hogy értékeinket és hagyományainkat itt ismerhessék meg. Azt is remélem, hogy Belaruszban hamarosan nem lesznek már politikai foglyok vagy házi őrizetben tartott személyek.

Charles Tannock (PPE-DE), írásban. – Én és brit konzervatív kollégáim teljes mértékben támogatjuk, hogy a belaruszi demokratikus ellenzék részt vegyen az EU és Belarusz közötti kapcsolatok fokozatos felújításának folyamatában. Jelenleg Lukasenko elnök, a tekintélyelvű rendszert működtető helyi erős vezető kezdeményezéseket tesz az EU felé, egyúttal távolodik Moszkvától, amit a Minszkkal való politikai kapcsolataink javításával kell ösztönöznünk.

Ugyancsak támogatjuk a belarusz kormányhoz intézett felhívásokat az emberi jogok védelme és tiszteletben tartása tárgyában, ami fontos része az EU és Belarusz közötti kapcsolatok javítására irányuló folyamatnak.

Mindezen okokból, valamint hogy hangsúlyozzuk, milyen fontosnak tartjuk Belarusz demokratikus jövőjét, a közös állásfoglalás támogatása mellett határozotunk. Azt is szeretnénk egyértelművé tenni a közös állásfoglalás (16) bekezdésével kapcsolatban, hogy a halálbüntetés kérdése az Európai Parlament brit konzervatív képviselői számára lelkiismereti kérdés.

- Állásfoglalásra irányuló indítvány, RC-B6-0022/2009 (Szrebrenica)

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) Az állásfoglalás mellett szavaztam.

Szrebrenica olyan seb, amely mély nyomot hagyott Európa történelmében. Akik túléltek, még mindig mesélik, hogy a menekültek ezrei 1992. áprilistól 1993. áprilisig hogyan bujkáltak pincékben, garázsokban, sőt, a szerbek által elhagyott házakban is, hogy megmeneküljenek a boszniai szerbek meglepetésszerű támadásaitól; hogyan ettek gyökereket, amikor nem volt más; hogyan lepték el őket a bolhák; hogyan melegedtek az égő gumibroncsok és műanyag flakonok tüzésénél 1992 hosszú telén; és hogy az éhezésbe és a megpróbáltatásokba belehalt emberek holttestét hogyan falták fel a kutyák. Tizenhét évvel a vérontás után még mindig holttestek százai várnak azonosításra.

Ezért úgy vélem, a megemlékezés napjának kijelölése biztosítaná, hogy ne felejtünk, kifejeznék szolidaritásunkat az értelmetlen mészárlás áldozatainak családtagjaival és újra életre keltené, ezúttal határozottabb formában a béke, a társadalmi igazság és a szabadság Európájának megteremtésére irányuló politikánkat, abban a szilárd meggyőződésben, hogy az egyenlőség tiszteletben tartása csak a különbségek elismerésén keresztül érhető el.

Glyn Ford (PSE), írásban. – Ez az állásfoglalás tragikus emlékeket idéz fel, arra emlékeztetve bennünket, hogy az „ember embertelensége” a II. világháború holokausztjával nem ért véget. Folytatódott Európában Szrebrenicával, ahogyan most folytatódik Gázában is!

Erik Meijer (GUE/NGL), írásban. – (NL) Támogatom a szrebrenicai tömeggyilkosság éves emléknapijának kijelölését, pontosan azért, mert az EU és tagállamainak beavatkozása alakította ki azt a téves biztonságérzetet, amelynek eredményeként az itt élők nem tudtak időben elmenekülni. A katonai beavatkozás hívei nyilván nem szívesen hallják majd ezt a bírálatot. A tegnap esti beszédem közepén az elnök elhallgattatott, talán mert zavarta a beszédem tartalma. Az utolsó rész, amelyet már alig lehetett hallani, mert az elnök a kalapáccsal elnyomta, jól illeszkedik ehhez a jelentéshez.

Szrebrenica a humanitárius beavatkozásokkal és a biztos menedékkal kapcsolatos optimista elképzelések kudarcát is szimbolizálja. Kezdetől fogva világossá kellett volna tenni, hogy egy idegen katonai jelenlét csak téves illúziókat ébreszthet. Szrebrenicát ez változtatta műveleti bázissá a szerb közeg ellen, miközben elkerülhetetlen volt, hogy végül pontosan ugyanez a környezet nyelje el.

A holland hadsereg szrebrenicai jelenléte nélkül nem alakult volna ki háborús helyzet, és a szerbek részéről nem vált volna szükségessé a bosszú. Nemcsak az áldozatok miatt kell bíróság elé állítanunk Mladić-ot és

Karadžić-ot, hanem azért is, hogy elgondolkozzunk a katonai beavatkozások és az etnikailag megosztott Bosznia egyesítésére tett bármely más kísérlet kudarcán.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), írásban. – (EL) Az Európai Parlament Szrebrenicáról szóló közös állásfoglalása arra tesz kísérletet, hogy a történelmet eltorzítva elleplezze vagy a volt Jugoszláviában élő áldozatokra hárítsa át a felelősséget az amerikai és európai imperialisták bűneiért, az ország feldarabolásáért, valamint azért a barbár háborúért, amelyet az EU segítségével a NATO indított ellene.

Egyidejűleg próbál javítani az amerikai ösztönzésre létrehozott, megvetésre méltó hágai különleges bíróság megbecsültségén, amely elé az imperialisták oda akarják hurcolni áldozataikat, és amelyet korábban már felhasználtak Slobodan Milosevic jugoszláv vezető fizikai kiiktatására.

A történelem nagyarányú meghamisítása, amikor a szrebrenicai eseményeket a legnagyobb háború utáni bűncselekménynek nevezzük, javasolva egy emléknapp kijelölését az EU tagállamaiban, miközben még mindig komoly kérdések merülnek fel azzal kapcsolatban, hogy ténylegesen mi is történt ott. A háború utáni európai bűncselekmények közül a legsúlyosabb valójában eddig az volt, amikor az amerikai és európai imperialisták lemészárolták a jugoszláviai lakosságot.

A Görögországi Kommunista Párt nem hajlandó támogatni az ilyen elfogadhatatlan állásfoglalások elfogadását, különösen akkor, amikor naponta lehetünk szemtanúi annak, ahogy Izrael szászásával öli a gyerekeket és a civileket Palesztinában, ugyanazon imperialista erő támogatásával, amelyek most szemet hunynak, és amikor Jugoszlávia népe nem szerepel félként a szóba forgó állásfoglalásban.

Luís Queiró (PPE-DE), írásban. – (PT) Európa fekete történelme, az emberi természet legsötétebb képességeinek felbukkanása még nem ért véget. Szrebrenica és szörnyű tragédiája nem egyedüli példája a közelmúlt emberi rémtetteinek. Ezek arra emlékeztetnek bennünket, ha erre szükség lenne, hogy a rombolás mindig lehetséges, hogy az ember élete folyamatos küzdelem a békéért, és hogy a megszerzett dolgok közül semmi nem tartós. E méészárlás emléke azonban, a tragédiáról való megemlékezés egyúttal az a kegyelet, amellyel a gonosz adózik a jóknak.

Nekünk, portugáloknak, akik földrajzilag és kulturálisan egyaránt távol voltunk a huszadik század legnagyobb európai borzalmainak helyszíneitől, és történelmünk másról szól, még fontosabb, hogy emlékezzünk ezekre az eseményekre. A földrajz és a kultúra eltérő történelmet kínál számunkra, de emberi természetünkön nem változtat. Azoknak az eseményeknek az emléke, amelyeknek akár szemtanúi is lehettünk volna, örökségünk szerves részévé kell, hogy váljon.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, az állásfoglalásra irányuló indítvány mellett szavazok, amely július 11-ét jelölné ki a szrebrenicai méészárlás áldozatairól való megemlékezés napjává.

Mindnyájunk szívében ott él 1995 tragikus júliusa, amikor a szerb csapatok Ratko Mladić vezetésével több mint 8000 bosnyákot méészároltak le. A volt Jugoszláviában zajlott háború atrocitásainak áldozatait azzal tudjuk legjobban megtisztelni, ha kinevezünk egy napot a megemlékezéshez, hogy a történetek ne merülhessenek feledésbe.

További erőfeszítésekre és áldozatokra is szükség van, hogy biztosítsuk, hogy a tömeggyilkosságban bűnösök (akik közül Ratko Mladić tábornok a legfontosabb) bíróság elé kerüljenek, az azokban az években elhunyt ártatlan áldozatok apái, anyái, gyermekei, fivérei és nővérei iránti tiszteletből, valamint a szabad életre törekvő Európa iránti tiszteletből.

8. Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok: lásd a jegyzőkönyvet

(Az ülést 12.35-kor felfüggesztik és 15.00-kor újra megnyitják.)

ELNÖKÖL: ONESTA ÚR

alelnök

9. Az előző ülés jegyzőkönyvének elfogadása: lásd a jegyzőkönyvet

10. Viták az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértésének eseteiről (vita)

10.1. Irán: Shirin Ebadi ügye

Elnök. - A következő napirendi pont az Iránról szóló öt állásfoglalásra irányuló indítvány megvitatása.⁽¹⁾

Marios Matsakis, szerző. – Elnök úr, a Nobel-díjas Sirin Ebadi asszony üldöztetése csak egy példa a sokból, amely Iránban napjainkban zajlik, és az ilyen üldöztetésen nem is kellene meglepődnünk, figyelembe véve az ország anakronisztikusan teokratikus uralkodóinak szemellenzős látásmódját.

Azon sem kellene meglepődnünk, hogy az iráni rezsim ügyet sem vet majd erre az állásfoglalásra. Legfeljebb majd nevetnek egyet, mielőtt a kukába dobják, pontosan úgy, ahogy e Parlament összes eddigi állásfoglalásával tették. És ki vádolhatja őket ezért? Tudják, hogy az állásfoglalásaink csak szavak, nem tettek, és az ő számításaik szerint még annyit se érnek, mint a kinyomtatásukhoz felhasznált papír.

Ha tényleg elő akarjuk segíteni a változást Iránban, akkor a szavainkat a tetteinkhez kell igazítanunk. Például levehetjük a PMOI-t a terroristaszervezetek listájáról, vagy beszüntethetjük az EU-tagállamok és felvételt kérő országok, illetve Irán között fennálló, jövedelmező szerződéseket. Ha így lépünk fel, biztosak lehetünk benne, hogy a teheráni hatóságok komolyan fognak venni minket, és kétszer is meggondolják majd a demokráciára törekvő polgáraik további üldözését.

Ezért nekem úgy tűnik, hogy ehhez a mostanihoz kellett volna még egy második állásfoglalásra irányuló indítvány is, amely felszólítja egyes EU-tagállamok – például az Egyesült Királyság és Franciaország –, illetve felvételt kérő országok, mint például Törökország kormányait, hogy Irán ügyében adják fel a képmutató álláspontjukat, és kezdjenek valódi fellépést ellene, mégpedig haladéktalanul és hatékonyan.

Catherine Stihler, szerző. – Elnök úr, az itt jelenlévők közül legtöbben jól ismerhetjük Sirin Ebadi történetét, a Nobel-békedíjas ügyvédét, aki az első muzulmán nő volt, egyben az első iráni a díjjal kitüntetettek között. Ő volt az első női bírő hazájában, de az iráni forradalom miatt kénytelen volt visszavonulni.

Védelmezte az iráni nők és gyermekek jogait, küzdött az iráni válási és örökösödési törvények megváltoztatásáért. Kiállt a vallási kisebbségek és jogaik védelmében, legutóbb pedig a bahái hit hét, kollektíven őrizetbe vett tagját védte, akik sok más hit képviselőjéhez hasonlóan üldöztetésnek vannak kitéve Iránban. Mindenekelőtt azonban az emberi jogok terén végzett munkájával, bátorságával és elszántságával vívta ki mindnyájunk tiszteletét ebben a Házban.

Más emberi jogi aktivistákkal együtt bátran megalapította a teheráni Emberi Jogi Jogvédelmi Központot. Célja az volt, hogy beszámoljon az emberi jogok megsértéseiről Iránban, biztosítsa a politikai foglyok képviseletét és segítse családjukat. A hatóságok azonban kezdettől fogva a központ bezárására törekedtek. Az ott dolgozókat megfenyegették, bebörtönözték és megfélemlítették. Sirin Ebadi személy szerint számos halálos fenyegetést kapott, és a nemzetközi közösség egy ideje már jelezte, hogy aggódik a biztonságáért. Majd pedig karácsony előtt, amikor a központban az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 60. évfordulóját készültek megünnepelni, az iráni biztonsági tisztviselők bezárták a központot.

A központot haladéktalanul meg kell nyitni. Nyomást kell gyakorolnunk a Bizottságra, a főképviselőre, a cseh elnökségre és saját tagállamainkra, hogy vállalják fel ezt az ügyet, és intézkedjenek a központ újbóli megnyitásáról.

Itt a Házban ülve nem könnyű igazán felfogni, milyen bátorság és erő kell Sirin Ebadi és a hozzá hasonló emberi jogi aktivisták iráni működéséhez és a diktatúrával szembeni kiállásukhoz. Az emberi jogi ügyvédek és aktivisták munkájára azonban nagy szükség van ahhoz, hogy fény derüljön rá, mi zajlik Iránban, hogy reményt adhassunk az olyanoknak, mint például az Alaei fivérek. Arash és Kamiar Alaei mindketten orvosok, akik HIV-fertőzötteknek és AIDS-eseknek segítenek, de azzal vádolták meg őket, hogy együttműködnek az ellenséggel, miközben csak a betegeknek próbáltak segíteni.

Remélem, hogy hamarosan megláthatjuk az emberi jogi központ újbóli megnyitását, és a Parlament minden tőle telhetőt meg fog tenni Sirin Ebadi megsegítésére. Embertársunk lévén az ő harca a mi harcunk is.

⁽¹⁾ Lásd a jegyzőkönyvet.

Jean Lambert, szerző. – Elnök úr, véleményem szerint fontos, hogy támogassuk az emberi jogok védelmezőit, függetlenül attól, hogy a kormányokról feltételezzük-e, hogy meghallgatnak minket. Az emberek sokszor mondták már nekünk, hogy nagy bátorságot merítenek a külső hozzászólásokból, amelyek elismerik, milyen fenyegetésnek vannak kitéve.

Mint már elhangzott, ez egy komoly ügy, mivel az emberi jogok ilyen, nemzetközileg elismert védelmezője elleni támadás azt jelzi, hogy az állam tetteit megkérdőjelező, illetve az alapvető jogait, például a meggyőződés szabadságát gyakorló emberek nem lesznek biztonságban, ezért vagy igazodniuk kell az államhoz, vagy szembe kell nézniük a következményekkel.

Sirin Ebadi maga már számos alkalommal kapott halálos fenyegetéseket, nem utolsósorban azért, mert védte az iráni bahái vallási közösség héttagú vezetését, akik komoly üldöztetésnek vannak kitéve. Az elmúlt 24 órában további személyek őrizetbe vételét is láthattuk a vele együtt dolgozók közül, sőt, a bahái hit más tagjai közül is.

Ha megnézzük, mit teszünk itt, azt is fel kell ismernünk, hogy valójában egy átmenetnek vagyunk a szemtanúi a tekintetben, hogy bizonyos kormányok hogyan ismerik el az emberi jogokat a világ különböző részein, és ez azokra az országokra is kihatott, amelyekkel az Európai Unió kapcsolatban van. Most úgy érzik, hogy nem kell akkora figyelmet fordítaniuk az emberi jogokra, mert kereskedhetnek és együttműködhetnek olyan országokkal is, amelyek igazán nem törődnek ezzel. Ezért szerintem emiatt még fontosabb, hogy biztosítsuk, hogy megpróbáljuk fenntartani az említett normákat, és – mint már elhangzott – ne akarjuk fokozni a kereskedelmet azokkal az országokkal, ahol az emberi jogok megsértéseinek száma végtelen, ehelyett minden erőnkkel törekedjünk az emberi jogokért harcoló személyek és a demokráciaellenes erőkkal szembeszálló demokraták támogatására.

Tunne Kelam, szerző. – Elnök úr, a teheráni mollák elnyomó diktatúrájában élő iráni polgárok helyzete riasztó, és 2005 óta minden területen csak romlik. Ezért szorgalmazom, hogy a Bizottság továbbra is kövesse nyomon az ottani emberi jogi helyzetet, és az idei év első felében nyújtson be átfogó helyzetjelentést.

A mai napon a Nobel-békedíjas Sirin Ebadi és az Emberi Jogi Jogvédelmi Központjának zaklatása ellen tiltakozunk. Gyakran felmerül a kérdés, milyen eredménye van ezeknek a tiltakozásoknak. Ezt a kérdést a Tanácsnak és a Bizottságnak is fel kellene tennünk.

Az iráni rezsim potenciálisan a legnagyobb fenyegetés a világbékére és a jogállamiságra. Minden valószínűség szerint a közeljövőben nukleáris robbanófejekkel is fog rendelkezni – szállítórakétái meg már most is vannak. Irán ráadásul nagy exportőr is a terrorizmus terén – például Irak felé, a Hezbollah és a Hamász támogatójaként.

Az EU ugyanakkor még mindig abban reménykedik, hogy kompromisszumokkal meg tudja győzni ezt a diktatúrát, és egészen mostanáig segítette a teheráni terroristarendszert a fő demokratikus ellenzék kezeinek megkötésében, azáltal, hogy – ironikus módon – őket nevezte terroristaszervezetnek.

Az emberi jogok ügyében tehát egyértelmű, hogy határozott kiállásra van szükségünk, és az iráni emberi jogi helyzetet kiemelten kell kezelnünk a Teheránnal való viszonyban.

Erik Meijer, szerző. – (NL) Elnök úr, Matsakis úrnak igaza van. Sirin Ebadi üldöztetése nem elszigetelt esemény. A rendszer bírálói között évekig kivételezett helyzetet élvezett. Az emberi jogi központ létezése azt a benyomást keltette, hogy Iránban nem is mennek olyan rosszul a dolgok.

Az iráni teokratikus rendszer áldozatainak többsége ismeretlen. Az eltérő politikai vélemény, a megkülönböztetésben részesülő etnikai kisebbségek és vallási kisebbségek tiltakozása, a homoszexualitás és a nők hátrányos helyzete elleni fellépés egyaránt elég ok arra, hogy valakit bebörtönözzenek vagy megöljenek. Számos olyan dolog, amit mi itt Európában magától értetődőnek veszünk, Iránban halálos bűn lehet. Az áldozatokat olykor az építőiparban használt magas darukra akasztják fel, hogy példát statuáljanak, nagy tömegek jelenlétében.

Ennek ellenére a külvilág, Európát is beleértve, nem tanúsít kifejezetten nagy érdeklődést e felháborító helyzet iránt, illetve aziránt, hogy hogyan lehetne ennek véget vetni. A nemzetközi figyelem középpontjában jellemzően más dolgok állnak. A nemzetközi közösség szeretné ugyan elérni Irán katonai hatalmának korlátozását és az atomenergia alkalmazásának leállítását, de leginkább mégis a kőolajszállítás folytatására és a jó kereskedelmi kapcsolatok fenntartására és/vagy kibővítésére helyezi a hangsúlyt.

Ennek eredményeként Irán folyamatos háborús fenyegetés alatt áll, miközben az emberi jogok hiánya miatt nem éri bírálát. Ez ráadásul olyan helyzetet idéz elő, amikor az iráni rezsimmel való együttműködést azzal

vásároljuk meg, ha a száműzött főbb ellenzéki csoportokat felvesszük a terroristaszervezetek listájára. Véget kell vetnünk ennek a bizzar helyzetnek, hogy minden alkalommal, amikor egy bírósági döntés kimondja, hogy a terroristaszervezetek listájára való felvétel törvénytelen, a Tanács az Európai Unió nevében új, az előzővel megegyező határozatot hoz.

Az iráni üldöztetés más áldozatainak többségétől eltérően Sirin Ebadi nem névtelen, hanem nemzetközi ismertségnek és tiszteletnek örvend. Eddig a Nobel-díjasként szerzett státusa biztosított számára bizonyos fokú mozgásteret. Az a tény, hogy ez a helyzet kezd megszűnni, azt jelzi, hogy a változásra törekvő erőknek nemzetközi támogatásra van szüksége.

Bernd Posselt, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, müncheni irodám egy olyan utcában található, ahol sok Iránból származó örmény keresztény lakik. A világ egyik legrégebbi keresztény közösségének tagjai, ugyanakkor hazájukat szerető perzsák. Ez azt mutatja, hogy Iránban/Perzsiában régi hagyománya van a toleranciának, nemcsak a különböző vallások iránt, de a nagy birodalmat alkotó népek iránt is.

Az iráni/perzsa szellemmel teljességgel ellentétes az a fajta intoleráns uralkodás, amit a mollák rendszere most folytat. Ellentétes a világ egyik legősiabb országának legjobb, legnemesebb hagyományaival. Ezért az iráni nép érdeke – jövőjük szempontjából is –, hogy határozottabban elítéljük ezeket a visszaéléseket.

Sirin Ebadi asszony, aki nagy kockázatot vállalt, amikor kifogásolta ezeket a visszaéléseket, és aki ennek eredményeképpen elnyerte a Nobel-békedíjat, továbbra is szót emel minden etnikai csoport és minden vallási közösség nevében. Nem tűrhetjük az Ebadi asszonnyal szembeni szörnyű, gyalázatos üldöztetést. Szüksége van a szolidaritásunkra. Ezért kérem a Tanács cseh elnökségét, hogy ebben az ügyben is alkalmazza hatékony és eredményes emberi jogi politikáját.

József Pinior, a PSE képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, biztos úr, mindenekelőtt szeretném felhívni a figyelmet a cseh elnökség képviselőjének távolmaradására erről a vitáról. Ezt nagyon sajnálom, mivel a Cseh Köztársaság az emberi jogokért folytatott harc demokratikus hagyományának örököse az egész közép- és kelet-európai térségben. Ismétlem: rendkívül sajnálatos, hogy a cseh elnökség nem képviselteti magát e vita során, miközben a Tanács más elnökségei, például a német elnökség, mindig küldtek egy képviselőt.

Ma az emberi jogok helyzetét tárgyaljuk Iránban, amely a Közel-Kelet egyik fontos országa, és döntő hatással van a régió politikai helyzetére. Az iráni kormánynak ezért még jobban kellene ügyelnie arra, hogy abszolút mértékben tiszteletben tartsa az emberi jogokat és a humanitárius jog terén érvényes nemzetközi normákat.

Védjük a Nobel-díjas Sirin Ebadi, és ellenezzük a hatóságok közelmúltbeli fellépését és a kormányzati kampányt, amely Sirin Ebadi ellen próbálja fordítani a közvéleményt. Arra is szeretném felhívni a figyelmüket, hogy Sirázban az egyetemi hallgatók körében további letartóztatásokra került sor. Ezen a héten, amíg az Európai Parlament Strasbourgban ülésezett (egészen pontosan január 12-én) újabb hat embert vettek őrizetbe. Meg kell védenünk az iráni diákmozgalmak függetlenségét. Az AIDS-kutatásban részt vevő orvosok elnyomására és zaklatására is szeretném felhívni a figyelmüket.

Biztos úr, mindebből csak egyfajta következtetést lehet levonni: az Európai Bizottságnak és az egész Európai Uniónak továbbra is figyelnie kell az emberi jogok helyzetét Iránban.

Leopold József Rutowicz, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, Iránban, ahol a fundamentalizmus elveit a társadalom jelentős része támogatja, nagyfokú ellenállásba és intoleranciába ütközik minden olyan demokratikus intézmény tevékenysége, amely eltérő kulturális tanokon alapul. Irán erre ad példát.

Bár az Iránban hatalmon lévő politikusok a megítélésük javítása érdekében esetleg hajlandóak aláírni bizonyos, nemzetközi megállapodásokból eredő kötelezettségvállalásokat, a mindennapos valóság egészen más. Erre a Nobel-békedíjas Sirin Ebadi, az Emberi Jogi Jogvédelmi Központ igazgatójának ügye szolgálhat például. Az, hogy a tevékenységeit üldözik, az uralkodó osztály gyengeségéből eredeztethető, amely státusát féltve nem képes fegyelmezni az antidemokratikus tevékenységekben részt vevő fundamentalistákat. Támogatjuk az állásfoglalást. Véleményem szerint ezen a téren radikálisabb fellépésre van szükség.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Az egész nemzetközi közösségen belül talán Iránban találjuk az emberi jogok megsértésének legkevésbé dokumentált eseteit. Ebben a pillanatban semmilyen jel nem utal a helyzet javulására. E tekintetben nagyon komoly kérdés Sirin Ebadi asszony üldöztetése, és ugyanezt mondhatom a korábban említett hat diák helyzetéről is.

Biztató, hogy ebben a tárgyban több képviselőcsoport kezdeményezése nyomán már számos állásfoglalást javasoltak. Úgy vélem azonban, hogy az Európai Néppárt által előterjesztett állásfoglalás sokkal jobban eleget tesz az emberi jogok védelmére vonatkozó kötelezettségünknek. Egy olyan ország polgáraként, amely a közelmúltban a tekintélyelvű rendszert és a demokratikus rendszerben biztosított szólásszabadságot egyaránt átélhette, óhatatlanul szimpatizálok ennek az emberi jogokért küzdő asszonynak az indítékaival, és biztos vagyok benne, hogy ezt az ügyet mérlegelni fogják.

Ez a fajta konstruktív kritika csak segítheti az Európai Unió és Irán közötti kapcsolatokat.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Nemcsak ezt az állásfoglalást szeretném támogatni, de külön szeretném támogatni a szabad Irán összes hívének az álláspontját, akik Matsakis úrhoz és másokhoz hasonlóan kihangsúlyozták, hogy a fő problémát az iráni rezsimmel szemben tanúsított megalkuvó politika jelenti. Ennek a politikának a szellemében az olaj és a kereskedelmi szerződések fontosabbak az elveknél.

Az Iráni Népi Mudzsaheddin felvétele a terroristaszervezetek listájára kezdettől fogva botrányos volt. Egy rendkívül fontos reálpolitikai problémát olyan politikává változtatott, amely ellenkezőleg hat, azoknak tesz szívességet, akik valójában terroristapolitikát folytatnak.

Ez okból ismételtelen szorgalmaznám, hogy a Tanács haladéktalanul vessen véget ennek a helyzetnek, és vegye le az Iráni Népi Mudzsaheddint a terroristaszervezetek listájáról.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Elnök úr, Zbigniew Brzeziński az instabilitás Egyiptomtól Pakisztánig húzóódó ívét úgy jellemzi, mint a globális stabilitást és a globális fejlődésre való kilátásokat érő fő fenyegetést. Ennek az ívnek a legfontosabb országa szerinte Irán, amely egyfajta központi összetartó erőként szolgál. Ha nem oldjuk meg Irán problémáját, ha nem gondoskodunk róla, hogy kiszámítható, demokratikus országgá váljon, nagyon nehéz lesz kigondolni, hogyan szüntessük meg a veszélyt, amelyről Brzeziński úr beszél.

Mi azonban nem tudjuk bevezetni a demokráciát vagy a stabilitást Iránban, ezt a feladatot az irániaknak maguknak kell végrehajtaniuk. Irániak alatt azokat értem, akik Ebadi asszonyhoz hasonlóan ténylegesen Iránban élnek, valamint az emigráns irániakat, mint például Miriam Rajavi. Ezért olyan fontos, hogy támogassuk pontosan ezeket a demokratikus mozgalmakat, és hogy végre elismerjük, hogy a Mudzsaheddin nem terroristaszervezet.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Elnök úr, meglehetősen ironikus módion az iráni helyzet hasonló ahhoz, ami Gázában a Hamász megválasztása idején állt elő, mégpedig abban, hogy a kormányt a nép választotta.

Számunkra ez problémát jelent, így ugyanis nem sokat tudunk tenni. Iránban valaminek meg kell változnia. Csak annyit tehetünk, hogy az egész világ előtt felemeljük a szavunkat, és így Iránba is eljuttatjuk üzenetünket, nevezetesen hogy elítéljük az emberi jogok megsértéseit és a demokrácia hiányát, akár tetszik nekik, akár nem. Ebben az esetben talán a szavak lesznek a fegyvereink, és ugyanakkor segítenek az Iránban élőknek, akik valódi szabadságért harcolnak – és remélem, ezt el is nyerik.

Vladimír Špidla, a Bizottság tagja. – (CS) Elnök úr, hölgyeim és uraim, az Európai Bizottság gondosan figyelemmel kíséri Sirin Ebadi helyzetének alakulását, és elfogadhatatlannak tartja a teheráni irodájukban december 29-én történt házkutatást követően őt és munkatársait ért fenyegetéseket. Az irodában tartott házkutatás volt az utolsó az Ebadi asszony megfélemlítésére irányuló események sorában, amelyek között szerepelt például az általa vezetett szervezet, az Emberi Jogi Jogvédelmi Központ decemberi bezárása is.

Az Európai Bizottság ezért teljes mértékben támogatja az Unió Tanácsának francia elnökségét az Ebadi asszony ügyéről tavaly december 31-én és 22-én benyújtott két nyilatkozat ügyében. A Bizottság különösen azt hangsúlyozza, hogy az iráni hatóságoknak eleget kell tenniük az emberi jogok terén fennálló nemzetközi kötelezettségeiknek, különös tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányában előírt, békés gyülekezéshez való jogra. Irán aláírta és ratifikálta ezt az egyezségokmányt, ennek megfelelően lehetővé kell tennie az Emberi Jogi Jogvédelmi Központ újbóli megnyitását, és meg kell adnia nekik azt a jogállást, amelyet már évek óta kérnek.

A Bizottság ahogya múltban, úgy 2009-ben sem fog elmulasztani semmilyen lehetőséget arra, hogy nyomást gyakoroljon az iráni hatóságokra, hogy biztosítsák Ebadi asszony és más emberi jogi jogvédők (magánszemélyek vagy szervezetek) védelmét, és hagyják őket szabadon működni az országban, anélkül hogy beavatkoznának a törvényes tevékenységeikbe.

Mint azt mindnyájan tudják, az atomenergia és az emberi jogok kérdései nagymértékben behatárolják az iráni tevékenységeink mozgásterét. Ennek ellenére a Bizottság 2009-ben tovább folytatja az együttműködést

a közös érdekű területeken, különösen a kábítószer-kereskedelem elleni küzdelemben. Emellett sikerült megtartanunk néhány programot az emberi jogok és a közügyek helyes igazgatásának támogatása terén, például az UNICEF-fel együttműködésben zajló programot, amely a gyermekjogokat támogatja, valamint az igazságügyi reformot támogató projekteket.

Emellett folytatjuk az együttműködés, illetve az oktatás és a kultúra terén zajló csereprogramok megerősítésére irányuló kezdeményezéseket; idetartoznak az Erasmus Mundus program keretében történő csereprogramok, az iráni újságírók egy csoportjának közelmúltbeli brüsszeli látogatása vagy a perzsa nyelvű tévéműsorok sugárzása, amelyet a Bizottság még ez év vége előtt el szeretne indítani. Mindezek ellenére nyilvánvaló, hogy kapcsolataink mindaddig nem tudnak normális ütemben fejlődni, amíg az iráni emberi jogi helyzetben nem történik drámai javulás.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra a viták végén kerül sor.

10.2. Guinea

Elnök. – A következő napirendi pont a guineai helyzetről szóló hat állásfoglalásra irányuló indítvány megvitatása.⁽²⁾

Marios Matsakis, szerző. – Elnök úr, Guinea történelme meglehetősen zilált, és ebben a tragikus múltban európai országok is szerepet játszottak, így vagy úgy. A XV. században elfoglalták a portugálok, polgárai pedig a XVI. századtól kezdve az európai rabszolga-kereskedelemnek estek áldozatul. 1890-ben Franciaország gyarmatosította. A függetlenség 1958-as elnyerése után szoros kötelékek alakultak ki a Szovjetunióval. A gyarmatosítás utáni korszakában nagyrészt az elnöki diktatúra dominált, ahol az uralkodókat az ország bevallottan meglehetősen primitív hadserege támogatta.

Bár Guinea ásványi lelőhelyekben igen gazdag, beleértve a vasat, alumíniumot, aranyat, gyémántot és uránt, mégis a világ egyik legszegényebb országa. Ezeket az ásványi anyagokat Oroszország, Ukrajna, Franciaország, Nagy-Britannia, Ausztrália és Kanada vállalatai termelik ki.

A tisztviselők körében közismerten gyakori a súlyos korrupció, azoknak az országoknak a kormányai pedig, amelyek alá az ilyen vállalatok tartoznak, nagyon kevésbé törődnek a guineai polgárok jólétével, és csak olyankor kezdenek panaszkodni az országban fennálló szörnyű emberi jogi helyzetre, amikor saját pénzügyi érdekeltségeik összeomlanak vagy veszélybe kerülnek.

Akárhogy is, most újabb diktátor került hatalomra Guineában, egy fiatal altiszt a hadseregből, Camara százados. Egy junta élén áll, amely arra tett fogadalmat, hogy megszabadítja az országot a korrupciótól, és javítja a 10 milliós népesség életszínvonalát. Ennek érdekében az ország kormányzására létrehozott egy 32 tagból álló „nemzeti tanácsot a demokráciáért és a fejlődésért”.

Fogalmam sincs, hogy Camara százados mennyire őszinte a törekvéseiben, illetve hogy sikerül-e javítania a guineai helyzeten. Egy dolog azonban biztos: annál már nem lehet rosszabb, mint amilyen az elmúlt évtizedekben volt, amelynek során Európa és a világ többi része kényelmesen hátradőlve figyelhette a helyzet alakulását, és élvezhette a guineai ásványianyag-kitermelés előnyeit. Tehát miközben *a priori* ellenzem a katonai diktatúrát, csak remélni tudom, hogy rövid időn belül sor kerülhet a demokráciába való átmenetre.

Jean-Pierre Audy, szerző. – (FR) Elnök úr, Špidla úr, hölgyeim és uraim, a Guineai Köztársaság elnöke, Lanzana Conté 2008. december 22-én, 74 éves korában elhunyt. Közeli rokonai még aznap éjjel, december 22-én és 23-án buzgón intézkedni kezdtek az átmeneti időszakról, miközben már megindultak a híresztelések egy államcsínyről.

Abban a pillanatban vajon őszinték voltak azok a férfiak, akik egy olyan országot vezettek, amelyet a *Transparency International* a világ legkorruptabb országai közé sorolt, és vajon támaszkodtak a valójában sohasem létezett jogállamiságra és demokráciára? Abban a konkrét pillanatban vajon felidéztek, hogy 24 évvel korábban Lanzana Conté tábornok hogyan ragadta magához a hatalmat, amikor az 1958-as függetlenség atyja, a marxista Sékou Touré elnök 1984-ben meghalt? Abban a pillanatban vajon gondoltak arra, hogy a hadsereg egy egyszerű, az üzemanyagok beszerzéséért felelős tisztje képes lesz magához ragadni a hatalmat?

⁽²⁾ Lásd a jegyzőkönyvet.

Sajnálták vajon abban a pillanatban, hogy nem dolgoztak elég keményen az igazi jogállamiság és a valódi demokrácia megvalósításán, ami 60 napon belül lehetővé tette volna azoknak a becses választásoknak a megszervezését, amint azt az alkotmány kimondja?

Ha mindezeket sajnálták is, Moussa Dadis Camara százados és barátainak érzései néhány órán belül büntudatba csaptak át. December 24-én, szerdán az ismeretlen százados kikiáltotta magát köztársasági elnöknek, guineaiak ezreinek üdvözlése közepette, december 25-én pedig bemutatta a polgári kormány által tett hűségnyilatkozatot, amely elfogadta az ultimátumát. Ígéretet tett a korrupció visszaszorítására és a választások megszervezésére, még 2010 előtt. Miniszterelnöknek kinevezett egy tisztességes embert, egy egyiptomi székhelyű nemzetközi köztisztviselőt. Boldogan számolt be arról, hogy Guineában senki nem kárhoztatta; az ellenzéki politikai pártok, a civil társadalom elfogadta ezt a helyzetet.

Ilyen körülmények között helytelenítendő az államcsíny? Igen, hölgyeim és uraim, el kell ítélnünk! Az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták képviselőcsoportja, akiknek a nevében van szerencsém felszólalni, elítéli ezt az államcsínyt, noha nem vagyunk naivak; tudjuk, hogy a politikai megoldás soha nem egyszerű, amikor egy ország kifelé tart a diktatúrából. Arra kérjük Önöket, szavazzanak a hat képviselőcsoport közös állásfoglalása mellett.

Erik Meijer, szerző. – (NL) Elnök úr, 2007. február 15-én sürgősséggel tárgyaltuk a Lansana Conté guineai diktátor által gyakorolt állami erőszakot. Ez a diktátor 1984-ben egy államcsínyt követően került hatalomra, és attól kezdve folyamatosan hatalmon volt. Az országot saját tulajdonának tekintette, aminek különösen a természetes arany-, vas- és bauxitlelőhelyek adtak különös jelentőséget. Az uralma alatt szervezett választásokon a legtöbb párt nem vett részt, és a hivatalos ellenzék, amely egy ideig képviseltette magát a parlamentben, utóbb szintén távozni kényszerült.

Ebből következően a demokráciáért vívott harcban a CNTG és az USTG szakszervezeti szövetség vált a fő erővé. Tiltakozó felvonulásukra válaszul a diktátor fiának vezetése alatt álló elnöki biztonsági erő 2007. január 22-én 59 embert megölt és további 150-et megsebesített.

Ez a visszataszító rendszer ért váratlanul véget a diktátor tavaly decemberi halálával. A junta következő miniszterelnökként egy bankárt terjesztett elő. Most az a kérdés, hogy az ezt követően hatalomra került katonai junta pontosan mihez nyert teret. A demokrácia és az egyenlőség irányába tett lépésként kell értékelnünk, vagy ez az államcsíny egy újabb diktátor előtt nyitja meg az utat, akit elsősorban megint csak az ország természeti erőforrásai fognak érdekelni, és a saját anyagi gyarapodását tartja szem előtt?

A világ reakciói egyelőre zavarosak. A nyugat-afrikai együttműködési tömb, az ECOWAS elítélte a legutóbbi államcsínyt. A nigériai elnök méltatta az elhunyt diktátort, de szerencsére gyors hatalomátadást követel egy demokratikusan megválasztott kormánynak. Franciaország és Szenegál ugyancsak azt szorgalmazza, hogy egy éven belül tartsák meg a választásokat.

Képviselőcsoportom az évek során mindig támogatta a guineai demokratikus ellenzék követeléseit, amely azonban úgy tűnik, még mindig kívül van a játszmán. Nem ítéljük el a hatalomátvételt, de elítéljük a demokrácia hiányának esetleges folytatódását a közeljövőben. Egyelőre nincs okunk arra, hogy büntessük vagy elszigeteljük Guineát, de az új vezetőket emlékeztetnünk kell arra, hogy a reflektorfény esetleg csak nagyon rövid ideig fog tartani. Az országnak nem újabb diktátorra van szüksége, hanem a demokrácia helyreállítására.

Filip Kaczmarek, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, biztos úr, szerencsére elmúlt az az idő, amikor Nyugat-Afrikában csak katonai puccsal lehetett kormányt váltani. Miközben a Guineával határos országokban, gondolva itt konkrétan Sierra Leonéra, Elefántcsontpartra, Szenegálra vagy Libériára, politikai enyhülés zajlik, a katonai rendszerek összeomlottak és kialakulóban van a demokrácia, Guinea megragadt a múltban. Az elhunyt Conté elnök maga is katonai puccsal került hatalomra, így most joggal van dőlése az érzésünk. Az elnök halálának bejelentése után huszonnégy órával a katonaság magához ragadta a hatalmat Guineában és felfüggesztette az alkotmányt.

Az egyetlen jó hír, hogy a puccsot más afrikai államok és az Afrikai Unió is elítélte. A Guineának folyósított további európai uniós segélyeket kétségkívül az alkotmányos rend helyreállításától és az elnökválasztás mielőbbi kiírásától kell függővé tenni. A választási folyamat megfigyelésére független nemzetközi szervezeteket kell felkérni, akik felügyelik a választások tisztaságát. Ha Camara százados bármilyen értelemben a guineai Obama akar lenni, akkor radikálisan csökkentenie kell a korrupciót és a szegénységet az országban.

Ewa Tomaszewska, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, a Lansana Conté elnök halála utáni napon, 2008. december 23-án Camara százados vezetésével egy katonai junta vette át a hatalmat Guineában, amely felfüggesztette az alkotmányt és a politikai tevékenységhez való jogot, és feloszlatta a kormányt. A junta hadat üzent a korrupciónak, és 2010. decemberre tervezi az elnökválasztást, bár a korábbi jogszabályok mindaddig azt írták elő, hogy a választást a mandátum lejárta után 60 nappal kell megtartani.

Nem lehet azonban nem észrevenni, hogy Guinea lakossága támogatja az új kormányt. Az Afrikai Unió december 29-én felfüggesztette Guinea tagságát, és hat hónapot adott az országnak az alkotmányos rend helyreállítására. Az Európai Parlamentnek fel kellene szólítania a guineai kormányt, hogy állítsa helyre a polgári jogot és a lehető leghamarabb tartsa meg a demokratikus elnökválasztásokat. Remélem, az Európai Bizottság humanitárius segítyt nyújt a civil lakosoknak, és megkezdi a párbeszédet a guineai kormánnyal.

Charles Tannock (PPE-DE). – Elnök úr, Lansana Conté elnök az afrikai erős vezetők archetípusába tartozott, és korrupciós diktátorként vasökövel uralkodott Guinea népén. Fél évszázados függetlensége alatt Guinea valójában egyszer sem élhette át az igazi demokráciát.

Conté úr halálával Guine lehetőségét kapott a továbblépésre, de a valódi demokráciába való átmenettel kapcsolatos reményeket a katonai puccs rögtön ki is oltotta. Ahogyan az várható volt, az Afrikai Unió válasza a puccsra szármalasan homályos volt. Az AU nem várhatja el, hogy nemzetközi szinten komolyan vegyék, ha továbbra is kettel és halogat. Miért kellene nekünk, a Nyugatnak nagy erőfeszítéseket tenni, hogy foglalkozunk ezzel a kérdéssel, miközben az afrikai kormányok ilyen mértékben közömbösnek tűnnek?

Az EU-nak mérlegelnie kellene, hogy a cotonou-i megállapodás szankciókról szóló rendelkezéseihez folyamodik-e. Camara századosnak és a puccs vezetőinek meg kell érteniük, hogy az EU a „kereskedelem és segély” kapcsolatért cserébe elvár egy bizonyos alapvető kormányzási színvonalat. Guinea számára a jólét felé egyedül a demokratikus, polgári kormányzáson át vezet az út.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Elnök úr, biztos úr, újabb olyan esettel állunk szemben, amikor katonatisztek egy csoportja ragadta magához a hatalmat. A katonai junták mind hasonlóan viselkednek: először kezdődnek a letartóztatások, aztán felfüggesztik az alkotmányt, majd később bejelentik, hogy demokratikus választásokat fognak kiírni. Ebben az esetben a választásokat két éven belül akarják megtartani. A gyakorlatban azonban az történik, hogy a tisztek elkezdik gyakorolni a hatalmat, és rájönnek, hogy ez nekik voltaképpen tetszik. Ez később társadalmi elnyomáshoz és zendülésekhez, valamint az emberi jogok és demokratikus alapelvek megsértéséhez vezet. Okunk van azt gyanítani, hogy Guineában is ugyanez történhet, bár reméljük, hogy a dolgok ezúttal másként alakulnak, hogy az események jobbra fordulnak és kedvezőbb lesz a kifejlet.

Úgy vélem, a Nyugat-Afrikai Államok Gazdasági Közösségének és az Afrikai Uniónak az a bejelentése, miszerint felfüggesztik Guinea részvételét a munkájukban, bizonyos fajta nyomást gyakorol és hat a józan észre. Úgy vélem, hogy a társadalmi helyzetre, azaz az egy főre eső jövedelem folyamatos csökkenésére való tekintettel az Európai Unió, és ezáltal az Európai Bizottság szintén helyénvaló és átgondolt, ugyanakkor bátor intézkedéseket fog tenni annak érdekében, hogy az ország minél előbb visszatérjen a normális kerékvágásba, egyrészt a nép boldogulása érdekében, másrészt pedig azért, hogy megelőzhessük a tömeggyilkosságot és az emberi jogok megsértését.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) A mai napon a Guineában, Afrika egyik legkorruptabb országában történt államcsínyt tárgyaljuk. A korrupció mellett a guineai társadalmi és gazdasági helyzet sem irigylésre méltó, az emberek életkörülményei rendkívül rosszak, hiányoznak az alapvető élelmiszerek, az emberi jogokat durván megsértik, és mindez olyan környezetet teremt, amely kedvez a törvénytelen eszközökkel történő hatalomátvételnek.

Másrésről viszont nagyon jól tudjuk, hogy a katonai puccs általi hatalomra kerülés Guineában már egyfajta hagyománnyá vált. Amikor két éve lejárt a nemzetgyűlés megbízatása, nem került sor parlamenti választásokra. A nemzetközi közösség számára mindez kétségkívül aggályos. Egy ilyen helyzet előbb vagy utóbb bármelyik országban zavargásokhoz, instabilitáshoz és gyakran vérontáshoz is vezet.

Ezért teljesen egyetértek a most tárgyalt állásfoglalással, amely szorgalmazza a parlamenti és elnökválasztások megszervezését, a nemzetközi normák betartását és az Afrikai Unió, illetve a Nyugat-Afrikai Államok Gazdasági Közössége részéről történő segítségnyújtást. Emellett a választások előtt garantálni kell a sajtószabadságot, a szólás és a gyűlekezés szabadságát, máskülönben a választásokból választási bohózat válik.

Leopold József Rutowicz (UEN). – (PL) Elnök úr, a guineai államcsíny ugyanazon minta szerint zajlott, ahogyan Afrikában és más kontinenseken a hasonló puccsok szoktak. Közvetlenül Conté elnök halála után került rá sor, aki 24 évvel korábban szintén egy puccsot követően került hatalomra. A gazdasági és politikai helyzet ebben a rendkívül szegény országban tiltakozásra készteti az embereket. Ezeket a tiltakozásokat aztán gyakran a fegyveres erők csillapítják le, amelyek megszilárdítják a korrump kormányzatot és az ország megosztottságát – tehetősökre és az éhhalál küszöbén élőkre.

Pozitív lépés ebben az ügyben, hogy az Afrikai Unió és az Afrikai Gazdasági Közösség felfüggesztette a kapcsolatokat a juntával. A külső nyomás talán rákényszerítheti a juntát a demokratikus választások kiírására. Ebből a helyzetből azt a tanulságot vonhatjuk le, hogy az afrikai demokrácia támogatásához az Afrikai Uniónak cselekvési tervre van szüksége, mivel így megakadályozhatná a puccsokat, amelyek borzasztó veszteségekkel járnak a világ e szegény régiójának polgárai számára. Támogatom ezt az állásfoglalást.

Vladimír Špidla, a Bizottság tagja. – (CS) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a guineai elnök, Lansana Conté halálhíre 2008. november 23-án reggel érkezett, néhány órával később pedig már hírt kaptunk a katonai puccsról is, amelynek keretében a junta megalakította a nemzeti tanácsot a demokráciáért és a fejlődésért, bejelentette az alkotmány felfüggesztését és a kormányzati intézmények feloszlását.

Az Európai Bizottság szívvel-lélekkel támogatja az EU elnökségének nyilatkozatát, amelyben elítéli az erőszakos hatalomátvételt, és a guineai hatóságokat a polgári, alkotmányos és demokratikus kormányzás mielőbbi visszaállítására szólítja fel. A katonai rezsim pozitív fogadtatása a guineai nyilvánosság, különösen a politikai pártok és a szakszervezetek részéről, világosan jelzi, hogy a guineai nép életkörülményei oly mértékben leromlottak, hogy még egy katonai puccsban is a dolgok jobbra fordulását látja, már ez is optimizmussal tölti el a jövőre nézve. Ez azt is mutatja, hogy a korábbi rendszer olyan mértékben elvesztette a guineai emberek bizalmát, hogy a hivatalos utódlásnál a katonai egységek általi hatalomátvételt is jobbnak látták.

Ebben a zavaros helyzetben fontos, hogy üdvözljük a Nyugat-Afrikai Államok Gazdasági Közössége (ECOWAS) és annak elnöke, Chambas úr által tett gyors és hatékony kezdeményezéseket, valamint az Afrikai Unió határozottságát, amellyel felfüggesztette Guinea tagságát a szervezeteiben és elítélte az erőszakos hatalomátvételt. A Bizottság határozottan támogatni kívánja az ECOWAS és az Afrikai Unió erőfeszítéseit, hogy a szabad és átlátható választások révén lehetővé váljon a minél gyorsabb visszatérés a polgári, alkotmányos és demokratikus kormányzáshoz.

A nemzetközi közösségnek a következő hónapokban az lesz a feladata, hogy támogassa Guinea demokráciába való átmenetét és a szabad, demokratikus választások megszervezését a törvényhozó gyűlés és az elnök megválasztása érdekében.

Hölgyeim és uraim, mint tudják, 2004. márciusban a demokratikus elvek tiszteletben tartását elmulasztó, a cotonou-i megállapodás alapvető elemeit megsértő választások után úgy határoztunk, hogy a megállapodás 96. cikke alapján konzultációkat kezdünk Guinea és az Európai Unió között. A következő területeken sikerült előrehaladást elérni: 2006-ban esedékes általános választások, a média liberalizációja, a kormány és az ellenzék által közösen végrehajtott változások a választási rendszerben, a makrogazdasági keret javítása.

Nem veszítjük el a reményt. Szilárdan hisszük, hogy a tavaly októberben kezdődött választási folyamatot sikeresen újra lehet kezdeni. Most szerdán indul Guineába az elnökség és a Bizottság közös missziója. A misszióban jelen lesznek az ECOWAS és az Afrikai Unió csoportjai is, célja pedig az ország helyzetének felmérése és megfelelő intézkedések ajánlása lesz, hogy támogassuk Guineát a demokrácia felé vezető úton.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra a viták végén kerül sor.

10.3. Sajtószabadság Kenyában

Elnök. – A következő napirendi pont a kenyai sajtószabadságról szóló hat állásfoglalásra irányuló indítvány megvitatása.⁽³⁾

⁽³⁾ Lásd a jegyzőkönyvet.

Marios Matsakis, szerző. – Elnök úr, a sajtószabadság egyet jelent a szólásszabadsággal és a demokráciával. Ez természetesen a mi társadalmunkban sem működik ideálisan, ahol a médiabárók, a kormány és a politikai pártok beavatkozása a médiába nem ismeretlen fogalom, sőt, meglehetősen gyakori egyes nyugati országokban, nem utolsósorban az USA-ban és az EU némely tagállamában. A mi társadalmainkban azonban a média – legalább a jogszabályokat tekintve – részesül abban az elméleti jogvédelemben, amely a helyeshez leginkább közelítő működéséhez szükséges.

Ezzel kapcsolatban szeretnénk különvéleményt bejelenteni a kenyai kormánynak, amely a sajtó esetleges elnyomására és üldözésére is felhasználható jogalkotási intézkedéseket vezet be. Ezért felhívjuk a kenyai hatóságokat, hogy gondolják át álláspontjukat az ügyben, és adják meg a tömegtájékoztatási médianak azt a jogszabályi szabadságot, amelyre szüksége van ahhoz, hogy legalább megpróbáljon a lehető legnagyobb mértékben demokratikusan működni. A kenyai kormánynak meg kell értenie és be kell látnia, hogy a sajtó védelme alapvető fontosságú ahhoz, hogy az ország elindulhasson a polgárok életszínvonalának javulása felé vezető úton. Reménykedünk és bízunk benne, hogy a mostani állásfoglaláson keresztül elmondott kifogásunkat a kenyai kormány nem beavatkozásnak, hanem baráti tanácsnak fogja tekinteni, komolyan megfontolja, és ennek fényében bölcsebben átgondolja eddigi tetteit.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, szerző. – (PL) Elnök úr, Kenya már régóta súlyos politikai válsággal küzd. A jelenlegi elnök, Kibaki úr olyan intézkedéseket hajt végre, amelyek nyilvánvalóan a szólás- és sajtószabadság korlátozására irányulnak. 2009. január 2-án az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata és a Népek Jogainak Afrikai Chartája rendelkezéseit is megsértette azzal, hogy jóváhagyta az úgynevezett 1998. évi kenyai hírközlési törvénytervezetnek a módosításait, ezzel új jogokat ruházva a nemzeti hatóságokra, például a műsorszóró és kommunikációs berendezések megsemmisítéséhez, illetve a tömegtájékoztató kiadványok tartalmának ellenőrzéséhez és megváltoztatásához való jogot. A nemzetközi közösség egyhangúlag kijelentette, hogy ez újabb lépés a kenyai média cenzúrája felé.

Ráadásul a kenyai nagykoalíciós parlament létrehozása érdekében aláírt megállapodásokból eredő korábbi kötelezettségvállalások ellenére az elnök nem konzultált a hivatalban lévő miniszterelnökkel sem erről, sem bármelyik további döntéséről. Ez Kenyában tovább súlyosbította a válságot, amely már így is egy évnél hosszabb ideje tartott, körülbelül 1000 áldozatot követelt és 350 000 embert tett hajléktalanná. Az Európai Unió nem nézheti tétlenül az alapvető szabadságok ilyen durva megsértését.

Üdvözlünk kell a kenyai elnök arra vonatkozó garanciáit, hogy a módosításokat felül fogja vizsgálni, és minden politikai erővel konzultálni fog ebben az ügyben, hogy ezeknek a módosításoknak új, demokratikus formát adjon és biztosítsa a kenyai társadalom széles körű támogatását. Az Európai Uniónak támogatnia kell ezeket az intézkedéseket, és részletesen nyomon kell követni, a civil társadalom kiépítésének folyamata során törekedve a pluralizmus erősítésére. Ugyanakkor a kenyai hatóságok részéről határozottabb intézkedésre van szükség az ország normális állapotának helyreállítása érdekében, egy helyi és nemzetközi szakértőkből álló külön bizottság létrehozását is beleértve, hogy megbüntessék a tavalyi erőszakos cselekmények és a válság kiobbantásának felelőseit. Van rá esély, hogy ezek az intézkedések stabilizálni fogják a belpolitikai helyzetet és megelőzik a tízmillió népeségű kelet-afrikai országot óhatatlanul fenyegető humanitárius katasztrófát.

Colm Burke, szerző. – Elnök úr, sajnálom, hogy Kibaki elnök aláírta a kenyai hírközlési törvénytervezetet (módosítás). Ez a törvény figyelmen kívül hagyja az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában foglalt és más nemzetközi egyezményekben, többek között az Emberi Jogok és a Népek Jogainak Afrikai Chartájában megerősített sajtó- és szólásszabadságot.

Ez a törvény a kenyai hírközlési miniszternek jelentős hatáskört biztosít arra, hogy a nemzetbiztonság szempontjából veszélyesnek ítélt hírugynökségeket felkutassa és a műsorszóró berendezéseket megsemmisítse. A törvény ezenkívül hatáskört biztosít az állam számára, hogy szabályozza a közvetítések és az elektronikus és nyomtatott sajtó tartalmát. Üdvözlöm viszont Kibaki elnöknek a médiatörvény átdolgozására irányuló, közelmúltbeli lépését, valamint hajlandóságát, hogy figyelembe vegye a média képviselői által a jogszabályhoz benyújtott módosításokat.

Az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 19. cikke rögzíti, hogy a szólásszabadság alapvető emberi jog. Felszólítom a kenyai kormányt, hogy a hírközlésnek a sajtószabadság csorbulása és az Egyetemes Nyilatkozatban foglalt jogok megsértése nélküli jobb szabályozhatóságára irányuló konszenzus kialakítása érdekében kezdeményezzen konzultációt az érdekeltekkel.

Végezetül szeretném hangsúlyozni, hogy fel kell lépni a Kenyában burjánzó büntetlenség ellen, hogy a választást követő, egy évvel ezelőtti erőszakos cselekmények felelőseit törvény elé állítsák. Kérem, hogy

hozzanak létre helyi és nemzetközi jogi szakértőkből álló, független bizottságot, amely a kifogásolható 2007. decemberi választásokat követő erőszakos cselekmények ügyében lefolytatná a nyomozást és a bünvádi eljárást.

Erik Meijer, szerző. – (NL) Elnök úr, Kenya erőszakos múltja tekint vissza. A második világháború után, amikor Európa lassan beletörődött abba, hogy az afrikai országok függetlenedése végül elkerülhetetlenül bekövetkezik, Kenyát ebből kifejezetten kizárták, akárcsak a ma Zimbabwe néven ismert országot. A gyarmati uralkodók szerint az említett országokban túl sok külföldi gyarmatosító és túl sok külföldi gazdasági érdekeltség volt ahhoz, hogy ezeket a túlnyomórészt fekete népesség kezében lehessen hagyni.

Más nyugat-afrikai országoktól eltérően Kenyában a függetlenség nem békés úton született meg, hanem a Mau Mau függetlenségi mozgalom elhúzódó, erőszakos harcának eredményeként. Az erőszakos küzdelem szükségessége teremtette meg az alapokat a folytatódó erőszakhoz és megfélemlítéshez. A győztesek zömében egy törzshöz, a Kikuyu törzshöz tartoztak. A többi népcsoportot mindig ellenzékben tartották, szükség esetén a manipulált választási eredmények segítségével. A legutóbbi elnökválasztások ismét azt bizonyították, hogy nem lehet elnök az a jelölt, aki nem Kikuyu, akkor sem, ha a szavazók többsége órá voksol.

Egy kompromisszumnak köszönhetően most az ellenzék jelöltje a miniszterelnök, és a belpolitikai béke látszólag helyreállt. Azon két afrikai ország közül, ahol az elnökválasztáson manipulált eredmények születtek, úgy tartják, hogy Zimbabwe kötötte meg a rossz kompromisszumot, Kenyát pedig dicsérik a jó kompromisszumért. Nyugat-Európa és Amerika éveken át igazi sikertörténetnek tartotta Kenya esetét. Az országban viszonylagos jólét uralkodott, szabadon működhetek a nemzetközi vállalkozások, baráti viszonyt ápolt a Nyugattal és a turisták figyelmét sem kerülte el. Kenya mára elvesztette a sikertörténet jellegét. Az élelmiszerhiány és az új sajtótörvény nyomán kiújult a feszültség. Ez az élelmiszerhiány részben annak tulajdonítható, hogy a kikötő építéséért cserébe az elnök 40 000 hektár mezőgazdasági földterületet adott bérbe Katarnak, az olajállam élelmiszerellátásához.

A sajtótörvény olyan eszköznek tűnik, amellyel az elnök korlátozni próbálja a koalíciós kormány hatalmát és kiiktatni a kritikus ellenfeleket. Ez annál is inkább megdöbbentő, tekintve, hogy ez a törvény ráadásul a miniszterelnökkel való konzultáció nélkül született. Az elnök és a miniszterelnök közötti koalíciós kompromisszum forog kockán, ha az elnöknek lehetősége nyílik a miniszterelnök megkerülésére, a kormány szerepének korlátozására és saját szerepének megvédésére a sajtó bírálataival szemben.

Charles Tannock, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, egészen a tavalyi erőszakhullámig Kenyát Afrika politikailag stabilabb országai között tartottuk számon, ahol a viszonylag szabad, erőteljes sajtónak is megvoltak a hagyományai.

Kibaki elnöknek fel kell ismernie, hogy a politikai stabilitás és a szabad sajtó kölcsönösen erősítik egymást. A szólásszabadság javasolt korlátozása nem illik ahhoz az országhoz, amelynek vezetője a nyitottság és az átláthatóság új korszakának ígéretével került hatalomra. Úgy tűnik sajnos, hogy Kenyában a vezető politikusok közül sokaknak még mindig nincs elég vastag bőre ahhoz, hogy kezelni tudja a szabad sajtóból és a demokráciából eredő, elkerülhetetlen tüskéket. Remélem, hogy Kibaki elnök megfogadja a tanácsunkat és meggondolja magát. Ez meggyőzne minket Kenya állítólagos elkötelezettségéről a hatalmon osztozó koalíciós kormány irányítása alatt működő, szabad társadalom iránt. Ez egyúttal megerősítené Kenya erkölcsi tekintélyét és vezetői szerepét ebben az instabil régióban.

Üdvözlöm az elnök mostani ígéretét, miszerint mérlegeli a törvénytervezet módosításait és szélesebb körben konzultál a médiával. Mivel Raila Odinga miniszterelnök és pártja, az ODM hevesen tiltakozott a jogszabály ellen, a kormány szempontjából is létfontosságú, hogy ne váljon ebből még nagyobb indulatokat kiváltó, megosztó politikai kérdés.

Catherine Stihler, a PSE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, örülök, hogy lehetőséget kaptam a felszólalásra a kenyai sajtószabadságról szóló közös állásfoglalásra irányuló indítvány ügyében. Egy évvel ezelőtt másokhoz hasonlóan én is döbbsen, egyszersmind csalódottan figyeltem, hogy a manipulált kenyai elnökválasztás után az utcai demonstrációk hogyan csapták át az egész országra kiterjedő zavargásokba és etnikai összecsapásokba, amelyekben több mint ezren meghaltak, és további 350 000 ember vált hajléktalanná. A választások utáni, egy évvel ezelőtti erőszakos cselekmények felelőseit bíróság elé kell állítani, és Kenyának most a megbékélés, a tolerancia időszakára van szüksége.

Ezzel összefüggésben nagyon rossz hír, hogy 2009. január 2-án, pénteken, Kibaki elnök aláírta az 1998. évi kenyai hírközlési törvényt módosító 2008. évi kenyai hírközlési törvénytervezetet (módosítás). Ez a törvénytervezet szembemegy a sajtószabadsággal, és figyelmen kívül hagyja a kenyai kormány által aláírt

nemzetközi egyezményeket. Két szakasz kifejezetten a kormány általi, közvetlen cenzúrát vezet be a médiában. A 88. szakasz a hírközlési miniszternek jelentős hatáskört biztosít arra, hogy a nemzetbiztonság szempontjából veszélyesnek ítélt hírügynökségeket felkutassa és műsorszóró berendezéseiket megsemmisítse. A 46. szakasz hatáskört biztosít az állam számára, hogy szabályozza a közvetítések és az elektronikus és nyomtatott sajtó tartalmát. Kenyán belül a törvénytervezet ellen tiltakoztak az újságírók, Odinga miniszterelnök és az ODM, elfogadása pedig arra hívja fel a figyelmet, hogy a jelenlegi nagykoalíció működéséből hiányzik a konzultáció. Sajnálom a törvénytervezet elfogadását, és szorgalmazom, hogy a médiatörvény mindenfajta átdolgozása vegye figyelembe a jelzett fenntartások sokaságát.

Ewa Tomaszewska, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, a Szolidaritás tagjaként, és olyan emberként, aki Lengyelországban átélte a hadiállapotot, tudom, hogy a szólásszabadság a demokrácia éltető ereje. A kenyai kormány aláírta és ratifikálta az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatát és más nemzetközi egyezményeket, többek között az Emberi Jogok és a Népek Jogainak Afrikai Chartáját. Ezekben az egyezményekben szerepel a szólásszabadság.

A Kelet-afrikai Újságírók Szövetsége ma arról tájékoztatott minket, hogy Kenyában a kormány be akarja vezetni a cenzúrát. Remélem, Kibaki elnök tartózkodni fog a médiára vonatkozó jogszabály bármilyen módosításától, amivel esetleg sérülhetne a szólásszabadság. Felszólítom a kenyai hatóságokat, hogy hagyjanak fel a cenzúra bevezetésére irányuló terveikkel, és alakítsanak ki konszenzust a sajtószabadság és a tömegkommunikációs szektor megerősítése érdekében. Remélem, Kenyában tiszteletben fogják tartani a vallási és etnikai kisebbségek jogait. Egy évvel ezelőtt több mint ezren haltak meg a választásokhoz kapcsolódó tiltakozások során, és 350 000 ember elmenekült otthonából. Remélem, ezen incidensek felelősei elnyerik méltó büntetésüket.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). – (PL) Elnök úr, még ha igaz is, hogy a kenyai magántulajdonú médiacsatornák némelyike hozzásegített a zavargások szításához az érzelmileg túlfűtött választási kampány után, ez nem indokolja a szólásszabadság korlátozását.

A kenyai sajtószabadságot ért támadás együtt járt a parlamenti demokrácia alapvető elveinek megsértésével. Érdeemes hangsúlyozni, hogy az új jogszabályt a parlament 220 tagja közül 25-en fogadták el. Ez teljességgel felfoghatatlan helyzet. Még rosszabb, hogy egészen eddig Kenya büszkélkedhetett az egyik legfejlettebb, legplurálisabb sajtóhálózattal egész Afrikában. Ez meg fog változni az új jogszabály bevezetésével, amely a különleges szolgálatok számára lehetővé teszi a média tevékenységeibe való beavatkozást, szerkesztőségi részlegek bezárását és a nyomtatott vagy a mondott szó ellenőrzését. Ha a média ágazat szabadságát a nemzetbiztonság nevében korlátozzák, ez csak a szándékkal ellenkező hatást érheti el.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Miért foglalkozunk a kenyai sajtószabadság ügyével? Miért kell az Európai Parlamentnek ezt a kérdést sürgősséggel megvitatnia, az emberi jogok megsértésének esetei között?

Először is azért, mert a szólásszabadság alapvető emberi jog, amint azt az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 19. cikke is rögzíti, amelynek Kenya is aláíró fele. Ezért a többi aláíró országhoz hasonlóan nemcsak a nyilatkozat szellemét kell tisztelnie, hanem az utolsó betűig be kell tartania.

A kenyai elnökválasztás után, közel egy évvel ezelőtt lezajlott demonstrációk – amelyek zavargásokba és etnikai konfliktusba torkolltak, több mint 1000 ember halálát és tízezrek hajléktalanná válását okozva – jelentik a legerősebb érvet amellett, hogy ne engedjük a hasonló eseményeket megismétlődni. Ezért a kenyai kormánynak és az elnöknek együtt kellene lépniük, hogy eleget tegyenek a sajtószabadság, a szólás és a gyülekezés szabadságának tiszteletben tartására vonatkozó saját kötelezettségeiknek. Emellett – és ez különösen fontos – fel kell lépniük a büntetlenség ellen, és el kell számoltatniuk az egy évvel ezelőtti zavargások felelőseit.

Marios Matsakis (ALDE). – Elnök úr, miközben humanitárius kérdéseket és a sajtószabadságot vitatjuk a harmadik országokban, szeretném tájékoztatni a Házat, hogy a Gázából kapott médiajelentések szerint az ENSZ-nek azok a hivatalai, amelyeket a mai nap korábbi részében az izraeli erők megbombáztak, most már lángokban állnak, és az ott tárolt humanitárius segély – amelynek jelentős részét az EU küldte – teljes egészében megsemmisült. Ugyanez a csapás érte utol a Reuters és más, Gázában dolgozó nemzetközi újságírók irodáit is. Szeretném rögzíteni, hogy osztom a jelenleg Izraelben tartózkodó Ban Ki-mun ENSZ-főtitkár véleményét, aki a beszámolók szerint teljességgel fel van háborodva az izraeli hatóságokra.

Elnök. – Matsakis úr, köszönjük az iménti nyilatkozatot, noha elvileg ezt nem kellene elfogadnom, mivel a szabályok azt írják elő, hogy amikor a tekintetemet elkapva szót kér, az éppen tárgyalt témában kell

felszólalnia, ami pedig – hadd emlékeztessen rá – a kenyai sajtószabadság, még ha az Ön által elmondott események valóban drámaiak is, amint azzal mindnyájan egyetértünk.

Leopold József Rutowicz (UEN). – (PL) Elnök úr, az Európai Parlament kenyai sajtószabadságról szóló állásfoglalása fontos kérdésre hívja fel a figyelmet. A diktatúrák a sajtó- és az információszabadság, illetve a polgári jogok korlátozásával kezdődnek. Remélem, a nemzetközi és a belpolitikai fellépés meg tudja állítani ezt a folyamatot. Szerintem Kibaki elnök és Odinga miniszterelnök megfelelő intézkedést fog tenni. Az általam is támogatott állásfoglalás bizonyosan hozzá fog segíteni a kenyai demokratizálódási folyamathoz.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Elnök úr, a kommunista korszakban Lengyelországban és más országokban is külön rendelkezés szerepelt a büntetőtörvénykönyvben arról, hogy a polgári rend megzavarására alkalmas információt terjesztő személyek büntetésben részesülnek. Ez a fajta rendelkezés különösen hasznos volt ahhoz, hogy ne csak a magánszemélyeket, hanem mindenekelőtt a sajtót is sakkban lehessen tartani. Ma hasonló szándékot fedezhetünk fel a kenyai jogalkotási törekvések hátterében. Sem érvként, sem fenyegetésként nem lehet azt mondani, hogy a sajtót el kell némítani, mert bajt okozhat az országban. Ez nem indokolja vagy magyarázza az ilyen fajta cenzúrát. A sajtó azért van, hogy az embereket tájékoztassa, ami a demokrácia valódi sarokköve.

Vladimír Špidla, a Bizottság tagja. – (CS) Elnök úr, hölgyeim és uraim, mindenekelőtt szeretném hangsúlyozni, hogy a szólásszabadság, a televíziót és a rádiót is beleértve, az EU tartópilléreinek egyike. Ez a szabadság szerepel a meghatározó európai értékek között, és nem vonható kétségbe.

A 2008. évi „hírközlési törvény”, amely Kenyában 2009. január 2-án lépett hatályba, tartalmaz néhány olyan pontot, amelyek véleményünk szerint csorbíthatják a média szabadságát. Ezért elégedetten vettük tudomásul Kibaki elnök január 7-i döntését, miszerint átdolgozza a törvény néhány vitatott szakaszát. Örülünk, hogy Kibaki úr felhatalmazta a hírközlési és tájékoztatási minisztert és az igazságügy-minisztert, hogy találkozzanak a média képviselőivel, hogy javaslatokat tegyenek e törvény olyan módosításaira, amelyekkel el lehet oszlatni ezeket a félelmeket.

A szólásszabadság és a sajtószabadság a szó legtagabb értelmében részét képezik a közügyek igazgatásának, és ez önmagában is központi helyen áll az EU fejlesztési stratégiájában. Őszintén hiszem, hogy a szabad és felelős sajtó egyik alapvető előfeltétele a demokráciának és a jogállamnak, amelyek a fenntartható fejlődés szerves elemei. A média és a kenyai kormány csak a párbeszéd révén fog tudni közös megállapodásra jutni és kölcsönös tiszteletet kialakítani. Az Európai Bizottság tehát érdeklődéssel figyeli az érintett kenyai felek között esedékes különféle találkozók eredményeit, és reméli, hogy a felek megállapodásra jutnak a médiatörvény módosítására vonatkozó megfelelő ajánlásokról.

Ami a választások utáni erőszakos cselekményeket illeti, a Bizottság üdvözlí az erőszakos cselekmények ügyében nyomozó bizottság jelentését (a Waki-jelentést). Méltányolja a kenyai kormány kötelezettségvállalását a jelentés ajánlásainak végrehajtására, beleértve egy különleges törvényszék létrehozását, hogy az erőszak felelőseinek felelniük kelljen tetteikért.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra haladéktalanul sor kerül.

Írásbeli nyilatkozatok (142. cikk)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), írásban. – (RO) 2009 elején a kenyai demokrácia súlyos veszteséget szenvedett el, a sajtószabadságra mért csapás formájában. Mwai Kibaki elnök aláírt egy törvényt – noha ezt követően változtatott az álláspontján –, amely a kenyai hatóságokat feljogosítja a szerkesztőségi hivatalok átkutatására, az újságírók telefonhívásainak lehallgatására és a műsorsugárzás tartalmának „nemzetbiztonsági okokból” történő ellenőrzésére. Mintha ennyi visszaélés még nem lenne elég, a törvény óriási bírságokról és börtönbüntetésekről is rendelkezik a „kormányellenes” gyakorlatokban bűnösnek talált tudósítók esetében. Bár Kibaki elnök egy héttel később elrendelte a rendelkezések módosítását, nem tudjuk, ezek a „módosítások” mit irányoznak elő.

Ez a törvény eredeti formájában a diktatúra legsötétebb napjaira emlékeztet minket, amikor a kenyai sajtót térdre kényszerítették. Kenyában jelenleg demokrácia van, és szilárd meggyőződése, hogy azokat az időköt senki, így Kibaki elnök sem kívánja vissza. A sajtószabadság elleni támadás a demokrácia elleni támadás is. A nemzetközi közösségnek a továbbiakban is nyomást kell gyakorolnia a kenyai hatóságokra, hogy felelősen bánjanak a polgári szabadságokkal, különös tekintettel a sajtószabadságra.

Marianne Mikko (PSE), írásban. – (ET) Hölgyeim és uraim, Kenya az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatával és az Emberi Jogok és a Népek Jogainak Afrikai Chartájával ellentétesen jár el. Nem tartja tiszteletben a demokrácia olyan alapvető pilléreit, mint a szólásszabadság és a sajtószabadság. A szabad sajtó komoly veszélyben van.

Az állami ellenőrzés és a cenzúra a hírközlési törvénytervezet módosítástervezetének szakaszaiban szerepelt. Kibaki elnök átgondolatlan intézkedése nyomán ezekből mára törvény lett.

Hallatlan, hogy a kormánynak joga legyen házkutatást szervezni az újságok és műsorszolgáltatók szerkesztőségi irodáiban, és ellenőrizni, mi kerül adásba és milyen formában. Ez nagyon távol van a demokratikus társadalomtól.

Alapvető fontosságú, hogy sor kerüljön a meglévő törvényi rendelkezések módosítására. A sajtót a szólásszabadság, illetve a sajtószabadság veszélyeztetése nélkül is lehet szabályozni. Ezt a lehető leghamarabb meg kell tenni.

11. Szavazások órája

11.1. Irán: Shirin Ebadi ügye (szavazás)

11.2. Guinea (szavazás)

11.3. Sajtószabadság Kenyában (szavazás)

12. Dokumentumok benyújtása: lásd a jegyzőkönyvet

13. Egyes okiratokra vonatkozó határozatok: lásd a jegyzőkönyvet

14. Nyilvántartásba vett írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 116. cikke): lásd a jegyzőkönyvet

15. A jelen ülésen elfogadott szövegek továbbítása: lásd a jegyzőkönyvet

16. A következő ülések időpontjai: lásd a jegyzőkönyvet

17. Az ülészak megszakítása

Elnök. -Az Európai Parlament ülését berekesztem.

(Az ülést 16.10-kor berekesztik.)

MELLÉKLET (Írásbeli válaszok)

A TANÁCSHOZ INTÉZETT KÉRDÉSEK (Az alábbi válaszokért az Európai Unió Tanácsának soros elnöksége kizárólagos felelősséget visel)

6. kérdés, előterjesztette: Brian Crowley (H-0973/08)

Tárgy: A hetedik kutatási és fejlesztési keretprogram

Milyen politikai kezdeményezéseket fog tenni a Tanács idén annak érdekében, hogy a kis- és középvállalkozások figyelmét felhívja a hetedik kutatási és fejlesztési keretprogram (2007–2013) létre és hatására, tekintettel arra, hogy az 52 milliárd EUR pénzügyi támogatást tesz hozzáférhetővé az európai vállalkozások számára az adott időszakban?

Válasz

(EN) Jelen válasz, amelyet az elnökség dolgozott ki, és amely sem a Tanácsra, sem tagjaira nézve nem kötelező érvényű, nem hangzott el szóban az Európai Parlament 2009 januári, strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések óráján.

Az Európai Parlament és a Tanács világos célkitűzéseket fogalmazott meg a hetedik kutatási és fejlesztési keretprogram (2007–2013) (FP7) jogszabálysomagjában⁽⁴⁾, amelynek értelmében különös figyelmet kell fordítani annak biztosítására, hogy a kis- és középvállalkozások (kkv) megfelelően részt vegyenek a programban.

Következésképpen ez a célkitűzés központi helyet foglal el az FP7 végrehajtási intézkedéseiben, nevezetesen az „Együttműködés” programban, amely előírja, hogy a kkv-k számára minden prioritás területén külön stratégiát dolgozzanak ki, amelynek célja, hogy a program keretében rendelkezésre álló pénzügyi eszközök legalább 15%-át a kkv-k kapják meg. Az FP7 keretében a kkv-k továbbá magasabb finanszírozási rátát élveznek, ami a támogatható költségek 75%-át jelenti (szemben a nagyobb társaságokra vonatkozó 50%-kal). Az FP6-ban szereplő kollektív pénzügyi felelősségvállalást az FP7-ben felváltotta a Garanciaalap, amely minimalizálja a kkv-k pénzügyi kockázatvállalását.

Ahogy a tisztelt képviselő úr is tudja, a Bizottság felelős az FP7-nek a program célkitűzései szerinti végrehajtásáért, ezért a Bizottságnak minden szükséges intézkedést meg kell tennie annak érdekében, hogy elősegítse a kkv-k részvételét. Egy ilyen intézkedés a Bizottság által szervezett „Research Connection 2009” konferencia, amelyre a cseh elnökség alatt, 2009 májusában, Prágában kerül sor. A konferencia egy részét kifejezetten a kkv-k FP7-ben való részvételének szentelik.

A Tanács szeretné továbbá felhívni a tisztelt parlamenti képviselők figyelmét az innováció támogatására vonatkozó fontos európai közösségi kezdeményezésekre, mint például:

Az Európai Parlament és a Tanács 2006. október 24-ei versenyképességi és innovációs keretprogramja (CIP)⁽⁵⁾.

A Bizottság által elindított „vezető piacok – egy kezdeményezés Európa számára”, amelyet a Tanács 2008. május 29-én elfogadott következtetéseiben üdvözölt és támogatott⁽⁶⁾.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1982/2006/EK határozata (2006. december 18.) az Európai Közösség kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogramjáról (2007–2013) (HL L 412., 2006.12.30.) és az Európai Parlament és a Tanács 1906/2006/EK rendelete (2006. december 18.) a hetedik keretprogram (2007–2013) cselekvéseiben a vállalkozások, a kutatóközpontok és az egyetemek részvételére, valamint a kutatási eredmények terjesztésére vonatkozó szabályok megállapításáról (HL L 391., 2006.12.30.).

⁽⁵⁾ HL L 310., 2006.11.9.

⁽⁶⁾ A Tanács következtetései – Új lendület az európai gazdasági versenyképességnek és innovációnak – (10174/08. számú dokumentum).

A regionális innovációs klaszterpolitika, amelyet a Tanács 2008. december 1-jei következtetéseiben üdvözölt, mint a kkv-k potenciáljának és high-tech hálózatokba történő integrálódásának ösztönzésére szolgáló eszközt⁽⁷⁾.

Végezetül ki kell emelni az Európai Beruházási Bank arra vonatkozó határozatát, hogy 30 milliárd EUR támogatást mozgósít az európai kkv-k részére az európai gazdaságélénkítési terv kontextusában.

Ezeket a kezdeményezéseket az FP7 által előírt kutatási tevékenységekkel együtt kell megemlíteni, mivel az FP7 hatálya alá nem tartozó, az innovatív kkv-k által végzett kutatási és technológiafejlesztési tevékenységeket ezeknek az Európai Unió által biztosított más, innovációt támogató programoknak a segítségével lehet véghezvinni.

Szeretném biztosítani a tisztelt képviselő urat arról, hogy a cseh elnökség teljes mértékben tisztában van a kis- és középvállalkozások (kkv-k) fontosságával; a kutatást, azok eredményeinek alkalmazását és az innovációt ösztönző szerepükkel. Az elnökség szerint különleges megközelítésre van szükség a kkv-vel kapcsolatban annak érdekében, hogy megkönnyítsük az FP7-ben való részvételüket – hisszük, hogy a kkv-knek a keretprogramokban való részvételével kapcsolatos eljárások további egyszerűsítését támogatni kell. Az elnökség továbbá teljeskörű támogatást nyújt az Európai Bizottságnak a végrehajtási műveleteihez.

*
* *

7. kérdés, előterjesztette: Eoin Ryan (H-0975/08)

Tárgy: A fejlődő országoknak nyújtott európai segélyek hatékony elosztása

Az Európai Unió nyújtja a világon a legtöbb segélyt a fejlődő országoknak, mindazonáltal a „BBC Panorama”, a 2008 november végén közvetített adásában kihangsúlyozta, hogy ezeket a segélyeket nagyon gyakran nem megfelelően költik el, használják fel, illetve sokszor nem jutnak el a célszemélyekhez. A számos kiemelt téma között szerepelt az oktatási szektorban elköltött segélyek rossz hatékonysága, ahol inkább az épületekre, mint az oktatásra és a bérekre költenek, aminek eredményeképp az oktatás színvonala alacsony maradhat. Gyakran tapasztalható a tanárok hiányzása, mivel megélhetésük biztosításához arra kényszerülnek, hogy egyszerre több állást is vállaljanak. Ezek a tendenciák könnyen vezethetnek egy olyan meglehetősen aggasztó és tejjel szegélyt elfogadhatatlan szituáció kialakulásához, ahol az általános alapfokú oktatás 2. millenniumi fejlesztési célját felületesen eléri ugyan, de az oktatás olyan alacsony színvonalú marad, hogy nincs jelentős szerepe az érintett gyermekek életének megváltoztatásában. Milyen intézkedéseket illetve változtatásokat tervez a Tanács bevezetni annak érdekében, hogy az európai segélyeket hatékonyabban osszák el és használják fel?

Válasz

(EN) Jelen válasz, amelyet az elnökség dolgozott ki, és amely sem a Tanácsra, sem tagjaira nézve nem kötelező érvényű, nem hangzott el szóban az Európai Parlament 2009 januári, strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések óráján.

A Tanács emlékeztet, hogy a Bizottság felelőssége a pénzügyi források felhasználásának programozása továbbá a közösségi segélyek és az Európai Fejlesztési Alap (EFA) kezelésének támogatása.

A Tanács szeretné felhívni a figyelmet a segélyek két aspektusára, vagyis (1) azokra a külön rendelkezésekre, amelyek célja a segítségnyújtás figyelemmel kísérése és (2) azokra a kezdeményezésekre, amelyek célja a segélyek hatékonyságának javítása. A Tanács eddig is és a jövőben is mindkét szempontot gondosan és aktívan felügyeli.

1. A segítségnyújtás figyelemmel kísérése

Minden európai közösségi fejlesztési együttműködési eszköz az Európai Közösségek pénzügyi érdekeit védő külön rendelkezéseket tartalmaz. A Bizottság és a Számvevőszék jogosult ellenőrizni azokat a vállalkozókat és alvállalkozókat, akik közösségi finanszírozásban részesültek, beleértve a dokumentumellenőrzést és a helyszíni ellenőrzést.

⁽⁷⁾ A Tanács következtetései – Úton a világ színvonalú klaszterek felé az Európai Unióban: A széles körű innovációs stratégia végrehajtása – (14679/08. számú dokumentum).

Mind a Tanácsnak, mind az Európai Parlamentnek lehetősége van évente értékelni a közösségi külső segítségnyújtás végrehajtásának a módját az Európai Közösség fejlesztéspolitikájáról és a külső segítségnyújtás végrehajtásáról szóló éves jelentésében, amelyet a Bizottság rendszerint június végén tesz közzé.

Ezzel együtt a Tanács úgy gondolja, hogy a fejlesztési támogatás megfelelő kezelése és végrehajtása nem kizárólag az adományozó felelőssége: a tulajdonosi felelősség, a jó kormányzás, továbbá a kölcsönös elszámoltathatóság elveit alkalmazni kell, és ilyen szempontból a támogatott partnereink is felelősek. 2008. május 27-ei következtetéseiben a Tanács újra megerősítette a szigorított kölcsönös elszámoltathatósági mechanizmusok életbeléptetésének jelentőségét országos, regionális és nemzetközi szinten az egyenlőbb partneri viszony érdekében.

Végezetül, a Bizottság 2008 júliusában létrehozott egy internetes honlapot, amely átfogó információval szolgál az EK összes külső együttműködési programjának kezelésével és végrehajtásával kapcsolatban. A honlapot a Europe Aid kezeli, és a szélesebb nyilvánosság számára is hozzáférhető.

2. A segélyek hatékonyságának javítása

Az EU mind a 2005 márciusában elfogadott, támogatáshatékonyságról szóló Párizsi Nyilatkozat⁽⁸⁾, mind a 2005 novemberében elfogadott európai fejlesztési konszenzus⁽⁹⁾ által szilárdan elkötelezett a több és jobb segítségnyújtás mellett. Az EU különösképpen elkötelezett az adományozók jobb koordinációjának és komplementaritásának elősegítése mellett azért, hogy olyan közös többéves programozás kidolgozásán munkálkodjon, amely a partnerországoknak a szegénység visszaszorítására irányuló vagy azzal egyenértékű stratégiáin és a partnerországok saját költségvetési folyamatain alapul, a közös végrehajtási mechanizmusokkal – ideértve a megosztott elemzést is, a közös adományozói missziókat, valamint társfinanszírozási megállapodások alkalmazását.

Az adományozói tevékenységek komplementaritása kiemelten fontos a segélyhatékonyság javítása, és így egy hatékonyabb és eredményesebb fejlesztési segély szempontjából. Ennek értelmében a Tanács és a tagállamok 2007 májusában elfogadták az EU magatartási kódexét a fejlesztési politika terén való komplementaritásról és munkamegosztásról⁽¹⁰⁾. Végezetül, a harmadik magas szintű segélyhatékonysági fórumot (accrai cselekvési program) követően 2008 szeptemberében elfogadott miniszteri nyilatkozat az EU nagyon ambíciózus megközelítését tartalmazza, és erős, pontos és mérhető elkötelezettségeket és végrehajtási menetrendet kíván.

*
* *

8. kérdés, előterjesztette: Liam Aylward (H-0977/08)

Tárgy: A cseh elnökség

Tekintettel az Európai Tanács tavaszi ülésére és a növekedésre és foglalkoztatásra irányuló stratégiára, meg tudná-e magyarázni az elnökség, hogy hogyan fogja az Európai Unió versenyképességi menetrendjét a prioritások élére helyezni, különösképpen a jelenlegi gazdasági visszaesés mellett?

Válasz

(EN) Jelen válasz, amelyet az elnökség dolgozott ki, és amely sem a Tanácsra, sem tagjaira nézve nem kötelező érvényű, nem hangzott el szóban az Európai Parlament 2009 januári, strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések óráján.

Tekintettel az Európai Tanács tavaszi ülésére és a növekedésre és foglalkoztatásra irányuló stratégiára, a cseh elnökség ténylegesen a prioritások élére fogja helyezni az Európai Unió versenyképességi menetrendjét, mivel tisztában van vele, hogy a jelenlegi gazdasági visszaesés cselekvést követel az EU-tól, mégpedig erős

⁽⁸⁾ Ezen a konferencián az EU az alábbi kötelezettségvállalásokat tette: kapacitásfejlesztési segítségnyújtás összehangolt programokon keresztül, a többoldalú adományozói megállapodások alkalmazásának növelésével; a kormányok által más kormányoknak nyújtott támogatások 50 %-ának nemzeti rendszereken keresztül folyósítása, beleértve a költségvetési támogatások vagy az ágazati megközelítés keretében nyújtott támogatásaink arányának növelését; a projektek végrehajtásáért felelős új egységek létrehozásának elkerülése; a nem összehangolt missziók 50 %-kal való csökkentése.

⁽⁹⁾ 14820/08. számú dokumentum

⁽¹⁰⁾ A 2007. május 15-i következtetések (9558/07. számú dokumentum)

és határozott cselekvést. Egy jelentős gazdasági visszaesés kihangsúlyozza a lisszaboni stratégia mint olyan eszközrendszer fontosságát, amely segít megerősíteni a gazdasági növekedést és a nemzetgazdaságok belső és külső megrázkódtatásokkal szembeni ellenállását. Ily módon a Versenyképességi Tanács márciusi ülésének fő kérdése a Versenyképességi Tanács kulcskérdésekről szóló dokumentumának⁽¹¹⁾ az Európai Tanács 2009. évi tavaszi ülésén való elfogadása lesz, amely dokumentum teljes egészében a növekedésről és a foglalkoztatásról fog szólni. A cseh elnökség idejének többi részét prioritásként az európai gazdaságélénkítési terv⁽¹²⁾ végrehajtásának és olyan új, európai tanácsi megbízatások teljesítésének, mint az európai innovációs terv, fogja szentelni.

Az elnökség célja meglehetősen világosan látszik már a megbízatása idejére választott mottóból is: „Európa akadályok nélkül”, amely több, mint egy politikai jelszó. Valójában ez egy ambíciózus programot takar; lépéseket az egységes piac és a tudásháromszög – kutatás, oktatás és innováció – hatékony megerősítésének irányába a növekedés és munkahelyteremtés megőrzése és ösztönzése érdekében, szem előtt tartva az adminisztratív terhek csökkentésének és a jogi szabályozások egyszerűsítésének szükségességét is.

A legnagyobb volumenű EU-bővítés ötödik évfordulója lehetőséget nyújt minden tagállam számára a bővítés terheinek és hasznának értékelésére. A cseh elnökség, az Európai Bizottsággal és az OECD-vel együttműködve, be fog nyújtani egy tanulmányt, amely beazonosítja a belső piacon megmaradt akadályokat és megtárgyalja azokat a 2009 márciusában tartandó, „5 évvel később” elnevezésű nemzetközi konferencián.

Ennek keretében a cseh elnökség a következő hat fő témakörre összpontosítja tevékenységeit és mozgósítja a tagállamokat:

- Egy teljes mértékben működőképes, akadályok nélküli egységes piac létrehozása.
- A gördülékeny interakció előmozdítása a tudásháromszögön belül.
- A szabályozás javítása az adminisztratív terhek csökkentésére összpontosítva.
- Az európai ipar súlypontjának megerősítése: támogatás a kis- és középvállalkozásoknak (kkv-k).
- A gazdasági reformfolyamat felgyorsítása, hogy nagyobb hangsúlyt kapjon a versenyképesség és innováció.
- A tudásba, kutatásba és innovációba való beruházás fokozása és fejlesztése.

Ezek a tevékenységek rövidtávú, középtávú és hosszútávú perspektívákat fednek le Európa versenyképességével kapcsolatban. Más szóval most kell cselekednünk, miközben előre gondolkodunk. Ezt szem előtt tartva a cseh elnökség a tagállamok közötti megbeszéléseket a versenyképességi menetrend ezen témaköreire kívánja összpontosítani, és szilárd meggyőződése, hogy ezekkel kapcsolatban világos üzenetet kell küldeni az állam- és kormányfők számára, akik 2009 márciusában gyűlnek össze, hogy beszéljenek többek között az EU gazdasági helyzetéről.

*
* *

9. kérdés, előterjesztette: Claude Moraes (H-0980/08)

Tárgy: Emberkereskedelem

A 2008 júniusában közzétett dokumentum, amely vázolja a francia, cseh és svéd elnökség 18 hónapos programját, kijelenti, hogy az emberkereskedelem elleni harc továbbra is prioritás marad. Továbbá októberben a Bizottság „rendkívüli erőfeszítésre” szólította fel mind az EU-t, mind a tagállamokat az emberkereskedelem elleni harccal kapcsolatban.

Milyen konkrét lépéseket tervez a cseh elnökség ezen a területen az elkövetkező hat hónap során?

10. kérdés, előterjesztette: Mikel Irujo Amezaga (H-1006/08)

Tárgy: Az emberkereskedelem elleni küzdelem

A 2006. január 17-ei P6_TA(2006)0005 határozatában a szexuális kizsákmányolás által veszélyeztetett nők és gyermekek kereskedelmének megakadályozását szolgáló stratégiákról (2004/2216(INI)) a Parlament

⁽¹¹⁾ 17359/08

⁽¹²⁾ 16097/08

helytelenítette azt a tényt, hogy az emberkereskedelem elleni küzdelemről szóló 2002. július 19-i 2002/629/JHA⁽¹³⁾ tanácsi kerethatározat – amely lefektette az emberkereskedelem tényállási elemeit és megállapította a tagállamok által használandó közös meghatározását – elfogadása ellenére különösen a nők és gyermekek szexuális kizsákmányolása esetén a tagállamok által alkalmazandó szankciókat még mindig nem harmonizálták.

Be tudná mutatni a Tanács, hogy 2006 óta milyen előrelépés történt a tagállamok által kiszabott büntetések harmonizációja terén?

Közös válasz

(EN) Jelen válasz, amelyet az elnökség dolgozott ki, és amely sem a Tanácsra, sem tagjaira nézve nem kötelező érvényű, nem hangzott el szóban az Európai Parlament 2009 januári, strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések óráján.

Az emberkereskedelem elleni küzdelem egyike a jelenlegi legnagyobb kihívásoknak nem csak az EU-n belül, hanem az egész világon. Az emberkereskedelem a szervezett bűnözés egyik legsúlyosabb formája, és az ilyen tevékenységekből származó hatalmas nyereségnek köszönhetően, amire az elkövetők szert tesznek, a bűnözés egyik legjövődomezőbb formája. Mivel az emberkereskedelemnek számos formája van, az ellene hozott intézkedéseknek is hasonlóan széleskörűnek és átfogónak kell lenniük.

A 2009-re szóló jogalkotási és munkaprogramjában⁽¹⁴⁾ a „szervezett bűnözés csomag: az áldozatok segítése” alatt a Bizottság bejelentette egy, az emberkereskedelem elleni küzdelemről szóló 2002/629/JHA tanácsi kerethatározat⁽¹⁵⁾ korszerűsítésére vonatkozó jogalkotási javaslat benyújtását a Tanácshoz. Ennek következtében elsősorban a Bizottság feladata, hogy megvizsgálja az ilyen büntetőjogi rendelkezések további harmonizációjának lehetőségét és szükségességét. A cseh elnökség ezt követően rögtön megbeszéléseket kíván kezdeményezni a Tanács keretein belül egy ilyen javaslatról.

Az emberkereskedelem elleni küzdelem területén a cseh elnökség főleg az adatgyűjtés harmonizációjával kapcsolatos legjobb gyakorlat bevezetéséhez kíván hozzájárulni. Egy szakértői konferenciát – amelynek címe „Közös elemzés, közös cselekvés” – tervez tartani 2009. március 30-31-én Prágában. Több más téma mellett a konferencia megvizsgálja majd annak a lehetőségét, hogy létrehozzák az Európai Unióban az emberkereskedelemmel foglalkozó nemzeti előadók hálózatát, valamint tárgyalja a kiszolgáltatott áldozatok védelmét és helyzetét a büntetőeljárások során.

*
* *

11. kérdés, előterjesztette: Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0985/08)

Tárgy: A családon belüli munka elismerése

Európai szintű döntéseket hoztak arról, hogy jogokat és engedményeket biztosítanak az édesanyáknak és édesapáknak, jogokat biztosítanak az eltartott családtagok (gyermekek, idősek, fogyatékkal élők) számára, továbbá arról, hogy megkönnyítik a munka és a családi élet összehangolását, de csak a javadalmazott tevékenységekkel és az önálló vállalkozói tevékenységgel kapcsolatban. Mindazonáltal a családon belüli önfoglalkoztatást, ennek következményeit a családra, valamint a család mint munkaadó fogalmát az EU nem ismeri el. Mik a cseh elnökség javaslatai ezzel a témával kapcsolatban?

Válasz

(EN) Jelen válasz, amelyet az elnökség dolgozott ki, és amely sem a Tanácsra, sem tagjaira nézve nem kötelező érvényű, nem hangzott el szóban az Európai Parlament 2009 januári, strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések óráján.

A családon belüli munkára, és különösképpen ennek a munkának az elismerésére és a családra való hatására vonatkozó kérdésével a tisztelt képviselő asszony egy különösen fontos témakört vetett fel.

⁽¹³⁾ HL L 203, 2002.8.1., 1. o.

⁽¹⁴⁾ COM (2008) 712 végleges.

⁽¹⁵⁾ HL L 203., 2002.8.1., 1. o.

Mint tudják, az Európai Parlament és a Tanács csak a Bizottság javaslata alapján cselekedhet jogalkotói minőségben. Szeretném felidézni, hogy a Bizottság nemrégiben benyújtott egy javaslatot, amely válaszol a tisztelt képviselő asszony által kifejezett aggodalmakra. Ez az önálló vállalkozói tevékenységet folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról és a 86/613/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló új irányelvre vonatkozó javaslat⁽¹⁶⁾. A javaslat célja az önálló vállalkozói tevékenységet folytatók szociális védelmének javítása, tekintettel a női vállalkozók előtt tornyosuló akadályok felszámolására. A javaslat javítani kívánja továbbá a „segítő házastársak” szociális védelmét, akik gyakran az önálló vállalkozói szektorban dolgoznak anélkül, hogy rendelkeznének a kapcsolódó jogokkal. Ahogy a tisztelt képviselő asszony is tudja, a „segítő házastársak” túlnyomó többsége nő, és sokan közülük az agrárszektorban dolgoznak. A Bizottság javaslatának célja továbbá a családon belüli önfoglalkoztatás elismerésének megerősítése. Azáltal, hogy szülési szabadságot biztosítunk azoknak a „segítő házastársaknak”, akik élni kívánnak ezzel a lehetőséggel, a javaslat megpróbálja orvosolni a családi vállalkozásokbeli informális foglalkoztatásoknak a családra gyakorolt néha problematikus hatásait, különösen, amikor a „segítő házastársnak” gyermekei vannak.

Rátérve a „segítő házastársak” által végzett el nem ismert munka szélesebb körű hatásaira hosszútávon, szeretném megnyugtatni a tisztelt képviselő asszonyt, hogy a Tanács tisztában van azzal a különösen nehéz helyzettel, amellyel azoknak a fizetéstelen nőknek kell szembenézniük, akik a férjük fizetésétől függenek, és akiknek a pénzügyi helyzete gyakran bizonytalanná válik, amikor nyugdíjba mennek, illetve ha elválnak vagy megözvegyülnek. A Tanács 2007 decemberében kifejezte az ezzel a témával kapcsolatos aggodalmát, amikor több következtetést fogadott el „A nők és a szegénység” témakörében, beleértve több statisztikai mutatót is, amelyeket a portugál elnökség dolgozott ki a pekingi cselekvési platform⁽¹⁷⁾ keretében. Ezekben a következtetésekben a Tanács elismerte, hogy a nők kiszolgáltatottabbak a jövedelmi szegénységnek mint a férfiak, továbbá hogy ez a nemek közötti szakadék nő a korral.

A Tanács újabban, 2008 decemberében, több következtetést fogadott el „A nők és a gazdaság: a munka és a családi élet összehangolása” témakörében, szintén a pekingi cselekvési platform végrehajtásának nyomán követése keretében⁽¹⁸⁾. Itt a Tanács újra megerősítette az olyan intézkedések jelentőségét, amelyek lehetővé teszik a nők és férfiak számára, hogy összeegyeztessék munkájukat és családi kötelezettségeiket, és megfelelő politikák kidolgozásra szólított fel.

Összefoglalva, a Tanács aktívan foglalkozik azokkal az aggályokkal, amelyeket a tisztelt képviselő asszony fejezett ki a családon belüli önfoglalkoztatással kapcsolatban. A cseh elnökség folytatni fogja a tárgyalásokat a fent említett jogalkotói kezdeményezésekről és figyelemmel kíséri az ilyen irányú fejleményeket az Európai Parlamentben.

*
* *

12. kérdés, előterjesztette: Jim Higgins (H-0987/08)

Tárgy: A közúti szabálysértések határokon átnyúló üldözése

A novemberben tartott, 2908. ülése következtetéseiben a Bel- és Igazságügyi Tanács jelezte, hogy véleménye szerint a meglévő rendszerek megfelelőek annak a problémának a kezelésére, hogy a külföldi gépjárművezetők megmenekülhetnek a közúti szabálysértésekért járó büntetés elől. Mindazonáltal a gyakorlati tapasztalat azt mutatja, hogy egyáltalán nem ez a helyzet, mivel a külföldi gépjárművezetők többségét nem büntetik meg a közúti közlekedési szabályok megsértéséért. Amennyiben a Tanács nem kívánja támogatni az új jogalkotást, milyen intézkedéseken dolgozik annak biztosítása érdekében, hogy a külföldi gépjárművezetők ne meneküljenek meg a meglévő közösségi jogszabályok szerinti büntetéstől?

Válasz

(EN) Jelen válasz, amelyet az elnökség dolgozott ki, és amely sem a Tanácsra, sem tagjaira nézve nem kötelező érvényű, nem hangzott el szóban az Európai Parlament 2009 januári, strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések óráján.

⁽¹⁶⁾ 13981/08

⁽¹⁷⁾ 13947/07

⁽¹⁸⁾ 17098/08

A Tanács osztja a Parlament aggodalmát az Európa útjain évente bekövetkező halálos közlekedési balesetek nagy száma miatt, továbbá hogy a nem belföldi gépjárművezetők által elkövetett közúti szabálysértéseket nehéz megbüntetni.

A Tanács szeretne rámutatni, hogy 2008 szeptemberében a Tanács francia elnöksége egy szemináriumot szervezett a közúti közlekedésbiztonsági kampányok európai koordinációjáról. A szemináriumon azt vizsgálták, hogyan lehetne hatékonyabbá tenni a közúti közlekedés biztonsága érdekében hozott intézkedéseket. A konferenciát követően a Tanács 2008. november 27-28-án következtetéseket fogadott el a közúti közlekedés biztonságát szolgáló rendőri fellépés koordinációjáról. Ezeknek a következtetések a közúti közlekedés biztonságával foglalkozó rendőri erők összehangolására irányuló európai szintű folyamat létrehozása a célja. A Tanács továbbá kifejezte eltökéltségét, hogy elindítja a szükséges kezdeményezéseket a közúti közlekedés biztonságának javításához szükséges stratégiai és operatív együttműködés fejlesztésének érdekében a már meglévő rendszerek alapján.

E tekintetben a Tanács emlékeztet a kölcsönös elismerés elvének a pénzbüntetésekre való alkalmazásáról szóló 2005/214/IB kerethatározatára⁽¹⁹⁾. A kerethatározat kiterjed a közúti közlekedési szabálysértések miatt kiszabott pénzbüntetésekre is. A kerethatározattal összhangban törvénybe iktatott nemzeti jogszabályoknak lehetővé kell tenniük a bírói hatóságok, és bizonyos esetekben a közigazgatási hatóságok számára is, hogy pénzbírságot továbbítsanak más tagországok hatóságai részére, továbbá hogy a bírságot elismerjék és behajtását megvalósítsák további formalitások nélkül.

A Tanács emlékeztet továbbá a különösen a terrorizmus és a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelemre irányuló, határokon átnyúló együttműködés megerősítéséről szóló 2008/615/IB határozatára⁽²⁰⁾. Ez az úgynevezett „prümi határozat” biztosítja a határokon átnyúló együttműködést az EU-Szerződés VI. címében szereplő területeken, és többek között megkönnyíti a gépjármű-nyilvántartási adatok cseréjét a tagállamok között.

Végezetül, a Tanács felhívja a figyelmet a közúti közlekedés biztonságára vonatkozó szabályok határokon átnyúló végrehajtásának elősegítéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv iránti 2008. március 19-ei javaslatra. Ennek a javaslatnak a célja a közúti közlekedés biztonságának fejlesztése az Európai Unióban, gondoskodva a bírságok behajtásáról azzal a négy jogellenes közúti szabálysértéssel kapcsolatban, amelyek a legnagyobb százalékban vezetnek halálos kimenetelű balesetekhez; ezek pedig a gyorsított, az ittas vezetés, a biztonsági öv használatának mellőzése és a piros lámpán való áthaladás olyan járművekkel, amelyeket a szabálysértés szerinti tagállamon kívüli tagállamban vettek nyilvántartásba. Ezt a javaslatot a Tanács vizsgálja.

Igaz, hogy a Közösség tagjainak nagy többsége nincs meggyőződve arról, hogy az ezeknek az intézkedéseknek az elfogadására javasolt jogalap lehetővé teszi, hogy a Közösség így járjon el, ebből az álláspontból nem lehet arra következtetni, hogy a Tanács nem lenne hajlandó új törvényekre vonatkozó más javaslatokat támogatni, amelyeket benyújtanak hozzá. Valóban, annak a célnak a legitimitását, hogy a közúti szabálysértések jogkövetkezményei határokon átnyúló érvényesítésének rendszerét biztosítsuk, nem kérdőjelezték meg a Tanács tagjai.

*
* *

13. kérdés, előterjesztette: Gay Mitchell (H-0989/08)

Tárgy: Európai parti őrség

Tekintettel a Lisszaboni Szerződésben megnyilvánuló szorosabb védelmi együttműködésre való törekvésre, mik a kilátások egy páneurópai parti őrség létrehozására? Van-e lehetőség egy olyan átfogó szervezet létrehozására, mint a Frontex megerősített változata, amely a tagállamok parti őrségeiből tevődik össze, de az EU finanszírozza, és egy megerősített együttműködésre, amely lehetővé teszi, hogy az olyan kis államok, mint Írország, jobban és hatékonyabban tudják őrizni nagy kiterjedésű partvonalukat és a felségterületük alá tartozó vizeket a kábítószer-csempészet, az emberkereskedelem és egyéb illegális tevékenységek ellen?

⁽¹⁹⁾ HL L 76., 2005.3.22., 16–30. o.

⁽²⁰⁾ HL L 210., 2008.8.6., 12–72. o.

Válasz

(EN) Jelen válasz, amelyet az elnökség dolgozott ki, és amely sem a Tanácsra, sem tagjaira nézve nem kötelező érvényű, nem hangzott el szóban az Európai Parlament 2009 januári, strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések óráján.

Az európai parti őrség létrehozásának gondolatát az Európai Parlament és a Tanács már előterjesztette a hajók által okozott szennyezésről és a jogsértésekre alkalmazandó szankciók bevezetéséről szóló 2005/35/EK irányelv 11. cikkében⁽²¹⁾. Ebben az irányelvben felkérték a Bizottságot, hogy nyújtson be egy megvalósíthatósági tanulmányt a szennyezés megelőzésével és szankcionálásával megbízott európai parti őrség felállításáról. A tanulmányt mostanáig nem nyújtották be. A kérdés, hogy fel kell-e állítani egy európai parti őrséget, szintén felmerült a Bizottság 2006 júniusi zöld könyvében az Európai Unió tengerpolitikájáról⁽²²⁾.

A határellenőrzést és az illegális bevándorlás elleni küzdelmet illetően az Európai Tanács által a 2004. november 5-ei ülésén elfogadott, az Európai Unióban a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének erősítését célzó hágai program⁽²³⁾ felveti egy "európai határőrizeti rendszer" létrehozásának lehetőségét. Ezt az elképzelést beillesztették az Európai Bevándorlási és Menekültügyi Paktumba⁽²⁴⁾, amelyet az Európai Tanács 2008. október 15-16-án fogadott el, és amely kimondja, hogy végső soron meg lehet vizsgálni egy ilyen rendszer felállításának lehetőségét.

Tény, hogy a fenyegetésekkel való szembenézéshez megfelelő intézkedések szükségesek, és ez vonatkozik a tengeri, a szárazföldi és a légi határokra is. A Frontex jelentős szerepet játszik a tagállamok külső határain való operatív együttműködés igazgatásában, és jelenlegi megbízása alapján még a rendelkezésre álló eszközök használata kidolgozásának fázisában van.

Meg kell említeni, hogy az EK-Szerződés 62. cikkének 2. a) pontja a Közösség hatáskörét a tagállamoknak a személyek külső határokon történő ellenőrzésével kapcsolatos előírásainak és eljárásainak az elfogadására korlátozza, ami azt jelenti, hogy az ilyen ellenőrzések elvégzésének a felelőssége a tagállamokat terheli.

Eddig sem európai parti őrség felállításával, sem európai határőrizeti rendszer létrehozásával kapcsolatos Bizottsági javaslat nem érkezett a tanácshoz.

*
* *

14. kérdés, előterjesztette: Colm Burke (H-0991/08)

Tárgy: Fehéroroszországból utazó gyermekekre vonatkozó nemzetközi utazási tilalom

Figyelembe véve, hogy a cseh elnökség egyik fő prioritása a külkapcsolatok, vázolná-e az elnökség, hogy milyen lépések megtételén gondolkodik annak érdekében, hogy a fehérorosz kormányt arra bírta, hogy feloldja az Írországra és más EU tagállamokra pihenni és kikapcsolódni utazó gyermekekre vonatkozó nemzetközi utazási tilalmat?

A kérdés írásakor úgy tűnik, hogy egy kivételtől megállapodott Írország és a fehérorosz hatóságok, melynek értelmében engedélyezik a gyermekek karácsonyi utazását. Minazonáltal a tilalom teljes feloldásáról való hivatalos kormányközi megállapodást még mindig tárgyalják. Körülbelül évente 3000 gyermek érkezik Írországra pihenés és kikapcsolódás céljából.

A helyett, hogy egyéni bilaterális megállapodásokról tárgyaljon Fehéroroszország más EU tagállamokkal is, prioritásként fogja-e a cseh elnökség kezelni egy olyan egész EU-ra kiterjedő megállapodás létrehozását a fehérorosz hatóságokkal, amely lehetővé teszi a gyermekek utazását Fehéroroszországból bárhova az EU-n belül?

(21) HL L 255, 2005.9.30., 14. o.

(22) A Bizottság 2006.6.7-i zöld könyve: „Az Európai Unió jövőbeni tengerpolitikája felé: európai elképzelések az óceánok és a tengerek jövőjéről” – COM(2006) 275 végleges

(23) HL C 53., 2005.3.3., 1. o.

(24) 13440/08

Válasz

(EN) Jelen válasz, amelyet az elnökség dolgozott ki, és amely sem a Tanácsra, sem tagjaira nézve nem kötelező érvényű, nem hangzott el szóban az Európai Parlament 2009 januári, strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések óráján.

A Tanács tisztában van a segélyutazások keretein belül (csernobil jótékonyági szervezet) és nyaralás céljával különböző európai országokba, beleértve Írországot is, utazni kívánó fehérorosz gyermekek problémájával, és a kezdetektől nyomon követi a helyzetet.

Az érintett tagállamok jelenleg egyeztetnek az illetékes fehérorosz hatóságokkal, hogy kétoldalúan tárgyalják a kérdés kapcsán felmerült aggályokat. E tekintetben a 2008. december 8-án Írország és Fehéroroszország között megkötött megállapodás a csernobili katasztrófa által érintett gyermekek jövőbeni pihenést és kikapcsolódást segítő látogatásairól egy üdvözlendő fejlemény.

Meg kell továbbá jegyezni, hogy e tekintetben a helyi EU-trojka 2008. december 3-án Minszkben, a fehérorosz külügyminisztériumban intézkedést hozott. Ez alkalomból kihangsúlyozták a látogatások folytatódásának fontosságát, és azt a fehérorosz hatóságok konstruktív szellemben elfogadták.

A Tanács továbbra is közelről fogja figyelni a kérdést, és – amennyiben szükséges – fel fogja vetni azt a fehérorosz hatóságokkal való kapcsolataiban.

*
* *

15. kérdés, előterjesztette: Avril Doyle (H-0993/08)**Tárgy: Az újrafeldolgozási piac összeomlása**

A csomagolási hulladékról szóló irányelv követelményei alapján Írország és más tagállamok is célkitűzéseket és törekvéseket fogalmaztak meg a csomagolási hulladék kezelésével foglalkozó ágazat számára, amelyek összeegyeztethetők a hulladékokról szóló keretirányelvben (2006/12/EK⁽²⁵⁾) megállapított hulladékhierarchiával. Az újrahasznosító ágazat, amelyen a célkitűzések megvalósítása múlik, életképességét a piaci költségek és árak határozzák meg.

Mindazonáltal az ágazat az elmúlt hónapok folyamán nagy nyomás alá került az újrahasznosítható anyagok árának világpiaci összeomlása következtében. Ez addig fokozódott, hogy néhány piac ténylegesen bezárt, és sok esetben a hulladékgazdálkodás folytatása gazdaságilag életképtelenné válik. Lévén, hogy ennek az ágazatnak nagy jelentősége van az EU fenntartható fogyasztásában és termelésében, fog-e a Tanács olyan intézkedéseket kezdeményezni, amelyek reagálnak az újrahasznosítható anyagok árának összeomlásából eredő jelenlegi sürgető helyzetre, például a piaci kudarcok kiküszöbölése érdekében végrehajtandó intézkedéseket?

Végre fogja-e hajtani – késedelem nélkül – a Bizottság a saját „Jelentés az újrafeldolgozási munkacsoportról” című dokumentumában foglalt ajánlásokat (amelyet a „Vezető piacok – egy kezdeményezés Európa számára” COM(2007)0860 című közlemény előkészítése céljából állítottak össze)?

Válasz

(EN) Jelen válasz, amelyet az elnökség dolgozott ki, és amely sem a Tanácsra, sem tagjaira nézve nem kötelező érvényű, nem hangzott el szóban az Európai Parlament 2009 januári, strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések óráján.

A Tanács tisztában van a tisztelt képviselőasszony által felvetett problémával. A 2008. december 4-ei tanácsi értekezleten az újrahasznosítható nyersanyagok árának közelmúltban tapasztalható csökkenése Írország javaslatára az „egyéb ügyek” alatt napirendre került, és a Tanács számos tagja hozzászólt a témához. Tudomásul véve az aggályokat, a Bizottság kijelentette, hogy értékelést fog készíteni a helyzetről és megfontolja a további intézkedések lehetőségét, amennyiben szükség van rá. Végezetül, a soron következő elnökség vállalta, hogy vizsgálatra bemutatja a Tanácsnak a Bizottság értékelésének eredményeit és minden javasolt ajánlást amint elérhető, késedelem nélkül.

(25) HL L 114., 2006.4.27., 9. o.

*
* *

16. kérdés, előterjesztette: Mairead McGuinness (H-0995/08)

Tárgy: Tojtyúkok

A tojtyúkok védelmére vonatkozó minimumkövetelmények megállapításáról szóló 1999/74/EK irányelv⁽²⁶⁾ 2012 január 1-jétől tiltja a tojtyúkok hagyományos vagy „fel nem javított” ketrecekben történő tartását. Egy írországi konferencián tavaly felszólalva egy vezető élelmiszeripari szóvivő azt mondta, hogy amennyiben az EU nem akarja, hogy baromfitenyésztésének több mint a fele illegális legyen, felmentést kell adni az irányelv alól. Kommentálná a tanács ezt a véleményt, és jelezné, hogy véleménye szerint szükség van-e felmentésre, lévén, hogy 2006-ban az EU tojástermelésének majdnem 80 százaléka ketrecrendszerekből származik?

Válasz

(EN) Jelen válasz, amelyet az elnökség dolgozott ki, és amely sem a Tanácsra, sem tagjaira nézve nem kötelező érvényű, nem hangzott el szóban az Európai Parlament 2009 januári, strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések óráján.

1999 júliusában a Tanács elfogadta a tojtyúkok védelmére vonatkozó minimumkövetelmények megállapításáról szóló 1999/74/EK irányelvet. Az irányelv úgy rendelkezik, hogy 2012. január 1-jétől az EU-ban a tojtyúkokat nem szabad olyan ketrecekben tartani, amelyek nem felelnek meg az irányelvben megállapított minimális jóléti követelményeknek.

Az érdekeltek aggályait szem előtt tartva az irányelv alapján azzal bízták meg a Bizottságot, hogy jelentést nyújtson be a Tanács részére, amelyet a tojtyúkok különböző tenyésztési rendszereinek fiziológiai, etikai, egészségügyi és környezeti vonatkozásait figyelembe vevő szakvélemény alapján, továbbá azoknak szociális és gazdasági hatásait és a Közösség gazdasági partnereire tett hatásait vizsgáló tanulmány alapján készítene el. A jelentést megfelelő javaslatok kísérték, amelyek figyelembe vették a jelentés következtetéseit és a Kereskedelmi Világszervezet tárgyalásainak kimenetelét.

A kérdéses jelentést 2008 januárjában nyújtotta be a Bizottság a Tanácsnak egy bizottsági munkadokumentummal egyetemben, amely idézi a felhasznált forrásokat. Ezt többek között a tagállamok jelentéseit tartalmazó társadalomgazdasági tanulmány figyelembe vételével készítették el.

Erre a jelentésre támaszkodva a Bizottság megerősítette a Tanács felé, hogy nem szándékozik javaslatot tenni sem a hagyományos ketrecek betiltásának előrelátott időpontja elhalasztásával kapcsolatban, sem más megfelelő javaslattal kapcsolatban.

Az EK-Szerződés 249. cikkének megfelelően az 1999/74/EK irányelv az elérendő célokat illetően minden címzett tagállamra kötelező, azonban a forma és az eszközök megválasztását a nemzeti hatóságokra hagyja.

*
* *

17. kérdés, előterjesztette: Silvia-Adriana Țicău (H-0997/08)

Tárgy: A román és bolgár munkavállalók útjában álló növekvő akadályok

Figyelembe véve az illegális bevándorlásnak mind a tagállamok helyi munkaerejére, mind a legális bevándorlókra gyakorolt hatásait, milyen intézkedéseket szándékozik tenni a Tanács annak érdekében, hogy a munkaerő szabad áramlása útjában álló akadályokat eltávolítsa, és ezáltal a tagállamokból és az azokon kívülről érkező munkavállalók legális bevándorlásának kedvezzen? Kifejtené-e továbbá a Tanács, hogy milyen intézkedéseket fog javasolni a román és bolgár munkavállalók felvétele előtt álló akadályok megszüntetésére?

Válasz

(EN) Jelen válasz, amelyet az elnökség dolgozott ki, és amely sem a Tanácsra, sem tagjaira nézve nem kötelező érvényű, nem hangzott el szóban az Európai Parlament 2009 januári, strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések óráján.

⁽²⁶⁾ HL L 203., 1999.8.3., 53. o.

Ahogy a tisztelt képviselőasszony is bizonyára tudja, a Bolgár Köztársaságnak és Romániának az Európai Unióhoz történő csatlakozásról szóló szerződés hét évig tartó átmeneti időszakot ír elő a munkavállalók szabad mozgásával kapcsolatban. Ezen időszak alatt az EU-25 tagállamai alkalmazhatnak az új tagállamok állampolgárainak az adott tagállam munkaerőpiacához való hozzáféréseire vonatkozó nemzeti szabályozást.

A csatlakozástól számított két éves kezdeti átmeneti időszak valóban lejárt 2008. december 31-én. A Tanácsot most felkérték, hogy vizsgálja felül az átmeneti korlátozásokat a Bizottság jelentése alapján. A Tanács figyelembe vette a Bizottság 2008. december 17-ei beszámolóját a jelentéséről. A jelentés újra napirendre kerül az EPSCO-Tanács (Foglalkoztatási, Szociálpolitikai, Egészségügyi és Fogyasztásügyi Tanács) következő, 2009 márciusi ülésén. A cseh elnökség az Unió belső piaca akadályainak, beleértve a munkavállalók szabad mozgása akadályainak megszüntetését egyik fő politikai prioritásának választotta, és különböző szintű mélyreható politikai vitákra hívott fel, például a foglalkoztatási miniszterek cseh köztársaságbeli informális találkozáján, és arra bízta a tagállamokat, hogy szüntessék meg a munkavállalók mobilitása és szabad mozgása útjában álló akadályokat ahol ezek haszontalannak és indokolatlannak bizonyulnak. A Tanács támogatni fogja azokat az intézkedéseket, amelyek megkönnyítik a munkavállalók mobilitását és szabad mozgását az egész Európai Unióban.

Mindazonáltal a nemzeti intézkedések továbbra is érvényben lesznek a csatlakozást követő ötödik év végéig, és ezeket további két évre meg lehet hosszabbítani azokban a tagállamokban, amelyek munkaerőpiacán komoly zavarok lehetnek.

Mindenesetre ki kell emelni, hogy, a csatlakozási szerződés szerint, a nemzeti intézkedések további alkalmazására vonatkozó döntések, csakúgy, mint e döntések természete, nemzeti hatáskörbe tartozik. Mindazonáltal ilyen döntést csak az érintett tagállamoknak a helyzet objektív értékelése alapján végzett komoly mérlegelése után lehet meghozni.

*
* *

18. kérdés, előterjesztette: Manuel Medina Ortega (H-1002/08)

Tárgy: A többoldalú kereskedelmi tárgyalások folytatása

A legutóbbi G20 csúcstalálkozón Washingtonban elfogadott, a többoldalú kereskedelmi tárgyalások újbóli megnyitására (dohai forduló) vonatkozó megállapodások alapján, hogyan látja a Tanács, és milyen javaslatokat terjeszt elő ennek a folyamatnak a feléléstése céljából?

Válasz

(EN) Jelen válasz, amelyet az elnökség dolgozott ki, és amely sem a Tanácsra, sem tagjaira nézve nem kötelező érvényű, nem hangzott el szóban az Európai Parlament 2009 januári, strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések óráján.

A cseh elnökség mottója „Európa akadályok nélkül”. Az akadályok lebontása a célunk nem csak a belpolitikában, hanem a külpolitikában is. Az EU kapcsolatok és kockázatok világában létezik, és mint ilyen, soha nem volt magányos szereplő a kereskedelempolitika területén. Az EU belső célkitűzései, legyen az a foglalkoztatás, a magas életszínvonal, a biztonság fejlesztése, nagy mértékben kapcsolódnak az európai gazdasági szereplők azon képességéhez, hogy hogyan tudnak érvényesülni az EU határain kívül. A cseh elnökség tisztában van ezzel, és aktívan hozzá fog járulni több piacnak az EU-ból származó termékek, szolgáltatások és beruházások előtti megnyitásához – a szabadkereskedelem a jelenlegi válság megoldásának egyik eszköze.

November 15-én a G20 tagjai hangsúlyozták a fontosságát „a megállapodásnak azokról a szabályokról, amelyek keretei között a WTO dohai fejlesztési menetrendje igényes és kiegyensúlyozott eredménnyel lezárható”. E tekintetben december 8-án a Bizottság tájékoztatta a Tanácsot a Kereskedelmi Világszervezet legújabb eredményeiről a dohai fejlesztési menetrendet illetően, tekintettel egy esetleges december végi genfi miniszteri találkozóra.

2008. december 11-12-én a Tanács következtetéseiben jelezte, hogy jóváhagyja azt a célkitűzést, hogy ebben az évben, a Kereskedelmi Világszervezet keretein belül, megállapodásra jussunk azokról a szabályokról, amelyek keretei között a dohai fejlesztési menetrend igényes, globális és kiegyensúlyozott eredménnyel lezárható.

Ebben az értelemben a Bizottság és a Tanács készek arra, hogy az EU konstruktívan részt vegyen egy miniszteri ülésen, ha és amennyiben azt összehívják. Azonban 2008. december 12-én a WTO főigazgatója a delegációk vezetőinek informális ülésén jelezte, hogy amennyiben nem következnek be „drámai változások az elkövetkezendő 48 órában”, nem fogja összehívni a minisztereket hogy az év végéig véglegesítsék a szabályokat. Ebből az alkalomból elmondta, hogy egy heti intenzív konzultációt követően nem fedezett fel elégséges politikai szándékot ahhoz, hogy végső erőfeszítést tegyenek a megegyezés érdekében, és úgy értékelte, hogy egy ilyen ülés megtartása magas kockázatot rejtene magában, és kárt okozna nem csak a fordulónak, de az egész WTO rendszernek is, így a miniszteri ülésre nem került sor.

Az Európai Unió továbbra is teljes mértékben elkötelezett a többoldalú kereskedelmi rendszer mellett, csakúgy mint egy kiegyensúlyozott, ambíciózus és átfogó megállapodás megkötése mellett a WTO dohai fejlesztési fordulójával kapcsolatban, különösen a jelenlegi gazdasági és pénzügyi körülmények között. A cseh elnökség számára a dohai fejlesztési menetrend egy eszköz a kereskedelem nyílt liberalizációjának több szinten való eléréséhez, amely hosszú távú előnyöket fog magával hozni. Az elnökség törekedni fog arra, hogy a megbeszéléseket újrakezdjék, amint lehet, és támogatni fogja az elmélyültebb tárgyalásokat más WTO menetrendek keretében is, különösen a szolgáltatások és a TRIPS területén. Az elnökség támogatja a többoldalú kereskedelmi rendszer lehető legszélesebbkörű alkalmazását. Ezen okokból kifolyólag folytatni fogja a WTO tagság kiterjesztésének folyamatát.

*
* *

19. kérdés, előterjesztette: Dimitrios Papdimoulis (H-1009/08)

Tárgy: Az EU elnökség ENSZ-hez benyújtandó nyilatkozattervezete a homoszexualitás dekriminalizálásáról

2008. december 10-én, Az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata megszületésének 60. évfordulóján, a Tanács francia elnöksége javasolja egy nyilatkozattervezet benyújtását az ENSZ-hez az Európai Unió nevében, amely a világ összes kormányát felszólítja a homoszexualitás dekriminalizálására. Az ENSZ vatikáni megfigyelője már most kijelentette, hogy országa ellenezni fogja a nyilatkozatot.

Emlékezve az Európai Parlament határozatára (P6_TA(2007)0167) a homofóbiáról Európában, amely a homoszexualitás egész világra kiterjedő dekriminalizálására és a Közösség diszkriminációellenes törvényeinek teljes körű végrehajtására szólít fel, miközben elítéli a homofóbia jelenségét a tagállamokban, meg tudná-e nevezni a Tanács azokat az országokat világszerte, amelyek bűncselekménynek tekintik a homoszexualitást? Milyen lépéseket fog tenni a Tanács annak érdekében, hogy támogassa a francia elnökség nyilatkozatát? Milyen intézkedéseket fog tenni annak érdekében, hogy az Európai Parlament határozatát teljeskörűen végrehajtsák? Fontolóra veszi-e a benyújtott menedékkjog iránti kérelmek vizsgálatakor annak figyelembe vételét, hogy a kérelmezőt szexuális irányultsága miatt üldözték a származási országában?

Válasz

(EN) Jelen válasz, amelyet az elnökség dolgozott ki, és amely sem a Tanácsra, sem tagjaira nézve nem kötelező érvényű, nem hangzott el szóban az Európai Parlament 2009 januári, strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések óráján.

A Tanács erősen hiszi, hogy a nemen, faji vagy etnikai származáson, valláson vagy meggyőződésen, fogyatékosságon, koron vagy szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetés nem összeegyeztethető az EU alapját képező elvekkel. Az EU intézményei ismételten visszautasították és elítélték az ilyen jellegű megkülönböztetések mindennemű megnyilvánulását.

Az EU, a szerződések által ráruházott hatáskörök keretein belül, politikájával világosan és eltökélten üldözi ezeket a jelenségeket, mind a tagállamok határain belül, mind azzal a 80 országgal folytatott külpolitikájában, amelyekben még mindig bűncselekménynek tekintik a homoszexualitást.

Az Európai Közösséget létrehozó szerződés 13. cikke jogalapot szolgáltat arra, hogy az EU „megfelelő intézkedéseket tegyen a nemen, faji vagy etnikai származáson, valláson vagy meggyőződésen, fogyatékosságon, koron vagy szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetés leküzdésére”. Ezzel a

hatalommal élve az EU egyhangúlag elfogadta 2000 júniusában a faji egyenlőségről szóló irányelvet (2000/43/EK)⁽²⁷⁾, és 2000 novemberében a foglalkoztatási keretirányelvet (2000/78/EK)⁽²⁸⁾.

A külkapcsolatok kontextusában az EU aktívan részt vesz az ENSZ-en belüli erőfeszítésekben, amelyek célja a fajgyűlölet és a diszkrimináció leküzdése, beleértve a szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetést. E tekintetben az EU teljeskörűen és sikeresen támogatta 2006-ban a lesbikus, meleg, biszexuális és transzszexuális emberi jogi csoportokat, hogy konzultatív státusszal rendelkezzenek az ENSZ Gazdasági és Szociális Tanácsának non-profit szervezeti bizottságában. Ezenkívül 2008. december 18-án (eddig) 66 állam nevében benyújtották a szexuális irányultságról és nemi azonosságról szóló nyilatkozatot az ENSZ közgyűlésének a közgyűlés 64/b. napirendi pontjának („Emberi jogi kérdések, beleértve az emberi jogok és alapvető szabadságok tényleges gyakorlásának javítására irányuló alternatív megközelítéseket”) részeként. A nyilatkozat megerősíti (többek között) az univerzalitás és a megkülönböztetés tilalmának elvét, és az „államokat arra ösztönzi, hogy tegyék meg az összes szükséges intézkedést, különösen a jogalkotási és adminisztratív intézkedéseket, annak biztosítása érdekében, hogy a szexuális irányultság és a nemi azonosság semmilyen körülmények között ne lehessen az alapja büntetőjogi szankcióknak, különösen kivégzésnek, letartóztatásnak és fogvatartásnak”.

Az EU beépítette a rasszizmus, az idegengyűlölet és a diszkrimináció kérdésköreit a harmadik országokkal folytatott politikai párbeszédbe és folyamatosan támogatja a megkülönböztetés tilalmának elvét, amely megköveteli, hogy az emberi jogok egyformán vonatkozzanak minden emberre függetlenül a szexuális irányultságuktól, illetve nemi identitásuktól.

A menedék iránti kérelmeket illetően a harmadik országok állampolgárainak, illetve a hontalan személyeknek menekültként vagy más okból nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésének feltételeiről és az e státuszok tartalmára vonatkozó minimumszabályokról szóló 2004/83/EK tanácsi irányelv bevezeti az egy adott társadalmi csoporthoz való hovatartozáson alapuló üldöztetés fogalmát. A 10. cikk d) pontja szerint adott társadalmi csoportnak minősülhet az olyan csoport is, amely tagjainak közös jellemzője a szexuális irányultságon alapul. A tagállamoknak figyelembe kell venniük ezt az elemet a nemzetközi védelemre vonatkozó kérelemről meghozandó döntés kontextusában amikor megállapítják az üldöztetés okait.

*

* *

21. kérdés, előterjesztette: Pedro Guerreiro (H-1012/08)

Tárgy: A tagállamok repülőtereinek használata a jogellenesen fogva tartott személyeket szállító CIA-járatok által

Nemrégiben Spanyolországban megjelent jelentések szerint egy hivatalos dokumentum került napvilágra, amely megállapítja, hogy 2002 januárjában a spanyol kormány vezető tisztviselőit arról értesítette az amerikai nagykövetség politikai-katonai attaséja, hogy országa használni kívánja a spanyol légteret a célból, hogy „foglyokat” szállítson a guantánamói katonai bázisra. Szükség esetére kérelmezték továbbá a spanyol katonai bázisok használatát tartalékvonal gyanánt. A dokumentum, amely mostanáig titkos volt, megállapítja, hogy más olyan országok esetében is ezt az eljárást követték, amelyek rajta vannak az amerikai repülőgépek útvonalán, beleértve Olaszországot és Portugáliát. A kérelem elfogadásakor az érintett tagállamokat úgy látszik, tájékoztatták arról, hogy az Egyesült Államok jogellenesen fogva tartott személyek guantánamóba történő szállításához kívánja igénybe venni a légtérüket. A dokumentum, amelyet most nyilvánosságra hoztak, alátámasztja azt a nézetet, hogy a fogvatartás, emberrablás és kínzás amit az Egyesült Államok – a legalapvetőbb emberi jogok megsértésével – támogatott, nem lett volna fenntartható számos tagállam kormányának részvétele nélkül.

Mi a véleménye a Tanácsnak a nyilvánosságra került információról és milyen magyarázatokat fog keresni rá?

Milyen intézkedéseket fog javasolni a Tanács annak érdekében, hogy ez soha többé ne történjen meg?

⁽²⁷⁾ A Tanács 2000/43/EK irányelve (2000. június 29.) a személyek közötti, faji- vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról; HL L 180., 2000.7.19., 22–26. o.

⁽²⁸⁾ A Tanács 2000/78/EK irányelve (2000. november 27.) a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról; HL L 303., 2000.12.02., 16–22. o.

Válasz

(EN) Jelen válasz, amelyet az elnökség dolgozott ki, és amely sem a Tanácsra, sem tagjaira nézve nem kötelező érvényű, nem hangzott el szóban az Európai Parlament 2009 januári, strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések óráján.

A tagállamok területén a hírszerzés és a biztonsági szolgálatok felügyelete a tagállamok hatáskörébe tartozik. Ugyanebben a szellemben a tagállamok területének (szárazföld, tenger, légtér) az ellenőrzése, beleértve az ezen területekre való beérkezést illetve a területek elhagyását, nem tartozik az Európai Unió Tanácsának hatáskörébe.

*
* *

22. kérdés, előterjesztette: Johan Van Hecke (H-1017/08)**Tárgy: Hitelválság**

A cseh elnökség listáján szerepel a hitelválság megfékezésére irányuló európai és nemzetközi megközelítéssel kapcsolatos további lépések kidolgozása. De akiket leginkább súlyt a hitelválság, azok a fejlődő országok. A nyersanyagok ára rendkívül gyorsan esik, ami azt jelenti, hogy a szegényebb országok kevesebb bevételre tesznek szert. Ennek eredményeképp a hiteleknek a fejlődő országokba való áramlását az elapadás fenyegeti.

Jó példával fog-e elől járni a cseh elnökség, és jelentősen növelni fogja-e hivatalos fejlesztési segélyét annak érdekében, hogy teljesítse ígéretét, miszerint 2010-re a GNP 0,7 százalékát fejlesztésre fogja fordítani?

Válasz

(EN) Jelen válasz, amelyet az elnökség dolgozott ki, és amely sem a Tanácsra, sem tagjaira nézve nem kötelező érvényű, nem hangzott el szóban az Európai Parlament 2009 januári, strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések óráján.

Az elnökség foglalkozik a globális pénzügyi krízissel, és annak a fejlődő országokat érintő esetleges utóhatásaival. A fejlesztési miniszterek eszmecserét fognak folytatni a témáról a néhány nap múlva (2009. január 29-30-án) esedékes prágai informális miniszteri ülésükön.

A hivatalos fejlesztési segélyt (ODA) illetően a 2008 májusában elfogadott tanácsi következtetésekben⁽²⁹⁾ az EU határozottan megerősítette azon hosszútávú pénzügyi kötelezettségvállalását a fejlődő országokkal kapcsolatban, hogy 2010-re eléri a GNI 0,56%-át, 2015-re pedig 0,7%-át kitevő közös ODA célértéket, ahogy azt a 2005 májusi tanácsi következtetésekben, az Európai Tanács 2005 júniusi következtetéseiben és a 2005. november 22-ei európai konszenzus a fejlesztési politikáról című dokumentumban megfogalmazták.

Különösen a 2005 májusi tanácsi következtetésekre⁽³⁰⁾ való tekintettel előírták, hogy azok a tagállamok, amelyek 2002 után csatlakoztak az EU-hoz és amelyek még nem érték el a 0,1%-os ODA/GNI célkitűzést, költségvetési eljárásaikkal összhangban törekedjenek e szint 2010-ig történő elérésére, míg azok, amelyek már meghaladták a fent említett szintet, erőfeszítéseik fenntartására vállalnak kötelezettséget. Továbbá az EU tagállamok kötelezettséget vállalnak a 0,7%-os ODA/GNI célkitűzés 2015-re történő megvalósítására, míg azok, amelyek ezt a célkitűzést már elérték, arra vállalnak kötelezettséget, hogy fenntartják a célkitűzést meghaladó szintet; azok a tagállamok, amelyek 2002 után csatlakoztak az EU-hoz, törekszenek arra, hogy 2015-re 0,33%-ra emeljék az ODA/GNI-t.

A Cseh Köztársaság elkötelezettségének a közös ODA célértékre kell vonatkoznia, amelyet az EU azért vállalt, hogy elérje a célkitűzéseket, ahogyan azt már számos alkalommal újra megerősítették.

A 2008. november 11-én elfogadott következtetéseiben⁽³¹⁾ a Tanács – hangsúlyozva, hogy a kérdés a tagállamok hatáskörébe tartozik – arra biztatta az érintett tagállamokat, hogy nemzeti ütemtervek alapján dolgozzanak 2010 végéig annak érdekében, hogy – költségvetési eljárásaikkal összhangban – a segély mértékének növelésével elérjék a megállapított ODA célkitűzéseket.

⁽²⁹⁾ 9907/08

⁽³⁰⁾ 9266/05, ideértve az I. és a II. mellékletet

⁽³¹⁾ 15480/08

Rendkívül fontosnak tartjuk, hogy a finanszírozás alapvető eszközeinek és szabályainak célja a segélyhatékonyság kikerülhetetlenségének hangsúlyozása legyen, figyelembe véve a kereskedelem és a WTO fejlesztésben betöltött szerepét, csakúgy, mint kereskedelemsegélyezési program fontosságát. A partnereinknek a saját országuk területén folytatott jó fejlesztési politikáiért való felelőssége, a források biztosításának az adófizetők felé való elszámoltathatósága fényében, létfontosságú mind az adományozók, mind a segélyben részesülő országok számára. Ezeket a kérdéseket széleskörűen tárgyalták nemzetközi fórumokon. A legutóbbi fórumokon New Yorkban és az Accrában megtartott magas szintű fórumon, csakúgy mint a dohai konferencián hangsúlyozták, hogy a fejlesztés finanszírozása (FF) nyomon követési mechanizmusának megerősítéséről szóló megbeszélések 2009 áprilisában, az ECOSOC tavaszi konferenciáján fognak elkezdődni. Hisszük, hogy az ODA különböző eszközeit lehet hatékonyak tekinteni, és így az ODA kötelezettségvállalások minden résztvevő hasznára válhatnak.

A cseh elnökség intézkedései összhangban vannak és lesznek a korábban említett tanácsi következtetésekkel. Csakúgy, mint sok más EU tagállam, a cseh elnökség is törekedni fog arra, hogy 2010-ig elérje a 0,17%-os, és 2015-re elérje a 0,33%-os ODA célkitűzést. A jelenlegi globális pénzügyi válság mellett nem számítunk ODA forrásaink jelentős növekedésére.

*
* *

23. kérdés, előterjesztette: Christa Prets (H-1020/08)

Tárgy: Albínók elleni gyilkosságok Tanzániában

2008. szeptember 4-én az Európai Parlament közös állásfoglalási indítványt fogadott el a tanzániai albínók elleni gyilkosságokról.

Az állásfoglalás alapján a Tanács felszólítást kapott a tanzániai albínók emberi jogi helyzetének szigorú figyelemmel kísérésére. Tud-e a Tanács információval szolgálni a tanzániai albínók jelenlegi helyzetéről, lévén, hogy az ottani orvosok még nem tapasztalták az albínók emberi jogi helyzetének a javulását?

Milyen erőfeszítéseket tett a Tanács francia elnöksége és milyen elképzelései vannak a Tanács cseh elnökségének a tanzániai albínók helyzetének javításával kapcsolatban, különösképpen az orvosi ellátás és az eddigi eredmények vonatkozásában?

Válasz

(EN) Jelen válasz, amelyet az elnökség dolgozott ki, és amely sem a Tanácsra, sem tagjaira nézve nem kötelező érvényű, nem hangzott el szóban az Európai Parlament 2009 januári, strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések óráján.

A Tanács szorosan nyomon követi az emberi jogok helyzetét Tanzániában, és nagy aggodalommal figyelte az albínók egyre rosszabbodó helyzetét az országban. Összhangban az emberi jogi politikájával, a Tanács fel fogja vetni a kérdést a tanzániai hatóságoknak további cselekvésre szólítva fel őket annak érdekében, hogy vessenek véget a jelenségnek, és szolgáltassanak igazságot az áldozatoknak és családjaiknak.

Tanzániában az albínók hagyományosan a diszkrimináció áldozatai voltak. Néhány régióban az albínó gyerekek születését átoknak tekintették az egész közösségre nézve, és sokukat megölték születésükkor. Mindazonáltal a jelenség mostanában új dimenzióba lépett, és borzalmas albínógyilkosságok történnek pusztán pénzhűségből, melyek során a gyilkosok kihasználják a szegénységet, a kétségbeesést és a boszorkányságba vetett hitet.

Tanzánia kormánya már tett bizonyos intézkedéseket annak érdekében, hogy véget vessenek ezeknek a bűntényeknek, és Kikwete elnök úr tájékoztatta erről a regionális biztosokat.

Az intézkedések részét képezik a Mwanza régióban élő albínók hatékonyabb biztonsága és védelme, valamint a probléma tudatosítása. Azokat az albínó iskolásokat, akiknek az élete veszélyben volt, egy Misungwi körzetbeli speciális iskolába és a régió más bentlakásos iskoláiba helyezték át, amelyek rendőri védelem alatt állnak. Folyamatban van az albínók népszámlálása.

Ugyanakkor az NGO-k aktívan részt vesznek a probléma tudatosításában. Sok érintett faluban az embereket fogékonnyá tették az albínógyilkosságok problémájára. Minden olyan háztartást, amelynek albínó tagja van, egyenként meglátogattak és figyelmeztették, valamint arra bíztatták őket, hogy minden gyanús személyt jelentsenek a rendőrségnek.

A Tanács továbbra is szorosan nyomon követi a helyzetet.

*
* *

24. kérdés, előterjesztette: Jolanta Dičkutė (H-1021/08)

Tárgy: A HIV megelőzésének, kezelésének és gondozásának javítása

Az ECDC 2008 januári találkozásának jegyzőkönyve, amelynek címe „HIV-szűrés Európában: A politikáktól a hatékonyságig”, kiemeli azt a tényt, hogy sok alkalmat elszalasztanak a HIV fertőzés diagnosztizálására az EU országokban, különösen az egészségügy területén. Becslések szerint az EU országokban a HIV fertőzötteknek 30%-a nincs tudatában a fertőzésnek. A késői diagnózisból az következik, hogy későn kezdik el az antiretroviális terápiát (ART), csökkennek a gyógyszeres kezelések lehetőségei, növekszik a mortalitás és morbiditás, valamint a fertőzés átadásának kockázata.

A luxemburgi, német, portugál és legújabban a francia elnökség példáját követve, fog-e a cseh elnökség lépéseket tenni a HIV megelőzésének, kezelésének és gondozásának javítására?

Válasz

(EN) Jelen válasz, amelyet az elnökség dolgozott ki, és amely sem a Tanácsra, sem tagjaira nézve nem kötelező érvényű, nem hangzott el szóban az Európai Parlament 2009 januári, strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések óráján.

A cseh elnökség megerősíti azon elkötelezettségét, hogy megküzd a globális HIV/AIDS járvány jelentette létfontosságú kihívással. Az eddigi erőfeszítések elégtelennek bizonyultak a szegénység, a társadalmi, gazdasági és nemi egyenlőtlenségek által súlyosított HIV/AIDS járvány világméretű elterjedésének megállítására.

E tekintetben a Tanács szeretné felidézni a 2007. május 31-én elfogadott következtetéseit az „Európai Unióban és a szomszédos országokban a HIV/AIDS ellen folytatott küzdelemről”, valamint a 2005. június 3-án elfogadott következtetéseit a HIV/AIDS ellen folytatott küzdelemről.

Különösen a 2007. évi következtetéseiben, a Tanács hangsúlyozta egy integrált és összehangolt megközelítés szükségességét a HIV/AIDS megelőzése, diagnózisa, kezelése, gondozása és az érintettek támogatása terén, amely a HIV fertőzöttek és a népesség veszélyeztetett csoportjai emberi jogainak előmozdításán alapul. A Tanács felhívta a tagállamokat, hogy fejlesszék többek között a megfelelő szűrési és kezelési eljárásokat annak érdekében, hogy a lehető legjobban csökkentsék a HIV anyáról gyermekre történő átadását, valamint hogy elősegítsék a kutatási eredményeken alapuló megelőzési, valamint az egészségkárosodás mérséklését átfogóan szolgáló módszerekhez való egyetemes hozzáférést, mivel ez az alapja a HIV/AIDS hatása eredményes mérséklésének.

A cseh elnökség elő fogja segíteni ezt a munkát az eddigi eredményekre támaszkodva, hogy az EU továbbra is világelső legyen a HIV/AIDS járvány megállítására irányuló elkötelezettség tekintetében.

*
* *

26. kérdés, előterjesztette: Laima Liucija Andrikiene (H-1027/08)

Tárgy: Földgázvezeték-projektek és az EU közös energiapolitikája

A Nabucco földgázvezeték-projekt célja, hogy a Kaszpi-tengeri gázt Bécsbe juttassa, míg a Balti-tenger alatti Északi Áramlat földgázvezeték projektjéé az, hogy Oroszországból Németországba szállítsa a gázt. Hogyan tervezi a cseh elnökség az Unió orosz gáztól való függésének csökkentését? Milyen hatása lehet a tervezett Nabucco földgázvezetéknek az Európába exportált gázra? Mi a cseh elnökség álláspontja az Északi Áramlat földgázvezeték projektről? Mit tervez a cseh elnökség tenni annak érdekében, hogy formálja és megerősítse az EU közös energiapolitikáját?

Válasz

(EN) Jelen válasz, amelyet az elnökség dolgozott ki, és amely sem a Tanácsra, sem tagjaira nézve nem kötelező érvényű, nem hangzott el szóban az Európai Parlament 2009 januári, strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések óráján.

Az energia a cseh elnökség három fő prioritásának egyike. Általánosan elfogadott, hogy az Európai Tanács akciótervének (2007-2009) végrehajtása során, ahogy abban a 2007 tavaszi Európai Tanács ülése megegyezett, hangsúlyos szerepet kell kapnia az energiaellátás biztonságának. A cseh elnökség erre fogja összpontosítani erőfeszítéseit, hogy támogassa és megerősítse az EU energiapolitikáját. Az Oroszországból érkező és Ukrajnán áthaladó gáz importjának nemrég bekövetkezett leállása kidomborította az EU menetrend e kérdésének súlyát.

Az Európai Unióba importált gáz tekintetében a Tanács emlékeztet az említett akciótervben foglalt célra, mégpedig az ellátás biztonságának növelésére az energiaforrások, az ellátók és a szállítási útvonalak hatékony diverzifikációja által. A 2009. január 8-án Prágában tartott általános ügyek tanácsának informális ülésén a cseh elnökség kihangsúlyozta a meglévő ellátók tekintetében a bizalom megerősítésének, de ugyanakkor más kiegészítő ellátókkal való együttműködés fokozásának a szükségességét is. Az energiaellátás biztonsága egyike volt az európai ügyekkel foglalkozó miniszterek és a külügyminiszterek informális találkozója három fő témájának.

Az elnökség munkaterve szerint a Tanács 2009 februári ülésének napirendjén szerepel „Az energiapolitika második stratégiai felülvizsgálata – az Európai Unió cselekvési terve az energiaellátás biztonsága és az energiapolitikai szolidaritás terén” című, a Bizottság által 2008 novemberében benyújtott közlemény következtetéseinek elfogadása. Az Unión belüli energiaellátás biztonsága tágabb összefüggésében a közlemény megemlíti a balti összeköttetés tervét és a déli földgázfolyosót. A tanácsi következtetéseket, valamint a közleményt magát az Európai Tanács 2009 tavaszi ülésére nyújtják be.

A cseh elnökség továbbá jelezni szándékozik a Közösség érdeklődését a kaukázusi térségbeli és közép-ázsiai gáztermelők és a tranzitországok iránt a „Déli Gázfolyosó Csúcstalálkozó – Keleti-nyugati Összeköttetés” című értekezleten, amely az elnöksége alatt kerül megrendezésre. A csúcstalálkozót, amelynek előkészítését a Bizottsággal és a tagállamokkal szoros együttműködésben az elnökség végzi, államfői szinten fogják tartani azzal a céllal, hogy elindítsanak egy stabil együttműködést a régió országai között.

A földgázforrások diverzifikációját az LNG-terminálok kiépítése is javítani fogja.

Minazonáltal ez egy idő-, pénz- és energiaigényes változat.

A földgázimporttól való függőség csökkentésének szükségessége mellett az Oroszország és Ukrajna közötti ismétlődő viták a földgáz körül, amelyek eddig nem tapasztalt mértékben ejtették túsul az EU-t, arra is felhívták a figyelmet, hogy fontos a tagállamok közötti szolidaritás megerősítése ellátási zavarok esetén. Ezt a kérdéskört az Energiaügyi Tanácsnak a cseh elnökség által 2009. január 12-ére összehívott rendkívüli ülésén tárgyalták. A lehetséges intézkedések között szerepel a földgázellátás biztonságának megőrzését szolgáló intézkedésekről szóló 2004/67/EK irányelv felülvizsgálata, amely jelenleg a fő jogalkotói eszköz az energiaszolidaritás, az energiahálózatok összekapcsolásába való beruházás (annak érdekében, hogy a tagállamok technikailag képesek legyenek támogatni egymást szükség esetén), illetve egy, a tagállamok között az energia területén történő információmegosztás (beleértve a harmadik országbeli partnerekkel történő kapcsolattartást, illetve az infrastrukturális projektekbe való tervezett beruházást) érdekében történő átláthatósági mechanizmus bevezetésének végrehajtására.

A Tanács véleményét illetően a Nabucco projektről és annak az Európai Unióba történő földgázexportra gyakorolt hatásáról, a Tanács szeretne hivatkozni a hozzá intézett H-0590/07. számú szóban feltett kérdésre adott válaszára.

A Tanács véleményét illetően az Északi Áramlat földgázvezeték projektről, a Tanács szeretne hivatkozni a hozzá intézett H-0121/07. és H-575/07. számú szóban feltett kérdésekre adott válaszaira.

*

* *

27. kérdés, előterjesztette: Athanasios Pafilis (H-1028/08)

Tárgy: Menekültek menedékjog iránti kérelmének visszautasítása az EU tagállamaiban

Nemrégiben napvilágot látott információk említést tesznek menedékkérők módszeres letartóztatásáról Görögországban, bebörtönzésük nyomorúságos körülményeiről és a görög hatóságok általi erőszakos kiutasításokról a görög felségvizekről, illetve a menedékjog iránti kérelemre vonatkozó eljárásuk akadályozásáról. A 25111 menedékjog iránti kérelemből 2007-ben csupán 0,04%-ot fogadtak el az első

beszélgetés után és 2%-ot fellebbezés után. Továbbá, a 343/2003/EK tanácsi rendelet⁽³²⁾ (- Dublin 2 -) értelmében a görög hatóságoknak a menedéjog iránti kérelmet benyújtók visszatartása megfosztja a migránsokat annak lehetőségétől, hogy menedéjogért folyamodjanak bármely más EU tagállamban, és ugyanakkor nem tudnak visszatérni származási országukba sem a háborútól vagy üldöztetéstől való félelmük miatt. Hasonló információk derültek ki más EU tagállamokról is.

Mi az álláspontja a Tanácsnak erről az elfogadhatatlan helyzetről, amely a nemrégiben létrejött, migrációról szóló európai megállapodást követően alakult ki, lévén, hogy a Frontex fejlesztése tovább korlátozza a menekültek jogait?

Válasz

(EN) Jelen válasz, amelyet az elnökség dolgozott ki, és amely sem a Tanácsra, sem tagjaira nézve nem kötelező érvényű, nem hangzott el szóban az Európai Parlament 2009 januári, strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések óráján.

A tisztelt képviselő úr által feltett kérdés a 343/2003/EK tanácsi rendelet alkalmazásának hatásaira utal, amely létrehozta egy harmadik ország állampolgára által a tagállamok egyikében benyújtott menedéjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételeket és eljárási szabályokat (Dublin II. rendelet). Az említett rendelet 28. cikke előírja, hogy a Bizottság a rendelet alkalmazásáról szóló jelentést köteles benyújtani az Európai Parlament és a Tanács számára, valamint – szükség esetén – a szükséges módosításokról szóló javaslatokat. Ennek megfelelően a Bizottság 2008 decemberében benyújtott egy javaslatot a dublini rendelet átdolgozásáról. A javaslat fő célja a menedéjogért folyamodók Dublin II. rendelet hatálya alá eső jogainak és biztosítékainak megerősítése.

Emellett a Bizottság várhatóan egy javaslatot terjeszt elő a menekültügyhöz tartozó irányelvek átdolgozására, amely az eddig elfogadott minimumszabványok fejlesztésére összpontosít, és amely a közös európai menekültügyi rendszer továbbfejlesztését célozza. Nagy hangsúlyt kell fektetni a menedéjog iránti kérelemre vonatkozó eljárás kezdeti szakaszára, vagyis az eljáráshoz való hozzáférésre. Az első javaslatokat már 2008 decemberében közzétették – ezek célja a befogadási feltételekről szóló irányelv, a Dublin II. rendelet és az Eurodac rendelet átdolgozása. 2009 tavaszára várjuk a jogosultsági és eljárási irányelvek módosításáról szóló javaslatokat. Ezek a javaslatok célul tűzik ki a menedéjogért folyamodók státuszának megerősítését is. Meg kell jegyezni azonban, hogy minden EU tagállamot kötnék a menedékkérők befogadási körülményeiről szóló, a 2003/9/EK irányelvben megadott minimumszabályok

Mindkét javaslatra, amelyeket a Tanács 2009-ben fog véleményezni, együttdöntési eljárás vonatkozik.

*
* *

28. kérdés, előterjesztette: Konstantinos Droutsas (H-1030/08)

Tárgy: Mexikói áldozatok fölvetik a monopólium elszámoltathatatlansága miatti aggályokat

Körülbelül három évvel ezelőtt, 2006. február 19-én 65 bányász esett áldozatul egy gázrobbanás okozta ipari katasztrófának Mexikóban, az „Industrial Minera Mexico” vállalathoz tartozó Pasta de Conchos bányában. Csak két bányász maradványait emelték ki, a többieket betemetve hagyták. A munkaadók és a hatóságok nem engedélyezték a kiemelésüket, mivel ez felfedte volna, hogy a vállalat folyamatosan megsérti az összes biztonsági szabályt. A balesetet megelőzően számos alkalmazott kifejezte a gázszivárgásból eredő robbanás kockázatától való félelmét. Az áldozatok hozzátartozói, belefáradva a várakozásba, eldöntötték, hogy ők maguk gyűjtik össze a holttestek kiemeléséhez szükséges pénzt.

Milyen álláspontra helyezkedik a Tanács a nemzeti hatóságok azok önkényes döntésével kapcsolatban, hogy fedezik a kérdéses vállalat felelőtlen magatartását?

Válasz

(EN) Jelen válasz, amelyet az elnökség dolgozott ki, és amely sem a Tanácsra, sem tagjaira nézve nem kötelező érvényű, nem hangzott el szóban az Európai Parlament 2009 januári, strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések óráján.

A Tanács nem tárgyalta a kérdést.

⁽³²⁾ HL L 50., 2003.2.25., 1. o.

*
* *

29. kérdés, előterjesztette: Georgios Toussas (H-1031/08)

Tárgy: Az ellenzék tagjainak tömeges letartóztatása Peruban

November végén a perui kormány letartóztatta a Kommunista Párt és az ellenzék 14 vezető tagját, beleértve az elmúlt választások egy elnökjelöltjét, Ollanta Humalát. A letartóztatás ürügye a FARC (Kolumbiai Forradalmi Fegyveres Erők) egyik vezetőjének, Raul Reyes-nek a számítógépén talált „adatok” voltak. A letartóztatottaknak azonban nem tették lehetővé a hozzáférést azokhoz az „adatokhoz”, amelyek állítólag megalapozták bűnösségüket. A letartóztatásokra válaszul az emberek és az ellenzéki pártok azzal vádolják a kormányt, hogy bűncselekménynek minősítenek bármilyen eltérő véleményt, és a munkásmozgalmat általában. A hatóságok a tiltakozás minden formájára heves támadással válaszolnak.

Mi a Tanács álláspontja a demokratikus szabadságjogok ilyen komoly megsértéséről Peruban, az eltérő politikai vélemény és az ellenzék büntetendővé nyilvánításáról és arról, hogy állítólagos terrorista szervezetekkel hozzák kapcsolatba őket?

Válasz

(EN) Jelen válasz, amelyet az elnökség dolgozott ki, és amely sem a Tanácsra, sem tagjaira nézve nem kötelező érvényű, nem hangzott el szóban az Európai Parlament 2009 januári, strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések óráján.

A Tanács nem tárgyalta a tisztelt képviselő úr által felvetett témát.

Az EU mindig kifejezte ragaszkodását ahhoz, hogy a latin-Amerikai országok tiszteletben tartsák a jogállamiságot, a demokrácia alapelveit és értékeit, valamint az emberi jogokat, ahogy azt a 2008 májusában kiadott limai nyilatkozat⁽³³⁾ is kimondja.

A Tanács megerősíti ezeket az alapelveket az említett országok hatóságaival való politikai szintű találkozóiin.

*
* *

A BIZOTTSÁGHOZ INTÉZETT KÉRDÉSEK

38. kérdés, előterjesztette: Claude Moraes (H-0981/08)

Tárgy: Bűnmegelőzés az EU-ban

Az előző kérdésemre (E-3717/06) adott válaszában túlmenően, be fog-e számolni a Bizottság bármilyen előrehaladásról az átfogó európai bűnmegelőzési politika és az összehasonlítható európai bűnügyi statisztikai rendszer kidolgozásával kapcsolatban?

Továbbá be tud-e számolni bármilyen speciális intézkedésről a Bizottság, amelyet az erőszakos utcai bűnözés, és különösen a késelés kezelésére hozott?

Válasz

(FR) A bűnmegelőzés rendkívül fontos a bűnözés okainak és következményeinek hatékony kezelésében. A Bizottság elkötelezett a megelőzés elvének előmozdítása mellett az egyes bűncselekménytípusokra vonatkozó stratégiai iránymutatások kidolgozása során. 2006 óta jelentős haladás történt a bűnözéssel és a büntető igazságszolgáltatással kapcsolatos statisztikákról szóló európai uniós cselekvési terv létrehozásában. A szakértők egy csoportja által megalkotott mutatókat a tagállamok adatainak összehasonlítására lehet használni középtávon.

A szubszidiaritás elvéből kifolyóan, az utcai bűnözés megelőzésének és leküzdésének a felelőssége a tagállamokat és/vagy a regionális és helyi hatóságokat terheli. Az európai bűnmegelőzési hálózat (EUCPN), amelynek titkárságát a Bizottság biztosítja, hasznos platform a városi erőszak megfékezésével kapcsolatos információcserére és legjobb gyakorlat megosztására szempontjából.

⁽³³⁾ 9534/08. számú dokumentum (presse 128).

*
* *

39. kérdés, előterjesztette: Stavros Arnautakis (H-0982/08)

Tárgy: A „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános program részeként felállított alapok fejlődése

Tudna a Bizottság információval szolgálni azoknak az alapoknak a fejlődésével kapcsolatban, amelyeket a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános program részeként állítottak fel (Európai Beilleszkedési Alap, Európai Menekültügyi Alap, Külső Határok Alap, Európai Visszatérési Alap)?

Hogyan vesznek részt a regionális és helyi érdekeltek és NGO-k az alapok működésének megtervezésében és végrehajtásában?

Válasz

(FR) A „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános program négy alapját, név szerint az Európai Beilleszkedési Alapot, Európai Menekültügyi Alapot, Külső Határok Alapot, Európai Visszatérési Alapot még csak most indították el. Az alapok teljes összege 4,02 milliárd euró a 2007-2013-as időszakra.

Eddig az alapokban részt vevő államok programjainak jelentős részét elfogadta a Bizottság. Az Európai Visszatérési Alapot illetően, amelynek keretein belül a hitelek csak 2008 novemberében váltak elérhetővé, az utolsó programok elfogadási folyamata várhatóan 2009 első negyedévében fejeződik be. A folyamat végére a Bizottság 580 millió eurót fog a négy alap elindítására fordítani. 2008-ban három ország 10 millió euró értékű kiegészítő támogatást kapott az Európai Menekültügyi Alap sürgősségi intézkedéseinek keretein belül; ezek az országok Görögország, Olaszország és Málta.

A program első éveit alatti intézkedések finanszírozására vonatkozó kifizetések a tagállamok részére jelenleg zajlanak.

Az alapok elindítása jelentős erőfeszítést kívánt a Bizottságtól és a nemzeti kormányoktól. Ez mutatja az Európai Unió elkötelezettségét a szolidaritás alapelvének a gyakorlatba való átültetése mellett a migrációs áramlás igazgatása terén.

A Bizottság különös jelentőséget tulajdonít a regionális és helyi hatóságoknak, valamint a nem kormányzati szervezeteknek az alapok végrehajtásába történő bevonásának. Valójában a Bizottság kérte fel a tagállamokat, hogy partnerségi viszonyt alakítsanak ki a programban résztvevő hatóságokkal és testületekkel, és másokkal is, akik hatékonyan hozzájárulhatnak a programok fejlődéséhez. Ilyen partnerségi viszonyt lehet kialakítani többek között minden illetékes hatósággal, különösen a regionális és helyi hatóságokkal, valamint a települési önkormányzatokkal, csakúgy mint a civil társadalmat képviselő nemzetközi testületekkel és nem kormányzati szervezetekkel (NGO). A partnerségi viszonyok kialakítása a tagállamok felelőssége, és többek között az egyes alapok jellemzőitől függ. Ennek keretében sok NGO-projektet társfinanszírozásban részesíthet az Európai Unió az Európai Beilleszkedési Alapon, az Európai Visszatérési Alapon és az Európai Menekültügyi Alapon keresztül.

*
* *

40. kérdés, előterjesztette: Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0986/08)

Tárgy: Európai stratégia a gyermekek jogainak védelméről

Az EU kidolgozott egy stratégiát a területén élő gyermekek jogainak védelméről. Milyen eredményeket ért el eddig ez az európai törekvés? Elismerik-e európai szinten az embrió – a még meg nem született gyermek – jogait, akár egészséges, akár sérült, és hogyan érvényesítik azokat?

Válasz

(FR) „Az EU gyermekjogi stratégiája felé” című 2006. évi közlemény elfogadása óta a Bizottság elkötelezett a gyermekek jogainak megsértése elleni harcban konkrét intézkedésekkel való részvétel mellett.

A közlemény biztosítja egy európai stratégia előterjesztését a 2010-2014 közötti időszakra. A konzultációt már megkezdték.

Az európai szintű fellépés a gyermekek jogainak az összes EU politikába és az Unió hatáskörébe tartozó területeken történő konkrét kezdeményezésekbe való beépítésén alapul.

Az Európai Unió Alapjogi Chartája garantálja az emberi méltóság sérthetlenségének elvét. Annak eldöntése, hogy az emberi méltóság sérthetlenségének alapelve vonatkozik-e az embrióra, valamint az embrió, mint jogi személy státuszának a meghatározása a tagállamok hatáskörébe tartozik. Az Európai Uniónak nincs hatásköre ebben a kérdésben.

*
* *

41. kérdés, előterjesztette: Jim Higgins (H-0988/08)

Tárgy: MAOC-N

Jelezné-e a Bizottság, hogy jelenleg nyújt-e támogatást a nemrégiben létrehozott lisszaboni székhelyű narkotikumok tengeri elemző és operatív központjának, illetve hogy aggódik-e amiatt, hogy a tagállamok közötti információmegosztásra irányuló erőfeszítések fokozása ellenére a fizikai parti ellenőrzésnek a kormányok, mint például Írország kormánya, alulfinanszírozásából eredő hiánya aláássa az olyan operatív műveletek, mint a MAOC-N erőfeszítéseit?

Válasz

(EN) A narkotikumok tengeri elemző és operatív központja (MAOC-N) egy bűnüldöző szervek által támogatott katonai kormányközi szervezet, amelyet egy 2007. szeptember 30-án Lisszabonban hét EU tagállam (UK, F, I, ES, PT, IRL, NL) által aláírt szerződés révén hoztak létre. A MAOC nyílt tengeri lefoglaló műveleteket hajt végre a cselekvéshez felhasználható (tengeri, légi) hírszerzési adatok, a rendelkezésre álló eszközök és a kiképzett személyzet cseréjének koordinációja által, hogy szembenézzen a transzatlanti kábítószer-kereskedelem okozta veszélyekkel.

Az információ gyűjtésének, cseréjének és elemzésének célja a fenti szerződést aláíró tagállamok tengeri és légi eszközei használatának az optimalizálása. Működési területe, ahogy azt maguk a szerződő felek meghatározták, az Atlanti-óceán teljes keleti partvonalától Izlandtól a Jóreménység-fokig, azaz az európai és nyugat-afrikai tengerpart.

2008 januárja óta a Bizottság megfigyelői státusszal rendelkezik, csakúgy mint az egyesült államokbeli (US), Key West-i székhelyű Joint Inter Agency Task Force – South (JIATF-S), amelyben néhány EU tagállam is részt vesz tekintettel annak regionális (karib-tengeri) dimenziójára, mivel lefed néhány – nevezetesen a TEC IV. fejezetében szereplő – tagállamhoz tartozó területet is, továbbá Kanada. Brazília is érdeklődést mutat a megfigyelői státusz iránt.

A Bizottság részt vesz a MAOC-N tevékenységének finanszírozásában, mégpedig 661000 euróval a JLS főigazgatóság⁽³⁴⁾ ISEC költségvetési tételén⁽³⁵⁾ keresztül a „Bűnmegelőzés és a bűnözés elleni küzdelem” program részeként, hogy 2010 szeptemberéig fedezze a személyzet és az eszközök költségeit.

Mivel nem minden EU tagállam vesz részt a MAOC-N tevékenységében, fontos, hogy ne legyen sem átfedés, sem ellentmondás a MAOC-N kezdeményezései és az esetleges EU-szintű kezdeményezések vagy bármely olyan tagállam kezdeményezései között, amely nem vesz részt a MAOC-N tevékenységében. Ezért az Europolt feladatául szabták, hogy kísérje figyelemmel ennek a regionális tengeri bűnüldöző szervezetnek a tevékenységeit azáltal, hogy részt vett a MAOC-N igazgatóságának eddigi ülésein, valamint hogy kinevez egy összekötő tisztviselőt 2009 januárjától.

A Bizottság az Europolt tartja a megfelelő szervnek egy EU-beli bűnüldözési együttműködés megszervezéséhez, amely magában foglalja az információcserét, a koherencia és az átjárhatóság biztosítását, a mandátumok, feladatok és kiadások esetleges megkettőzésének az elkerülését.

Ennek alapján a Bizottság (i) támogatja a tengeri bűnüldözési erőfeszítéseknek az egyéb tengeri regionális kezdeményezésekkel való egységességét és (ii) figyelemmel kíséri az átfogó közösségi vívmányokkal való kölcsönhatásait a tengerbiztonság, a tengerhajózási biztonság és környezetvédelmi szakterületeken, továbbá

⁽³⁴⁾ Jogérvényesülés, szabadság és biztonság

⁽³⁵⁾ JLS/2007/ISEC/426

elősegíti az esetleges együttműködést más szereplőkkel, nevezetesen olyan európai testületekkel, mint a Frontex és az EMSA ⁽³⁶⁾, amelyeknek különböző különleges szabályokhoz kell alkalmazkodniuk.

2009-ben egy kísérleti projekt fog elindulni, amelynek célja, hogy megvizsgálja a tengerfelügyeleti információknak a földközi-tengeri és atlanti-óceáni tengerészeti hatóságok közötti megosztásának hatékonyabb lehetőségeit, és egy előkészítő intézkedés fogja meghatározni, hogy mennyire hatékonyan fogják venni a világűrbe telepített vevőkészülékek az AIS azonosítójeleket távol a parttól.

*
* *

42. kérdés, előterjesztette: Bernd Posselt (H-1000/08)

Tárgy: Az EU Alapjogi Ügynöksége

Mi a véleménye a Bizottságnak a bécsi Európai Unió Alapjogi Ügynökségének munkájáról, amely sok szakértő véleménye szerint vagy megkettőzi az Európa Tanács munkáját, vagy olyan ideológiai agitálással foglalkozik, amelynek semmi köze az emberi jogok hagyományos fogalmához? Mi a FRALEX csoport szerepe az Ügynökségen belül, amely állítólag abból a hálózatból keletkezett, amelyhez az Ügynökség jelenlegi igazgatója, Morten Kjærum tartozott, és amely most egy 10 millió eurós költségvetésű négy éves tanácsadási szerződést kapott?

Válasz

(FR) A Bizottság támogatja az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének a Tanács megbízatása alapján eddig elvégzett munkáját, és érdeklődve várja jelenlegi munkájának eredményét.

Az Európa Tanács munkájának bármilyen megkettőzésére vonatkozó általános kérdést az Ügynökséget alapító rendelet oldja meg. Egy, az Európa Tanács és a Közösség közötti megállapodásban mechanizmusokat dolgoztak ki a megkettőzések elkerülésére.

Az Ügynökség független a Bizottságtól, és önállóan határozza meg munkamódszereit és belső szervezeti rendjét.

2007 júliusában az Ügynökség egy pályázati felhívást tett közzé annak érdekében, hogy megszerezze a kiszélesedett feladatkörének ellátásához szükséges jogi szakértelmet. 2007 novemberében és decemberében az Ügynökség keretszerződéseket írt alá több, szigorú kritériumok alapján kiválasztott vállalkozóval, többek között a FRALEX-szel. Ezeket a szerződéseket 2008 júniusa előtt írták alá, tehát mielőtt a jelenlegi igazgató elfoglalta volna a helyét. Ezek a szerződések négy évre érvényesek, és nem haladják meg a 4 millió eurót. Az Ügynökség honlapján további információ is található.

*
* *

43. kérdés, előterjesztette: Manuel Medina Ortega (H-1003/08)

Tárgy: A migrációról szóló euro-afrikai csúcstalálkozót követő javaslatok

A 2008 novemberében Párizsban tartott migrációról szóló euro-afrikai csúcstalálkozó eredményei alapján, milyen javaslatokat szándékozik előterjeszteni a Bizottság az Európai Unió területén illegálisan élő kísérő nélküli kiskorú bevándorlók problémájának megoldása érdekében?

Válasz

(FR) A Bizottság tisztában van a sok kísérő nélküli kiskorú érkezéséből adódó nehézségekkel, amelyekkel a tagállamoknak szembe kell nézniük. Ez ügyben a Bizottság kihangsúlyozza, hogy a meglévő politikák alkalmasak arra, hogy különböző szempontokból foglalkozzanak a kérdéssel, teljes mértékben tiszteletben tartva a gyermek érdekeit, még akkor is, ha átfogó megoldás még nem létezik a felvetett kérdésre.

A belső politikákat illetően, a migrációval és menekültüggyel kapcsolatos hatályos közösségi eszközök olyan intézkedéseket tartalmaznak, amelyek jobb védelmet biztosítanak a kiskorúak, és különösen a kísérő nélküli

⁽³⁶⁾ Európai Tengerbiztonsági Ügynökség

kiskorúak jogainak⁽³⁷⁾. A „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” (2007–2013) általános program, és különösen az Európai Beilleszkedési Alap, az Európai Menekültügyi Alap és az Európai Visszatérési Alap is tartalmaz a kísérő nélküli kiskorúakkal kapcsolatos rendelkezéseket és politikákat.

A külső dimenziót illetően, a kérdés nemrégiben a migrációról és fejlesztésről szóló párizsi euro-afrikai konferencián elfogadott együttműködési program és a migrációval kapcsolatos általános megközelítésről szóló tanácsi következtetések prioritásai közé került.

A migráció és menekültügy területén harmadik országok számára biztosított pénzügyi és technikai segítségnyújtás programján („Aeneas”), valamint az utódján, a „Migráció” tematikus programon keresztül a Bizottság már számos projektet támogat a témában, amelyek célja főleg a kísérő nélküli, marokkói származású, Spanyolországba érkező kiskorúak segítése, és amelyek, lehetőség szerint, támogatják a származási országukba való újrabeilleszkedést, és megelőzik, hogy több kiskorú illegális bevándorló hagyja el az országot. Továbbá új marokkói, algériai és szenegáli kezdeményezéseket választottak ki támogatásra 2009-ben.

Kétségtelen azonban, hogy több figyelmet kellene fordítani a kísérő nélküli kiskorúak kérdésére. Ez lesz a migrációval és menekültüggyel foglalkozó tematikus programra vonatkozó következő pályázati felhívás (2009 első fele) egyik prioritása. A kérdés továbbá meg fog jelenni az EU harmadik országokkal kötött megállapodásainak migrációs záradékaiban, és a harmadik országokkal folytatott politikai párbeszéd napirendjén. Végezetül, adott esetben, a kiskorúak helyzete az együttműködésre vonatkozó különleges ajánlattételek tárgya lehet a mobilitási partnerség keretein belül.

A témára vonatkozó jövőbeli javaslatokkal kapcsolatban emlékezni kell arra, hogy 2009 őszén az Európai tanács el fog fogadni egy új ötéves programot a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülése területén, amely a hágai programot („stockholmi program”) fogja követni. Bármilyen új politikát illetve intézkedést ennek az új programnak az előkészítése keretein belül kell előterjeszteni és tárgyalni.

*
* *

44. kérdés, előterjesztette: Marco Cappato (H-1004/08)

Tárgy: Kábítószer

Az ENSZ Közgyűlése meg fog vitatni egy nemzetközi kábítószer-ellenes politikákról szóló nyilatkozatot 2009-ben, tíz évvel az „Egy kábítószermentes világ – megcsináljuk” szlogenje alatti kezdeményezések elindítása után, amelyek célul tűzték ki a megfelelő ENSZ egyezmények által betiltott anyagok keresletének és kínálatának drasztikus csökkentését. Időközben a legtöbb tagállam gyakorlatiasabb kábítószer-ellenes politikákat vezetett be illetve erősített meg, míg hollandiai polgármesterek a cannabis-termesztés szabályozása felé való elmozdulásra szólítanak fel.

Milyen álláspontot fog elfogadni az Európai Bizottság a Közgyűlés előkészítő nemzetközi konferenciáin 2009-ben? Nem érzi a Bizottság szükségesnek a nemzetközi kábítószer-ellenes politikák előnyeinek és hátrányainak megvizsgálását, valamint nemzetközi egyezmények módosítását bizonyos esetekben, ahogy azt sok helyen már kérték?

Válasz

(EN) 2009 márciusában az Egyesült Nemzetek Szervezete (ENSZ) Kábítószerügyi Bizottságának (CND) magas szintű ülésszaka véglegesíteni fogja a felülvizsgálatát az 1998-ban, az Egyesült Nemzetek Szervezete közgyűlésének speciális ülésén (az ENSZ Közgyűlésének kábítószeréről tartott 1998. évi rendkívüli ülésén - UNGASS⁽³⁸⁾) elfogadott nyilatkozatokról a globális kábítószer-problémával a kapcsolatban, egy új politikai nyilatkozat elfogadása által.

Az UNGASS 2008 felülvizsgálat előkészítésének során a Bizottság aktívan támogatta a folyamatot olyan ENSZ szakértői csoportok finanszírozása által, amelyek az 1998. évi nyilatkozatok végrehajtásával kapcsolatos

⁽³⁷⁾ Lásd: SEC(2006) 889, 2006. július 4., 1.1. szakasz – Menekültügy, bevándorlás és külső határok. Pl. lásd különösen: a 2003. január 27-i 2003/9/EK, a 2005. december 1-jei 2005/85/EK és a 2004. április 29-i 2004/83/EK tanácsi irányelvet (menekültügy) és a 2004. április 29-i 2004/81/EK (emberkereskedelem) és a 2008. december 24-i 2008/115/EK irányelvet („hazatérés”).

⁽³⁸⁾ Politikai nyilatkozat (S-20/2), Nyilatkozat a kábítószerigény csökkentésével kapcsolatos irányelvekről (S-20/3), Intézkedések a világ drogproblémái elleni küzdelemre irányuló nemzetközi együttműködés fokozására (S-20/4);

tanácsokkal szolgálták az UNODC-t⁽³⁹⁾. A Bizottság továbbá aktívan hozzájárult az UNGASS felülvizsgálat folyamatáról szóló EU álláspont kialakításához, amelyet a Tanács 2008 októberében fogadott el⁽⁴⁰⁾.

Az ENSZ keretein belül a Bizottság – a kábítószer-prekursorok területét kivéve – nem rendelkezik hatáskörrel az Európai Unió és tagállamai képviselőire vonatkozóan. Az utóbbiak saját magukat képviselik, míg az Európai Uniót az EU elnöksége koordinálja, amelynek célja, hogy minél több közös EU álláspontot képviseljen. A fent említett EU álláspont az UNGASS-ról egy ilyen közös álláspontot képvisel.

Ebben az álláspontban az EU tagállamok megállapítják, hogy bár számos területen fejlődés volt tapasztalható az 1998. évi nyilatkozatok és a hozzájuk kapcsolódó cselekvési tervek végrehajtásában, a világszintű kábítószer-problémát nem szorították vissza, illetve csökkentették jelentősen, ami pedig az 1998. évi politikai nyilatkozat fő célkitűzése volt.

Az álláspont megerősíti az EU elkötelezettségét az ENSZ 1961., 1971. és 1988. évi kábítószer-ellenes egyezményei mellett, és megismétli az 1998. évi nyilatkozatok céljait és célkitűzéseit. Ugyanakkor felhívja a figyelmet az elmúlt évtized során megszerzett tapasztalatok értékelésének és a tanulságok beépítésének a szükségességére. Az álláspont továbbá fontos alapelveket tartalmaz a jövőbeli nyilatkozatok és cselekvési tervek számára:

A kiegyensúlyozott megközelítés megerősítése az ENSZ kábítószer-ellenes politikájában a kábítószer-kereslet csökkentése érdekében tett erőfeszítések fokozása, továbbá a kárenyhítésnek, mint a kábítószer-ellenes politika hatékony és fontos elemének az elsimerése által.

Figyelemfelhívás az emberi jogok és az arányosság elvének tiszteletére a kábítószer-ellenes politikával kapcsolatos bűnüldözési beavatkozások és a kereslet és kínálat csökkentésével kapcsolatos beavatkozások során.

A fenntartható alternatív fejlesztés határozott támogatása oly módon, hogy ezt nem teszik függővé a kábítószer-ültetvények ezt megelőző kiirtásától.

Nagyobb hangsúly fordítása az értékelésre, az adatgyűjtésre és a megfigyelésre annak érdekében, hogy a politikákat bizonyítékokra alapozzák (az ideológiák helyett).

2009 elején a Bizottság nyilvánosságra fogja hozni egy átfogó tanulmány eredményeit, amely tartalmaz egy „részletes elemzést az illegális kábítószeres világpiacának működéséről és a korlátozására létrehozott politikai intézkedésekről”. Ez a tanulmány példája a Bizottság hozzájárulásának ahhoz a tudásalaphoz, amely megalapozza az európai és a nemzetközi kábítószer-ellenes politikákat. 2008 szeptemberében a Bizottság további javaslatokat terjesztett elő az EU kábítószer-ellenes cselekvési terve (2009-2012) keretében, különös hangsúlyt fektetve a közös ellenőrzésre, adatgyűjtésre és értékelésre a kábítószer-ellátás csökkentése és a bűnüldözés területén, amely területekről eddig kevés elemzést folytattak, legalábbis keveset hoztak nyilvánosságra.

*

* *

45. kérdés, előterjesztette: Mikel Irujo Amezaga (H-1007/08)

Tárgy: Az emberkereskedelem elleni küzdelem

A 2006. január 17-ei P6_TA(2006)0005 határozatában a szexuális kizsákmányolás által veszélyeztetett nők és gyermekek kereskedelmének megakadályozását szolgáló stratégiákról (2004/2216(INI)) a Parlament úgy ítélte meg, hogy a tagállamok intézkedéseinek összhangban kell lenniük politikai nyilatkozataikkal, továbbá hogy a tagállamoknak hatékonyabban kell átvenniük a vonatkozó közösségi jogszabályokat, különösen az operatív együttműködés és a releváns adatoknak egymás közötti, valamint az Europol és az Eurojusttal történő cseréje által.

Nyilatkozna arról a Bizottság, hogy milyen fejlődést értek el az emberkereskedelem bűncselekményével kapcsolatos operatív együttműködés, és a vonatkozó adatoknak a tagállamok, az Europol és az Eurojust közötti cseréje területén?

⁽³⁹⁾ Az ENSZ Kábítószer- és Bűnügyi Hivatala

⁽⁴⁰⁾ 13501/1/08 – CORDROGUE 71, 2008.10.3.

Válasz

(EN) A tagállamok által 2008 elején átadott információ egy pozitív trendet mutat az emberkereskedelem elleni küzdelem terén megvalósuló nemzetközi együttműködéssel kapcsolatban. A tagállamok különösen, inkább, mint régebben, hajlandóak Europol és Eurojust forrásokat használni az emberkereskedelemre adandó intézményi válasz minőségének javítása érdekében.

A tagállamok információinak és adatainak az Europol rendelkezésére bocsátásával kapcsolatban 2007 júniusában létrehozták a Phoenix elemzési munkafájl (AWF), amelynek középpontjában az emberkereskedelem áll. 22 tagállam jelezte, hogy segíti ezt a munkafájlt, és az elemzési munkafájl jelenleg számos, szexuális kizsákmányolás illetve munkával kapcsolatos kizsákmányolás céljából történő emberkereskedelemmel, valamint gyermekkereskedelemmel kapcsolatos nyomozást segít. 2007 szeptembere óta, amikor a Phoenix elemzési munkafájlt aktiválták, a tagállamok 131 hírszerzési adattal járultak hozzá a munkafájllhoz.

Ezek mellett 127 esetben járultak hozzá tagállamok emberkereskedelemmel kapcsolatos ügyekben az Europol Információs Rendszeréhez (EIR) mióta az információs rendszer 2006 áprilisában működésbe lépett.

Ami az Eurojust szerepét illeti, ez a szervezet 78 emberkereskedelemmel kapcsolatos ügyet jegyzett fel 2008-ban. Jelentősen növekedő tendencia figyelhető meg, mivel 2004-ben 13 esetet jegyeztek fel, 2006-ban pedig 33-at. Az Eurojust továbbá 10 koordinációs találkozót tartott 2007-ben kifejezetten az emberkereskedelemmel és a csempészetrel foglalkozó ügyek számára, amely az Eurojust koordinációs találkozóinak több mint 10%-át teszi ki.

*

* *

46. kérdés, előterjesztette: Dimitrios Papadimoulis (H-1010/08)

Tárgy: A bevándorló gyermekek jogai

A görög kormány nemrégiben egy törvényt terjesztett elő, amely a gyermekekkel kapcsolatos állampolgársági és bevándorláspolitikai kérdéseket szabályozza. Bevándorlók gyerekei, akik Görögországban születtek, elérték a 18 éves kort és akiknek a szülei legálisan laknak az országban, bizonyos körülmények között megkaphatják a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező bevándorló” státuszt, de nem kaphatnak görög állampolgárságot. A törvénytervezet nem veszi figyelembe azoknak a gyermekeknek az esetét, akik nem Görögországban születtek, de ott nőnek fel és görög iskolákban tanulnak, illetve azoknak a gyerekeknek az esetét, akiknek a szülei nem legálisan tartózkodnak az országban. Az Európai Unió aláírta a gyermekek jogairól szóló ENSZ-egyezményt, és egy közleményében (COM(2006)0367) a Bizottság is kihangsúlyozta, hogy „másik kihívást jelent annak biztosítása, hogy a bevándorló, menedékkérő és menekült gyermekek jogait messzemenően tiszteletben tartsák az uniós és tagállami jogalkotás, illetve politikák végrehajtása során.”

Összeegyeztethetőnek tartja-e a Tanács a fenti rendelkezéseket a közösségi joggal és az emberi jogokkal? Milyen intézkedéseket fog tenni annak érdekében, hogy teljes egészében megóvja a bevándorló gyermekek jogait?

Válasz

(FR) Görögországnak kizárólagos hatásköre meghatározni azokat a körülményeket, amelyek között egy harmadik ország polgára görög állampolgárságot kaphat.

Ami a közös bevándorlási politikát illeti, a 2003/109 irányelvben foglaltak alapján a huzamos tartózkodási engedély megszerzésének egyik fő feltétele az öt éves legális tartózkodási engedély. A kérdés azoknak a gyermekeknek a helyzetére vonatkozik, akiknek a szülei nem rendelkeznek legális tartózkodási engedéllyel. A 2003/109 irányelv alapján ezeket a gyermekeket nem zárják ki automatikusan a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező státuszból. Ezt a státuszt, elvben, megkaphatja egy 18 éven aluli kiskorú a szüleitől függetlenül, amennyiben megfelel minden, az irányelvben meghatározott feltételnek. Továbbá, az irányelvben foglalt, a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező státuszra vonatkozó feltételek átfogóak. Mivel az, hogy a polgár egy tagállam területén születessen, nem kötelező feltétel, egy ilyen feltétel bevezetése Görögország által ellentétes az irányelvvel. A Bizottság ezért fel fogja venni a kapcsolatot a görög hatóságokkal, hogy több információt szerezzen erről a két kérdésről.

A gyermekek jogait illetően, a tagállamoknak tiszteletben kell tartaniuk az alapvető jogokat, ahogy az a tagállamok közös alkotmányos hagyományaiból és nemzetközi kötelezettségeikből ered. A gyermekek jogairól szóló ENSZ-egyezmény, amelyet 1989-ben fogadott el az ENSZ és az EU minden tagállama ratifikált, arra kötelezi az azt aláíró államokat, hogy tartsák tiszteletben és biztosítsák a joghatóságuk alá tartozó minden gyermek jogait, függetlenül, többek között, a gyermek helyzetétől és, különösen, függetlenül a gyermek szüleinek lakhelyétől.

*
* *

47. kérdés, előterjesztette: Sarah Ludford (H-1014/08)

Tárgy: Profilalkotás

Mérlegeli-e a Bizottság egy olyan közösségi eszköz létrehozását, amely kifejezetten a személyes adatokkal kapcsolatos adatbányászat és profilalkotás problémájával foglalkozik, és különösen biztonsági intézkedések kidolgozását az olyan káros hatások ellen, mint a magánélet indokolatlan megsértése, a diszkrimináció és a sztereotipizálás?

Válasz

(FR) Jelenleg a Bizottság nem tervez egy kimondottan a profilalkotás kérdésével foglalkozó jogalkotási eszközt benyújtani.

Az, hogy a személyes adatok feldolgozása milyen körülmények között történhet, a személyes adatok védelméről szóló 1995. október 24-ei 95/46/EK irányelv⁽⁴¹⁾ határozza meg.

Ez az irányelv részletezi az adatfeldolgozást intézők kötelezettségeit, akár cégekről, akár kormányokról van szó. Részletezi továbbá azoknak a személyeknek a jogait, akiknek az adatait feldolgozzák, és szankciókat és folyamodási módokat dolgoz ki, ahol ezeket a jogokat és kötelezettségeket megsértik.

Különösen az irányelv 15. cikke tiltja, hacsak nem tesznek kivételt, az automatizált döntéshozatalhoz való folyamodást.

Ez a rendelkezés előírja, hogy a személyek nem lehetnek alanyai olyan egyszeri automatizált adatfeldolgozási eseményből következő döntéseknek, amelyek jogi következményekkel járnak rájuk nézve illetve jelentős hatással vannak rájuk. Ilyen döntések meghozatalakor mindig szükséges az emberi beavatkozás.

Az Európa Tanács előkészít egy profilalkotásról szóló ajánlástervezetet az irányelv 15. cikke alapján. Az ajánlást várhatóan 2009 vége felé fogják elfogadni a Miniszteri Bizottság. A Bizottság aktívan részt vesz ebben a munkában, amely EU-szintű koordinációt fog igényelni, amint a tervezetet továbbfejlesztik.

*
* *

48. kérdés, előterjesztette: Manolis Mavrommatis (H-1015/08)

Tárgy: A bűnözés elleni küzdelemről és a bűnmegelőzésről szóló program

A bűnözés elleni küzdelemről és a bűnmegelőzésről szóló programmal kapcsolatos P-6247/07 számú írásban benyújtott kérdésemre adott válaszában a Bizottság kijelentette, hogy a program teljes költségvetése, közel 600 millió euró, célja pénzügyi támogatás nyújtása az Európai Unióról szóló szerződés VI. címe szerinti valamennyi bűncselekménytípus vonatkozásában végzett tevékenységekhez.

Milyen volt a részvételi rátája a pénzügyi támogatásnak eddig? Milyen típusú tevékenységek kaptak finanszírozást, és mely tagállamok pályáztak támogatásra?

Válasz

(EN) Tevékenységek típusai:

Mivel a bűnözés elleni küzdelem (ISEC) egy nagyon széleskörű program, nagyon sokféle tevékenységet fed le. Ezek közé tartoznak olyan tevékenységek, mint:

⁽⁴¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

konferenciák és szemináriumok (például az Europol által szervezett, az Európai Unión belüli nemzeti vagyon-visszaszerzési hivatalok közötti együttműködés létrehozásával foglalkozó magas szintű konferencia);

közös műveletek (például a francia Általános Vám és Jövedékiadó Főigazgatóság által irányított ATHENA közös vámügyi művelet);

bűnüldöző hatóságok tisztviselőinek cseréje (például a bűnüldöző hatóságok vezető beosztású tisztviselőinek a CEPOL⁽⁴²⁾ által szervezett csereprogramja);

a prűmi szerződés végrehajtásának támogatása (például a Cseh Köztársaság rendőrsége műszaki kapacitásának kiépítése a prűmi szerződés alapelveinek végrehajtására) és mások (az éves munkaprogramokban leírtak alapján);

a bűncselekmények áldozatainak támogatása (például a lengyel igazságügyi minisztérium által szervezett támogatási hálózat a bűncselekmények áldozatainak támogatására);

az emberkereskedelem elleni küzdelem (például a portugál belügyi főigazgatóság által végrehajtott Emberkereskedelem: Adatgyűjtés és összehangolt irányítási rendszerek című projekt).

A költségvetés felhasználása:

2007-ben összesen 44,6 millió eurót fordítottak a bűnözés elleni küzdelemről és a bűnmegelőzésről szóló programra. A támogatások összege 2007-ben 37,5 millió euró volt.

2008-ban a program teljes költségvetése 51 millió euró volt. A költségvetésből eddig 36 millió eurót költöttek el.

A költségvetés részletes bontása a mellékletben található.

A támogatásra pályázó tagországok:

2007 és 2008 folyamán 25 tagállam testületei nyújtottak be pályázatot támogatásra. A két tagállam, amely nem nyújtott be pályázatot Luxembourg és Szlovénia. Mindazonáltal ezen tagállamokbeli testületek is részt vettek a projektekben partnerekként.

2008-ra vonatkozóan a statisztikák (cselekvési támogatásokra és partnerségi keretmegállapodásokon belüli cselekvési támogatásokra együttesen) a következők:

A benyújtott pályázatok száma: 167 (kiválasztott: körülbelül 95 projekt).

A benyújtott pályázatoknak a benyújtó országok szerinti bontása:

AT	1	DE	23	FI	4	IT	31	PL	5
BE	2	DK	1	FR	9	LT	3	PT	1
BG	4	EE	1	GB	29	LV	3	RO	1
CY	1	EL	1	HU	4	MT	1	SE	11
CZ	3	ES	12	IE	1	NL	8	SK	7

Melléklet: A költségvetés részletes bontása (millió EUR)

2007 2008

Költségvetési Megítélt előirányzat	P r o j e k t e k száma	Költségvetési Megítélt előirányzat	P r o j e k t e k száma
C s e l e k v é s i támogatások	18,5	24	78
M ű k ö d é s i támogatások	0,6	0	0
		23,5	16,5
			50
		0,6	0

(42) Európai Rendőrakadémia

Partnerségi kegyelmségi b e l ü l i c s e l e k v é s i támogatások	17	8,4	45	12	15,2	46
Monopolhelyzet l e v ő testületeknek nyújtott támogatások	3,5	2,3	2	1,6	1,4	2
Közbeszerzés	5	2,8	37	13	2,9	21
Összesen	44,6	37,5	50,7	36		

*
* *

49. kérdés, előterjesztette: Justas Vincas Paleckis (H-1022/08)

Tárgy: A Schengeni Információs Rendszer második generációja

2007. december 21-én a Cseh Köztársaság, Észtország, Lengyelország, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Szlovákia és Szlovénia csatlakoztak a schengeni térséghez. Viszont technikai nehézségeknek és a határidők elmulasztásának köszönhetően ezek az országok nem a Schengeni Információs Rendszer második generációjához (SIS II) csatlakoztak, ahogy az eredeti tervek szerint kellett volna, hanem a Schengeni Információs Rendszer első generációjához (SIS I+). A Bizottság kapta 2001. december 6-án azt a megbízatást, hogy kifejlessze az új rendszert, amelynek a tervek szerint 2007 márciusában kellett volna működésbe lépnie. Számos csúszást követően egy új menetrendet alakítottak ki, amely értelmében az SIS II 2008. december 17-én kezdi el működését.

Szeretném tudni, hogy mi a jelenlegi helyzet a SIS II-vel kapcsolatban, továbbá hogy a bevezetése, különösen az új tagállamokban, nem fogja-e gyengíteni a schengeni államok határellenőrzését?

Válasz

(FR) A Schengeni Információs Rendszer második generációja (SIS II) idővel az SIS I+ rendszer helyébe fog lépni, amely még az 1990-es években tervezett platformon alapszik. Az SIS II a legújabb technológiára fog épülni, új funkciókat fog nyújtani, és lehetőség lesz biometrikus adatok használatára. A technikai előrelépésen túl az SIS II-vel kapcsolatos jogi eszközök olyan rendelkezéseket tartalmaznak, amelyek biztosítják az adatvédelem megerősítését és nagyobb átláthatóságot a Parlament számára.

2008 novembere és decembere között az SIS II fejlesztésének a Bizottsággal szerződött fővállalkozója egy teszt sorozatot futtatott, hogy igazolja a központi rendszer funkcionalitását interaktív, adott számú nemzeti rendszerrel összekapcsolt körülmények között.

A tesztek végeredménye és a Bizottsággal szerződött minőségellenőrző vállalkozó elemzése megerősíti, hogy a fővállalkozónak lényegében nem sikerült az SIS II-től elvárt némely funkcionalitások megfelelő működtetése. Tehát nem sikerült teljesíteniük valamennyi szerződésben vállalt kötelezettségüket.

Ez a kudarc befolyásolni fogja a projekt ütemezését is. Az SIS II üzembehelyezésének 2009 szeptemberi céldátumát felül kell vizsgálni.

Az SIS II-vel kapcsolatos nehézségek azonban nem jelentenek működési nehézségeket a tagállamok határain, mivel a SIS I+ továbbra is betölti szerepét, magas szintű biztonságot nyújtva a schengeni térség külső határain.

A Bizottság az elkövetkezendő hónapokban mindent meg fog tenni, hogy leküzdje a jelenlegi nehézségeket és rendelkezésünkre álljon egy működőképes rendszer, amely megfelel a jogi szabályozásnak és teljes egészében kielégíti a felhasználók igényeit.

*
* *

50. kérdés, előterjesztette: Athanasios Pafilis (H-1029/08)

Tárgy: Az állam és a rendőri hatóságok brutalitása – egy 15 éves iskolás fiú meggyilkolása Görögországban

Néhány nappal ezelőtt egy rendőr hidegvérrel megölte Alexandros Grigoropoulóst, egy 15 éves iskolás fiút Athénban, minek következtében tiltakozások és tömegtüntetések hulláma söpört végig Görögországban, tekintettel a korábbi hasonló esetekre is, amelyek során életet követelt a rendőrök és az állami hatóságok több évtizedes brutalitása Görögországban és más tagállamokban is, például az Egyesült Királyságban. Ezek az esetek természetes és megújuló következményei a félelemkeltésnek és az elnyomásnak, amelyet az EU és a tagállamok által elfogadott példátlanul tekintélyelvű törvények táplálnak, amelyek hatalmas szörnyetegként eddig nem tapasztalt mértékben nyomják el és fojtogatják az alapvető emberi jogokat és a demokratikus szabadságjogokat, ellenséggé kezelve az embereket és a szervezett tiltakozó mozgalmakat.

Úgy ítéli-e meg a Bizottság, hogy ez a jogi keret előidézi és táplálja az állami hatóságok brutalitását és a rendőrség önkényes eljárását? Elismeri-e, hogy az állami elnyomás eszközeinek érintetlenül kell hagyniuk az emberi jogokat és a demokratikus szabadságjogokat, és fog-e lépéseket tenni annak érdekében, hogy megváltoztassa a jogsértő jogalkotási eljárásokat?

Válasz

(FR) A Bizottság szomorúan értesült Alexandros Grigoropoulos tragikus haláláról, és bekövetkezésének körülményeiről.

A rendelkezésre álló információk szerint per indult az eset kapcsán Görögországban. A görög bíróság feladata, hogy a nyomozás végeztével ítéletet hozzon azokról a tényekről, amelyek az iskolás fiú tragikus halálához vezettek.

A Bizottság kihangsúlyozza elkötelezettségét a véleménynyilvánítás szabadságának és a gyülekezés szabadságának – mely magában foglalja a tüntetéshez való jogot – tiszteletben tartása mellett. Ugyanakkor határozottan elítéli a tüntetések erőszakos túlkapásait.

Az Unió a szabadságnak, a demokráciának, az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartásának és a jogállamiságnak az elvén alapul, melyek az összes tagállam által vallott alapelvek.

Az Európai Unió minden intézkedésében tiszteletben tartja és segíti az Európai Unió Alapjogi Chartája és az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény által biztosított alapvető jogokat.

A Bizottság határozottan visszautasítja a tisztelt képviselő úr állítását, miszerint a Görögországban történt eset az Unió politikáinak illetve jogszabályainak a következménye.

*
* *

54. kérdés, előterjesztette: Brian Crowley (H-0974/08)

Tárgy: Az EU szabályozási szerkezete

A Bizottság véleménye szerint az EU be tud-e vezetni egy új szabályozási szerkezetet az elkövetkezendő hónapokban, hogy irányítsa a globális pénzügyi piac jövőbeli működését, különösen az elnökké választott Barack Obamával és India és Kína kormányaival?

Válasz

(EN) A pénzügyi válság megmutatta, hogy manaság mennyire össze vannak fonódva a globális pénzügyi piacok. A G-20 folyamat a nemzetközi gazdasági és pénzügyi együttműködés egy új szakaszának kezdetét jelöli ki, ahol a fejlett gazdaságok a feltörekvő országokkal szorosabb együttműködésben dolgoznak. Ez kulcsfontosságú, amennyiben egy stabilabb globális gazdasági és pénzügyi rendszert akarunk biztosítani.

A 2008. november 15-ei washingtoni csúcstalálkozón a G-20 vezetői elfogadtak egy cselekvési tervet a globális pénzügyi piacok megreformálására, öt közös alapelvet követve: (i) a pénzügyi piacok átláthatóságának és elszámoltathatóságának megerősítése és ösztönzők bevezetése a túlzott kockázatvállalás elkerülése érdekében; (ii) a szabályozó rendszerek, a prudenciális felügyelet és a kockázatkezelés megerősítése, valamint annak biztosítása, hogy minden pénzügyi piac, termék és résztvevő szabályozás vagy felügyelet alá essék a

körülményeinek megfelelően; (iii) a pénzügyi piacok integritásának előmozdítása a befektetők és fogyasztók védelmének megerősítése, az érdekeltek kiküszöbölése, az illegális piaci manipuláció, a csalárd tevékenységek és a visszaélések megakadályozása, továbbá a nem együttműködő országokból és területekről eredő tiltott pénzügyi kockázatok elleni védelem által; (iv) a nemzetközi együttműködés erősítése a szabályozás, válságmegelőzés, válságkezelés, válságmegoldás területén és (v) a nemzetközi pénzügyi intézmények (azaz a Bretton Woods-i intézmények) megreformálása legitimitásuk és hatékonyságuk növelése érdekében. A cselekvési terv több kiemelt fontosságú cselekvést – amelyeket 2009 március 31-ig kell végrehajtani –, továbbá számos középtávú cselekvést tartalmaz. Európa teljeskörű szerepet játszik ezen alapelveknek gyakorlati és összehangolt cselekvésekre való átváltásában a következő, 2009 áprilisában Londonban tartandó G-20 csúcstalálkozót előtt.

Miközben elismeri, hogy a szabályozás elsősorban a regionális és nemzeti szabályozók felelőssége, a G-20 egyetértett abban, hogy a fokozott nemzetközi együttműködés, a nemzetközi standardok megerősítése és a következetes végrehajtás szükséges a nemzetközi pénzügyi stabilitást befolyásoló, kedvezőtlen, határokon átnyúló, regionális és globális tendenciák kivédésére. A Bizottság erős támogatás mellett aktívan hozzájárul a világ pénzügyi rendszereinek megreformálására tett nemzetközi erőfeszítésekhez. Az olyan kulcsfontosságú országok, mint az Egyesült Államok, Brazília, India és Kína szintén részesei ezeknek az erőfeszítéseknek, és a Bizottság meg van győződve róla, hogy ez a folyamat ténylegesen meg fogja erősíteni a pénzügyi piacokat és a szabályozási rendszereket, ezáltal csökkentve a hasonló válságok kialakulásának lehetőségét a jövőben. Mivel a Bizottság képviseli az EU-t néhány kulcsfontosságú politikai területen, és a pénzügyi szolgáltatások területén fontos jogszabályokat készít elő és hajt végre, továbbra is aktív és elkötelezett partner lesz ezeken a nemzetközi megbeszéléseken.

*
* *

55. kérdés, előterjesztette: Eoin Ryan (H-0976/08)

Tárgy: A kkv-szférán belüli növekedés és vállalkozó szellem támogatása érdekében tett javaslatok

Az elmúlt néhány hónapban a Bizottság, a tagállamok fizetési mérlegével, a betétbiztosítási rendszerekkel, a tőkekövetelményekről szóló irányelvvel (COM(2008)0602) és a hitelminősítő szervezetekkel kapcsolatban benyújtott javaslatai által lépéseket tett annak érdekében, hogy visszaállítsa a gazdaságok és a piac stabilitását, továbbá hogy megszüntesse a pénzügyi rendszer bizonytalanságait. A talpra állás további segítése érdekében, milyen javaslatokat fog tenni a Bizottság, hogy támogassa a növekedést, a vállalkozó szellemet és a versenyképességet a reálgazdaságban, és különösen a kkv-szférán belül?

Válasz

(EN) 2008. november 26-án a Bizottság egy európai gazdaságélénkítési tervet⁽⁴³⁾ javasolt abból a célból, hogy megfelelő európai politikai válaszlépéseket szolgáltatson a jelenlegi gazdasági visszaesésre. A terv mind az EU, mind a tagállamok szintjén bevezetendő cselekvési keretprogramokat tartalmaz. A 2008. december 11-én és 12-én Brüsszelben tartott európai tanácsi értekezleten elfogadták ezt a gazdaságélénkítési tervet és fő indítványát egy 200 milliárd euró (1,5%-a az EU GDP-jének) kitevő, azonnal végrehajtandó költségvetési ösztönzőcsomagról, együtt más elsőbbséget élvező intézkedésekkel, amelyeket a lisszaboni stratégia strukturális reformja alapoz meg, melynek célja az EU gazdasága hosszútávú növekedésének és alkalmazkodóképességének erősítése.

A gazdaságélénkítési terv mind közösségi, mint tagállami szintű intézkedéseket tartalmaz, amelyek célja a növekedés helyreállítása és a versenyképesség növelése a reálgazdaságban, különösen a kis- és középvállalkozások (kkv-k) körében. A tagállamokat arra kérték fel, hogy dolgozzanak ki nemzeti költségvetési ösztönzőintézkedéseket. Továbbá számos kezdeményezést javasoltak közösségi és tagállami szinten, többek között a következőket:

Egy nagyszabású európai foglalkoztatástámogató kezdeményezés.

Vállalkozások finanszírozáshoz való hozzáféréseinek növelése, nevezetesen az Európai Beruházási Bank egy csomagján keresztül, amely 30 milliárd euró kölcsönt nyújt a kkv-knak.

Javaslatok az Európa infrastruktúrájával kapcsolatos beruházások növelésére és előrehozására, továbbá a szélessávú internetcsatlakozás támogatására.

⁽⁴³⁾ COM(2008) 800, 2008.11.26.

Javaslatok az épületek energiahatékonyságának javítására és a környezetbarát termékek felvételének növelésére.

A gazdaságélénkítési terv egyik kulcsfontosságú eleme a kisvállalkozási törvény cselekvési tervének⁽⁴⁴⁾ teljeskörű végrehajtása. Különösen a célból, hogy jelentősen csökkentsék a vállalkozások adminisztratív terheit, támogassák a pénzforgalmát, továbbá hogy minél több embert segítsenek abban, hogy vállalkozókká váljanak, a Közösséget és a tagállamokat felkérjük, hogy:

Biztosítsák, hogy az EU területén bárhol három napon belül költségmentesen lehessen vállalkozást alapítani, továbbá hogy az első munkavállaló alkalmazásának formalitásait el lehessen intézni egyetlen hozzáférési ponton keresztül.

Szüntessék meg a mikrovállalkozások azon kötelezettségét, hogy éves beszámolót készítsenek, és csökkentsék az európai zártkörű társaság tőkekövetelményét egy euróra.

Gyorsítsák fel az európai zártkörű társaságra vonatkozó javaslat elfogadását annak érdekében, hogy már 2009 elejétől megkönnyítse a kkv-k határokon átnyúló tevékenységét, és lehetővé tegye számukra, hogy az EU egész területén egységes vállalkozói szabályok alapján működhessenek.

Biztosítsák, hogy a likviditási nehézségek megkönnyítése érdekében az állami hatóságok egy hónapon belül kiegyenlítsék a szállításokért és szolgáltatásokért benyújtott számlákat, valamint hogy fogadják el a papíralapú számlával egyenértékűnek az elektronikus számlát is, ezenfelül minden állami szervnek rendeznie kellene fizetési hátralékait.

Akár 75%-kal csökkentsék a szabadalmi oltalom iránti kérelem és az oltalom fenntartásának díjait, valamint felére csökkentsék az uniós védjegy költségeit.

A gazdaságélénkítési terv kihangsúlyozza továbbá a kutatásba és fejlesztésbe (K+F), az innovációba és az oktatásba történő beruházás növelésének szükségességét. Ténylegesen nagy fontossággal bír, hogy az ipart, és különösen a kkv-kat arra ösztönözzék, hogy fenntartsák, vagy akár kibővítsék tevékenységeiket a K+F és az innováció területén. A K+F-re fordított összegeket beruházásnak kell tekinteni, nem pedig csökkentendő kiadásoknak. A K+F-be valamint az innovációba történő beruházás fogja az alapját képezni az európai ipar erőteljes versenypozíciójának a jövőben rövid- és középtávon. A Bizottság továbbra is támogatni fogja a kkv-k K+F tevékenységét a 7. kutatási keretprogram különböző intézkedésein keresztül. A „kkv-k javára végzett kutatás” például további 25 millió eurót fog projektek támogatására nyújtani 2009-ben, és a Bizottság is fog támogatást nyújtani a tagállamoknak a kkv-k K+F tevékenységét támogató programjaik koordinációjának fejlesztésére.

Ezen kívül a Bizottság számos kezdeményezést javasolt a gazdaságélénkítési terv keretén belül az ipara, különösen a gépjárműipar és az építőipar versenyképességének javítására. A Bizottság 3 nagyobb köz-magán társulást fog elindítani az innováció támogatása érdekében, továbbá hogy felkészítse ezeket az ágazatokat arra, hogy meg tudjanak felelni azoknak a jelentős kihívásoknak, amelyekkel a zöld gazdaságba való átmenet során szembesülnek.

A gépjárműipari szektorban egy környezetbarát autókra irányuló európai kezdeményezés támogatni fogja az energiát gazdaságosabban felhasználó szállítási technológiák kutatását és piaci alkalmazásukat.

Az építőipari ágazatban egy energiahatékony épületekre irányuló európai kezdeményezés támogatni fogja a környezetbarát technológiákat, valamint új és felújított épületekben az energiahatékony rendszerek és anyagok fejlesztését, amelynek célja az energiafogyasztás és a széndioxid-kibocsátás radikális csökkentése.

Végezetül, a jövő gyárai kezdeményezés segíteni fogja az egyes ágazatokban, főként kis- és középvállalkozásokban tevékenykedő EU-s gyártókat a globális versenykényszerhez való alkalmazkodásban az EU gyáriparának technológiai javításával, a jövő segítő technológiáinak – mint például műszaki technológiák alkalmazkodásra képes gépek és ipari folyamatok részére, információs és kommunikációs technológiák, korszerű anyagok – fejlesztése és integrálása által

⁽⁴⁴⁾ Elfogadta a versenyképességgel foglalkozó Tanács 2008. december 1-jén. Az európai kisvállalkozási törvényre vonatkozóan további részletek: http://www.ec.europa.eu/enterprise/entrepreneurship/sba_en.htm

A gazdaságélénkítési terv közösségi szintű prioritásait tovább részletezi a Közösség lisszaboni programjának 2008. december 16-án közzétett végrehajtási jelentése⁽⁴⁵⁾, amelyet az Európai Tanács 2009. évi tavaszi ülésén fognak tárgyalni.

*
* *

56. kérdés, előterjesztette: Avril Doyle (H-0994/08)

Tárgy: A határokon átnyúló egészségügyi ellátás és a belső piac

A határokon átnyúló egészségügyi ellátásra vonatkozó betegjogok érvényesítéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre vonatkozó bizottsági javaslat (COM(2008)0414) nemrégiben történt közzétételét követően, amelyet megelőztek a Bíróság nemrégiben hozott ítéletei, amelyek megerősítik a betegek kórházi gyógykezeléshez más tagországokban való hozzáféréseinek jogát, lát-e a Bizottság bármilyen nehézséget vagy érdekellentétet a jelentés bevezetésével kapcsolatban tekintettel a tagállamok hatáskörére az egészségügyi szolgáltatások nyújtása terén?

Válasz

(EN) A Bizottságnak a határokon átnyúló egészségügyi ellátásra vonatkozó betegjogok érvényesítéséről szóló irányelvre tett javaslata⁽⁴⁶⁾ semmilyen módon nem befolyásolja a tagállamoknak az egészségügyi szolgáltatások és az orvosi ellátás megszervezésére és biztosítására vonatkozó kötelezettségét. A tagállamok teljes mértékben felelősek annak meghatározásáért, hogy a betegek mire jogosultak az országukban, továbbá hogy az egészségügyi ellátást milyen módon biztosítják.

Ily módon a Bizottság nem lát semmilyen érdekellentétet a javasolt irányelv végrehajtása és a tagállamok azon hatásköre között, hogy meghatározzák az egészségügyi szolgáltatások nyújtásának szabályait. A Bizottság hatásvizsgálata azt mutatja, hogy a javaslatnak korlátozott hatása lesz a nemzeti egészségügyi rendszerekre.

A Bizottságnak a határokon átnyúló egészségügyi ellátásra vonatkozó betegjogok érvényesítéséről szóló irányelvre tett javaslatának célja csupán az olyan speciális helyzetben lévő betegek helyzetének javítása, akik számára a határokon átnyúló egészségügyi ellátás a legjobb megoldás, és további lehetőségek biztosítása azon betegek számára, akik nem jogosultak külföldön a tervezett kezelésre a 1408/71 rendelet értelmében.

*
* *

57. kérdés, előterjesztette: Silvia-Adriana Țicău (H-0998/08)

Tárgy: A közlekedési infrastruktúrába történő beruházás

A gazdasági és pénzügyi válság sok tagállamot érint, és minden héten jelentések jelennek meg olyan új intézkedésekről, amelyek munkavállalók ezreit érintik különböző tagállamokban. A közlekedési infrastruktúrába való beruházás az egyik eszköze a gazdasági válság kezelésének Európában. A közlekedési infrastruktúra (vasúti, közúti, légi, tengeri) kiépítése nagy beruházásokat igényel, és a kivitelezésre csak közép- vagy hosszútávon kerül sor. Ahhoz, hogy megfelelő mennyiségű beruházás történhessen a közlekedési infrastruktúrába, a tagállamoknak meg kell állapodniuk a Transzeurópai Közlekedési Hálózat költségvetésének növelésében, vagy pedig hagyniuk kell, hogy a költségvetési hiányuk egy bizonyos ideig nagyobb legyen. Milyen intézkedéseket szándékozik a Bizottság tenni annak érdekében, hogy lehetővé tegyék a tagállamok számára, hogy egy ilyen gazdasági és pénzügyi válság közepette jelentős mértékű beruházásokat tegyenek a közlekedési infrastruktúrába?

Válasz

(EN) A Bizottság üdvözlöi, hogy a tisztelt képviselő asszony kihangsúlyozza a közlekedési infrastruktúrába való beruházás szerepét a gazdasági válság kezelésében. Ezek a beruházások nem csak stabilizálják a makrogazdaságot és új munkahelyeket teremtenek közvetlenül vagy közvetve, hanem a fenntartható gazdasági

⁽⁴⁵⁾ COM(2008)881, 2008.12.16.,

<http://www.ec.europa.eu/growthandjobs/pdf/european-dimension-200812-annual-progress-report/COM2008881EN.pdf>

⁽⁴⁶⁾ COM(2008) 414 végleges

növekedést és a termelékenység növekedését is megalapozzák. Rendkívül fontos egész Európa számára, hogy a jelenlegi válságból eredő kihívásokat lehetőséggé változtassa.

Az európai gazdaságélénkítő terv, amelyet a Tanács nemrégiben hagyott jóvá, a Bizottság direkt válasza, és intelligens beruházáspolitikára szólít fel, többek között az infrastruktúra területén. Különösen annak érdekében, hogy növeljék a közlekedési infrastruktúrába történő beruházást, a terv négy egyedi intézkedést tartalmaz:

1. Az Európai Beruházási Bank tőkeállományának megerősítése és a Bank általi finanszírozás 15 milliárd euróval való növelése az elkövetkezendő két év során;
2. egy infrastrukturális, valamint az energiaellátás biztonságát célzó és éghajlatváltozási projektekre irányuló részvényalap kibocsátása;
3. lehetővé tenni a magánszféra számára, hogy nagyobb mértékben vegyen részt az infrastrukturális beruházásokban a jogi keret pontosítása és a köz- és a magánszféra közötti partnerség útjában álló adminisztratív akadályok megszüntetése által;
4. 2009-ben további 500 millió eurós pályázati felhívás közzététele transzeurópai közlekedési (TEN-T) projektekre, amelyek kivitelezése a közösségi támogatás segítségével már 2009 vége előtt megkezdődhet.

Ez utóbbi önmagában is várhatóan felgyorsítja a transzeurópai infrastruktúra fejlesztését és több mint 3 milliárd eurós nemzeti befektetést mobilizál. Mindazonáltal nyilvánvaló, hogy egy 500 millió eurós felhívás nem fogja kielégíteni a meglévő keresletet. Számos projekt munkálatai nem tudnak haladni a finanszírozási korlátozások miatt, amely különösen szigorúak a jelenlegi gazdasági körülmények között. Sokkal több konkrét TEN-T projektet lehetne felgyorsítani, ami hasznosan járulna hozzá az egyes tagállamok gazdaságélénkítési programjaihoz, ahol elérhető további költségvetési finanszírozás.

*
* *

58. kérdés, előterjesztette: Saïd El Khadraoui (H-1001/08)

Tárgy: A dohányzás betiltása kávézókban és éttermekben

Összhangban az európai törvényekkel, az Európai Unióban majdnem minden tagállam elfogadta a közterületeken és a munkahelyen való dohányzás tilalmát. Ilyen tilalom már létezik, vagy elfogadását a közeljövőben tervezik Svédországban, Írországban, Máltán, Hollandiában, Skóciában, Angliában, Walesben, Belgiumban, Spanyolországban és Franciaországban.

2008 júliusa óta szomszédaink Hollandiában betiltották a dohányzást a kávézókban és éttermekben is. A Bizottság nemrégiben vázlatos terveket kezdeményezett ennek jövőbeli kiterjesztésére egész Európában.

Mit javasol a Bizottság, mikortól lépne hatályba ez a tilalom, és van-e elképzelése a végrehajtás ütemezésére?

Írországi kutatások kimutatták, hogy a kávéházak ügyfelei számának visszaesése csak nagyon kis mértékben köszönhető a dohányzás betiltásának.

Van-e a Bizottság birtokában bármilyen jelentés a dohányzási tilalomnak a kávéházak ügyfelei számára gyakorolt pozitív illetve negatív hatásairól?

Válasz

(EN) Mint a WHO Dohányzás-ellenőrzési Keretegyezményének aláíróját, a Bizottságot és a 26 tagállamot köti a beltéri munkahelyeken és közterületeken a dohányfüstnek való kitettség elleni védelemről szóló kötelezettségvállalás.

2006-2007-ben a bizottsági szolgálatok részt vettek átfogó iránymutatások kidolgozásában arról, hogy hogyan lehet ezt a kötelezettséget végrehajtani. Az iránymutatásokat minden fél elfogadta 2007-ben. Ezek megfogalmazzák egy „aranystandard”-ot, amelyet minden félnek meg kell próbálnia elérni az Egyezménynek a félre vonatkozó érvénybe lépésétől számított öt éven belül – ez azt jelenti, hogy Európai Közösségnek és a legtöbb tagállamnak 2010-re.

Annak érdekében, hogy támogassa a tagállamokat átfogó dohányzásellenes jogszabályok elfogadásában, a Bizottság 2009-ben egy dohányfüstmentes környezetre vonatkozó javaslatot szándékozik benyújtani tanácsai ajánlásra.

A Bizottság elhatározta továbbá, hogy egyeztetéseket kezd közösségi szinten a szociális partnerekkel arról, hogy szükséges-e további intézkedéseket bevezetni annak érdekében, hogy a munkavállalókat megvédjék a munkahelyi környezeti dohányfüstből származó egészségügyi kockázatoktól.

A szakirodalomban bemutatott bizonyítékok a dohányfüstmentes politikáknak a vendéglátóipari ágazat bevételeire és foglalkoztatására vonatkozó hatásairól vegyesek. Összességében úgy tűnik, hogy ezeknek jórészt semleges hatásuk van.

Érdemes megjegyezni, hogy a dohányfüstmentes politikáknak a vendéglátóipari ágazatra tett gazdasági hatásairól készült tanulmányok nemzetközi vizsgálata során azt találták, hogy 49 tanulmányból 47 nem jelzi, hogy a politikáknak negatív hatásuk lenne az olyan objektív mutatókra, mint például az adóköteles értékesítés.

Fontos, hogy megbízható jelentések szerint a bárókban és éttermekben dolgozók egészsége jelentősen javult hónapokon belül a dohányfüstmentes rendeletek bevezetését követően. A vendéglátóiparban dolgozók légzőszervi tünetei 50%-kal csökkentek a dohányfüstmentes politikáknak köszönhetően.

A Bizottság részletesen fog foglalkozni ezzel a témakörrel a Hatásvizsgálat című dokumentumban, amely a Bizottságnak a dohányfüstmentes környezetre vonatkozó javaslatát kíséri.

*
* *

59. kérdés, előterjesztette: Marco Pannella (H-1005/08)

Tárgy: A hamisítás elleni küzdelemmel kapcsolatos kereskedelmi megállapodás (ACTA)

Az Európai Unió jelenleg tárgyal az ACTA hamisítás elleni egyezményről Japánnal, az Egyesült Államokkal és más országokkal. Ezek a tárgyalások titokban zajlanak az Európai Parlament, a nemzeti parlamentek és a nyilvánosság tájékoztatása nélkül. Az egyezmény kiszivárogtatott verzióiban rendelkeznek a szerzői jog megsértése esetén alkalmazandó büntetőjogi és polgári jogi szankciókról, továbbá a határőrség és a repülőterek biztonsági személyzetének kiterjedt hatásköréről. Úgy tűnik például, hogy engedélyezni fogják az utasok számítógépeinek és digitális zenelejátszóinak ellenőrzését, csakúgy mint a felszereléseik elkobzását és akár letartóztatásukat.

Meg tudja-e erősíteni a Bizottság a fentieket, és tudna-e további információt szolgáltatni az ACTA-ról? Milyen garanciákat fognak biztosítani az utasoknak az ellenőrzések tekintetében, amelyek rendkívüli módon behatolnak az emberek magánéletébe, és milyen védőintézkedéseket fognak tenni az ártatlanság védelmének és a tisztességes eljárás elvének érdekében? Milyen keresztellenőrzéseket végeztek az EDPS-sel, a 29. cikk alapján létrehozott munkacsoporttal és az Európai Unió Alapjogi Ügynökségével? Nem érzi-e úgy a Bizottság, hogy ez az egyezmény megsértheti az EJEE-t és az Európai Unió Alapjogi Chartáját?

Válasz

(EN) A hamisítás elleni küzdelemmel kapcsolatos kereskedelmi megállapodásról (ACTA) folytatott tárgyalások célja fejlett nemzetközi szabványok kidolgozása a szellemi tulajdonhoz fűződő jogok nagyarányú megsértése elleni intézkedésekre.

A hamisítás most már ipari méretekben zajlik. Nagyon jövedelmező üzletté vált, amelynek bevétele a kábítószer- és fegyverkereskedelem bevételeivel is felveszi a versenyt, csak sokkal kisebb a kockázata. Természetesen ez a tevékenység rendkívüli károkat okoz az EU gazdaságának, amelynek komparatív előnye főleg a minőségből és az innovációból származik. Ez a tendencia különösen aggasztó a fogyasztóvédelem szempontjából is, hiszen sok hamisított termék veszélyes is lehet (hamis gyógyszerkészítmények, alkatrészek, játékok, élelmiszerek stb.).

Ezért az EU a fenti aggodalmat osztó partnerekkel, mint például az Egyesült Államok és Japán, de ide tartozik többek között Mexico, Korea és Marokkó is, tárgyalásokat folytat egy hamisítás elleni küzdelemmel kapcsolatos kereskedelmi megállapodásról (ACTA).

Az ACTA elsősorban a bűnszervezetek olyan tevékenységeinek kezelésével foglalkozik, amelyek károsak a gazdaságra és a fogyasztókra. Az ACTA-nak nem célja a polgári szabadságjogok korlátozása illetve hogy negatív hatást gyakoroljon a fogyasztókra. Éppen ezért fel sem merül, hogy az ACTA-ról folytatott jelenlegi tárgyalások eredményeképpen a határőröket vagy a repülőterek biztonsági személyzetét olyan új jogkörrel ruháznák föl, amely alapján ellenőrizhetnék az utasok számítógépeit vagy digitális zenelejátszóit.

A jelenlegi EU rendeletnek van egy olyan de minimis záradéka, amely kizárja az utasok személyes poggyászában levő árukat a jogszabályok vonatkozási köréből, amennyiben ezek az áruk nem képezik kereskedelmi forgalom tárgyát. Az ACTA célja nem az, hogy negatív hatással legyen a fogyasztókra, hanem hogy világos jogi alapot teremtsen a vámvizsgálatoknak, fellépjen a hamis áruk kereskedelmi célú behozatala ellen, továbbá hogy megvédje a fogyasztókat a potenciálisan veszélyes termékektől.

Az ACTA nem fog tovább menni, mint a jelenlegi közösségi vívmányok részét képező, a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló irányelv⁽⁴⁷⁾, amely nem korlátozza az emberi jogokat és az alapvető szabadságjogokat, valamint a polgári szabadságjogokat, ahogy azt az Európai Unió Alapjogi Chartájában szentesítették. Továbbá, a szellemi tulajdonjogok érvényesítése tekintetében a közösségi joganyag nem érintheti az olyan egyéb területeken elfogadott nemzeti, illetve közösségi jogszabályi rendelkezéseket, mint például a személyes adatok védelme [például az adatvédelmi irányelv⁽⁴⁸⁾ és az elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv⁽⁴⁹⁾].

Ahogy minden kereskedelmi tárgyalás esetében, az ACTA-ról tárgyaló feleknek is bizonyos mértékben tiszteletben kell tartaniuk a bizalmasságot. Ez nem jelenti azt, hogy ezek a tárgyalások titkosak, vagy hogy az EU intézményei ne gyakorolhatnák intézményi előjogaikat. Az EU célkitűzései a tárgyalásokon világosak, és mind a Tanácsot, mind a Parlamentet rendszeresen tájékoztatjuk, illetve konzultálunk velük a tárgyalások helyzetéről. Megbeszélések folytak továbbá a civil társadalom érintettjeivel is.

A Tanács és a tagállamok is szorosan részt vettek a folyamatban a büntetőpolitika esetleges bevonásának köszönhetően, amely még nincs harmonizálva az EU szintjén. Következésképpen, az elnökség tárgyalni fogja ezt a kérdést (és más nem harmonizált témaköröket is amelyek felvetődhetnek, például az igazságügyi és rendőrségi együttműködést).

Ezenfelül a Bizottság rendszeresen tárgyalta a kérdésről az Európai Parlamenttel, különösen az INTA Bizottságon⁽⁵⁰⁾ belül, és a jövőben is ezt fogja tenni. Természetesen a Bizottság kész más bizottságoknak is további információkat szolgáltatni a tárgyalásokról, amennyiben erre felkérlik.

*
* *

60. kérdés, előterjesztette: Göran Färm (H-1013/08)

Tárgy: Az EU-s kutatási támogatásokra való pályázás egyszerűsített szabályai

A Parlament Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottsága nemrégiben találkozót szervezett a Svéd Tudományos Akadémia „fizikus osztályával”, vagyis kutatók azon csoportjával, akik a fizikai Nobel-díj odaítéléséről döntenek. A találkozón nagyon sok kritikai megjegyzés hangzott el az EU kutatási forrásainak adminisztrációjával kapcsolatban. Sok európai kutató úgy véli, hogy például a 7. keretprogramon belüli fontos kutatási támogatásokra való pályázásnak olyan bonyolult szabályai vannak, hogy az európai kutatók inkább magán-, nemzeti vagy amerikai támogatásokra pályáznak.

Mit tesz a Bizottság annak érdekében, hogy egyszerűsítse a pályázati eljárásokat?

Válasz

(EN) Az EU kutatási és fejlesztési keretprogramja a kutatáspolitikai és kutatástámogatás egyik fő eszköze, amely folyamatosan növekvő költségvetéssel rendelkezik. A program európai jellegéből, ahol a projektek többségét több országot és több ágazatot tömörítő konzorciumok hajtják végre, és az EU-s kiadásokat irányító jogi és pénzügyi keretből következik, hogy a program belső összetettsége valamivel magasabb, mint a nemzeti kutatási rendszerek esetében. A Bizottságnak továbbá biztosítania kell, hogy a közpénzeket a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás alapelveivel összhangban használják fel, és meg kell felelnie a program jogalapjából származó kötelezettségeinek és jelentéstételi követelményeinek.

(47) Az Európai Parlament és a Tanács 2004/48/EK irányelve (2004. április 29.) a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről, HL L 157., 2004.4.30.

(48) Az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve (1995. október 24.) a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, HL L 281., 1995.11.23.

(49) Az Európai Parlament és a Tanács 2002/58/EK irányelve (2002. július 12.) az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről, HL L 201., 2002.7.31.

(50) Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság

Ebben az összefüggésben a Bizottság igyekszik folyamatosan fejleszteni és korszerűsíteni a folyamatokat, szabályokat, a dokumentációs és az információtechnológiai (IT) rendszert, hogy csökkentse a résztvevők adminisztratív kötelezettségeit. A hetedik kutatási és fejlesztési keretprogram (2007-2013) (FP7) sikeres elindításával a Bizottság már számos előrelépésről tud beszámolni az egyszerűsítéssel kapcsolatban a korábbi programokhoz képest:

A résztvevő jogi személyek egyedi azonosító rendszerének bevezetése, a minden egyes részvétel létezésére és jogállására vonatkozó ismételt ellenőrzés szükségességének elhagyása. A jogi dokumentumokat most csak egyszer kell bemutatni, és minden információt egy központi adatbázisban tárolnak, amelyhez minden főigazgatóság, amelyik részt vesz az FP7 végrehajtásában, hozzáfér.

A 375000 eurós küszöbérték bevezetésével a pénzügyi kimutatásokat tartalmazó előírt igazolások számát az FP7-ben lecsökkentették az FP6-ban elvártak egytizedére.

Sokkal kevesebb ex-ante pénzügyikapacitás-ellenőrzés és védőintézkedés szükséges a garanciaalap bevezetésének köszönhetően. Az ex-ante ellenőrzések már csak azon koordinátorok és résztvevők esetében szükségesek, akik több mint 500000 euró EK hozzájárulást kérnek. Ez különösen kedvező a kis- és középvállalkozások (kkv-k) valamint az induló társaságok számára.

Támogatási megállapodás tárgyalása és módosítások: Egy új, minden kutatási főigazgatóság által használt, internetes alapú elektronikus rendszert vezettek be a tárgyalásokhoz 2007 végén. A rendszer lehetővé teszi az online érintkezést a résztvevők és a bizottsági projektvezetők között. A módosításokra vonatkozó iránymutatásokat korszerűsítették. Sok változást most már egyszerű tájékoztató levelekkel lehet kezelni, vagyis nincs szükség egy formális módosítási eljárásra. Egy internetes alapú elektronikus rendszert fognak használni a módosítások kezelésére is.

A projektek jelentéskészítésével és a pénzügyi kimutatások tanúsításával kapcsolatos terhek csökkentése: Az időszaki részjelentések és a technikai zárójelentés szerkezetét lényegesen karcsúsították, és a Bizottság meghosszabbított jelentési és fizetési periódusokat javasol (az átlagos 12 hónapos periódus 18 hónapra való meghosszabbítását), amely jelentősen csökkentené a jelentések és fizetési tranzakciók számát.

Mindezek a kezdeményezések, a résztvevők számára készített útmutatók korszerűsítésével együtt, hozzájárulnak az FP7-tel kapcsolatos eljárások egyszerűsödéséhez. A Bizottság elkötelezett a munka ilyen irányban történő folytatása mellett. Az eFP7 kezdeményezés célja például a Bizottság és a résztvevők közötti ügyintézés minden lépésének kezelésére kialakított IT rendszerek jelentős fejlesztése. Hasonlóképpen, a Bizottság a közeljövőben javaslatokat fog tenni a könyvelési metodikák ex-ante tanúsítására annak érdekében, hogy bizonyos kedvezményezett körében kiterjeszthető legyen az átlagköltségekkel való számolás. A további egyszerűsíthető területek beazonosításához a Bizottság tanácsot kér sok érintett féltől, beleértve a kutatás kisebb szereplőinek szöszölőit.

*
* *

61. kérdés, előterjesztette: Zsolt László Becsey (H-1019/08)

Tárgy: A vajdasági magyarok, a németek és a zsidók elleni 1944-45-ös népirtás Szerbia általi tagadása

Léven hogy az emberi méltóság, és következésképpen a humanitás az Európai Unió alapvető értékei (lásd mind a Nizzai, mind a Lisszaboni Szerződést), ha ezeket az értékeket folyamatosan megsérti Szerbia azáltal, hogy tagadja az 1944-45-ben a titoista partizánok által elkövetett népirtást, amelynek körülbelül 40000 vajdasági magyar, továbbá 260000 német és zsidó esett áldozatul a „kollektív bűnösség” ürügyén, ezáltal megtagadva az áldozatok rehabilitációját, akkor a Bizottság miért nem veti fel ezt a kérdést, mint döntő STM és bővítési feltételt a koppenhágai kritériumok értelmében bármilyen belgrádi kormányok való tárgyalásai és cselekvései során? A történelmi bűnök elismerése és bocsánatkérés nélkül egyetlen európai nép sem békülhet meg az Unióban – hogyan tudnának akkor a szerbek, magyarok, németek, zsidók?

Válasz

(EN) A második világháború alatt elkövetett atrocitásokat nem szabad elfelejteniük az európaiak most élő és jövő generációinak.

A megbékélés lassú és fájdalmas, de létfontosságú folyamat, amelyen az országoknak keresztül kell menniük, hogy kiegyezzenek a múlttal. Ez a megbékélési folyamat abból az alapelvből származik, amelyre az EU épül.

A Bizottság tisztában van azzal az emberi szenvedéssel, amelyet a vajdasági magyarok és németek 1944-45-ben megéltek és amire a tisztelt képviselő úr is utal. A Bizottság nem lépett közbe közvetlenül a második világháború eseményeivel kapcsolatban, de nyitott és átfogó vitára ösztönöz a régióban.

A Bizottság ösztönzi az etnikumok közötti kapcsolatok erősítését Szerbiában politikai párbeszéd és bizalomerosztó intézkedések által. A Bizottság továbbá számos projektet támogatott, amelyek célja a Vajdaság többnemzetiségű identitásának, az emberi és kisebbségi jogoknak, valamint a polgári szabadságjogoknak a támogatása. Támogat továbbá közös kulturális és oktatási tevékenységeket is Szerbia és a környező országok között, beleértve Magyarországot.

A Bizottság szorosan követi a vajdasági helyzetet belgrádi irodáján keresztül és jelentéseket készít a politikai helyzetről az elért eredményekről szóló éves jelentésekben. Intenzív kapcsolata van a megegyezés elérésére irányuló tevékenységekkel és a fennálló büntetlenség elleni küzdelemmel foglalkozó civil szervezetekkel a tartományban.

Végezetül, a múlttal való megbékélés folyamatát az országoknak maguknak kell vezetniük a nyílt párbeszéd, és a felek által a közelmúltban vagy régebben átélt szenvedésének kölcsönös megértése szellemében.

*
* *

62. kérdés, előterjesztette: Pedro Guerreiro (H-1023/08)

Tárgy: Az "N+2 szabály" alkalmazása a strukturális alapokra a 2000-2006-os pénzügyi kereten belül - aktuális információk

A strukturális alapok kötelezettségvállalási előirányzatának automatikus visszavonására vonatkozó szabály – az N+2 szabály – (amelyet a 2000-2006-os pénzügyi kereten belül vezettek be, és amely alapján a jóváhagyott összegeket visszavonják, amennyiben nem teljesítik azokat két éven belül) alkalmazásáról szóló E-4746/08 számú írásban feltett kérdésre adott válaszában túl, tudna-e válaszolni a Bizottság a következő kérdésekre:

Mi az engedélyezett költségek jelenlegi összege, amelyet visszavontak az N+2 szabály alapján évek és országok szerinti bontásban?

Mi a jóváhagyott költségek tényleges összege a 2000-2006 pénzügyi keret alapján, amelyet visszavonnának az egyes országokban, ha az N+2 szabály érvényben maradna 2008 végéig?

A Bizottság szerint a 2000-2006-os időszakra vonatkozóan a 2006-os jóváhagyások valamint az esetleges elvonások értékelését akkor fogják elvégezni, amikor a program befejeződik. Milyen határidők vonatkoznak az egyes programokra az egyes országokban?

Javasolt-e, illetve fog-e javasolni a Bizottság olyan intézkedéseket, amelyekkel elősegíti a strukturális alapok kiadási célkitűzéseinek teljesülését, különösen az N+2 szabály eltörlését a 2000-2006-os strukturális alapra vonatkozóan, és az N+2 és N+3 szabályok eltörlését a 2007-2013-as keretprogramra vonatkozóan a „gazdasági és társadalmi kohézió”, valamint a foglalkoztatottság érdekében?

Válasz

(EN) Felhívom a tisztelt képviselő úr figyelmét a csatolt Excel táblázatra, amely tartalmazza azoknak a jóváhagyott költségeknek az összegét, amelyeket a Bizottságnak ezidáig vissza kellett vonnia az n+2 szabály alapján, évek, tagállamok és alapok (ERFA – HOPE – EMOGA – ESZA) szerinti bontásban.

Az n+2 szabály alapján visszavonandó teljes összeget a 2000-2006-os programperiódusra vonatkozóan az operatív programok (1083/2006/EK rendelet 105. cikkének 3. bekezdése) lezárásakor véglegesítik.

Ami a lezárási időpontokat illeti, a Bizottság nincs abban a helyzetben, hogy részletes választ adjon operatív programok és tagállamok szerint, mivel minden operatív programnak külön támogathatósági záróidőpontja van, és ez az időpont az alapja a lezárási időpontok meghatározásának. Továbbá, a jelenlegi gazdasági és pénzügyi válságból eredő nyomás miatt a Bizottság kész konstruktívan fontolóra venni a tagállamoknak a 2000-2006-os operatív program keretén belüli kiadások támogathatóságának záróidőpontjai meghosszabbítására vonatkozó kérelmeit. Mindazonáltal a becsült záróidőpontok nagyjából a következők:

2009 március vége azon programok esetében, ahol a támogathatósági záróidőpont 2007 vége és nincs állami támogatás.

2009 július vége azon programok esetében, ahol a támogathatósági záróidőpont 2007 vége és van állami támogatás.

2010 március vége azon programok esetében, amelyek tartalmaznak 2006-os kötelezettségvállalást és nincs állami támogatás.

2010 július vége azon programok esetében, amelyek tartalmaznak 2006-os kötelezettségvállalást és van állami támogatás.

2010 szeptember vége, amennyiben a 4. illetve 5. pontok alapján hosszabítást kérnek.

2011 március vége a görög programok esetében, amelyek már engedélyt kaptak a jogosultság időpontjának meghosszabbítására.

Emlékezni kell rá, hogy az n+2 és az n+3 szabályok a szerves részét képezik a szabályozási rendszernek a 2000-2006-os, illetve a 2007-2013-as programperiódusokra, ahogy azt a Parlament és a Tanács elfogadta. Ezek a szabályok fontos ösztönzők az irányító hatóságok részére, amelyek célja az operatív programok végrehajtásának felgyorsítása annak érdekében, hogy maximalizálják a gazdasági és társadalmi kohézióra, valamint a foglalkoztatottságra gyakorolt hatását. Ennek megfelelően a Bizottság nem szándékozik az eltörlését javasolni sem a 2000-2006-os időszakra vonatkozó n+2 szabálynak, sem a 2007-2013-as időszakra vonatkozó n+2 és n+3 szabályoknak.

A jelenlegi gazdasági és pénzügyi válság fényében a Bizottság inkább egy gazdaságélénkítő csomagot bevezetését javasolta, amelynek célja annak biztosítása, hogy a strukturális alapokra vonatkozó kiadási célokat elérjék. Ez azt jelenti, hogy további előlegeket fognak folyósítani a tagállamoknak, amint a 1083/2006/EK rendelet javasolt módosítását elfogadják, amelynek fel kellene lendítenie az operatív programok végrehajtását a rendszeren belüli likviditás növelése által.

Hasonlóan, a halászati ágazatot illetően, a Tanács 2008 júliusában elfogadta a 744/2008/EK rendeletet a gazdasági válság által érintett európai közösségi halászati flották szerkezetátalakításának ösztönzését célzó különleges átmeneti intézkedésről. Az egyik elfogadott intézkedés lehetőséget biztosít a tagállamok számára, hogy egy második előfinanszírozást kérjenek az EHA operatív program intézkedési végrehajtásának felgyorsításához.

*
* *

63. kérdés, előterjesztette: Mihael Brejc (H-1025/08)

Tárgy: Az EU-n kívüli országokból való behozatal

Az EU számos dokumentumot befogadott az emberi jogok tiszteletéről, és ezzel kapcsolatban különösen ragaszkodik a gyermekmunka tiltásáról szóló egyezmények betartásához. Mindazonáltal, jelentős mennyiségű árut importál Ázsiából, Afrikából és Dél-Amerikából, ahol még mindig nagy méretekben alkalmaznak gyermekmunkát.

Az importot illetően tehát, megerősíti-e a Bizottság, hogy a gyermekmunkát tiltó egyezményeket betartották?

Válasz

(EN) A Bizottság elkötelezett a gyermekmunka globális felszámolása mellett. Ezt tükrözi „A gyermekek különleges helyzetének figyelembevétele az Európai Unió külső fellépéseiben” ⁽⁵¹⁾ című közleménye, és az EU-nak a gyermekek jogainak a külkapcsolatokban való érvényesítéséről szóló cselekvési terve. A Tanács mindkettőt üdvözölte 2008. május 27-én ⁽⁵²⁾.

Az EU hatékonyan segíti a harmadik országok munkával kapcsolatos normáinak fejlődését különböző ösztönzőkön és együttműködésekben keresztül, beleértve a kétoldalú kereskedelmi megállapodásokat (például külkereskedelmi szövetségek) és az általános preferenciarendszert (GSP).

Az EU általános preferenciarendszere egy kulcsfontosságú eszköz, hogy kereskedelmi partnereket arra bírassuk, javítsák eredményeiket ezen a területen. Különösen a fenntartható fejlődésre és a jó kormányzásra

⁽⁵¹⁾ COM (2008) 55 végleges dokumentum

⁽⁵²⁾ SEC(2008)136.

vonatkozó különleges ösztönző (GSP+) által az EU további vámkedvezményeket biztosít a kiszolgáltatott helyzetben lévő fejlődő partnerországok számára annak érdekében, hogy ratifikáljanak és sikeresen bevezessenek bizonyos nemzetközi szabványokat, beleértve az érintett Nemzetközi Munkaügyi Szervezetek (ILO) egyezményeit a gyermekmunkáról (a gyermekmunka legrosszabb formáinak eltörlésére vonatkozó 182. sz. egyezmény, és a foglalkoztatás és munkavállalás alsó korhatáráról szóló 138. sz. egyezmény), továbbá az Egyesült Nemzetek (ENSZ) gyermekjogi Egyezményét. Jelenleg (2009. január 1-jétől) 16 ország tett megfelelő lépéseket annak érdekében, hogy részesüljenek a GSP+ alapján nyújtható további kedvezményekből. Ugyanakkor a Bizottság ideiglenesen visszavonhatja a GSP kedvezményeket a GSP kedvezményezettjeitől, amennyiben az érintett nemzetközi megfigyelőtestületek következtetései alapján súlyosan és rendszeresen megsértik az emberi és munkajogokra vonatkozó alapvető ENSZ/ILO-egyezményeket.

Ez érvényes két országra, Fehéroroszországra és Mianmarra, ahol a Bizottság lépéseket volt kénytelen tenni a részletes vizsgálatokat követően és az ILO világos ténymegállapításai fényében.

A gyermekmunka a legtöbb esetben egy strukturális és fejlesztési probléma a szegényebb országokban, amely szoros összefüggésben van a fejlesztéssel kapcsolatos egyedi kihívásokkal, a társadalmi struktúrák és az oktatáshoz való hozzáférés hiányával. A fejlesztési politikát, a politikai párbeszédet és az együttműködést többoldalú összefüggésben – ILO és ENSZ – tömörítő holisztikus megközelítés a legjobb módja a gyermekmunka kérdésének megközelítésére. Az ILO-nak a gyermekmunka felszámolásáról szóló programját (IPEC) a Bizottság támogatja. 2008 közepén egy új programot indítottak el az IPEC keretein belül (TACKLE – a gyermekmunka kezelése az oktatás által) az Európai közösség pénzügyi támogatásával a szegénység elleni küzdelem és a millenniumi fejlesztési célok elérésének felgyorsítására irányuló erőfeszítések részeként 11 afrikai, karib-tengeri és csendes-óceáni országban. A projekt célja a gyermekmunkával és oktatással kapcsolatos jogi szabályozások megerősítése, továbbá a gyermekmunka felszámolására kidolgozott stratégiák végrehajtásával foglalkozó intézményi kapacitás növelése.

A Bizottság a partnerekkel való kommunikációi során rendszeresen felveti a munkavállalói jogok megsértésének, különösen pedig a gyermekmunkának a kérdését. Bár eddig is értek el eredményeket, a gyermekmunka elleni küzdelem globális kihívást jelent ma is, és további erőfeszítések szükségesek a témában.

*
* *

64. kérdés, előterjesztette: Kathy Sinnott (H-1026/08)

Tárgy: Lakáshitel

Az ír kormány 2008 októberében vezette be a lakáshitelt a költségvetésébe. A lakáshitel célja jelzálogkölcsönök nyújtása a helyi önkormányzatokon keresztül azon első lakást vásárlók számára, akik nem kapnak elégséges hitelt a bankoktól vagy az építési társaságoktól. A hitel maximális összege 28 5000 euró lesz, a „piaci érték” legfeljebb 92%-a. Csak újépítésű házak esetében lehet majd igénybe venni.

Nem gondolja a Bizottság, hogy ez a rendszer megsérti a közösségi jogot? Nem gondolja, hogy torzítja a piacot, a támogatott árakat és előnyben részesíti az új házakat építő fejlesztőket, amikor jelentős túlkínálat van az üresen hagyott új házakból? Előnyben részesíti-e az új vevőket azokkal szemben, akiknek valamilyen okból kifolyólag ezt megelőzően is volt birtokukban ingatlan? Vajon nem egy másodrendű adósoknak nyújtott jelzálogkölcsön-program jön létre általa? Vajon arra fogja-e kötelezni az új vevőket, hogy inflációval növelt árakat fizessejenek vissza hanyatló piaci körülmények között?

Válasz

(EN) A Bizottság nagyon jól ismeri a tisztelt képviselő asszony által bemutatott intézkedést. A számos panasz által már több alkalommal is felhívták rá a Bizottság figyelmét. A Bizottság felkérte az ír hatóságokat, hogy szolgáljanak magyarázattal a panasztevők állításaira, és a Bizottság szolgálatai jelenleg vizsgálják az ír hatóságok válaszként benyújtott információit.

*
* *

65. kérdés, előterjesztette: Georgios Toussas (H-1032/08)**Tárgy: A kabotázs deregulációja növeli a hajótulajdonosok nyereségét**

Engedve a hajótulajdonosok nyomásának, a Bizottság előmozdítja a teljeskörű bevezetését a tengeri kabotázsról szóló 3577/92/EGK rendeletnek, miközben 36 part menti hajót szereltek le önkényesen és több mint 2000 tengerészt bocsátottak el fizetés nélkül, lábbal tiporták a munkavállalók jogait, a part menti hajózási szolgáltatásokat megszüntetik, és az országot „megcsonkítják”. A hajótulajdonosok panaszkodtak a Bizottságnak a rendelet megsértése miatt, követelve a hajók teljes legénységgel tíz hónapig való működtetésére vonatkozó alapvető kötelezettség eltörlését, a görög nyelvi követelménynek a biztonsági szolgáltatásokban részt vevő személyzetre való korlátozását, valamint a támogatott útvonalakat és a szigetek közötti útvonalakat ellátó turista osztályú járatok – amelyek száma 376%-kal nőtt 2001 óta – deregulációját.

Jogosnak ítéli-e a Bizottság a part menti hajók tulajdonosainak panaszait? Fel fogja-e kérni a görög kormányt, hogy megfeleljen a követeléseiknek? El fogja-e törölni a kabotázs deregulációját, amely a szolgáltatások minőségének romlásához, az árak növekedéséhez és a hajótulajdonosok hatalmas profitszerzéséhez vezetett?

Válasz

(FR) A Bizottság minden szükséges lépést megtett a kabotázsról szóló rendelet⁽⁵³⁾ teljes körű bevezetése érdekében minden tagállamban, beleértve Görögországot is.

Ez azt jelenti, hogy a kabotázst liberalizálják: a Bizottság nem tervezi a liberalizált kabotázs eltörlését, sokkal inkább annak véghezvitelét. Hasonlóan, a sértettek bármilyen megalapozott panaszát a szóban forgó rendelet helytelen alkalmazásáról megalapozottnak tekintjük, és a Bizottság vizsgálni fogja.

A kabotázs liberalizálása lehetővé fogja tenni Görögország számára, hogy minden szükséges intézkedést megtegyenek a szolgáltatás fejlesztése és az árak csökkentése érdekében hosszútávon. A tengeri szállítás árainak alakulását ugyanakkor nem kizárólag a szabályozási rendszerek határozzák meg, és ezt figyelembe kell venni a liberalizáció hatásainak bírálatakor.

*
* *

66. kérdés, előterjesztette: Proinsias De Rossa (H-1033/08)**Tárgy: A nemek közötti egyenlőség átültetése a javakról és szolgáltatásokról szóló irányelvbe**

A H-0604/08 számú szóban feltett kérdésemre adott 2008. szeptember 3-ai írásbeli válaszában túl, mi a Bizottságnak az ellátáshoz és a szolgáltatáshoz való hozzáférés területén való nemi megkülönböztetés betiltásáról szóló irányelvnek Írország általi átültetésével kapcsolatos vizsgálatainak jelenlegi helyzete, különös tekintettel az Írországnak a felszólító levélre adott válaszában a Bizottság általi értékelésére?

Válasz

(EN) A tisztelt képviselő úr előző kérdésére (H-0604/08) adott válaszában a Bizottság megmagyarázta, hogy az ír hatóságok válaszáat a 2008 szeptemberi felszólító levélre megvizsgálták.

A vizsgálat azt mutatta, hogy az ír hatóságok átültették a bejelentett nemzeti intézkedéseket módosító 2004/113/EK⁽⁵⁴⁾ irányelvet a nemzeti jogba, vagyis a 2008. évi polgári jogi (vegyes rendelkezések) törvényt, amely módosítja a 2000-2004-es egyenrangúsági törvényeket.

Következésképpen a Bizottság lezárta az irányelv átültetésével kapcsolatos intézkedések közlésének elmulasztása miatti eljárást Írország ellen. Mindamellet a Bizottság továbbra is figyelemmel fogja kísérni a közösségi jog nemzeti szinten való bevezetését, és amennyiben azt találja, hogy bármelyik tagállam megsérti a közösségi jogot, a Bizottság az EK Szerződés értelmében ráruházott jogokat teljes mértékben felhasználva fog eljárni.

⁽⁵³⁾ A Tanács 3577/92/EGK rendelete (1992. december 7.) a szolgáltatásnyújtás szabadsága elvének a tagállamokon belüli tengeri fuvarozásra (tengeri kabotázs) történő alkalmazásáról, HL L 364., 1992.12.12.

⁽⁵⁴⁾ A Tanács 2004/113/EK irányelve (2004. december 13.) a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása tekintetében történő végrehajtásáról, HL L 373., 2004.12.21., 37–43. o.

*

* *